

Ἡ ρᾶ κλέος πατρῆς τὺ τεῆς γε πέλης ἱεράρχα
Ἡρακλέος πτόλιος θῶκον ἔχων ἱερὸν
Ἦ ῥα κλύεις τεκέων φάος αἰτεύντων σέο τεύχους
Ἡρακλέης νῦν, πάμμεγα δεῦχος ἐών

Χάρις θεοῦ νῦν τῷ γένει φερωνύμως
Γίνῃ, Ἰωάννη σὺ τῇ δὲ τῇ βίβλῳ·
Ἣν ἀρχιθύτῃ προσφέρεις σεβασμίῳ
Τῷ Ἡρακλείας ἐκ λέγου Ἰγνατίῳ.

ΝΕΑ ΟΔΗΓΟΣ

Ἡ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Περὶ Κλίσεως, Ὀρθογραφίας, καὶ Συντάξεως τῶν Ὀκτὼ τοῦ Λόγου Μερῶν·

Συλλεγὲν ἐκ διαφόρων ἐγκρίτων Γραμματικῶν, σαφῶς, συντόμως, καὶ ἀνελλειπῶς, ὡς οἷόν τε·

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΜΥΡΙΟΦΥΤΟΥ ΤΩΝ ΓΑΝΟΧΩΡΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ἸΑΜΒΙΚΟΝ

Σοφὴ Μέλισσα ἀνθέων ὧν ἂν θέλῃ·
Ἀεὶ συνάγει κηρίον τε καὶ μέλι·

Ἐν Κωνςαντινουπόλει· Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Ἰσὰκ ντὲ Κάςρο·

Ἐν Ἔτει 1828 αωκη·

Ἦ ῥα κλέος πατρίης τὺ τεῆς γε πέλεις Ἱεράρχα,
ἢ ῥα κλέος πτόλεος θῶκον ἔχων ἱερόν·
Ἦ ῥα κλύεις τεκέων φάος αἰτεύντων σέο τεύχους,
ἢ ῥα κλεινῆς νῦν πάμμεγα εὖχος ἐών·

N· Τοῦ Λογάδου·

Α· Γείνατό μ' Ἰωάννης κλεινὸς γόνος ἐκ Γανοχώρων·
σπάργανα δ' εἱλίσσει ἀμφίμε λευκότατα·
Ἀλλ' ἅμα ἀμφαδίην φάος ἔκτυπον ἤρχον ἰδέσθαι·
αὐτὰρ ὁ, φεῦ, λείπει Ἠελίοιο φάος·
Β· Καί νυ ῥα κεῖμαι, ἄποτμος, οἴ οἴ, ζοφεροῖσι μελάθροις·
ἀλλὰ τέκος φίλιον, μὴ μινύριζε σύ γε.
Ὄψεαι οὖ διὰ παιδὸς ἔπος τ' ὄψεαι ἦπου·
φοιβαίνει δὲ τό σοι Νικόλεως Λογάδης·

Αἱ παροῦσαι Γραμματικαὶ πωλοῦνται παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ Ἀγκελάκου, εἰς Τζαρδάκι.

ΤΩ Πανιερωτάτῳ καὶ Θεοπροβλήτῳ Μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἡρακλείας, προέδρῳ τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἐξάρχῳ πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, Κυρίῳ Κυρίῳ Ἰγνατίῳ τῷ Πανσεβάςῳ ἁγίῳ Γέροντι·

Η· μὲν ἐμὴ μήτηρ καὶ τιθηνὸς, ἡ τοῦ ἀειμνήςου μοι λέγω, πατρὸς καὶ διδασκάλου Ματθαίου ἐκείνου Γραμματικὴ, νεᾶνις οὖσά ποτε καὶ τῶν πατρῴων αὐτῆς οἴκων προελθεῖν ἀναγκαζομένη, κηδεςῇ καὶ παραςάτῃ ἐχρήσατο, τῷ πολιτικῇ δόξῃ κεκοσμημένῳ νεανίᾳ, καὶ τῇ Μουρουζιδείῳ εὐγενείᾳ λαμπρυνομένῳ. ἐγὼ δὲ, παρ' ἐκείνης μὲν τεχθεῖσά τε καὶ τραφεῖσα, εἰς ὥραν δὲ νεάνιδος γενομένη, καὶ τῶν πατρικῶν μοι οἴκων προελθεῖν ἀναγκαζομένη, ἵνα τῇ συντόμῳ ὁδηγίᾳ πολλῶν ἐπιτύχω τῶν ἐραςῶν, τίνι ἄλλῳ μᾶλλον, ἢ σοὶ τῷ Ἱερᾷ κεκοσμημένῳ, καὶ οὐ νεανικῇ ἡλικίᾳ (κατ' ἐκεῖνον) σφριγῶντι, ἀλλ' ἱεροπρεπεῖ καὶ σεβασμίῳ Γέροντι, εἴς τε νεάνιδος προςασίαν πάνυ προσήκοντι, καὶ ἅμα ψυχικῇ εὐγενείᾳ, καὶ ἐκκλησιαςικῇ δόξῃ λαμπρυνομένῳ, χρήσωμαι παραςάτῃ καὶ κηδεςῇ;

Πολλά μὲ τὰ παρακαλοῦντα, πολλὰ, ὦ Πανσέβαςέ μοι, πρὸς τὴν σὴν ἐμαυτὴν ἀναθεῖναι ἀντίληψιν, καὶ πολλαὶ ἅμα, καὶ πολυειδεῖς αἱ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ τῆς σῆς σεβασμιότητος λογικαί τε καὶ πνευματικαὶ σχέσεις. τό, τε γὰρ ἐξ ἑνὸς ἐμέ τε τὴν νεάνιδα ἐγγραμμάτως νῦν συνταχθεῖσαν, καὶ σὲ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ διὰ φωνῆς μαθητευθέντα, λογικοῦ γενέσθαι πατρὸς, (τοῦ συνυπογραφομένου) καὶ συναυξηθῆναι ἡμᾶς ἀμφοτέρους, καὶ συντραφῆναι, ἀδελφοὺς γνησίους εἰκότως ποιεῖ, καὶ τὴν ἐκ τῆς νεότητος ἀφαιρεῖ μου αἰδῶ τε καὶ συςολήν· τό, τε ὑπ' ἐμὲ διὰ φωνῆς μόνον τὸ πάλαι διδάσκουσαν τραφῆναί σε λογικῶς, καὶ τὸ τῆς παιδείας γάλα ἐκ τῶν ἐμῶν σε θηλάσαι τότε μαςῶν,

τὴν ὡς μητρὸς πρὸς σὲ καὶ τροφοῦ δικαίως ἀπονέμει μοι σχέσιν. τό, τε παρὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας δοθέν σοι ἤδη ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐνεγκαμένην ποιμαντικόν τε καὶ κυριαρχικὸν πνευματικήν σου πάντως θυγατέρα, καὶ σὸν ὅλως βλάστημα, ἐμαυτὴν ἀναπείθει γνωρίζειν.

Ὅθεν καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου, σοὶ μόνῳ, καὶ οὐκ ἄλλῳ, ἐμαυτήν τε, καὶ τὸν ἐμαυτῆς καρπὸν, ὡς ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῆς φυέντα, κατεπείγει ἀφοσιώσασθαι· οὐδὲ γὰρ ἄλλῳ μᾶλλον τὸ ἐκ τῆς ποίμνης ἀμελγόμενον, ὁ Ἀποστολικὸς ἀπονέμει λόγος, εἰμὴ τῷ τῆς αὐτῆς ποίμνης προστάτῃ καὶ ἀρχηγῷ·

Ἐκτὸς δὲ τούτου τοῦ ἐντρίτου σχοινίου, καὶ τριπλόκου δεσμοῦ, τό, τε πρᾷον, καὶ εὐμενὲς, καὶ πρὸς πάντας εὐπρόσιτον, καὶ πολυειδὲς εὐεργετικόν σου, (οὗ τὰ εἴδη ἐπιλείψει με ὁ χάρτης διηγούμενον.) ὑπὲρ δὲ πάντα τὸ πρὸς τὰ ἀντιπνεύσαντά σοι παιδιόθεν, φθόνῳ τοῦ μισοκάλου, δεινὰ, (οἷς ἀντιστὰς σὺ γενναίως, καὶ ἀθλητικῶς ἀγωνισάμενος, ὡς Ἱερὸν ἐκομίσω βραβεῖον, τὸν Ἱερὸν τοῦτον Θρόνον παρὰ Θεοῦ, τοῦ κατὰ τὸν κατὰ σὲ πολύτλαν Ἰὼβ εὐλογήσαντός σου τὰ ἔσχατα μᾶλλον, (νεμέσεως δ' ἀπίοι βέλος) ἤπερ τὰ ἔμπροσθεν) Ἡρωϊκόν σου φρόνημα, καὶ Γιγαντιαῖον, καὶ Ἡράκλειον ἀληθῶς ἀγώνισμα, καὶ κατὰ τῆς νοουμένης ἐκείνης ὕδρας, τῆς δεινὸν μὲν ἐν ἀγριωπῷ τῆς ἀμαθείας παραβλεπούσης, δεινότερον δὲ τῇ Ἰοβόλῳ αὐτῆς γλώττῃ κατακεντούσης, καὶ τὸ κατ' αὐτῆς νικηφόρον σου πάλαισμα, ταῦτα πάντα, φημὶ, καὶ ἄλλα μυρία ψυχῆς πλεονεκτήματα, τοὺς μὲν λοιποὺς εἰς τὸ ἁπλῶς σε ἐπαινεῖν διεγείρουσι, καὶ μακαρίζειν, τὰ τοῦ ποιητοῦ ἐπιφωνοῦντας.

„ Ὄλβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβία ἡ τέκε μήτηρ,
„ Γαστὴρ θ' ἥσε λόχευσε μακαρτάτη.

ἐμὲ δὲ καὶ εἰς τοὺς σοὺς Ἱεροὺς κόλπους καταναγκάζει προσδραμεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ σῇ ἐναβρύνεσθαι κυριαρχικῇ προστασίᾳ·

Δέξαι τοίνυν, Σεβάσμιώτατε, τὴν μὲν ἀπέριττον ἐμὲ, καὶ εὔζωνον νεάνιδα, κάλλει μὲν κομμωτικῷ; καὶ τῇ πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις δεινότητι καὶ στωμυλίᾳ μηδόλως καθωραϊζομένην, ἀνελλειπῆ δὲ ὁδηγίαν, καὶ ἄπονον ὠφέλειαν τοῖς ἐμοῖς ἐρασταῖς ἐπαγγελλομένην,

καὶ

καὶ τῷ ἀξιοσεβάστῳ σου χαρακτῆρι πρὸς τοὺς ἀπαντῶντάς με συνιστῶν (ἵνα μὴ τῆς νεότητός μου καταφρονήσαντες, τὴν ἐξ ἐμοῦ ἀπώσωνται ὠφέλειαν) ἀδεῶς με ποίησον περιοδεύειν, καὶ τὰ ἐμαυτῆς ἀπαγγέλλειν·

Τὸν δὲ ἡμέτερον κοινὸν πατέρα, τὸν πρὸς τὴν σὴν Σεβασμιότητά με ἀφοσιοῦντα, καὶ συνυπογραφόμενον, τὸν ἤδη γήρατι, καὶ τοῖς τῆς πονηρᾶς τύχης κύμασι προσπαλαίοντα, καὶ οὐ μικρὸν ἐκλελοιπότα καὶ ἀπαυδήσαντα, καὶ τὴν ἐμὴν ὀρφανίαν ὑποτοπάζοντα, καὶ κατορρωδοῦντα, περίθαλψον καὶ γηροκόμησον τῇ Δεσποτικῇ σου ἐλευθεριότητι, Εὖτ' ἂν εἰσοράῃ ἠελίοιο φάος.

Ἡ τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος

Ἀδελφὴ ὁμοῦ, καὶ Μήτηρ, καὶ Θυγάτηρ·

Ἡ καλουμένη Νέα Ὁδηγὸς,

Καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν Πατὴρ,

Ἰωάννης Λεοντόπουλος

Ὁ ἐκ Μυριοφύτου·

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Ουγ' καλὸν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπίμωμον, ὦ φίλτατε Ἀναγνῶστα, τὸ τῶν φιλοσκωμμόνων ἔθος τουτί. οἵτινες ἐπειδὰν ἴδωσι νέαν Γραμματικὴν, πρὶν ἢ ἐγκύψωσι τῷ συγγράμματι, μυκτηρίζουσι τὸν συγγράψαντα, καὶ εἰρωνικῶς ἐπιφωνοῦσι. πάλιν νέα Γραμματική; ὢ πληθὺς Γραμματικῶν! ἡμεῖς ἐκ τῶν πολλῶν Γραμματικῶν ἀπολώλαμεν. ὅθεν καὶ πυρὸς ἄξιαι αἱ πολλαί. οὐκ ἀπόλωλας, φίλε, ἐκ τῶν πολλῶν, οὐκ, οὐδὲ τῷ Ἡφαίστῳ, ὡς λέγεις, παραδοτέαι, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν μάλιστα τῶν πολλῶν εὐχερεστέρα σοι γέγονεν ἡ πρὸς τὸ σκοπούμενόν σοι ὁδὸς, καὶ εὐμαρέστερον νῦν βαδίζεις πρὸς ἣν ἂν θέλῃς. οὐ γὰρ περιωρισμένος τυγχάνεις ἤδη ἐν μόνῃ τῇ γριφώδει τοῦ Θεοδώρου, ὡς πάλαι, ἢ τῇ τοῦ Νεοφύτου ἐκείνου τῇ ἄχθος οὔσῃ ἀρούρης διὰ τὸν ὄγκον, καὶ δηλίου δεομένῃ διὰ τὸ βάθος κολυμβητοῦ. ἀλλὰ τῶν μεταγενεστέρων τούτων Συγγραφέων, σὺν πολλῷ τῷ πόνῳ ἐξ αὐτῶν, ὡς ἐξ ἀχανοῦς τοῦ βάθους τοὺς μαργαρίτας ἀναλεξαμένων, καὶ παρὰ τὴν ἠϊόνα σοι τούτους διὰ σχολίων καὶ σημειώσεων προσαγαγόντων, ἔξεστί σοι ἀβρόχοις ποσὶν ἤδη τοὺς μαργαρίτας τούτους λαβεῖν.

Χάρις τοίνυν παρ' ἡμῶν ὀφείλεται τοῖς προπεπονηκόσι, καὶ τὰς πολλὰς ταύτας συγγραψαμένοις Γραμματικὰς, καὶ οὐ μομφὴ καὶ χλεύη, ὡς παρὰ σοῦ τοῦ φιλοσκώμμονος, καὶ τοῦ, ὡς αἱ μυῖαι, ἐπίτινι σεσηπότι μέρει τῆς καλῆς ὀπώρας (εἴπου τι εὕροις σεσηπός) ἐφιζάνοντος. ἀξιέπαινοι γὰρ πάντες οἱ συγγραψάμενοι καὶ τὰς πλατυτέρας, καὶ τὰς ἐπιτομωτέρας, ὡς ἑκάστης τὸ ἴδιον ἐχούσης καλόν.

Ἐξ ὧν κἀγὼ ἐν τῷ παρόντι ἐκλεκτικῶς, ἀλλ' οὐ προληπτικῶς ἐρανισάμενος τὰ δόξαντά μοι ἀναγκαιότερα, καὶ οὕτως εὐμαρῶς διατάξας, ὥστε καὶ αὐτοδιδάκτως εἰσδῦναί τινα, ἐν φράσει μὲν ταπεινῇ, καὶ ἐν λέξει ἀφελεῖ (ὡς παῖδας, καὶ οὐκ ἄνδρας χειραγωγήσων) νοῒ δὲ ἀληθεῖ καὶ παραδείγμασι σαφεστάτοις, ἀλλ' οὐ ποιητικοῖς, τῆς

μὲν τὸ ἐκτεταμένον καὶ ὀγκῶδες ἀποφυγὼν, ὡς δυσαντίληπτον, τῆς δὲ τὸ πάνυ ἐπίτομον, ὡς ἐλλειπέστερον, καὶ τῆς μὲν τὸ ὀγκῶδες τῆς φράσεως ἐξομαλίσας, τῆς δὲ τὸν μεταφυσικὸν τρόπον, ὡς δυσξύνετον παιδαρίοις ἄκαιρον λογισάμενος, τὴν παροῦσαν Νέαν Ὁδηγὸν συνεθέμην, ἀπέριττον, εὔζωνον, αὐτεννόητον, σύντομον, και τοῦ δέοντος ἀνελλειπῆ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ τὸ τῶν πιθήκων πάσχοντι·

Καὶ ταύτην οὕτως ἐξυφάνας, οὐδ᾽ οὕτως ἐθάῤῥησα τῇ ἐμαυτοῦ ἐπικρίσει, (δειναὶ γὰρ αἱ εὔνοιαι δεκάσαι τὰς ψήφους, τοῦτο δὴ τὸ παλαίφατον) ἀλλ᾽ ὡς πρὸς λυδίαν λίθον, ταύτην ὑπαγαγὼν, τὴν κριτικωτάτην πολυμάθειαν τοῦ τε Πανιερωτάτου καὶ Σεβαστοῦ Γέροντος ἁγίου Κυζίκου Κυρίου Ματθαίου (οὗ ἀρείονα οὐκ ἂν εὕροις ἤδη, οὐ φυὴν, οὔτ᾽ ἄρ᾽ φρένας, οὔτε τοι ἔργα) τοῦτε νῦν Σχολαρχοῦντος ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ Ἱερολογιωτάτου Διδασκάλου Κὺρ Σαμουὴλ, καὶ ἄλλων ἐγκρίτων (ἐπὶ γὰρ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων συνίσταται πᾶν ῥῆμά, φησι,) καὶ ἐξ αὐτῶν τὴν λευκὴν κομισάμενος ψῆφον, οὕτω τοῖς πιεστηρίοις τοῦ τύπου ταύτην ἐπέδωκα·

Εἰ μὲν οὖν κατὰ σκοπὸν (ὡς εὔχομαι) ἔβαλον, (ὅπερ ἐστιν ἡ ἀσφαλὴς τῶν παίδων ὁδηγία, καὶ εὐμαρὴς πρὸς τὸ ποθούμενον πρόοδος) χάρις τῷ Θεῷ τῷ δυναμένῳ καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων (οἵα ἐστὶν ἡ ἐμὴ λιθώδης διάνοια) ἀναστῆσαι σπέρμα τῷ Ἀβραάμ·

Εἰδ᾽ οὔ, ποία ἡ σὴ ζημία, ὦ φιλοσκῶμμον; ποίαν σὺ οὐσίαν διὰ τοῦτο ἀπώλεσας; οὐδεμίαν ποτέ· αὐτὸς ἐγὼ ἄϋπνος διετέλεσα, διάνδιχα κατὰ θυμὸν μερμηρίζων πρὸς τὴν ἐκλογήν τε καὶ συλλογὴν, σοῦ ἐκτάδην κειμένου καὶ ῥέγχοντος. αὐτὸς ἐγὼ πολλ᾽ ἐμόγησα, γράφων καὶ ἀντιγράφων ἐν γήρατος οὐδῷ, σοῦ κατὰ κηφῆνας ἴσως ἀργοῦντος· ἄλλος δέ τις φιλογενὴς ἀνὴρ καὶ ἐλευθέριος· Τίς δ᾽ οὗτος; Ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε, ἔξαρχος δικασπόλων Ἀρχιερήων, ᾧ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε· Ποιμάντορι ὄντι λαῶν, πρὸς ὃν καὶ ἡ ἀφοσίωσις, ἐξέδοτο εἰς τὸ τύπου φῶς τὸ ἐμὸν τοῦτο πόνημα, σοῦ μηδ᾽ ὀβολὸν δαπανήσαντος·

Τί οὖν ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; τί τοὺς ἀθλοῦντας ἐκνευροῖς διὰ τῆς λοιδόρου σου γλώττης;

Τοῦ-

Τοῦτό μοι, φίλε, τὸ κατὰ δύναμιν· Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ ἐμὴ προσφορὰ ἡ πρὸς τὸν πλησίον· ἣν εὐμενῶς σοι προσδεκτέον, εἰς τὴν προαίρεσιν μᾶλλον τοῦ προσφέροντος ἀφορῶντι, καὶ μὴ πρὸς τὸ βαρύτιμον τοῦ προσφερομένου· εἰ γὰρ ὁ ἀνενδεὴς καὶ παντέλειος δέχεται καὶ τὴν Παύλου φυτείαν, ὡς Παύλου, καὶ τὴν Ἀπολλῶ ἀρδείαν, ὡς Ἀπολλῶ, καὶ τῆς χήρας τὰ δύο λεπτὰ, ὡς πλείω πάντων βαλούσης, πολλῷ μᾶλλον σοὶ τῷ ἀτελεῖ τε καὶ ἐλλειπεῖ, ὡς χθονὸς καρπὸν ἔδοντι, προσδεκτέον τὸ ἐμὸν τοῦτο εὐτελές τι διώβολον· εἰ μὲν οὖν βούλει πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν, καὶ ὑψηλοῦ τυγχάνων νοὸς, ὑψιπέτης βούλει γενέσθαι, τῇ μὲν τῶν Γραμματικῶν συρρητορεύων, τῇ δὲ συμμεταφυσιολογῶν περὶ τὰς τοῦ νοὸς ἐνεργείας, ἐν κεραμίᾳ τὴν πίθον διδασκόμενος καὶ διδάσκων, (τὸ δὴ λεγόμενον) ἔχου ἀπρὶξ τῶν ἄλλων, καὶ ὁ κωλύων οὐδεὶς· εἰδ' ἀπτῆνι ἔτι τυγχάνοντι, δεῖ σοι ὁδηγοῦ καινοῦ, καὶ σαφεστέρου τρόπου καινοῦ, τὸ βαλάντιον ἀνοίξας, ἀργύριον ἀρίθμει, (καὶ τοῦτο ἔλαττον ἢ πρὸς ἄλλας) καὶ λάμβανε τὴν παροῦσαν Νέαν Ὁδηγὸν, καὶ ταύτῃ σύνεσο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, εἴτι καὶ ἐξ αὐτῆς ὄφελος, ἀόκνως καρπούμενος. εἰδ' οὖν, μὴ σκῶπτε, βάδιζε ἣν ἂν θέλῃς· (πολλαὶ γὰρ καὶ ἄλλαι αἱ πρὸς τὸ σκοπούμενον ἄγουσαι) καὶ ἔρρωσο καθ' ἑκάτερον, συγγινώσκων μοι δικαίως, καὶ εἴτι ὡς ἀνθρώπῳ, ἡμάρτηται ἐν αὐτῇ· ὡς γὰρ οὐκ ἔστιν ὀπώρα ἐν βίῳ, μὴ καὶ πυρῆνας ἔχουσα καὶ κελύφη. καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπεραρέσκουσα, οὕτως οὐδὲ συγγραφὴ ἀνθρωπίνου νοὸς (εἰμὴ ἐξ ἀποκαλύψεως) ἐν πᾶσι καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἄμεμπτός τε καὶ ἀνεπίληπτος, καὶ ἀρέσκουσα.

Ὁ Συγγραφεύς.

ΝΕΑΣ ΟΔΗΓΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ Κλίσεως καὶ Ὀρθογραφίας τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν.

1 Γράμματα εἰσὶν εἴκοσι τέσσαρα. α. β. γ. δ. κτλ.
Χωρίζονται αὐτὰ εἰς φωνήεντα, καὶ εἰς σύμφωνα. Φωνήεντα μὲν ἑπτά. α. ε. η. ι. ο. υ. ω. ὅτι μόνα ποιοῦσι φωνήν. Ἐκ τῶν φωνηέντων μακρὰ μὲν δύο. η. καὶ ω.
Βραχέα δὲ δύο. ε. καὶ ο. Δίχρονα δὲ τρία. α. ι. υ. ποτὲ μὲν ὡς μακρά, ποτὲ δὲ ὡς βραχέα.
Ἀπὸ τῶν φωνηέντων γίνονται ἓξ δίφθογγοι κύριαι. αι. αυ. (καὶ ηυ.) ει. ευ. οι. ȣ. καὶ τέσσαρες καταχρηστικαί. ᾳ. ῃ. ῳ. υι.
Σύμφωνά εἰσι τὰ ἄλλα δέκα ἑπτά. β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. Ἐκ τῶν συμφώνων διπλᾶ λέγονται τρία. ζ. ξ. ψ. Ἀμετάβολα τέσσαρα. λ. μ. ν. ρ. ψιλὰ τρία. κ. π. τ. Δασέα τρία. θ. φ. χ. Μέσα δὲ τὰ λοιπὰ τρία. β. γ. δ. Τὸ δὲ σ λέγεται μοναδικόν.
2 Ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων γίνονται αἱ συλλαβαί. Πέ--τρος. Ἐκ τῶν συλλαβῶν γίνονται αἱ λέξεις. ὁ Πέτρος. αἱ δὲ λέξεις εἰσὶ καὶ μονοσύλλαβοι. γῆ, πῦρ. εἰσὶ καὶ πολυσύλλαβοι. καλὸς, ἄνθρωπος, φιλάνθρωπος.

Ἡ ὑστερινὴ συλλαβὴ πάσης λέξεως ὀνομάζεται. - Λήγουσα.
Ἡ δευτέρα ἡ πρὶν τῆς ὑστερινῆς ὀνομάζεται. - - Παραλήγουσα.
Ἡ τρίτη ἡ πρὶν τῆς παραληγούσης ὀνομάζεται. Προπαραλήγουσα.

Φι-

Φιλάνθρωπος, τὸ μὲν πος λήγουσα. τὸ δὲ θρω, παραλήγουσα. τὸ δὲ αν. προπαραλήγουσα.. περισσότερον ἀπὸ τὰς τρεῖς δὲν μετροῦμεν.

Καθαρὸν φωνῆεν λέγεται, ὅταν δὲν εἶναι ἐνωμένον μὲ σύμφωνον, μὴ καθαρὸν λέγεται, ὅταν ἦναι ἐνωμένον,

3 Τόνος λέγεται ὁ κτύπος τῆς φωνῆς, ὅταν προφέρῃς τὴν λέξιν.

Σημεῖα τοῦ τοιούτου κτύπου γράφονται ἐπάνω πάσης λέξεως. ἡ Ὀξεῖα ´. ἡ Βαρεῖα `, καὶ ἡ Περισπωμένη ῀.

Ὅταν ὁ κτύπος γίνεται εἰς τὴν λήγουσαν συλλαβὴν τῆς λέξεως, τίθεται ὁ τόνος εἰς αὐτὴν, καὶ ἡ λέξις ὀνομάζεται ὀξύτονος. καλός.

Ὅταν ὁ κτύπος ἀκούεται εἰς τὴν Παραλήγουσαν, τίθεται ὁ τόνος εἰς αὐτὴν, καὶ ἡ λέξις ὀνομάζεται παροξύτονος καὶ βαρύτονος λόγος. Πέτρος.

Ὅταν ὁ κτύπος ἀκούεται εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, τίθεται ὁ τόνος εἰς αὐτὴν. καὶ ἡ λέξις ὀνομάζεται προπαροξύτονος καὶ βαρύτονος. δίκαιος.

Ὅταν ἡ λέξις ἔχῃ περισπωμένην εἰς τὴν Λήγουσαν. λέγεται λέξις περισπωμένη. γῆ.

Ὅταν ἔχῃ αὐτὴν εἰς τὴν παραλήγουσαν λέγεται προπερισπωμένη καὶ βαρύτονος. σῶμα.

Ὅταν ἡ λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, τίθεται ἐπάνω ἕν σημεῖον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Πνεῦμα. Σημεῖα δὲ Πνεύματος δύο. Δασεῖα ῾ καὶ Ψιλή ᾿.

4 Καθὼς ἐκ τῶν γραμμάτων γίνεται Συλλαβή. καὶ ἐκ τῶν συλλαβῶν γίνεται λέξις, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λέξεων, γίνεται λόγος, περιέχων πολλὰς ἢ ὀλίγας λέξεις. ὁ διδάσκαλος διδάσκει καλῶς, καὶ ἐπιμελῶς καθήμενος ἐν τῷ σχολείῳ αὐτοῦ.

5 Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ὀκτώ. (ἤγουν ὅλαι αἱ λέξεις εἶναι ὀκτὼ λογιῶν) Ἄρθρον. Ὄνομα. Ῥῆμα. Μετοχή. Ἀντωνυμία. Πρόθεσις. Ἐπίῤῥημα. Σύνδεσμος.

6 Ὄνομα λέγεται ἡ λέξις ἐκείνη, μὲ τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν κάθε πρᾶγμα, καὶ φαινόμενον καὶ μὴ φαινόμενον. Παῦλος σοφὸς, Ἄγγελος ἀθάνατος. Μαρία Καλή. ψυχὴ ἄϋλος. σοφία γνῶσις πολλή. παιδίον

δίον φρόνιμον. μῆλον κόκκινον.
Τὰ ὀνόματα ἔχουσι γένος. ἀριθμόν. σχῆμα. πτώσεις. καὶ κλίσιν.
Κάθε ὄνομα εἶναι ἢ ἀρσενικοῦ γένους. και λαμβάνει ἔμπροσθεν τὸ ἄρθρον Ὁ ὁ Παῦλος ὁ σοφός. ὁ οἶκος ὁ μέγας. ἢ θηλυκοῦ γένους, καὶ λαμβάνει τὸ ἄρθρον Ἡ. ἡ Μαρία ἡ ἀγαθή. ἡ γλυκύτης ἡ πολλή. ἢ κοινοῦ, καὶ τότε λαμβάνει καὶ τὰ δύο ἄρθρα. ὁ παῖς. ἡ παῖς ὁ ἀληθής. ἡ ἀληθής. ἢ οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνει τὸ ἄρθρον, Τό. τὸ παιδίον τὸ καλόν. τὸ μῆλον τὸ κόκκινον.
Κάθε ὄνομα ἢ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἐστι, καὶ σημαίνει ἓν πρᾶγμα. ὁ ἄνθρωπος ἡ ἀηδών. τὸ μῆλον. ἢ πληθυντικοῦ. και σημαίνει πολλά. οἱ ἄνθρωποι. τὰ μῆλα ἢ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. καὶ σημαίνει δύο πράγματα. τὼ ἀνθρώπω. τὼ μήλω.
Ἢ ἁπλοῦ σχήματος. ἀγαθός. ξηρός. ἢ συνθέτου. πανάγαθος. κατάξηρος.
Ἢ ὀνομαστικῆς πτώσεως. ἢ Γενικῆς. ἢ δοτικῆς. ἢ αἰτιατικῆς. ἢ Κλητικῆς (Πτῶσις δέ ἐστιν ἡ διαφορετικὴ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν λήγουσαν, ποτὲ δὲ καὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν. ὁ κριτής. τοῦ κριτοῦ τὸν κριτήν. ὁ γέρων τοῦ γέροντος (γνωρίζεται δὲ ἀπὸ τοὺς ἑξῆς τύπους τῶν Κλίσεων) Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ Κλητικὴ λέγονται ὀρθαί. αἱ ἄλλαι δὲ πλάγιαι.
7 Τὰ Ἄρθρα εἶναι κάποια μονοσύλλαβα μόρια, τὰ ὁποῖα ἐμβαίνουσιν ἔμπροσθεν τῶν ὀνομάτων, ὁ ἄνθρωπος, τὸν ἄνθρωπον, οἱ ἄνθρωποι, ἡ Μαρία, τὸ μῆλον. Ἔχουσι δὲ καὶ αὐτὰ καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα, Γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσεις.

Ἄρθρα ἀρσενικά. ἑνικῶς.

Ἡ ὀνομαστικ. ὁ. ἡ γεν. τοῦ. ἡ δοτ. τῷ. ἡ αἰτιατ. τόν. ἡ κλητ. ὦ
Πληθ. ἡ ὀνομ. οἱ. ἡ γεν. τῶν. ἡ δοτ. τοῖς. ἡ αἰτιατ. τούς. ἡ κλητ. ὦ (α)
Δυϊκῶς ἡ ὀνομασ. καὶ αἰτιατ. τώ. ἡ γεν. καὶ δοτ. τοῖν. ἡ κλητ. ὦ (β)

(α) Τὸ ὦ οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίῤῥημα Κλητικὸν ψιλούμενον καὶ περισπώμενον
(β) Τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ ἡ μετάθεσις διὰ εὐκολίαν τῶν παίδων ἔγινε, καὶ ὅτι μεταγενεστέρων ἐξαγωγὴ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ (κατὰ Δανιήλ.)

Ἄρ-

Ἄρθρα θηλυκά. ἑνικῶς.

Ἡ ὀνομαστικ. ἡ. ἡ γεν. τῆς. ἡ δοτ. τῇ. ἡ αἰτιατ. τήν. ἡ κλητ. ὦ.
Πλ. ἡ ὀνομ. αἱ. ἡ γεν. τῶν. ἡ δοτ. ταῖς. ἡ αἰτιατ. τάς, ἡ κλητ. ὦ
Δυϊκ. ἡ ὀνομ. καὶ αἰτιατ. τά. ἡ γεν. καὶ δοτ. ταῖν. ἡ κλητ. ὦ,

Ἄρθρα οὐδέτερα. ἑνικῶς.

Τό. τοῦ. τῷ. τό. ὦ. Πλ. τά. τῶν. τοῖς. τά. ὦ. (Δυϊκ. τώ. τοῖν. ὦ)

Ὀρθογραφία τοῦ Ἄρθρου.

8 Τὰ Ἄρθρα ὅσα ἄρχονται ἀπὸ φωνῆεντος λαμβάνουσιν ἐπάνω δασεῖαν, οὐχὶ δὲ καὶ τόνον, Ὁ. Οἱ. Ἡ. Αἱ.
Αἱ γενικαὶ καὶ δοτικαὶ τῶν ἄρθρων λαμβάνουσιν ἐπάνω περισπωμένην ἡ δὲ δοτικὴ τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ λαμβάνει καὶ ὑπογεγραμμένην, τοῦ τῷ, τῶν, τοῖς, τοῖν, τῆς, τῇ, ταῖς, ταῖν.
Αἱ αἰτιατικαὶ πᾶσαι τῶν ἄρθρων ὀξύνονται. ὁμοίως, καὶ αἱ ὀνομαστικαὶ τῶν οὐδετέρων; τὸν, τοὺς, τὴν, τὰς, τὸ, τὰ, καὶ δυϊκ. τὼ, τά. διὰ τὴν ἑνωμένην αἰτιατικήν.

Ἐπειδὴ περὶ Δασείας ἀνεφέραμεν, ἤξευρε ὅτι κάθε λέξις ὁποῦ ἀρχινᾷ ἀπὸ φωνῆεν, δέχεται ἢ δασεῖαν ῾. ἢ ψιλὴν ᾿. δασύνονται δὲ τὰ ἑξῆς

Ἅβρα, ἁβρὸς, ἁγνὸς, ἁδρὸς, ἅζομαι, αἷμα, ᾅδης.
αἱρῶ, ἁλίσκω, ἅλλομαι, ἅλυσις, ἁλῶ, ἅλις.
Ἁλίζω, Ἁλικαρνασὸς, ἅλς, ἅλις, ἁμαρτάνω.
ἅμαξα, ἅμιλλα, ἁμὶς, ἅπαξ, ἅμα, ἁνδάνω.
Ἅπτομαι, ἅγιος, ἅπαν, ἁπαλὸν, ἁπλοῦν, ἁρπάζω, ἅρμα.
ἅρκυς, ἁρμὸς, αὕτη, ἁφὴ, ἅψος, ἁψιμαχία.
Ἑβραῖος, ἕδρα, ἑαυτοῦ, ἕδαφος, ἕζομαι, ἕδνη.
ἕβδομος, εἵργω, εἷς, εἱρμὸς, εἱλείω, εἱμαρμένη.
Εἱκὼν, ἑκατὸν, ἕκαστος, ἑκάτερος, Ἑκάβη.
ἑλίσσω, ἕλωρ, ἕλομαι, ἕλμινς, ἕλιξ, Ἑκάτη.

Ἑ-

Ε'λένη, ἕλκει, Ἕλλην, ἕλος, ἕνεκα, ἔξω.
ἑξῆς, ἑορτὴ, ἕπεται, ἑρμηνεὺς, ἕρπω, ἕρδω.
Ε'ρμῆς, ἕρκος, καὶ ἕρμαιον, ἑςήκω, καὶ ἑσπέρα.
ἑςία τε, καὶ ἕτοιμος, ἕτερος, καὶ ἑτέρα.
Εὑρίσκω, εὕδω, καὶ ἑφθὸς, ἓξ. ἑπτὰ, καὶ ἡ ἕως.
ἕψω δὲ καὶ τὸ ἕωλον, ἐπίῤῥημα τὸ ἕως.
Η'βη, ἡγοῦμαι, ἥκιςα, ἥκω, ἡδὺς, ἡνίκα.
ἥλιος, ἧλος, ἥμερος, ἧ. ἧλιξ, καὶ ἡνία.
Η'μεῖς, Ἡρακλῆς, ἥμισυ, ἥσυχος, ἥρως, Ἡρα.
Ἡρώδης, ἥττων, Ἥφαιςος, Ἡσίοδος, καὶ ἧπαρ.
Ι'δρὼς, ἱδρύει, Ἱερὸν, Ἱέραξ, ἵνα. ἱζάνω.
ἱμάσσω, ἱκετεύω τε, ἵεμαι, καὶ ἱκάνω.
Ι'ῶμαι, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμάτιον, ἱμείρω.
ἵλεως, ἵππος, ἵπταμαι, ἵςημι, ἱςορίζω.
Ο'λμος, ὁδὸς, ὅλος, ὁμοῦ, ὅπου, ὅς, ὅπλον, ὅμως.
ὅρος, ὁρῶ, ὁλκὴ, ὁλκὰς, ὅσιος, ὅρκος, ὅρμος.
Ο'σος, ὁπόσος, ὅμοιος, ὅταν, ὁρίζω, οἷος.
ὅθεν, οὗτος, ὡρακιῶ, ὡς, ὧδε, ὥρα, ὅπως.
Τὰ δ' ἀπὸ Ρ καὶ υ δασύνονται σὺν ἄρθροις.
τὰ δὲ μὴ σημειούμενα ὧδε, πάντα ψιλοῦνται.

---

9 Κλίσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶ τέσσαρες. αἱ τρεῖς ἔχουσιν ὀνόματα ἰσοσύλλαβα, τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαςικὴ ἔχει ἴσας συλλαβὰς, μὲ τὰς ἄλλας πτώσεις, κριτὴς, κριτοῦ, μοῦσα, μούσης, λόγος, λόγου.
Η' Τετάρτη κλίσις ἔχει ὀνόματα περιττοσύλλαβα, τῶν ὁποίων αἱ ἄλλαι πτώσεις ἔχουσι περισσοτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τὴν ὀνομαςικὴν. Αἴας Αἴαντος. τρυγὼν, τρυγόνος. Βασιλεὺς, Βασιλεως. ἀληθὴς, ἀληθέος. βῆμα, βήματος

10 Ἡ πρώτη Κλίσις ἔχει ὀνόματα ἀρσενικά, καὶ κοινά, τῶν ὁποίων αἱ λήγουσαι εἰς ὅλας τὰς πτώσεις γράφονται ὁμοίως μὲ τοὺς παρόντας τύπους.

Ὄνομαστ.	Γεν.	Δοτ.	Αἰτιατ.	Κλητ.
Ὁ Ταμίας.	τοῦ ταμίου. (α)	τῷ ταμία.	τὸν ταμίαν.	ὦ ταμία
Πλ. Οἱ ταμίαι.	τῶν ταμιῶν.	τοῖς ταμίαις.	τοὺς ταμίας.	ὦ ταμίαι

Δυϊκ. ἡ ὀνομ. αἰτ. τὼ ταμία, γεν. δοτ. τοῖν ταμίαιν. κλητ. ὦ ταμίαι

Ὁ Ἀνδρέας.	τοῦ ἀνδρέου.	τῷ ἀνδρέα.	τὸν ἀνδρέαν.	ὦ ἀνδρέα
Ὁ Χρύσης.	τοῦ χρύσου.	τῷ χρύσῃ.	τὸν χρύσην.	ὦ χρύση
Οἱ Χρῦσαι.	τῶν χρυσῶν.	τοῖς χρύσαις.	τοὺς χρύσας.	ὦ χρῦσαι

Δυϊκ. τὼ Χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα.

Ὁ Δεσπότης, τοῦ δεσπότου, τῷ δεσπότῃ, τὸν δεσπότην, ὦ δέσποτα (β)

Οἱ Δεσπόται, τῶν δεσποτῶν, τοῖς δεσπόταις, τοὺς δεσπότας, ὦ δεσπόται

Δυϊκ. τὼ Δεσπότα, τοῖν δεσπόταιν, ὦ δέσποτα.

Ὁ Λη-

Ἡ δὲ Παραλήγουσα ὀρθογράφεται οὕτω· Τὰ εἰς.

11 ΕΑΣ. ΕΤΗΣ. τῷ ε. πλὴν Μιχαίας, καὶ τῶν παραγώγων, ἐκ τοῦ αἰτῶ, καὶ χαίτη, ἐπαίτης, κυανοχαίτης.

ΙΑΣ. τῷ ι. πλὴν Αἰνείας, Ἑρμείας. Αὐγείας. τῇ ει. Περσύας,. Βύας, καὶ μανδύας τῷ υ. καὶ πατραλοίας τῇ οι.

ΙΔΗΣ. ΙΣΗΣ. τῷ ι. πλὴν Καμβύσης, Χρύσης, καὶ τῶν ἐκ τοῦ μῆδος καὶ κλέος. Ἀρχιμήδης, Εὐκλείδης.

ΙΤΗΣ. τῷ ι. πλὴν Αἰγινήτης, Αἰήτης, Προφήτης, σφενδονήτης τῷ η καὶ βαλανείτης, ὀρείτης· (ἐκ τοῦ ὄρους οὐδετέρου) καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ῥέω, βαθυῤῥείτης, τῇ ει. καὶ ὁδοίτης (ὁ ὁδηγὸς) καὶ συνοροίτης (ἐκ τοῦ ὅρους ἀρσενικοῦ) τῇ οι.

ὅσα

(α) Μερικῶν ἡ Γεν. εὑρίσκεται, καὶ εἰς ου καὶ εἰς α Πυθαγόρου, καὶ Πυθαγόρα, Πατραλοίου, καὶ Παταλοία.

(β) Πάντα ὅσα λήγουσιν εἰς της καὶ ὅσα παράγονται ἐκ τοῦ ἄρχω τρίβω πωλῶ μετρῶ. ὤψ καὶ ἔνια ἐθνικὰ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν εἰς α, ἢ ὀξυτόνως. ἢ παροξυτόνως (ὦ κρι-

Ὁ Ληστὴς, τοῦ λῃστοῦ, τῷ λῃστῇ, τὸν λῃστὴν, ὦ λῃστά.
Οἱ Λῃσταὶ, τῶν λῃστῶν. (α) τοῖς λῃσταῖς, τοὺς λῃστὰς, ὦ λῃσταί.
Δυϊκ. Τὼ Λῃστὰ, τοῖν λῃσταῖν, ὦ λῃστά.
Τοῦτο ἐστὶ Κοινὸν, ὁ Λῃστὴς, καὶ ἡ λῃστής.

Εἰς τὴν Πρώτην Κλίσιν ἀνάγονται, καὶ ὅσα κλίνονται ἀφαιρέσει τοῦ Σ.

Ὁ Θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ, τῷ θωμᾷ, τὸν θωμᾶν, ὦ θωμᾶ.
Ὁ Διώνδας, τοῦ διώνδα, τῷ διώνδᾳ, τὸν διώνδαν, ὦ διώνδα.
Ὁ Μωσῆς, τοῦ μωσῆ, τῷ μωσῇ, τὸν μωσῆν, ὦ μωσῆ.
Ὁ Ἰησοῦς, τοῦ ἰησοῦ, τῷ ἰησοῦ, τὸν ἰησοῦν, ὦ ἰησοῦ.

Ὅσα δὲ παράγωγα ῥηματικὰ, ἢ ὀνοματικὰ, γράφονται καθὼς τὰ πρωτότυπα, κυβερνήτης, θύτης, κριτὴς, πρεσβύτης, Σαμαρείτης.
ΟΤΗΣ. ἀρσενικ. εἰμὲν ἔχουσι τὸ ω. καθαρὸν, τῷ ὠμέγα. Ἰδιώτης, στρατιώτης· εἰδὲ μὴ καθαρὸν, τῷ ὀμικρῷ. τοξότης. ἐξαιροῦνται, Θειασώτης, Ἠπειρώτης, δεσμώτης, εὐρώτης. καὶ τὰ ῥηματικὰ ζηλωτής.
ΟΝΗΣ. Τὸ ἀνάπαλιν. Τελώνης. πλὴν διώνης.
ΟΡΑΣ. Τῷ ὀμικρῷ, Πυθαγόρας, πλὴν γηώρας.
ΩΔΗΣ, ΩΝΑΣ, ΩΣΤΗΣ. Τῷ ω. Εὐώδης, Κλεωνᾶς, χρεώστης.

12 Η

κριτὰ, ὦ Ἱεράρχα, ὦ Παιδοτρίβα, ὦ βιβλιοπώλα, ὦ γεωμέτρα ὦ κυνῶπα, ὦ πέρσα) τὸ δὲ Δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα, προπαροξυτόνως.

(α) Ἡ Πληθυντ Γενικὴ τῶν Πρωτοκλίτων, καὶ δευτεροκλίτων περισπᾶται. πλὴν χρήστων, χλούνων, ἐτησίων, ἀφύων, καὶ ἐκ τῶν παροξυτόνων δευτεροκλίτων, ὅσα ἐπίθετα τριγενῆ, ἁγία ἁγίων, φίλη, φίλων. φυλάττουσι γὰρ τὸν αὐτὸν τόνον, μὲ τὰς γενικὰς τῶν ἀρσενικῶν.

12 Ἡ Δευτέρα Κλίσις ἔχει ὀνόματα θηλυκὰ, τῶν ὁποίων αἱ λήγουσαι εἰς πάσας τὰς πτώσεις γράφονται ὁμοίως, μὲ τοὺς παρόντας τύπους·

Ἡ Καθαρὰ, τῆς καθαρᾶς, τῇ καθαρᾷ, τὴν καθαρὰν, ὦ καθαρά.
Αἱ Καθαραὶ, τῶν καθαρῶν, ταῖς καθαραῖς, τὰς καθαρὰς, ὦ καθαραί
Δυϊκ. Τὰ Καθαρὰ, ταῖν καθαραῖν, ὦ καθαρά.
Ἡ Ἀλήθεια, τῆς ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ, τὴν ἀλήθειαν, ὦ ἀλήθεια.
Αἱ Ἀλήθειαι, τῶν ἀληθειῶν, ταῖς ἀληθείαις, τὰς ἀληθείας, ὦ ἀλήθειαι
Τὰ Ἀληθεία, ταῖν ἀληθείαιν, ὦ ἀληθεία.

Ἡ δὲ Παραλήγουσα ὀρθογράφεται οὕτω. Τὰ Εἰς.

13 ΑΙΑ. βαρύτον. μονογ. ἀσυναίρετ. τῇ αι. πλὴν ἀλέα, θέα, ἰδέα, πτελέα, νεμέα.

ΑΙΝΑ. τῇ αι. πλὴν γένα, καὶ τῶν διὰ δύο. ν. γέεννα.

ΕΡΑ. τῷ ε. πλὴν σφαίρα, χίμαιρα, νέαιρα, μάχαιρα· ἑταίρα. φαῖδρα, τῇ αι.

ΗΡΑ. καὶ ΗΤΡΑ· τῷ η. πλὴν μίτρα, λίτρα, τῷ ι. καὶ χύτρα, ὕδρα, τῷ υ.

ΙΝΑ, τῷ ι. πλὴν πεῖνα τῇ ει. ἄμυνα, κόρυνα, τῷ υ. καὶ δέσποινα τῇ οι

ΥΡΑ. τῷ υ. πλὴν πήρα, χήρα, θήρα, τῷ η. καὶ μοῖρα τῇ οι. καὶ σπεῖρα, πεῖρα, ςεῖρα, σειρὰ, καὶ τὰ ἀπὸ ἀρσενικῶν, σώτειρα, πίειρα, τῇ ει. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι.

ΥΖΑ. καὶ ΥΛΛΑ. τῷ υ. πλὴν ῥίζα, σχίζα, σκίλλα, καὶ ἅμιλλα τῷ ι

ΙΑ. καθαρὸν τῷ ι. ἐξαιροῦνται ὅσα παράγονται ἀπὸ υς, εια. ὀξὺς, ὀξεῖα. καὶ τὰ ἀπὸ εἰς ευω, ῥημάτων, λατρεύω λατρεία. καὶ ὅσα προπαροξύτ. εὐγένεια, Ἱέρεια (πλὴν πολύμνια, ψάλτρια, ὀρχίςρια, τυμπανύςρια) καὶ ἔτι παρειὰ, ζειὰ, φορβειὰ, ὑγεία, σιτοδεία, λεία, χρεία, ἐγχεία, μνεία, θυεία, νωθεία, τῇ ει· Τροία, πτοία, ῥοιὰ χροιὰ, Βέῤῥοια, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ους, εἰς οια, νοῦς, εὔνοια, πλοῦς, εὔπλοια, τῇ οι.

ΥΑ. Πιτύα δὲ καὶ Λιβύα τῷ υ. καὶ ὀργυιὰ, μητρυιὰ, ἀγυιὰ, μυῖα, ἅρπυια, αἴθυια, Εἰλήθυια, τῇ υι.

Ἡ Μοῦ-

Ἡ Μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι, (Δυϊκ. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα)
Ἡ Τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί. (Δυ. τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά)
Ἡ Κλίνη, τῆς κλίνης. τῇ κλίνῃ, τὴν κλίνην, ὦ κλίνη. αἱ κλίναι, τῶν κλινῶν, ταῖς κλίναις, τὰς κλίνας, ὦ κλίναι. (Δυϊκ. τὰ κλίνα, ταῖν κλίναιν, ὦ κλίνα)

Τὰ Εἰς

ΥΗ καὶ ΥΠΗ, πάντα τῷ υ. ἰγνύη, τολύπη.
ΙΚΗ καὶ ΙΣΚΗ τῷ ι. πλὴν καρύκη καλύκη, τῷ υ. καὶ θήκη τῷ η.
ΥΛΗ τῷ υ. πλὴν κονίλη τῷ ι. καὶ ἀπειλὴ ὠτειλὴ τῇ ει. καὶ γαμφήλη στήλη ἀνθήλη τῷ η.
ΗΝΗ τῷ η. πλὴν ἀξίνη, αἰγίνη, δίνη, ὑσμίνη, εἰλαπίνη. τῷ ι. καὶ ἐδύνη, κορύνη, μύνη, φρύνη, γυνὴ, καὶ τὰ εἰς οσυνη τῷ υ. καὶ θοίνη, ποινὴ, μενοινὴ τῇ οι. ὅσα δὲ ῥηματικὰ ὡς τὸ ῥῆμα. κλίνω. κλίνη, αἰσχύνω, αἰσχύνη.
ΙΤΗ. ΙΣΣΑ. ΙΦΗ τῷ ι. πλὴν κοίτη, ἀλοιφὴ τῇ οι. κολύφη, λύσσα, κορυφὴ τῷ υ. ἀλαλήφη τῷ η. καὶ τὰ ἀπὸ ἀρσενικοῦ λίβυσσα, μάγνησσα.
ΩΑ, ΩΜΗ, καὶ ΩΝΗ, ΩΝΑ τῷ ω. ἐξαιροῦνται κόμη, βελόνη, ἀκόνη, σφενδόνη, ὀθόνη, καλλονὴ, καὶ τὰ Κύρια Σωφρόνη, Σολομονὴ, καὶ ὅσα κατὰ προσθήκην συλλαβῆς, ἥδω, ἡδονὴ, περῶ, περόνη, ἄγχω, ἀγχόνη. πλὴν τῶν ἐκ μονοσυλλάβ. ῥημάτων. φῶ, φωνή. καὶ ζῶ, ζωή.
ΩΡΑ. ΩΠΗ. καὶ ΩΧΗ τῷ ω. πλὴν Ἰόππη. Πηνελόπη. μολόχη. καὶ Καλλιόπη ἐκ τοῦ ὄψ. Καὶ ὅσα ἔχουσι τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τῷ ω. ἀγωγὴ, ἐδωδὴ, ἀκωκή.

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ μακρὸν, καὶ εἰς ρα θα. δα φυλάττουσι τὸ ἄλφα καὶ εἰς τὰς πλαγίας Ἀθηνᾶ, μαῖα, ἡμέρα, λήδα, μάρθα, πλὴν ἄκανθα, ἀκάνθης „ Ἔτι πάντα τὰ παροξύτονα τριγενῆ, ποιοῦσι τὰς πληθυντικὰς ὀνομαστικὰς προπαροξυτόνους ἡ ἁγία, αἱ ἅγιαι, ἡ καλλίστη, αἱ κάλλισται „ Ἔτι πάντα τὰ προπαροξύτονα τῆς β΄ καὶ γ΄ κλίσεως ποιοῦσι τὴν γενικ. καὶ δοτικ. παροξυτόνους ἀλήθεια, ἀληθείας, ἅγιος, ἁγίου, ὅτι μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης οὐ δύναται νὰ προπαροξυνθῇ λέξις κοινή. πλὴν τῶν κλινομένων εἰς τὸ ὄφις, πόλις, καὶ σίναπι.

14 Ἡ Τρίτη Κλίσις ἔχει ὀνόματα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ εἰς ος. καὶ οὐδέτερα εἰς ον. τῶν ὁποίων αἱ λήγουσαι γράφονται κατὰ τοὺς ἑξῆς τύπους

Ὁ Ναὸς, τοῦ ναοῦ, τῷ ναῷ, τὸν ναὸν. ὦ ναέ.
Πληθ. Οἱ Ναοί, τῶν ναῶν, τοῖς ναοῖς, τοὺς ναοὺς, ὦ ναοί
(Δυϊκ. Τὼ Ναὼ, τοῖν ναοῖν, ὦ ναώ.)

Ἡ δὲ Παραλήγουσα ὀρθογράφεται οὕτω. Τὰ Εἰς.

15 ΑΙΟΣ πάντα τῇ αι ἐξαιροῦνται τὰ εἰς λέος, ῥωμαλέος. καὶ τὰ θετικὰ, (πλὴν τοῦ εὐκταῖος.) καὶ ἔτι νέος, Θεὸς, στερεὸς, κενεὸς, ἐννεὸς, καὶ τὰ μονογενῆ, φωλεὸς, καὶ ἔτι τὰ κτητικὰ ἐκτόρεος, χρύσεος, ἃ καὶ ἐκτόρειος χρύσειος λέγονται.)

ΑΙΜΟΣ ΑΙΝΟΣ ΑΙΡΟΣ ΑΙΣΤΟΣ ἐκ τούτων τὸ λαιμὸς, καινὸς, κελαινός. αἶνος καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ θαιρὸς, καιρὸς, ἑταῖρος, Ἥφαιστος.

ΗΓΟΣ, Ηλος, τῷ η. ἐξαιροῦνται λοιγὸς, κοιλὸς, τῇ οι. δειλὸς, νειλὸς, κροκόδειλος. τῇ ει. ζυγὸς, κυλλὸς, χυλὸς, παχυλὸς, στῦλος, τύλος, μύλος, φύλλος, δάκτυλος, κόνδυλος, κρώβυλος, σπόνδυλος, μίκυλος τῷ βραχεῖ υ. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ μακρῷ ι. πῖλος, ψιλός.

ΗΝΟΣ. Κιζυκηνὸς, ἀμενηνὸς, γαλαθηνὸς, πτηνὸς, ψηνὸς, λήνὸς, θρῆνος, σιληνὸς, δύστηνος, τῷ η. Ταπεινὸς, πετεινὸς, καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ ὀνομάτων ληγόντων εἰς ος. τάχος, ταχεινὸς, πόθος, ποθεινὸς, φῶς, φωτεινὸς, τῇ ει. οἶνος, σχοῖνος, κοινὸς, τῇ οι. καὶ κίνδυνος. πίσσυνος, θῦννος, φρῦνος, λάγυνος τῷ υ. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι.

ΥΒΟΣ. κύβος. πλὴν φοῖβος.

ΥΡΟΣ ὀξύτ. καὶ βαρύτ. τῷ υ. πλὴν σκῖῤῥος, ἶρος τῷ ι. καὶ χοῖρος τῇ οι Ὅσα δὲ ἐπίθετα τριγενῆ ὀξύτονα τῷ η. ἀνθηρὸς, ξηρὸς, κ. λ. πλὴν καυστειρὸς, καὶ ἔτι δειρός, τῇ ει. καὶ μηρὸς τῷ η.

ΥΘΟΣ, ΥΘΜΟΣ, καὶ ΥΜΟΣ. ἐκ τούτων τὸ λήκυθος, ζῦθος, μῦθος, βυθὸς, ῥυθμὸς, θυμὸς, κρυμὸς, χυμὸς, δίδυμος, σκόλυμος, ἔτυμος, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα ὁμώνυμος τῷ υ. κημὸς, ἔρημος, τῷ η. λοιμὸς οἶμος, ἕτοιμος, τῇ οι. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι. ἢ φυλάττουσι τὴν γραφὴν τῶν πρωτοτύπων.

Τὰ

Ὁ Λόγος τοῦ λόγου· τῷ λόγῳ τὸν λόγον ὦ λόγε. οἱ λόγοι τῶν λόγων τοῖς λόγοις τοὺς λόγους ὦ λόγοι· (Δυϊκ. τὼ λόγῳ τοῖν λόγοιν ὦ λόγω)
Ὁ Ἄνθρωπος τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἀνθρώπῳ τὸν ἄνθρωπον ὦ ἄνθρωπε
Οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἀνθρώποις τοὺς ἀνθρώπους ὦ ἄνθρωποι
(Δυϊκ. Τὼ Ἀνθρώπω τοῖν ἀνθρώποιν ὦ . . . Τοῦτο ἐστι κοινὸν

Τὰ Εἰς.

ΥΤΟΣ. ΥΦΟΣ. ΥΧΟΣ. πλὴν ὑμηττὸς, μίλητος, ψῆφος, ἦχος τῷ η· καὶ λιτὸς, ἔριφος, Σέριφος, γρῖφος, δόλιχος, μείλιχος, τάριχος, ςίχος τῷ ι. καὶ οἶτος, μοιχὸς, τοῖχος τῇ οι.

ΥΝΘΟΣ. ΥΠΟΣ. ΥΣΤΟΣ. ΥΣΟΣ ἐκ τούτων τὸ Ζάκυνθος. Ὄλυνθος, ξυςὸς, βύσσος, ἄβυσσος, Διόνυσος, τῷ υ· λοῖσθος, Κροῖσος, λοιπὸς τῇ οι. νῆσος, βῆσσος, τῷ η. παράδεισος τῇ ει. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι. εἰμὴ ἐκ παραγωγῆς.

ΕΙΚΟΣ, ἐκ τῶν κτητικῶν τὸ θηλυκὸς, ἀλυκὸς, λιβυκὸς, τῷ υ. τὰ δὲ συκγοπὴν λαμβάνοντα ὡς τὸ δαρεικὸς εὐβοεικὸς (ἀπὸ δαρειακὸς, εὐβοειακὸς) τῇ ει Ἐκ δὲ τῶν μὴ κτητικῶν, σηκὸς πίθηκος τῷ η. λύκος, κόρυκος τῷ υ· καὶ σόλοικος ἄγροικος τῇ οι. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι.

ΙΟΣ ἐκ τούτων τὰ μὲν ὀξύτονα ποταμῶν ὀνόματα Ἀλφειὸς, Πηνειὸς, καὶ ἔτι μειὸς, ἀφνειὸς τῇ ει. φλοιὸς δὲ καὶ κλοιὸς, γλοιὸς, κολοιὸς τῇ οι. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι.

ΙΟΣ, Βαρύτονα Κτητικὰ, θεῖος, καὶ τὰ προπαροξύτονα ἀπὸ ἀνθρώπων ζώων. καὶ ποταμῶν. ἀνθρώπειος, ἵππειος, Ἰορδάνειος. καὶ τὰ ἀπὸ εἰς ευω ῥημάτων, ἐπιτήδεύω ἐπιτήδειος· καὶ τὰ ἐκ τοῦ γέα ἐπίγειος. καὶ τὰ εἰς λειος τῇ ει. (πλὴν αἱμύλιος καὶ ὀμφάλιος) Ὅσα δὲ μὴ τοιαῦτα. καὶ ὅσα Κύρια τῷ ι. πλὴν Δαρεῖος, Βασίλειος, Εὐγένειος (ὁ ἔχων καλὸν γένειον) τῇ ει. ἑκατόμβοιος τῇ οι. κρήγυος τῷ υ

ΟΙΟΣ ἀπὸ τῶν εἰς ος γινόμενα μήτε Κτητικά. μήτε Κύρια τῇ οι. ἄλλος ἀλλοῖος. ὁμὸς ὁμοῖος. (καὶ ὅμοιος) γέλως γελοῖος. παντὸς παντοῖος.

ΕΙΡΟΣ Προπαροξύτονα τῇ ει. πλὴν σίδηρος φαληρος Ὅμηρος πενταέτηρος τῷ η· καὶ ἄργυρος ζέφυρος πάπυρος σάτυρος ἀνάγυρος σῦρος τῷ υ·

Ἡ

Ἡ Ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδέ.
Αἱ Ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδαῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.
(Δυϊκ. Τὰ Ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ)
Ἡ Κάμινος, τῆς καμίνου, τῇ καμίνῳ, τὴν κάμινον, ὦ κάμινε
Αἱ Κάμινοι, τῶν καμίνων, ταῖς καμίνοις, τὰς καμίνους, ὦ κάμινοι
(Δυϊκ. Τὰ καμίνω, ταῖν καμίνοιν, ὦ καμίνω.)
Οὐδ. Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλὸν ὦ καλόν
Τὰ Καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ὦ καλά
(Δυϊκ. Τὼ Καλὼ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ.
Τὸ Μῆλον, τοῦ μήλου, τῷ μήλῳ, τὸ μῆλον, ὦ μῆλον.
Τὸ Δίκαιον, τοῦ δικαίου, τῷ δικαίῳ, τὸ δίκαιον, ὦ δίκαιον

Ὀρθογραφία. Τὰ Εἰς.

ΩΓΟΣ καὶ ΩΔΟΣ τῷ ω. πλὴν ὀδὸς, καὶ τῶν ῥηματικῶν λόγος.

ΩΟΣ Κτητικὰ τῇ ῳ διφθόγγῳ, μὴ κτητικὰ δὲ τῷ ω λαγωὸς, πλὴν ἀθρόος ὄγδοος, καὶ ὅσα συναιροῦνται εἰς οῦς, ἁπλόος νόος νοῦς.

ΩΡΟς τῷ ω πλὴν θορὸς, χορὸς, κόρος, μόρος, σορὸς, (τὸ μνῆμα) καὶ ὅσα προπαροξύτονα, βόρβορος, κλ. ἐκτὸς τοῦ ὀλίγωρος.

ΩΛΟΣ τῷ ω πλὴν ὀβολὸς, θολὸς, δόλος, ὅλος, πόλος, ἄκολος, Αἴολος, (κύριον.)

ΩΜΟΣ ΩΝΟΣ ΩΠΙΟΣ ΩΤΟΣ ΩΧΟΣ τῷ ω πλὴν ὄνος, φθόνος, γόμος ξενοδόχος, καὶ τῶν ῥηματικῶν. τόμος, πόνος.

*Περὶ τῶν οὐδετέρων. ὅσα οὐκ ἔχουσιν Ἀρσενικόν. Τὰ Εἰς.

ΑΙΟΝ τῇ αι. σπήλαιον. πλὴν ὄστρεον, ὄρνεον.

ΥΛΟΝ εἰμὲν εἰσὶ παροξύτονα τῷ υ. πλὴν μῆλον. εἰδὲ προπαροξύτονα τῷ η. ἄρβηλον, πλὴν πέδιλον.

ΙΝΟΝ ΙΤΟΝ τῷ ι. πλὴν σίγυνον τῷ υ. καὶ κάρηνον τῷ η.

Ὀρ-

*Σημείωσαι ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ ὀνομαστική, αἰτιατικὴ, καὶ κλητική. Καὶ ἡ ὀνομαστικὴ τῶν ὀνομάτων πάντων λαμβάνεται καὶ ὡς κλητική. Ἀττικ. ὦ Αἰνείας, ὦ χρύσης, ὦ λόγος, ὦ ὁδὸς, ὦ ξύλον, ὦ Αἴας ὦ Δημοσθένης.

Τὰ Δίκαια, τῶν δικαίων, τοῖς δικαίοις, τὰ δίκαια, ὦ δίκαια
(Δυϊκ. Τὼ δικαίῳ, τοῖν δικαίοιν, ὦ δικαίω.

17 Η

Εἰς τὴν τρίτην ἀνάγονται καὶ μερικὰ ὀνόματα Ἀττικὰ εἰς ΩΣ, ἐκ τῶν κοινῶν τῆς τρίτης ἢ τῆς τετάρτης γινόμενα, τρέποντα ὅμως τὸ μακρὸν ᾶ εἰς Ε.

Ὁ Νεὼς, τοῦ νεὼ, τῷ νεῷ, τὸν νεὼν, (α) ὦ νεώς·
Οἱ Νεὼ, τῶν νεῶν, τοῖς νεὼς, τοὺς νεὼς, ὦ νεώ.
(Δυϊκ· Τὼ Νεὼ, τοῖν νεὼν, ὦ νεώ·. ἀπὸ τοῦ ναός·
Κοινόν. Ὁ εὔγεως, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεω, κλ· ὁμοίως, ἀπὸ εὔγειος·
Ἡ Ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως· αἱ ἅλω, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλως, τὰς ἅλως, ὦ ἅλω. (Δυϊκ· τὰ ἅλω, ταῖν ἅλων) ἀπὸ ἅλλων
Τὸ Εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων, τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεως, τὰ εὔγεω, ὦ· (Δυϊκ. τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεων

Ὀρθογραφία· Τὰ Εἰς·

ΥΡΟΝ τῷ υ· πλὴν ἄνδηρον· καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων· Ἄβδηρα, Στάγειρα
ΗΤΡΟΝ τῷ η· πλὴν νίτρον ἄγκιστρον τῷ ι. καὶ λύτρον, ἔλυτρον τῷ υ
ΙΟΝ μονογενῆ τῷ ι· ἐξαιροῦνται δίκτυον, σίκυον, δάκρυον, κάρυον, κρόμμυον, πῦον, πτύον, βρύον, θρύον, τῷ υ· πλοῖον, αἰδοῖον τῇ οι στέγειον, προάστειον, κώνειον, γεράνειον, σημεῖον, βραβεῖον, στοιχεῖον στυπεῖον, ἐλεγεῖον, καὶ τὰ περιεκτικὰ, δοχεῖον, ἀγγεῖον, ἀρχεῖον κλ· τῇ ει· ἐκτὸς γαζοφυλάκιον καὶ γυμνάσιον.
ΩΟΝ ὀξύτονα μὲν τῷ ω. ᾠόν· μὴ ὀξύτονα δὲ τῇ ῳ διφθόγγῳ· ζῷον, ὑπερῷον·
Ὅσα δὲ ἔχουσιν ἀρσενικὸν φυλάττουσι τὴν γραφὴν αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ τὰ θηλυκά·
Τὰ εἰς ΕΩΣ καὶ ΕΩΝ Ἀττικὰ λήγουσι μὲν εἰς ω. παραλήγουσι δὲ τῷ ε· λεὼς. Μενέλεως. εὔγεων.

Α-

(α) Ἐξαιροῦνται Ἄθῳ. Κῴ. ἕω λαγώ ἀγήρω πλέω ἄνευ τοῦ ν.

17 Ἡ Τετάρτη κλίσις ἔχει ὀνόματα περιττοσύλλαβα· ἀρσενικά, θηλυκά, κοινά, καὶ οὐδέτερα· τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαστικὴ τελειώνει εἰς πολλά· αἱ δὲ λειπαὶ πτώσεις γράφονται κατὰ τοὺς ἑξῆς τύπους·

Ὁ Μήν, τοῦ μηνός, τῷ μηνί, τὸν μῆνα, ὦ μήν· οἱ μῆνες, τῶν μηνῶν· τοῖς μησί, τοὺς μῆνας, ὦ μῆνες (Δυ· τὼ μῆνε, τοῖν μηνοῖν, ὦ μῆνε·)

Ὁ

Αἱ μετὰ τοῦ Α λήγουσαι ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν εἰσὶν εἰς ἂν· ἂξ· ἂφ· αρξ· ας· αψ· τῶν δὲ οὐδετέρων εἰς α· αν· αρ· ας·

Αἱ δὲ λοιπαὶ λήγουσαι ὀρθογράφονται οὕτω. Τὰ Εἰς.

18 ΑΙΣ μονογενῆ, ἢ κοινὰ τῇ Αι· δαΐς· παῖς·

ΑΙΞ τῇ Αι· αἴξ, αἰγὸς, καλλιγύναιξ· πλὴν τῶν ἐκ τοῦ τέκω, ἐπί τεξ. καὶ τοῦ ἕξ· ἀριθμ.

ΗΝ Ὅσα δικατάληκτα τῷ ι· δελφίν, ῥίν, ἀκτίν· Ὅσα δὲ μὴ δικατάληκτα τῷ Η· λιμήν, Ἕλλην, πλὴν γόρτυν, μόσυν, φόρκυν.

ΥΞ τῷ υ. πλὴν στίξ στιχὸς, φρίξ φρικὸς, θρὶξ τριχὸς, τέττιξ χοῖνιξ κύλιξ, φοίνιξ, πέρδιξ, ἧλιξ, μάστιξ, ἕλιξ, σάλπιγξ, σφίγξ, μήνιξ τῷ ι καὶ μύρμηξ, νάρθηξ, σκώληξ, σφήξ, βήξ, χάληξ, ὕσπληγξ, καὶ βουπλήξ (ἐκ τοῦ πλήττω) τῷ η· καὶ προίξ. τῇ οι·

ΗΡ τῷ Η· πλὴν χείρ, φθείρ, εἴρ, εἰνάτειρ, σάπφειρ τῇ ει· καὶ πῦρ ψίθυρ, μάρτυρ, (ἐξ οὗ μάρτυς) τῷ υ·

ΗΣ Ὅσα ἀρσενικὰ κλίνονται διὰ τοῦ ους. ἢ διὰ τοῦ τ· καὶ ὅσα θηλυκὰ εἰς της, κλινόμενα διὰ τητος, τῷ η. γράφονται. Δημοσθένης, ἀληθής, λάχης, ἁγιότης, ταχύτης· Ὅσα κλίνουσι τὴν γενικὴν καθαρῶς, διὰ τοῦ ιος κοινῶς. καὶ εως Ἀττικ· ἢ διὰ τοῦ δ. ἢ θ. ἢ τ· γράφονται τῷ ι. Ὄφις, Πόλις, Πάρις, ὄρνις, χάρις, ἐλπίς. πλὴν κλείς τῇ ει· καὶ χλαμὺς κόρυς τῷ υ. Ὅσα κλίνονται διὰ τοῦ ν· ἢ διὰ τοῦ ντ. τῇ ει· κτεὶς κτενός· χαρίεις χαρίεντος. πλὴν τοῦ τις καὶ Κλήμης Ὅσα δὲ ἔχουσι δύο σύμφωνα ἐν τῷ τέλει· τούτων τὸ μὲν ἕλμινς τῷ ι· τὸ δὲ Τίρυνς τῷ υ.

ΥΣ Ὅσα τριγενῆ μὴ ὄντα κοινά, ἡδὺς, ὀξὺς, καὶ ὅσα μονοσύλλαβα μῦς, δρῦς, καὶ ὅσα δισύλλαβα μονογενῆ, κλινόμενα ἢ διὰ τοῦ υος

ἰχθῦς

Ὁ Αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἶαν· οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες. (Δυϊκ· τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ.)

Ἡ Τρυγὼν τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών· αἱ τρυγόνες τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγών. (Δυϊκ· τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν ὦ τρυγόνε·)

Τὸ Βῆμα τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα ὦ βῆμα· τὰ βήματα τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βή· (Δυϊκ. τὼ βήματε τοῖν βήματοιν, ὦ βή.)

εἶδος

⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂⁂

ἰχθῦς ἰχθύες, ἢ διὰ τοῦ εως πρέσβυς πρέσβεως. πάντα τῷ υ.

Υ· Οὐδέτερα τῷ υ. δόρυ, ἡδὺ, μῦ, νῦ, πλὴν μέλι, κόμμι, σίνηπι, πέπερι, στίμμι, πῖ, φῖ, χῖ, ψῖ. στοιχειακά.

ΥΨ τῷ υ. γὺψ, χάλυψ. πλὴν νίψ, λίψ, ῥίψ, σκνίψ τῷ ι. καὶ θὴψ τῷ η·

ΩΝ ΩΣ καὶ Ω ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, τῷ ω. λέων, τρυγὼν, νεὼς, ἔρως, αἰδὼς, λητώ. οὐδέτερα δὲ τῷ ὀμικρῷ· τεῖχος, ξίφος.

ΩΞ καὶ ΩΡ τῷ ω· πλὴν φλὸξ, καὶ ἄορ ἦτορ. τῷ ὀμικρῷ.

ΩΨ ὅσα μονοσύλλαβα τῷ ω. θώψ. ὤψ· (ὁ ὀφθαλμὸς καὶ πρόσωπον) καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μύωψ, ὕδρωψ, κύκλωψ· κώνωψ. (πλὴν αἰθίοψ. οἴνοψ σκόλοψ, καὶ ὄψ τοῦ σημαίνοντος τὴν φωνὴν καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ μέροψ·

Ἡ δὲ παραλήγουσα ὀρθογράφεται οὕτω· Τὰ Εἰς.

19 ΑΙΝΙΣ πάντα τῇ αι· μαινίς·

ΕΔΩΝ καὶ ΕΩΝ. ἐκ τούτων μόνον τὸ φαίδων· αἰὼν, Παίων, ἐλαιών·

ΕΜΩΝ καὶ ΕΦΟΣ· μόνον τὸ δαίμων, αἵμων, καὶ λαῖφος.

ΗΔΩΝ τῷ η· ἀηδὼν, πλὴν χελιδών· σιδὼν, μυρμιδὼν, Σπυρίδων. τῷ ι· καὶ Ποσειδὼν τῇ ει. καὶ καλυδὼν, Ἀμυδὼν, κλύδων τῷ υ.

ΗΜΩΝ ΗΡΩΝ τῷ η· πλὴν ἀμύμων. δαιτύμων. στρυμὼν τῷ υ· καὶ λειμών. χειμών· λευχείμων (ἐκ τοῦ εἶμαι) εἴρων τῇ ει· καὶ Κίμων τῷ ι

ΗΜΑ τῷ η· πλὴν ἔτυμα, κάττυμα τῷ υ· καὶ τὰ ῥηματικά.

ΗΝΟΣ Ηδος Ηθος Υσος Ητος Υφος· οὐδέτερα. ἐκ τούτων τὸ ὕφος· κῦδος· κύτος· σκῦτος· κέλυφος· τρύφος· κῦρος· μύσος· τὸ μίασμα τῷ υ·

εἶδος

εἶδος. ὄνειδος τῇ ει. ξίφος. βρίθος. σῖφος. κλῖτος. μῖσος τῷ ι. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ η.

ΗΡΗΣ καὶ ΙΡΙΣ θηλυκὰ τῷ η ξιφήρης. κίσσηρις. πλὴν ἶρις. Ὄσιρις τῷ ι καὶ γῦρις. θάμυρις. σπυρὶς. ἄγυρις (ἐξ οὗ πανήγυρις) τῷ υ.

ΙΑΣ θηλυκὰ τῷ ι. μυριὰς πλὴν γενειὰς πλειὰς πελειὰς τῇ ει.

ΙΕΥΣ ΙΗΣ τῷ ι. ἀχιλεὺς. ὑγιὴς, ἐξαιροῦνται ὅσα φυλάττουσι τὴν γραφὴν τῶν πρωτοτύπων. Σιγειεὺς εὐβοιεὺς. τιμήεις εὐφυής.

ΙΛΕΥΣ καὶ ΙΠΩΑ τῷ ι, βασιλεὺς σκίπων, πλὴν πηλεὺς νηλεὺς τῷ η.

ΕΙΝΩΝ τῇ ει. καὶ πάντα τὰ δισύλλαβα συγκριτικὰ, πλὴν ζήνων καὶ ἥττων.

ΗΡΕΥΣ τῷ η. καφηρεὺς. πλὴν καμιρεύς.

ΙΩΝ τῷ ι. πλὴν ἀρείων χερείων τῇ ει. Ἀμφιτρύων ἠλεκτρύων (Κύρια) καὶ κύων ἀλεκτριὼν ἀλκυὼν προσηγορικὰ τῷ υ. καὶ παιήων τῷ η.

ΩΛΗΣ ἐκ τοῦ ολω, τῷ ω. πλὴν τῶν πρωτοκλίτων. μαινόλης φαινόλης, φαινόλου.

ΩΕΙΣ ὅσα ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν μακρὰν τῷ ω. κητώεις, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα τῷ ὀμικρῷ.

ΩΜΑ οὐδέτερα τῷ ω. πλὴν στόμα. καὶ τῶν ῥηματικῶν δόμα πόμα.

ΩΔΗΣ

Ποῖα ἐκ τῶν εἰς ων φυλάττουσι τὸ ω ἐν ταῖς πλαγίαις.

ΩΝ ὀξύτονα φυλάττουσι τὸ ω. ἐξαιροῦνται τὰ παραλήγοντα υ. ἢ Ἰῶτα μακρῷ. ( ) ἀλκυὼν ἀλκυόνος, χιὼν χιόνος, καὶ τὰ εἰς δὼν πλὴν σιδὼν Ἀμυδὼν Καλυδὼν μελεδών.

ΓΩΝ. ἐκ τούτων τὸ μὲν ἀγὼν καὶ ἀγκὼν φυλάττει. τὸ δὲ λαγὼν λαγκὼν οὔ.

ΩΝ παροξύτονα φυλάττει. ἐξαιροῦνται τὰ ῥηματικὰ, συγκριτικὰ, καὶ κοινὰ (ἐκτὸς τοῦ εἴρων καὶ αἴθων) καὶ τὰ παραλήγοντα τῷ υ. ἢ τῷ η ἢ τῷ μακρῷ α. ἢ Ἰῶτα. ἠλεκτρύων παιήων μαχάων πρίων καὶ τὰ δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα ἐν τέλει. Ἀγαμέμνων τέκτων χθὼν (πλὴν τοῦ κλὼν) καὶ τὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα λέων γέρων (πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως βοῶντος, Ξενοφῶντος) Και ἔτι τὰ ἑξῆς. κανὼν ἡγεμὼν

ὀλοσ-

ΩΔΗΣ καὶ ΩΔΕΣ καὶ Ωτις τῷ ω. εὐώδης μαιῶτις.
ΟΤΗΣ θηλυκὰ παρώνυμα τῷ ὀμικρῷ. ἁγιότης.

21 Τύποι διαφόρων καταλήξεων ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τῶν Τεταρτοκλίτων

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ αὐτῶν λήγει ἀεὶ εἰς ι. καὶ εἰμὲν ἡ ἑνικὴ ὀνομαστικὴ ἔχει ἐν τῷ τέλει ν. ἀποβάλλει αὐτὸ ἡ δοτικὴ, εἰδὲ ἔχει ξ. ἢ ψ. ἢ ρ. ἢ σ. φυλάττει αὐτὸ καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, πλὴν τῶν εἰς αρ οὐδετέρων. δέλεαρ δελέασι, Ἔτι ὅσα σχηματίζουσι τὴν ἑνικὴν δοτικὴν εἰς οντι. ἢ εντι ποιοῦσι τὴν πληθυντικὴν εἰς ουσι. ἢ εσι καὶ εσσι Ἀττ. γέροντι γέρουσι, χαρίεντι χαρίεισι, καὶ χαρίεσσι.

Ἄρσεν.		Ὀνομ. Γενικ.	Δοτ. Πληθ.	Περὶ Κλητ
Αις	αιδος	Ὁ Παῖς τοῦ παιδὸς	τοῖς παισὶ	Ἡ ἑνικὴ Κλητικὴ
Αν	ανος	Παιὰν παιᾶνος	παιᾶσι	τῶν τεταρτοκλίτων
Αξ	αγος	Ἅρπαξ ἅρπαγος	ἅρπαξι	ὁμοία ἐστὶ τῇ ὀνο-
	ακος	Κόραξ κόρακος	κόραξι	μαστικῇ. ὁ Ἕλλην
	ακτος	Ἄναξ ἄνακτος	ἄναξι	τοῦ ἕλληνος ὦ ἕλ-
Αρ	αρος	Μάκαρ μάκαρος	μάκαρσι	λην. ἡ λαμπὰς ὦ
Αλς	αλος	Ὁ Ἅλς τοῦ ἁλὸς	ἁλσὶ	λαμπάς
Ας	ανος	Μέλας μέλανος	μέλασι	Ἐξαιροῦνται.
	αντος	Κάλχας χαντος	κάλχασι	α. Τὰ εἰς ας ἐπίθε-
Αψ	αβος	Ἄραψ ἄραβος	ἄραψι	τα καὶ τὰ εἰς ην,
			Αψ	ὅτι

ἐλοσσῶν στήμων τέλμων πέπων Ἰάσων ἰξίων Ἀμφίων ὑπερίων Πανδίων Κύρια. καὶ Λακεδαίμων Κύκων ἐθνικά.
ΩΣ πάντα φυλάττει τὸ ω. ἥρως ἥρωος, ἱδρὼς ἱδρῶτος.
ΩΡ παροξύτονα ὅσα ἔχουσι πρὸ τοῦ ω τὸ λ. ἢ τὸ μ. ἕλωρ τέκμωρ.
Ωψ καθὼς ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, οὕτω καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις. κύκλωψ κύκλωπος, Αἰθίοψ αἰθίοπος.

Ἄρσεν.		Ὀνομ.	Γενικ.	Δοτ. Πληθ.
Αψ	αφος	Σκίραψ	σκίραφος	σκίραψι
Εις	εντος ουντος	Σιμόεις	μόεντος ουντος	μόεσσι
Ειρ	ειρὸς	Φθεὶρ	φθειρὸς	φθειρσὶ
ΗΝ	ηνος	Ἕλλην	ἕλληνος	ἕλλησι
	ενος	Ποιμὴν	ποιμένος	ποιμέσι
Ηξ	ηγος	Βουπλὴξ	βουπλῆγος	βουπλῆξι
	ηκος	Μύρμηξ	μύρμηκος	μύρμηξι
	ῆχος	Βὴξ	βηχὸς	βηξὶ
Ιν	ινος	Δελφὶν	δελφῖνος	δελφῖσι
Ιξ	ιγος	Τέττιξ	τέττιγος	τέττιξι
	ικος	Φοίνιξ	φοίνικος	φοίνιξι
Ις	ιδος	Ὁ Πάρις	πάριδος	πάρισι
Ις	εως	Ὄφις	ὄφιος ὄφεως	ὄφεσι
Ινς	ινθος	Ὁ Ἕλμινς	ἕλμινθος	ἕλμινσι
Ιψ	ιβος	Οἰκότριψ	οἰκότριβος	οἰκότριψι
Ιψ	ιπος	Σκνίψ	σκνιπὸς	σκνιψί
Ους	οδος	Ποὺς	ποδὸς	ποσί
	Οος	Βοὺς	βοὸς	βουσὶ
	Οντος	Ὀδοὺς	ὀδόντος	ὀδοῦσι
	Ουντος	Πλακοῦς	πλακοῦντος	πλακοῦσι
Οψ	οπος	Μέροψ	μέροπος	μέροψι
Υν	υνος	Φόρκυν	φόρκυνος	φόρκυσι
Υγξ	υγκος	Λάρυγξ	λάρυγκος	λάρυγξι
	Υγκος	Λύγξ	λυγκὸς	λυγξὶ
Υξ	υγος	Ὄρτυξ	ὄρτυγος	ὄρτυγι
	υκος	Δοίδυξ	δοίδυκος	δοίδυξι
	υχος	Ὄνυξ	ὄνυχος	ὄνυξι
Υς	εος	Ἡδὺς	ἡδέος	ἡδέσι
	εως	Πῆχυς	χεως (α)	πήχεσι
	υντος	Φὺς	φύντος	φῦσι

ους

Περὶ Κλητ.

ὅτι ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποβολῇ τῆς ος ποιοῦσι τὴν κλητικὴν μέλας μέλανος ὦ μέλαν. Ἄρσην ἄρσενος. ὦ ἄρσεν. καὶ τὸ Ἄτλας. ὦ ἄτλα καὶ τὸ γυνὴ ὦ γύναι.

β. Ἔτι τὰ εἰς ης κλινόμενα διὰ τοῦ εος καὶ ους· ὅτι ποιοῦσι τὴν κλητικὴν εἰς ες. Δημοσθένης. ὦ Δημόσθενες.

γ Τὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, ὅτι ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀφαιρέσει τῆς τος συλλαβῆς ποιοῦσι τὴν κλητικήν. Αἴας αἴαντος, ὦ αἶαν, τιμῆς, τιμῆντος ὦ τιμῆν. (β)

δ Τὰ εἰς ις παροξύτονα, καὶ εἰς ως γενικῶς καὶ τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου. ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ σ τῆς ὀνομαστικῆς ποιοῦσι

τὴν

(α) Δυϊκ. πήχεων, ἀντὶ πήχεοιν.

Ἄρσεν.		Ὀνομ. Γεν.	Δοτ. Πληθ.
Υς	Υος	Ἰχθῦς ἰχθύος	ἰχθύσι
	ΥΡΟΣ	Μάρτυς μάρτυρος	μάρτυσι
	ΥΔΟΣ	Νέηλυς νεήλυδος	νεήλυσι
Υνς	υνθος	Τίρυνς τίρυνθος	τίρυνσι
Υψ	υβος	Χάλυψ χάλυβος	χάλυψι
	υπος	Γύψ γυπὸς	γυψὶ
	Υφος	Κίνυψ κίνυφος	κίνυψι
Ων	ονος	Ἡγεμὼν ἡγεμόνος	ἡγεμόσι
	ωνος	Ἀγὼν ἀγῶνος	ἀγῶσι
	Οντος	Γέρων γέροντος	γέρουσι
	Ωντος	Ξενοφῶν ξενοφῶντος	ξενοφῶσι
	Ουντος	Χρυσῶν χρυσοῦντος	χρυσοῦσι
Ωξ	ωγος	Κυαμότρωξ ωγος	κυαμότρωξι
	ωκος	Ὁ Πτὼξ πτωκός	πτωξί
Ωρ	ορος	Ῥήτωρ ῥήτορος	ῥήτορσι
	ωρος	Ἰχὼρ ἰχῶρος	ἰχῶρσι
Ως	ωος	Ἥρως ἥρωος	ἥρωσι
	οτος	Γεγραφὼς φότος	γεγραφόσι
	Ωτος	Ἔρως ἔρωτος	ἔρωσι
Ωψ	ωπος	Κύκλωψ κύκλωπος	κύκλωψι

Τύποι Θηλυκῶν.

22 Αιξ	αιγος	Ἡ Αἴξ τῆς αἰγὸς	αἰξὶ
	αικος	Καλλιγύναιξ αικος	λιγύναιξι
Αις	αιδος	Ἡ Παῖς παιδὸς	παισὶ
	αιτος	Ἡ Δαὶς δαιτὸς	δαισὶ
Αλς	αλος	Ἡ Ἅλς τῆς ἁλὸς	ἁλσὶ
Αλξ	αλκος		ἀλξὶ
Αξ	ακος	Αὖλαξ αὔλακος	αὔλαξι

τοῦ

Περὶ κλητ.

τὴν κλητικὴν ὄφις ὦ ὄφι. ἡδὺς ὦ ἡδὺ βότρυς ὦ βότρυ. βασιλεὺς ὦ βασιλεῦ παῖς ὦ παῖ. βοῦς ὦ βοῦ. πλὴν ποὺς καὶ ὀδοὺς, ὅθεν καὶ τὰ εἰς ους καὶ εἰς εις διὰ τοῦ ντ. κλινόμενα διττὴν ἔχουσι τὴν κλητικὴν ὦ πλακοῦ καὶ πλακοῦν ὦ χαρίει, καὶ χαρίεν. (α) καὶ ἔτι τὸ Κλήμης. ὦ Κλήμη καὶ Ἄτλας ὦ Ἄτλα

έ. Τὰ εἰς ω καὶ ως θηλυκὰ εἰς οι ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. ἡ λητὼ ὦ λητοῖ. ἡ αἰδὼς ὦ αἰδοῖ.

ζ Τὰ παροξύτονα εἰς ωρ καὶ ων, ὅσα τρέπουσι τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τὸ Ὀμικρὸν ἔχουσιν. ὁ Ἕκτωρ Θηλυ-

(α) Πλὴν τῶν μετοχῶν.

Θηλυκ.		Ὀνομ. Γεν.	Δοτ. Πληθ.
Αρ	αρος	Δάμαρ δάμαρος	μαρσι
Αρξ	αρκος	Σάρξ σαρκὸς	σαρξὶ
Ας	αδος	Λαμπὰς λαμπάδος	λαμπάσι
	ατος	Ἡ Κρὰς κρατὸς	
	αντος	Ἀκράγας γαντος	
Αυς	αος	Γραῦς γραὸς	γραυσὶ
Εψ	εβος	Φλέψ φλεβὸς	φλεψὶ
Εις	ενος	Ἡ Κτεὶς κτενὸς	κτεσὶ
	εντος	Ὀπόεις ὀπόεντος	ὀπόεσι
	ειδος	Κλεὶς κλειδὸς	κλεισὶ
	ειρος	Χεὶρ χειρὸς	χερσὶ
Ηγξ	ηγκος	Ὑσπληγξ ηγκος	ληγξὶ
Ηξ	ηκος	Ἡ Χάληξ χάληκος	χάληξι
	εκος	Ἀλώπηξ ἀλώπεκος	ἀλώπεξι
Ηρ	ηρος	Ἡ Κὴρ τῆς κηρὸς	κηρσὶ
	ερος	Θυγάτηρ θυγατέρος	τράσι
Ης	ητος	Ὁσιότης ὁσιότητος	ὁσιότησι
	εος	Τριήρης τριήρεος	τριήρεσι
Ην	ηνος	Σειρὴν σειρῆνος	σειρῆσι
	ενος	Φρὴν φρενὸς	φρεσὶ
Ιν	ινος	Ἡ Ῥὶν καὶ ῥὶς ῥινὸς	ῥισὶ
Ιξ	ιγος	Μάστιξ μάστιγος	μάστιξι
Ιξ	ικος	Κύλιξ κύλικος	κύλιξι
	ιχος	Θρὶξ τριχὸς	θριξὶ
Ιγξ	ιγγος	Σφίγξ σφιγγὸς	σφιγξὶ
Ις	ιδος	Ἐλπὶς ἐλπίδος	ἐλπίσι
	ιθος	Ὄρνις ὄρνιθος	ὄρνισι
	ιτος	Χάρις χάριτος	χάρισι
Ις	εως	Πόλις πόλιος πόλεως	λισι λεσι

Κλητ.

τοῦ ἕκτορος ὦ ἕκτορ. ὁ ἐλεήμων τοῦ ἐλεήμονος ὦ ἐλεῆμον. ὁ γέρων, ὦ γέρον (πλὴν τῶν μετοχῶν) καὶ σὺν τούτοις ὦ Ἄπολλον καὶ Πόσειδον. (ὅμως Ἀττικῶς λέγονται καθὼς καὶ ἡ Ὀνομαστική.) Ἐξαιροῦνται ἔτι καὶ ὀκτώ τινα ἐκ τῶν εἰς ηρ, ὅτι εἰς ερ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. πατὴρ, ἀνὴρ σωτὴρ δαὴρ μήτηρ θυγάτηρ, Δημήτηρ εἰνάτειρ. ὦ πάτερ τλ.

Ἡ δὲ πληθυντικὴ γενικὴ τῶν τεταρτοκλίτων. δισύλλαβος μὲν οὖσα περισπᾶται. μηνῶν, πλὴν τῆς πάντων τρώων, δμώων, παίδων φώτων θώων, λάων, κράτων ὤτων, δάδων, δέ-

Οξ νων

Θηλυκ.		Ὀνομ. Γεν.		Δοτ. Πληθ.
Οξ	ογος	Φλὸξ	φλογὸς	φλοξὶ
Ους	ουντος	Τραπεζοὺς	οῦντος	ζοῦσι
Οψ	οπος	Ὄψ	ὀπὸς	ὀψὶ
Υν	υνος	Ἡ Γόρτυν	τυνος	γόρτυσι
Υνς	υνθος	Τίρυνς	τίρυνθος	τίρυνσι
Υξ	υγος	Πτέρυξ	πτέρυγος	ρυξι
	υκτος	νὺξ	νυκτὸς	νυξὶ
Υγξ	υγγος	Λύγξ	λυγγὸς	λυγξὶ
Υς	υδος	Χλαμὺς	χλαμύδος	μύσι
	υθος	Κόρυς	κόρυθος	ρυσι
	υος	Ὀφρὺς	ὀφρύος	ὀφρῦσι
Ω	οος ους	Λητὼ	λητόος τοῦς	τοῖς
Ωλξ	ολκος	Ἡ Ὦλξ	ὀλκὸς	ὀλξὶ
Ων	ονος	Τρυγὼν	τρυγόνος	τρυγόσι
	ωνος	Σιδὼν	σιδῶνος	σιδῶσι
	ωντος	Ἡ Κτησιφὼν	φῶντος	φῶσι
Ωρ	ορος	Ἀπάτωρ	ἀπάτορος	ἀπάτορσι
Ως	οος ους	Αἰδὼς	αἰδόος δοῦς	δοῖς
Ωψ	ωπος	Ἡ Ὦψ	τῆς ὠπὸς	ὀψὶ

Τύποι Οὐδετέρων.

23 Α	ατος	Βῆμα	βήματος	βήμασι
	ακτος	Γάλα	γαλακτος	γάλαξι
Αν	ανος	Μέλαν	μέλανος	μέλασι
	αντος	Πᾶν	παντὸς	πᾶσι
Αρ	ατος	Φρέαρ	φρέατος	φρέασι
Ας	ατος	Κέρας	κέρατος	κέρασι
Εν	εντος	Τέρεν	τέρενος	τέρενσι

Κλητ.

νων, ὑπερδισύλλαβος δὲ οὖσα παροξύνεται. αἰάντων, πλὴν τῆς γυναικῶν καὶ τῆς γενικῆς τῶν συνῃρημένων, ὄφεων πόλεων.

Ἡ Γενικὴ καὶ Δοτικὴ τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἡ δοτικὴ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν μονοσυλλάβων ὀνομάτων ὀξύνεται, ποδὸς, ποδὶ, ποσὶ χειρὸς χειρὶ χερσὶ

Περὶ τοῦ πότε περισπᾶται ἡ λήγουσα.

24 Πᾶσα ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ὅπου ἔχει τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν. Ἐὰν ἔχῃ συναίρεσιν ἢ κρᾶσιν περισπᾶτ. παῒς παῖς, νόος νοῦς ἀδελφιδέος. δοῦς. Ἀθηνάα. νᾶ. Ἑρμέας Ἑρμῆς. γέα. γῆ. κέαρ. κῆρ. ἀληθέα ἀληθῆ. πλὴν λητόα λη-

εντος

Ὀνομ.	Γεν.			Δοτ. Πληθ.
	εντος	Χαρίεν	χαρίεντος	χαρίεσι
Ες	εος	Ἀληθὲς	ἀληθέος	ἀληθέσι
Ηρ	ηρος	Κῆρ	κηρὸς	κηρσὶ
Ι	ιδος	Φιλόπατρι	πάτριδος	φιλοπάτρισι
	ιθος	Φίλορνι	φιλόρνιθος	φιλόρνισι
	ινος	Τὶ	τίνος	τισί
	εως	Σίνηπι	σινήπεως	σινήπεσι
	ιτος	Μέλι	μέλιτος	μέλισι
Υ	υος	Δίκτυ	δίκτυος	δικτύοις ἐν
	εως	Πῶϋ	πώεος	
Οὺ	οντος	Γράφον	γράφοντος	γράφουσι
Ον	ονος	Μεῖζον	μείζονος	μείζοσι
Ος	εος	Τεῖχος	τείχεος	τείχεσι
Ουν	ουντος	Τυποῦν	τυποῦντος	τυποῦσι
	οδος	Τρίπουν	τρίποδος	τρίπουσι
Ους	ωτος	Οὖς	ὠτὸς	ὠσὶ
Ορ	ορος	Ἄορ	ἄορος	ἄορσι
Υν	υντος	Ζευγνὺν	ζευγνῦντος	ζευγνῦσι
Υρ	υρος	Πῦρ	πυρὸς	
Υ	ατος	Δόρυ	δόρατος	δόρασι
Ων	ωντος	Τὸ Βοῶν	βοῶντος	βοῶσι

Κλητ.

λητῶ. καὶ τῶν δυϊκ τῶ νόω. νώ. καὶ ὀσέω, ὀσώ. Ἀσυναίρετος δὲ οὖσα ὀξύνεται. πλὴν τῶν μονοσυλ. πᾶς. μῦς. σῦς. δρῦς. βοῦς. οὖς. πῦρ. πᾶν. σκῶρ. φῶς. ναῦς. γραῦς. δᾶς. Καὶ ἐκ τῶν δισυλ. ἰχθῦς. ὀσφῦς. ὀφρῦς. Ἀπφῦς. Καὶ τῶν Ἀντωνυμ. ἡμεῖς σφεῖς, ἡμᾶς σφᾶς. καὶ εἰς ἀριθ. Πᾶσα ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατ. τῶν κλινομένων ἀφαιρέσει τοῦ σ. Θωμᾶς, Θωμᾶν. Μωσῆς μωσῆν Ἰησοῦς Ἰησοῦν. Πᾶσα γεν. καὶ δοτι. ὅταν ἔχῃ μακρὰν τὴν λήγουσαν, καὶ τὸν τόνον ἐν αὐτῇ περισπᾶται. πλὴν τοῦ ἐμοὶ σοί, σφίν. καὶ τῆς γενικῆς τῶν Ἀττικῶν τοῦ νεώ. Πᾶσα λέξις εἰς ευ καὶ ου λήγουσα περισπᾶται. Ἱερεῦ, Ἰησοῦ, καὶ φεῦ πανταχοῦ. πλὴν Ἰδοὺ, ἰοὺ, καὶ οὔ.

Τύπος Τῶν Ὀνομάτων τὰ ὁποῖα καλοῦνται Συνῃρημένα.

25 Τὰ Συνῃρημένα καλούμενα ὀνόματα, καὶ αὐτὰ τῆς Τεταρτης Κλίσεως τῶν Περιττοσυλλάβων εἶναι κατὰ τὰς ἀσυνερέτους πτώσεις. Δημοσθέ-

μοσθένης, δημοσθένεος. καὶ σθένους. Ὄφις, ὄφεως, ὄφεϊ, καὶ ὄφει. λητῷ λητόος καὶ λητοῦς. τεῖχος τείχεος καὶ τείχους κλ. Ὅμως ἢ τὰ δύω φωνήεντα συναιροῦνται (ἤγουν ἑνοῦνται) εἰς μίαν δίφθογγον τείχεϊ, τείχει. κλ. καὶ τοῦτο λέγεται Συναίρεσις. Ἢ κιρνῶνται (ἤγουν ἀνακατώνονται) τὰ δύο φωνήεντα εἰς ἄλλο τι φωνῆεν διαφορετικόν. καὶ τοῦτο λέγεται κρᾶσις. τείχεα, τείχη, ἀληθέα, ἀληθῆ.

Ἡμεῖς ὅμως πρὸς εὐκολίαν τῶν παίδων, γράφομεν μόνον τὰς συνῃρημένας πτώσεις, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς ἀσυναιρέτους, συνηθισμένας εἰς τοὺς Ποιητάς. Γίνεται δὲ τοῦτο ἢ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, καὶ λέγονται Ὁλοπαθῆ. ἢ εἰς μερικὰς πτώσεις μόνον. καὶ λέγονται Ὀλιγοπαθῆ.

Ὁ Δημοσθένης τοῦ δημοσθένους. τῷ δημοσθένει τὸν δημοσθένην ὦ δημόσθενες. Οἱ δημοσθένεις τῶν δημοσθενῶν. τοῖς δημοσθένεσι τοὺς δημοσθένεις, ὦ σθένεις. (δυϊκ. τὼ δημοσθένη. τοῖν δημοσθενοῖν. ὦ δημοσθένη.

Ὁ Ἡρακλῆς τοῦ ἡρακλέους (α) τῷ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλῆ. καὶ κλῆν. ὦ ἡράκλεις. Οἱ ἡρακλεῖς. τῶν ἡρακλέων, τοῖς ἡρακλέσι, τοὺς ἡρακλέας (κλεῖς) ὦ ἡρακλεῖς. (δυϊκ. τὼ ἡρακλῆ. τοῖν ἡρακλοῖν. ὦ ἡρακλῆ.

Κοινὸν, Ὁ Ἀληθής. τοῦ ἀληθοῦς. τῷ ἀληθεῖ. τὸν ἀληθῆ. ὦ ἀληθὲς
Οἱ Ἀληθεῖς. τῶν ἀληθῶν. τοῖς ἀληθέσι. τοὺς ἀληθεῖς. ὦ ἀληθεῖς.
(δυϊκ. Τὼ Ἀληθῆ. τοῖν ἀληθοῖν. ὦ ἀληθῆ)

Ὁ Εὐφυής, τοῦ εὐφυοῦς, τῷ εὐφυεῖ, τὸν εὐφυᾶ, ὦ εὐφυές, κλ. ὁμοίως •
Ὁ Ὄφις, τοῦ ὄφιος, ὄφεως, τῷ ὄφει, τὸν ὄφιν, ὦ ὄφι, καὶ ὄφις Ἀττικῶς.
Οἱ Ὄφεις, τῶν ὄφεων, τοῖς ὄφισι, ὄφεσι. τοὺς ὄφεις, ὦ ὄφεις.
(δυϊκ. Τὼ Ὄφιε, τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὄφεων, ὦ ὄφιε.

Ὁ Σιμόεις, μοῦς. τοῦ σιμοῦντος, τῷ σιμοῦντι, τὸν σιμοῦντα, ὦ σιμοῦ
Οἱ Σιμοῦντες, τῶν σιμούντων, τοῖς σιμοῦσι, τοὺς σιμοῦντας, ὦ σιμοῦντες

Τὰ ἀσυναίρετα. σθένεος. σθένεϊ. σθένεα σθένεες. σθενέων. σθένεας. οὕτω ἐπὶ τὸ ἀληθής, καὶ εὐφυής.

(α) Λέγεται καὶ Ἡρακλέος καὶ Σοφοκλέος. κλέεϊ, κλεῖ, κλέεα, κλέα.

• Τὰ ἐπίθετα ποιοῦσι τὴν αἰτιατ. εἰς η. Τὰ δὲ Κύρια εἰς η καὶ ην. Τὰ δὲ καθαροκατάληκτα εἰς α

Τὰ ἀσυναίρετα.. ὄφεϊ.. ὄφεες.. ὄφεας.. Σιμόεντος. σιμόεντι σιμόεντα κλ.

Ὁ Βοῦς, τοῦ βοὸς, τῷ βοῒ, τὸν βοῦν, ὦ βοῦ. οἱ βόες καὶ βοῦς, τῶν βοῶν, τοῖς βουσὶ, τοὺς βοῦς, ὦ βόες. (δυ. τὼ βόε, τοῖν βοοῖν, ὦ βόε)

Ὁ Βασιλεὺς, τοῦ βασιλέως, τῷ βασιλεῖ, τὸν βασιλέα, ὦ βασιλεῦ. Οἱ Βασιλεῖς, τῶν βασιλέων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλεῖς, ὦ βασιλεῖς (δυ. Τὼ Βασιλῆ, τοῖν βασιλέοιν, ὦ βασιλῆ.

Ὁ Ἡδὺς τοῦ ἡδέος. τῷ ἡδεῖ. τὸν ἡδὺν, ὦ ἡδύ. Οἱ ἡδεῖς, τῶν ἡδέων Τοῖς ἡδέσι, τοὺς ἡδεῖς, ὦ ἡδεῖς. (δυ. τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν, ὦ ἡδέε)

Ὁ Ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος, τῷ ἰχθύϊ, τὸν ἰχθῦν, ὦ ἰχθύ. οἱ ἰχθῦς, τῶν ἰχθύων, τοῖς ἰχθύσι, τοὺς ἰχθύας, χθῦς, ὦ (δυ. τὼ ἰχθύε, τοῖν ἰχθύοιν, ὦ)

Ἡ Τριήρης, τῆς τριήρους, τῇ τριήρει. τὴν τριήρη, ὦ τριήρης. αἱ τριήρεις, τῶν τριηρῶν, ταῖς τριήρεσι, τὰς τριήρεις, ὦ. (Δυϊκ. τὰ τριήρη, ταῖν τριήροιν, ὦ.)

Ἡ Πόλις, τῆς πόλιος, πόλεως, τῇ πόλει, τὴν πόλιν, ὦ πόλι. αἱ πόλεις, τῶν πόλεων, ταῖς πόλεσι, τὰς πόλεις, ὦ πόλεις. (τὰ πόλη τῶν πόλεων, ὦ πόλη.)

Ἡ Λητὼ, τῆς λητοῦς, τῇ λητοῖ, τὴν λητὼ, ὦ λητοί. αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς, ὦ λητοί.

Ἡ Αἰδὼς, τῆς αἰδοῦς, τῇ αἰδοῖ, τὴν αἰδῶ. ὦ αἰδοί. τῶν αἰδῶν, ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοὺς, ὦ. (δυ. τὰ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδοί.)

Ἡ Ὀφρῦς, τῆς ὀφρύος, τῇ ὀφρύϊ, τὴν ὀφρύα καὶ ὀφρῦν, ὦ ὀφρῦς. αἱ ὀφρύες, τῶν ὀφρύων, ταῖς ὀφρύσι, τὰς ὀφρύας. φρῦς. ὦ ὀφρύες, φρῦς. (δυϊκ. τὰ ὀφρύε, ταῖν ὀφρύοιν, ὦ ὀφρύε.)

Ὁ Φθόϊς, τοῦ φθόϊδος, τῷ φθόϊδι, τὸν φθόϊδα, καὶ φθοῖν, ὦ φθόϊ, ις. Οἱ φθόϊδες, φθοῖς, τῶν φθοΐδων, τοῖς φθόϊσι, τοὺς φθόϊδας, φθοῖς. ὦ (δυϊκ. τὼ φθόϊδε, τοῖν φθοΐδοιν, ὦ.)

Τὸ Ἀληθὲς, τοῦ ἀληθοῦς. τῷ ἀληθεῖ, τὸ ἀληθὲς, ὦ ἀληθές. Τὰ Ἀληθῆ, τῶν ἀληθῶν, τοῖς ἀληθέσι, τὰ ἀληθῆ, ὦ ἀληθῆ. (δυϊκ. τὼ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθοῖν, ὦ ἀληθῆ.)

(α)

βόα. βόες (εὔχρ.) βόας. βασιλέϊ. βασιλέες βασιλέας. ἡδέϊ. ἡδέα. ἡδέες. ἡδέας ἰχθύα ἰχθύες ἰχθύας. τριήρεως τριήρεϊ. τριήρεες τριήρεας. πόλεϊ. πόλεες. πόλεας. λητόος. λητοΐ. λητόα. αἰδόος. αἰδοΐ αἰδόα

(α) Τὸ Κακόηθες, τοῦ κακοήθους, τῷ κακοήθει, τὸ κακόηθες, κακόηθες, τὰ κακοήθη, τῶν κακοήθων, τοῖς κακοήθεσι, τὰ κακοήθ ὦ ήθη. δυ. τὼ κακοήθεε, τοῖν κακοηθέοιν.)

Τὸ Τεῖχος, τοῦ τείχους, τῷ τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος, τὰ τείχη τε τειχῶν, τοῖς τείχεσι. τὰ τεῖχη, ὦ τείχη. (δυ. τὼ τείχη, τοῖν τειχοῖν

Τὸ κρέας, τοῦ κρέατος, τῷ κρέατι, τὸ κρέας, ὦ κρέας, τὰ κρέατι τῶν κρεάτων, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα, ὦ ατα. (δυ. τὼ κρέατ τοῖν κρεάτοιν, ω)

Τὸ Ἡδὺ, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδεῖ, τὸ ἡδὺ, ὦ ἡδὺ, τὰ ἡδέα, τῶν ἡδέ τοῖς ἡδέσι, τὰ ἡδέα, ὦ. (δυ. τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν, ὦ ἡδέε.)

Συνῃρημένα τῆς ά. β΄. καὶ γ΄. Κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων.

Ὁ Ἑρμέας ἑρμῆς, τοῦ ἑρμέου μοῦ, τῷ ἑρμέᾳ μῇ. τὸν ἑρμέαν μῆ ὦ ἑρμῆ, οὕτω καὶ Ἀπελλέας λῆς, καὶ ποδέας ποδῆς.

Ἡ Μνάα μνᾶ, τῆς μνάας μνᾶς, τῇ μνάᾳ μνᾷ, τὴν μνάαν μνᾶν, μνᾶ. ἡ γέα γῆ, τῆς γέας γῆς, τῇ γέᾳ γῇ, τὴν γέαν γῆν, ὦ γέα

Ὁ Νόος νοῦς, τοῦ νόου νοῦ, τῷ νόῳ νῷ, τὸν νόον νοῦν, ὦ νόε ν οἱ νόοι νοί. τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τοὺς νόους νοῦς. (δυϊ τὼ νόω νώ. τοῖν νόοιν νοῖν)

Οὕτω καὶ ὁ πλόος πλοῦς. καὶ ῥόος ῥοῦς. καὶ διπλόος, καὶ τριπλόος πλοῦς. ὧν καὶ τὰ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα συναιροῦνται, ἡ διπλόο διπλῆ, τὸ διπλόον πλοῦν. τὸ ὀστέον ὀστοῦν. τὰ ὀστέα ὀστᾶ. κ Οὕτω καὶ χρύσεος χρυσοῦς, χρύσεα χρυσῆ. χρύσεον χρυσοῦν.

Περὶ Ἀνωμάλων Ὀνομάτων.

27 Ἀνώμαλα καλοῦνται, ὅσα οὐ σχηματίζονται κατὰ τοὺς εἰρημένο

 τύ-

(α) Τὸ οὐδέτερον τοῦ ὀξυτόνου ἀρσενικοῦ, γίνεται καὶ αὐτὸ ὀξύτονον ἀληθὴς, ἀλ Τοῦ δὲ παροξυτόνου, γίνεται καὶ παροξύτονον, καὶ προπαροξύτ εὐώδης, ὧδε κακοήθης κακόηθες. των ὁποίων καὶ ἡ γενικὴ ἐν παντὶ γένει, γίνεται παροξύτο κακοήθων, ἀνάντων, καὶ ἔτι ἀνθέων, καὶ ὀρέων

(β) Σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα ὅταν γίνωσι σύνθετα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον κακόνους, ὁ περίπλους, περίπλου, περίπλῳ, περίπλουν.

τύπους. ἔχουσι δὲ ἀνωμαλίας. ἢ κατὰ τὴν κλίσιν, μεταβαίνοντα ἀπὸ κλίσεως εἰς κλίσιν. ἢ κατὰ πλεονασμὸν πτώσεως, ἢ κατὰ ἀποκοπήν.

Ὁ Μωϋσῆς τοῦ μωϋσῆ καὶ μωϋσέως, τῷ μωϋσῇ τὸν μωϋσέα καὶ μωϋσῆν

Ὁ Ζεὺς τοῦ διὸς, τῷ διΐ. τὸν δία (καὶ ζῆνα) ποιητ. ὦ ζεῦ, οἱ ζῆνες.

Ὁ Μέγας τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸν μέγαν, ὦ μέγα.

Τὸ μέγα τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸ μέγα, ὦ μέγα.

Ὁ Πολὺς τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸν πολὺν, ὦ πολύς. (α)

Τὸ Πολὺ τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ, ὦ πολύ.

Ὁ Ἀρνὸς τοῦ ἀρνοῦ, (καὶ ἀρνὸς ἀπὸ ἄρς) τῷ ἀρνῷ καὶ ἀρνὶ, τὸν ἀρνὸν καὶ ἄρνα. (β) ὦ ἀρνέ. οἱ ἀρνοὶ καὶ ἄρνες. τῶν ἀρνῶν, τοῖς ἀρνοῖς καὶ ἀρνίσι, τοὺς ἀρνοὺς καὶ ἄρνας, ὦ.)

Ὁ Νοῦς τοῦ νοὸς, τῷ νοῒ τὸν νόα. οἱ νόες τῶν νοῶν, τοὺς νόας. οὕτω καὶ πλοῦς τοῦ πλοὸς, καὶ χνοῦς τοῦ χνοός. (καὶ κατὰ τὴν τρίτην) ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. ὡς εἴρηται.

Ὁ Ταὼς τοῦ ταώ. καὶ ὁ ταὼν τοῦ ταῶνος. ὁ υἱὸς, καὶ ὁ υἱεὺς τοῦ υἱέος.

Ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ φάνους, καὶ νου. τῷ ἀριστοφάνει τὸν φάνη, ὦ σόφανες

Ὁ Θαλῆς τοῦ λοῦ, καὶ θάλεω. τῷ θαλῇ, τὸν λῆν. καὶ ὁ θάλης θάλητος

Ὁ Ἄρης τοῦ ἄρεως, τῷ ἄρεϊ ἄρει, τὸν ἄρεα ἄρην, ὦ ἄρες.

Ὁ Πειραιεὺς τοῦ ραιέως, καὶ ραιῶς, τῷ πειραιεῖ, τὸν ραιέα καὶ ραιᾶ

Ὁ Μίνως τοῦ μίνωος, τῷ μίνωϊ τὸν μίνωα, καὶ ὁ μίνως τοῦ μίνω.

Κοινὸν ὁ μείζων τοῦ μείζονος. τῷ μείζονι τὸν μείζονα καὶ μείζω. ὦ μείζων, οἱ μείζονες μείζους, τῶν μειζόνων, τοῖς μείζοσι τοὺς μείζονας ζονς, ὦ μείζονες ζους, (δυ. τὼ μείζονε τοῖν μειζόνοιν. ὦ μείζων.)

Τὸ Μεῖζον τοῦ μείζονος, τῷ μείζονι τὸ μεῖζον, ὦ. τὰ μείζονα ζω. τῶν ζόνων, τοῖς μείζοσι τὰ ζονα ζω. ὦ (δυ. τὼ μείζονε, τοῖν ζόνοιν ὦ)

Οὕτω καὶ κρείττων ἀμείνων βελτίων. κλ.

Ἡ Γυνὴ τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα. ὦ γύναι. αἱ γυναῖκες τῶν γυναικῶν, ταῖς γυναιξὶ, τὰς γυναῖκας, ὦ γυναῖκες (δυ. τὰ γυναῖκε καὶ τὼ γυναῖκε. Ἀττικῶς ταῖν γυναικοῖν)

Ἡ

(α) Τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ αὐτῶν, καὶ ἔτι τὰ θηλυκὰ ἐν παντὶ ἀριθμῷ κλίνονται ἐν τῇ τρίτῃ καὶ δευτέρᾳ Κλίσει

(β) Οὕτω καὶ τοῖς πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν, ἀντὶ προβάτοις, ἄστροις, ἐγκάτοισι κατὰ μεταπλασμόν.

Ἡ Ναῦς τῆς ναὸς καὶ νηὸς, καὶ νεὸς, τῇ ναΐ καὶ νηΐ. τὴν ναῦν, νηῦν, νῆα, ὦ ναῦς, αἱ νάες νῆες νέες, τῶν ναῶν νηῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ νηυσὶ νήεσσι, τὰς ναῦς νηῦς νῆας νέας, ὦ. οὕτω καὶ γραῦς.

Ὁ Πατὴρ τοῦ πατέρος καὶ πατρὸς, τῷ πατέρι καὶ πατρὶ, τὸν πατέρα, ὦ πάτερ. οἱ πατέρες τῶν πατέρων, τοῖς πατράσι, τοὺς πατέρας, ὦ πατέρες. (δυ. τῷ πατέρε, τοῖν πατέροιν, ὦ.)

Ὁ Ἀνὴρ τοῦ ἀνέρος καὶ ἀνδρὸς, τῷ ἀνέρι καὶ ἀνδρὶ, τὸν ἀνέρα καὶ ἄνδρα, ὦ ἄνερ. οἱ ἀνέρες καὶ ἄνδρες, τῶν ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν, τοῖς ἀνδράσι, τοὺς ἀνέρας καὶ ἄνδρας, ὦ ἀνέρες καὶ ἄνδρες. οὕτω καὶ ἡ γαστὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ. (δυ. τῷ ἀνέρε καὶ ἄνδρε, τοῖν ἀνέροιν καὶ ἀνδροῖν, ὦ ἀνέρε καὶ ἄνδρε.)

Ὁ Κύων τοῦ κυνὸς, τῷ κυνὶ τὸν κύνα, ὦ κύων; οἱ κύνες τῶν κυνῶν, τοῖς κυσὶ τοὺς κύνας ὦ κύνες. (δυ. τῷ κύνε, τοῖν κυνοῖν)

Ὁ Νέηλυς τοῦ νεήλυδος, τῷ νεήλυδι, τὸν νεήλυδα καὶ νεήλυν, ὦ νεήλυ.

Οἱ Νεήλυδες τῶν νεηλύδων, τοῖς νεήλυσι. κλ.

Ἡ Ὄρνις τῆς ὄρνιθος, τὴν ὄρνιθα καὶ ὄρνιν, αἱ ὄρνιθες καὶ ὄρνεις, τῶν ὀρνίθων κλ. Ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, τὴν ἔριδα καὶ ἔριν, αἱ ἔριδες ρεις

Ἡ Κλεὶς τῆς κλειδὸς, τὴν κλεῖδα καὶ κλεῖν, αἱ κλεῖδες καὶ κλεῖς.

Ἡ Τίγρις τῆς δος, καὶ τίγρεως, τῇ γρει τὴν γριν. αἱ τίγρεις τῶν γρεων

Ἡ Δημήτηρ καὶ δήμητρα τῆς δήμητρος, τῇ δήμητρι τὴν δήμητρα, ὦ

Ἡ Γοργὼ τῆς γοργοῦς. καὶ ἡ Γοργὼν τῆς γοργόνος.

Τὸ Ἥμισυ, τοῦ ἡμίσεως σους, τῷ ἡμίσει, τὸ ἥμισυ. τὰ ἡμίση, ἡμίσεων

Τὸ Ἔαρ τοῦ ἔαρος καὶ ἦρος, τῷ ἔαρι καὶ ἦρι.

Τὸ Ὄναρ τοῦ ὀνείρατος, τὰ ὀνείρατα.

Τὸ Δόρυ τοῦ δόρυος, καὶ δόρατος.

Ἀνώμαλα κατὰ ἀριθμὸν καὶ γένος.

28 Ὁ Ἐρετμὸς τὰ ἐρετμὰ, ὁ Ζυγὸς τὰ ζυγά. ὁ Τάρταρος τὰ τάρταρα

Ὁ Σκότος, καὶ τὸ σκότος, ὁ Ἔλεος τὸ ἔλεος, ὁ Δεῖπνος, τὸ δεῖπνον,

Ὁ Μοχλὸς, οἱ μοχλοὶ, τὰ μοχλά. ἡ Κέλευθος. αἱ κέλευθοι, τὰ κέλευθα

Τὸ Στάδιον, οἱ στάδιοι, τὰ στάδια. ὁ Δεσμὸς, οἱ δεσμοὶ, τὰ δεσμά.

Ὁ Νῶτος τὰ νῶτα, ὁ Σταθμὸς τὰ σταθμὰ, τὸ Σέλας τὰ σέλα.

Τὰ

Τὰ ἔχοντα μόνον ἑνικὸν, ἢ μόνον πληθυντικὸν

Γῆ. ἀήρ. ἅλς. χοῦς. πῦρ. ἔλαιον, χρυσὸς, ἄργυρος.
Α'θῆναι, Ἰωάννινα, Μυριόφυτον, Θεοφάνεια, Ἔγκατα, Δυσμάς.
ἔνιοι, ἐνίων, ἔνιαι, ἔνια.

Κατὰ Πτῶσιν.

Δυϊκῶς ἄμφω, ἀμφοῖν. Πληθυντ. ἀμφότεροι, ἀμφοτέρων, ἀμφοτέροις, ρους, Θηλ. ἀμφότεραι, Οὐδετ. ἀμφότερα.

Ἄκλιτα. (α)

Τὸ Βρέτας, γέρας, δέμας, δέρας, σέβας, σέλας, δέπας, κνέφας.
Τὰ Ἑβραϊκὰ Ἰώβ. Ἰωσήφ. Ἱερουσαλήμ. Σιών.
Τὰ δὲ ἀριθμητικὰ, ὅσα σημαίνουσιν ἕν. κλίνονται μόνον ἑνικῶς. εἷς. ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα. μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.
Ὅσα σημαίνουσι δύο, κλίνονται δυϊκῶς, δύω, δυοῖν, καὶ δυεῖν. ἄμφω, ἀμφοῖν. καὶ ἔτι πληθυντικῶς, οἱ δύο τῶν δύο, τοῖς δύο, καὶ δυσί. τοὺς δύο, αἱ δύο, ταῖς δύο καὶ δυσί. τὰ δύο, κλ.
Ὅσα δὲ σημαίνουσι πολλά. πληθυντ. τρεῖς τριῶν. τρισὶ τρεῖς. τρία τριῶν. τρισὶ, τρία. τέσσαρες, τεσσάρων. τέσσαρσι. καὶ τέσσαρα.
Τὰ δὲ ἑξῆς μέχρι τῶν ἑκατὸν, ἄκλιτα. οἱ πέντε, τῶν πέντε. κλιτὰ δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν ἑκατὸν μέχρι τῶν χιλίων κλ. οἱ διακόσιοι, αἱ τριακόσιαι, τὰ τετρακόσια.

29 Ὀρθογραφία Προπαραληγούσης τινῶν ὀνομάτων. Τὰ Εἰς Αἵτερος, καὶ Αἵτατος. Παραθετικὰ τῇ αι. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τοῦ ἕτερος.
Ελιος, Εσιος, Ετιος. μόνον τὸ αἴτιος, αἴσιος, πλαίσιος, βλαίσιος, καὶ Αἴλιος, Κύριον.
Ἥκοντα, ἀριθμητικὰ τῷ η. πεντήκοντα, ἑβδομήκοντα.
Ηλιος, Ηλιον. ἁπλᾶ τῷ η. γαμήλιος, κειμήλιον, πλὴν ἀπρίλλιος, καὶ ἴλιον τῷ ι. καὶ τὰ ὑποκοριστικὰ μειρακύλλιον τῷ υ.

Ηπο-

(α) Ἄκλιτα λέγονται ὅσα δὲν μεταβάλλουσι τὴν ἰδίαν λήγουσαν. κλιτὰ δὲ ὅσα μεταβάλλουσιν αὐτήν καὶ κλιτὰ μὲν εἶναι τὸ ἄρθρον, τὸ ὄνομα, τὸ ῥῆμα, ἡ μετοχὴ, καὶ ἡ ἀντωνυμία. ἄκλιτα δὲ εἶναι τὰ ἐπίλοιπα.

Ηπολος τῷ η. Μυστηπόλος, πλὴν μαντιπόλος, νυκτιπόλος, ναυτιπόλ. τῷ ι.
Ηνιος, Ησιος, τῷ η. Πειθήνειος, ἐτήσιος, πλὴν τῶν παραγώγων, ἀφροδίσιος, ἠλύσιον.
Ηριος, Ηριον, Ηρια, Ηγορος, Ηφορος, τῷ η. ἀλιτήριος, ποτήριον, βακτηρία, ὑψηγόρος, ξιφηφόρος. πλὴν Κελλύριον.
Ιδιον, Ὑποκοριστικὰ ὅσα παράγονται ἀπὸ ὀνομάτων ληγόντων εἰς α ἢ εἰς η. ἢ εἰς ος. προπαραλήγουσι τῷ ι. μοῖρα μοιρίδιον, κλίνη κλινίδιον, νῆσος νησίδιον. ἐξαιροῦνται ὅσα παράγονται ἀπὸ ὀνομάτων ληγόντων εἰς η. καὶ ἐχόντων τὸν τόνον ἐν τῇ ληγούσῃ. γῆ γήδιον, πηγὴ πηγήδιον, καὶ ἀπὸ τῶν υς. ἰχθῦς ἰχθύδιον, καὶ ἔτι Ζωΰφιον. (*)
Ιαλος, Ιαμος, Ιανη, Ιανος. τῷ ι. Αἰγιαλὸς, Πρίαμος, Τατιανὴ, Δαμιανός. πλὴν κύαμος τῷ υ.
Τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ σύνθετα τῇ ει. εἰμὴ ἀκολουθεῖ δ. ἀίδιος. πλὴν ἀοίδιμος (α)
Τὰ ἐκ τοῦ ὕψος, ἅλς, ἀγχοῦ, καλὸς, ἀρχὴ, καὶ οἰδῶ σύνθετα τῷ ι ὑψιπέτης, ἁλίπλοος, ἀγχίθυρος, καλλίτεκνος, ἀρχιμάγειρος, οἰδίπους, πλὴν ἀρχηγός.
Τὰ ἐκ τοῦ ὄμνυμι, ὄνομα. ὀβελὸς, ὁμαλὸς, ὄφελος, ὀφθαλμὸς, ὀδύνη, ὄνυξ σύνθετα. τὸ ομικρον εἰς ωμεγα τρέπουσιν ἐν τῇ προπαραληγούσῃ. ἀνώμοιος, ὁμώνυμος, ἀνώμαλος, τριώβολον, ἀνωφελὴς, μελανόφθαλμος, ἀνώδυνος, πολυώνυξ.
Τὰ Εἰς. Οτερος Συγκριτικά. καὶ Οτατος ὑπερθετικά. καὶ εἰς Οσυνη θηλυκά, εἰμὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν τῷ ω προπαραλήγουσι. Σοφώτερος, σοφώτατος, ἁγιωσύνη. εἰδὲ ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν μακρὰν, ἢ φύσει, ἢ θέσει, τῷ ομικρῷ προπαραλήγουσι, λυπηρότερος, λυπηρότατος. ἐνδοξότατος. δικαιοσύνη. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος, καὶ ὄροφος σύνθετα. ἀνώλεθρος, διώροφος, χρυσώροφος
Τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω σύνθετα, εἰμὲν ἔχουσιν βραχεῖαν, τὴν μετὰ τὸ ω συλλαβὴν, τότε τὸ ω. προπαραλήγουσι, τειχωρύχος. εἰδὲ μακρὰν τῷ ο. τειχορύκτης.
Τὰ ἀπὸ τοῦ γῆρας σύνθετα, εἰμὲν ἀκολουθεῖ ἓν μόνον σύμφωνον. μετὰ τὴν

(α) Ὅτι ἐκ τοῦ ἀείδω

(*) Τὸ δὲ γραφείδιον ἐκ τοῦ γραφεῖον, καὶ λεξείδιον ἀπὸ λέξεως λεξείδιον, ξείδιον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

τὴν ρω̃. συλλαβὴν, προπαραλήγουσι τῷ ω. γηρωκόμος. εἰδὲ ἀκολουθοῦσι δύο σύμφωνα, προπαραλήγουσι τῷ ο. γηροτρόφος.

Τὰ ἀπὸ τοῦ ϛοά. χρέος, καὶ ϛόμα, τῷ ω. προπαραλήγουσιν, ἐξώϛεον ϛωϊκὸν, χρεωφειλέτης, ϛωμύλος, πλὴν χρεοκόπος καὶ χρεολύτης.

Τὰ εἰς Ωλιος, Ωνιος, Ωνια, καὶ Ωσιος τῷ ω. Ἀντώνιος, ἀποφώλιος ῥοδωνιὰ, Φευρωνία, ἐτώσιος. πλὴν παιόνιος ὁ ϛρατὸς, καὶ ἐκ τοῦ Μακεδόνος, μακεδόνιος.

Τὰ ἐκ τοῦ ολλω τῷ ω. ἀπώλεια, τὰ δὲ ἐκ τοῦ ὀλέω ὀλῶ τῷ ο, γιγαντολέτης. οὕτω καὶ τὰ ἐξ ἄλλων περισπωμένων, μισόχριϛος, φιλόχριϛος

Τὰ εἰς ορια. εἰμὲν ἐκ τοῦ ὅρους ἀρσενικοῦ τὸ ο. προπαραλήγουσι. διορία, ἐξορία, εἰδὲ ἀπὸ τοῦ ὄρος οὐδετέρου. τῷ ω. ἀκρώρεια, εἰδὲ παρ' ἄλλου τινος. κατὰ τὸ πρωτότυπον. λοιδορῶ λοιδορία, τιμωρῶ τιμωρία ὥρα, διωρία, τριωρία. (καὶ ἐλώρια) καθόλου δὲ τὰ λοιπὰ παράγωγα φυλάττουσι τὴν γραφὴν τῶν πρωτοτύπων, ὡς εὐωδία, ἐκ τοῦ ὄζω ὦδα εὐωχία, ἐκ τοῦ ὄχω, ὦχα.

Γενικῶς ἡ ο. συλλαβὴ, ὅταν ἕπωνται δύο σύμφωνα τῷ ο. κόγχη, ὄχλος, συλ. ε. τῷ ε. ἑβραῖος, ἔδνα.

Ἡ ι. συλλαβὴ, ὅταν ἕπεται ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου τῷ ἰῶτα γράφεται. ἱδρὼς, Ἰγνάτιος, τίγρις, τίτλος.

Τὰ ἐκ ῥημάτων διφθογγογραφομένων παραγόμενα βραχύτερα γίνονται. πείθω πιθανὸς, οἰκτείρω οἰκτιρμὸς, πλὴν σπεύδω σπουδὴ, φείδω φειδωλός. δείσω δεινὸς, κλείσω κλεινός.

Περὶ Ῥήματος.

30 Ῥῆμα λέγεται ἡ λέξις ἐκείνη, ἡ ὁποία σημαίνει διάθεσιν τοῦ ὑποκειμένου, εἰς διαφόρους καιροὺς γινομένην. δηλ. ἡ ἐνέργειαν, ἢ πάθος. ἢ οὐδετερότητα, ἤγουν ἁπλῆν κατάϛασιν, οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος. τύπτω, ὠνοῦμαι. τύπτομαι, πάσχω. ζῶ, κάθημαι.

Τὰ ῥήματα ἢ βαρύτονα εἰσί. κρίνω, κρίνομαι. ἢ περισπώμενα, ποιῶ, ποιοῦμαι. ἢ εἰς Μι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι.

Τὰ ῥήματα πολυτρόπως μεταβαλλόμενα ποιοῦσι τὰ τρία πρόσωπα, τοὺς τρεῖς ἀριθμοὺς, τοὺς ἕξ χρόνους, τὰς πέντε ἐγκλίσεις, τὰ δύο σχήματα

διά-

Διότι πᾶν Ῥῆμα Σχηματιζόμενον εἶναι.

Ἢ πρώτου προσώπου.	Ἐγὼ γράφω.	Ἡμεῖς γράφομεν.
Ἢ δευτέρου προσώπου.	Σὺ γράφεις.	Ὑμεῖς γράφετε.
Ἢ τρίτου προσώπου.	Ἐκεῖνος γράφει.	Ἐκεῖνοι γράφουσι.

Ἢ Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σημαίνει ἓν πρόσωπον, Ἐγὼ βαδίζω. Σὺ βαδίζεις. Ἐκεῖνος βαδίζει.

Ἢ πληθυντικοῦ, ἡμεῖς βαδίζομεν. ὑμεῖς βαδίζετε. ἐκεῖνοι βαδίζουσι

Ἢ δυϊκ. καὶ σημαίνει δύο μόνα πρόσωπα. δύω ἀνθρώπω βαδίζετον.

31 Τὰ ῥήματα ἔχουσι καὶ χρόνους ἕξ. Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν, Μέλλοντα, Ἀόριστον, Ὑπερσυντελικὸν, καὶ ἄλλους τινὰς καλουμένους, μέσους, καὶ δευτέρους.

Ὁ Ἐνεστὼς χρόνος σημαίνει τὸ νῦν, ἢ σήμερον γινόμενον. (α)

Ὁ Παρατατικὸς φανερώνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνετο, καὶ ἀκόμη ἦτον ἀτελείωτον, ἔγραφον, ἐν ὅσῳ ἤμην ποτὲ ἐν τῷ γράφειν.

Ὁ Μέλλων σημαίνει τὸ μήπω γεγονὸς, ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ μέλλει νὰ γένῃ, γράψω, εἰς τὸ ἑξῆς ἔχω νὰ γράψω.

Ὁ Ἀόριστος σημαίνει τὸ γεγονὸς, καὶ παρελθὸν, ἀδιορίστως ὅμως πότε ἐγένετο, ἔγραψα.

Ὁ Παρακείμενος σημαίνει τὸ πρὸ ὀλίγου καιροῦ γεγονὸς, γέγραφα. ἤτοι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ γράφειν.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς σημαίνει τὸ πρὸ πολλοῦ τελειωθὲν ἐγεγράφειν. ἤτοι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἔπαυσα τοῦ γράφειν.

Ὁ Παρατατικὸς, ὁ Ἀόριστος, ὁ Παρακείμενος, καὶ ὁ Ὑπερσυντελικ. μὲ κοινὴν ὀνομασίαν καλοῦνται. Παρῳχήμενοι.

Ἔτι πᾶν ῥῆμα σχηματιζόμενόν ἐστιν.

32 Ἢ ὁριστικῆς ἐγκλίσεως.	καὶ σημαίνει ὁρισμὸν, καὶ ἀπόφανσιν, γράφω
Ἢ προστακτικῆς	καὶ σημαίνει προσταγὴν, γράφε.
Ἢ εὐκτικῆς,	καὶ σημαίνει εὐχήν. ὑγιαίνοις.
Ἢ ὑποτακτικῆς.	διότι ὑποτάσσεται εἰς ἓν μόριον, ἵνα, μὴ, ἐὰν

Ἢ

(α) Χωρὶς νὰ παρατηρῶμεν τὸ ἀμερὲς νῦν κατὰ φιλοσόφους.

Η ἀπαρεμφάτου. διότι οὐ παρεμφαίνει πρόσωπον καὶ ἀριθ. γράφειν

Η ἁπλοῦ σχήματος, φέρω, ποιῶ, πωλῶ, δίδωμι. ἢ συνθέτου σχήματος, ἀναφέρω, εὐποιῶ, ἀρτοπωλῶ, ἀποδίδωμι.

33 Τὰ Βαρύτονα ῥήματα σχηματίζουσι τοὺς Μέλλοντας καὶ τοὺς Παρακειμένους κατὰ τὴν λήγουσαν. οὕτως.

Ο Ἐνεστὼς ὁ λήγων εἰς βω, πω. φω, πτω, (α) γεννᾷ μέλλοντα εἰς ψω. καὶ παρακείμενον εἰς φα.

Ο Ἐνεστὼς ὁ λήγων εἰς γω. κω. χω. κτω. γεννᾷ μέλλοντα εἰς ξω. καὶ παρακείμενον εἰς χα.

Ο Ἐνεστὼς ὁ λήγων εἰς δω. θω. τω. καὶ ω. καθαρὸν, γεννᾷ μέλλοντα εἰς σω. καὶ παρακείμενον εἰς κα.

Ο Ἐνεστὼς ὁ λήγων εἰς ἀμετάβολον γεννᾷ μέλλοντα εἰς τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον, (πλὴν περισπωμένως) καὶ παρακείμενον εἰς κα.

Ο Ἐνεστὼς ὁ λήγων εἰς ζω. σσω. ττω. ποτὲ μὲν γεννᾷ μέλλοντα. εἰς ξω. καὶ παρακείμενον εἰς χα. ποτὲ δὲ μέλλοντα εἰς σω. καὶ παρακείμενον εἰς κα. (β)

34 Πρῶτος τύπος τῶν Βαρυτόνων ληγόντων εἰς ω.

Κατὰ τὸν παρόντα τύπον καὶ κλίνονται πάντα τὰ βαρύτονα, καὶ γράφονται, εἰς τὴν λήγουσαν, κατὰ δὲ τὴν εὐκτικὴν ἔγκλισιν καὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν.

Ἐγκλι

(α) Τὰ ὁποῖα καὶ ῥιζικὰ στοιχεῖα τοῦ ῥήματος, λέγονται.

(β) Σημείωσαι ὅτι τὸ στηρίζω, αἰάζω, στενάζω, ὀλολύζω, στάζω, σταλάζω, ἀλαπάζω. θρυλλίζω, κράζω, στίζω, τρίζω, ῥέζω, ἐγγυαλίζω, συφελίζω, σφύζω, ἀλαλάζω, βρύζω, οἰμώζω, ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς σω. Ἐκ δὲ τῶν ληγόντων εἰς σσω. ἢ εἰς ττω. τὸ μὲν πλάσσω, ἐρέσσω, ἱμάσσω, πάσσω, λεύσσω, θλάσσω, λίσσω, πράσσω τὸ πωλῶ. ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς σω. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ξω. Ἐξαιροῦνται ἔνια, τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ ζω, εἰς σσω Ἀττικῶς. ὡς τὸ, ἁρμόσσω, βράσσω, κυδάσσω, ἀπὸ ἁρμόζω, βράζω, κυδάζω, Καὶ ἔνια ἀπὸ εἰς ω καθαρὸν, ὡς ἀνύττω καὶ ἀρύττω, ἀπὸ ἀνύω, καὶ ἀρύω.

Ἔγκλισις Ὁριστική.

Ε'	Τύπτω. τύπτεις. τύπτει.	Κρίνω, κρίνεις, κρίνει.
νε	Τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσι.	Κρίνομεν. κρίνετ. κρίνουσι:
ςώς	(Δυϊκ. Τύπτετον. ἐπίβ. καὶ γ'.	(Δυ.) Κρίνετον.
Πα	Ἔτυπτον. ἔτυπτες. ἔτυπτε.	Ἔκρινον. ἔκρινες. ἔκρινε.
ρα	Ἐτύπτομεν. ἐτύπτετε. ἔτυπτον.	Ἐκρίνομεν ἐκρίνετε. ἔκρινον
τατ	(Δυ.) Ἐτύπτετον. ἐτυπτέτοιν.	(δυ) Ἐκρίνετον. ἐκρινέτοιν
Μέ	Τύψω. τύψεις. τύψει.	Κρινῶ. κρινεῖς. κρινεῖ.
λ	Τύψομεν. τύψετε, τύψουσιν.	Κρινοῦμεν. κρινεῖτε. κρινοῦσι
ζων	(δ) Τύψετον.	(δ) Κρινεῖτον.
Αό	Ἔτυψα. ἔτυψας. ἔτυψε.	Ἔκρινα. ἔκρινας. ἔκρινε.
ρι	Ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν.	Ἐκρίναμεν. ἐκρίνατε. ἔκριναν
ςος	(δ) Ἐτύψατον. ἐτυψάτην.	(δ) Ἐκρίνατον, ἐκρινάτην.
Πα	Τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε.	Κέκρικα. κέκρικας. κέκρικε.
ρα	Τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασι.	Κεκρίκαμεν. κεκρίκατε. κεκρίκασι.
κείμ	(δ) Τετύφατον.	(δ) Κεκρίκατον.
Υπερ	Ἐτετύφειν. ἐτετύφεις. ἐτετύφει.	Ἐκεκρίκειν. ἐκεκρίκεις. ἐκεκρίκει.
συν	Ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν.	Ἐκεκρίκειμεν. ἐκεκρίκειτε, ἐκεκρίκεισαν.
τελ	(δ) Ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.	(δ) ἐκεκρίκειτον, ἐκεκρικείτην. (α)

5 Προ-

(α) Τοῦ πρώτου τύπου τὰ ῥήματα οὐκ ἔχουσι πρῶτον πρόσωπον δυϊκὸν ἀλλὰ μόνον δεύτερον καὶ τρίτον. καὶ εἰς μὲν τὸν ἐνεςῶτα, Μέλλοντα καὶ Παρακείμενον ἔχουσιν αὐτὰ ὅμοια. εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς χρόνους καὶ ἐγκλίσεις ἔχουσιν αὐτὰ ἀνόμοια. Ἔτι ἔνια τῶν ῥημάτων ἔχουσι καὶ δευτέρους Παρακειμένους, καὶ Ὑπερσυντελικοὺς (καὶ ἔτι Ἀττικούς τινας χρόνους) σχηματιζομένους καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι. τέτυπα ἐτε-

Προςακτικὴ Ἔγκλισις·

Ἐ'	Τύπτε· τυπτέτω· (α)	Κρίνε. κρινέτω·
νε	Τύπτετε, τυπτέτωσαν·	Κρίνετε· κρινέτωσαν.
ςώς	(δ) Τύπτετον· τυπτέτων·	(δ) Κρίνετον. κρινέτων·
Ἀό	Τύψον. τυψάτω·	Κρίνον. κρινάτω.
ρι	Τύψατε. τυψάτωσαν·	Κρίνατε· κρινάτωσαν·
ςος	(δ) Τύψατον, τυψάτων.	(δ) Κρίνατον. κρινάτων·
Πα	Τέτυφε· τετυφέτω.	κέκρικε. κεκρικέτω.
ρα	Τετύφετε. τετυφέτωσαν·	Κεκρίκετε. κεκρικέτωσαν·
κείμ.	(δ) Τετύφετον τετυφέτων·	(δ) Κεκρίκετον, κεκρικέτων.

Εὐκτική.

Ἐ'	Τύπτοιμι. τύπτοις. τύπτοι·	Κρίνοιμι. κρίνοις, κρίνοι
νε	Τύπτοιμεν. τύπτοιτε. τύπτοιεν·	Κρίνοιμεν· κρίνοιτε. κρίνοιεν·
ςώς	(δ) Τύπτοιτον· τυπτοίτην.	(δ) Κρινοῖτον. κρινοίτην.
Μέ	Τύψοιμι. τύψοις. τύψοι.	Κρίνοιμι. κρίνοις, κρίνοι.
λ	Τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.	Κρινοῖμεν. κρινοῖτε. κρινοῖεν.
λων	(δ) Τύψοιτον. τυψοίτην·	(δ) Κρινοῖτον, κρινοίτην.
Ἀό	Τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.	Κρίναιμι, κρίναις, κρίναι.
ρι	Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν·	Κρίναιμεν, κρίναιτε, κρίναιεν·
ςος	(δ) Τύψαιτον, τυψαίτην·	(δ) Κρίναιτον, κριναίτην·
Αἰολι	Τύψειας, τύψειε.	Κρίνειας. κρίνειε,
κὸς Πλ	Τύψειαν.	πληθ. κρίνειαν·

Πα-

ἐτετύπειν. ἔχουσι δὲ καὶ δευτέρους ἀορίςους σχηματιζομένους, καθὼς καὶ ὁ Παρατατικός. ἔτυπον. ἔτυπες. ἔτυπε· ἔχουσι δὲ καὶ δευτέρους Μέλλοντας σχηματιζομένους, καθὼς τὸ κρινῶ. κρινεῖς· κρινεῖ. ὁποῖα δὲ γράμματα φυλάττουσιν οἱ τοιοῦτοι. ὅρα περὶ τῶν ἀνωμάλ· ῥημ·

(α) Σημείωσαι ὅτι εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις (πλὴν τῆς ὁριςικῆς) ἐνεςὼς καὶ παρατατικὸς μέλλων, καὶ ἀόριςος, παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός, οἱ αὐτοὶ εἰσί, ἡ δὲ εὐκτικὴ καὶ ἀπαρέμφατος σχηματίζει καὶ μέλλοντα.

Πα	Τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι·	Κεκρίκοιμι, κεκρίκοις, κεκρίκοι
ρα	Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	Κεκρίκοιμεν, κεκρίκοιτε, κοιεν.
κείμ	(δ) Τετύφοιτον, τετυφοίτην.	(δ) Κεκρίκοιτον, κεκρικοίτην·

Ὑποτακτική·

Ἐ	Ἐὰν Τύπτω τύπτῃς τύπτῃ·	Ἐὰν Κρίνω κρίνῃς κρίνῃ
νε	Τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσι·	Κρίνωμεν κρίνητε κρίνωσι·
στώς	(δ) Τύπτητον.	(δ) Κρίνητον.
Ἀό	Ἐὰν Τύψω τύψῃς τύψῃ.	Ἐὰν Κρίνω κρίνῃς
ρι	Τύψωμεν τύψητε τύψωσι·	ὅμοιος συμπίπτει τῷ
στος	(δ) Τύψητον·	ἐνεστῶτι.

Ὁ δὲ Παρακείμενος οὐχ εὑρίσκεται·

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς·	Τύπτειν·	Κρίνειν·
Μέλλων·	Τύψειν.	Κρινεῖν·
Ἀόριστος·	Τύψαι.	Κρῖναι.
Παρακείμ.	Τετυφέναι.	Κεκρικέναι.

Μετοχὴ τῶν βαρυτόνων τοῦ πρώτου Τύπου.

Ἡ Μετοχὴ γεννᾶται ἀπὸ τὸ ἴδιον ῥῆμα, μετέχει δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ῥήματος. Τύπον. Χρόνον· καὶ ἀριθμόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀνόματος· Γένος· Πτῶσιν. καὶ Κλίσιν· (α)

Ἐνε	Ὁ Τύπτων τοῦ τύπτοντος·	Ὁ Κρίνων τοῦ κρίνοντος·
στώς	Ἡ Τύπτουσα τῆς τυπτούσης.	Ἡ Κρίνουσα τῆς κρινούσης.
	Τὸ Τύπτον τοῦ τύπτοντος.	Τὸ Κρίνον τοῦ κρίνοντος.

Μέλ-

[α] Σημείωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ τοῦ ά τύπου ἐν μὲν τῷ ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλίνονται κατὰ τὴν τετάρτην Κλίσιν τῶν περιττοσυλλάβων. ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἰσοσυλλάβων.

Μέ	Ὁ Τύψων τοῦ τύψοντος·	Ὁ Κρινῶν τοῦ κρινοῦντος·
λ·	Ἡ Τύψουσα τῆς τυψούσης.	Ἡ Κρινοῦσα τῆς κρινούσης.
λων	Τὸ Τύψον τοῦ τύψοντος·	Τὸ Κρινοῦν τοῦ κρινοῦντος·
Ἀό	Ὁ Τύψας τοῦ τύψαντος·	Ὁ Κρίνας τοῦ κρίναντος·
ρι	Ἡ Τύψασα τῆς τυψάσης.	Ἡ Κρίνασα
ςος	Τὸ Τύψαν τοῦ τύψαντος.	Τὸ Κρίναν.
Πα	Ὁ Τετυφὼς τοῦ τετυφότος.	Ὁ Κεκρικὼς τοῦ κεκρικότος.
ρα	Ἡ Τετυφεῖα τῆς τετυφείας.	Ἡ Κεκρικεῖα τῆς κεκρικείας·
κείμ.	Τὸ Τετυφὸς τοῦ τετυφότος·	Τὸ Κεκρικὸς τοῦ κεκρικότος·

Περὶ τοῦ πῶς σχηματίζονται τὰ ῥήματα·

Κανόνες Κοινοὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου Τύπου

35 Ὅσα ῥήματα ἄρχονται ἀπὸ τοῦ Α· τρέπουσιν αὐτὸ εἰς Η· ἐν τοῖς λοιποῖς χρόνοις (πλὴν ἐν τῷ μέλλοντι) ἀλείφω ἤλειφον ἤλειφα· ἠλείφην ἤλειψα. ἀκούομαι ἠκουόμην. ἤκουσμαι ἠκούσμην. ἠκούσθην ἠκουσάμην. πλὴν τοῦ Ἀηθέσσω, ἄω, ἀΐω, καὶ ἀηδίζομαι.

Ὅσα ῥήματα ἄρχονται ἀπὸ ε· ὁμοίως τρέπουσιν αὐτὸ εἰς η. ἐλεῶ, ἠλέουν· ἠλέηκα, ἠλεήκειν, ἠλέησα. πλὴν τοῦ ἔχω εἶχον. ἔπω εἶπον ἕλω εἷλον· ἔρπω εἶρπον· ἕλκω εἷλκον. ἐῤῥύω εἐῤῥυον. ἐθίζω εἴθιζον· ἐςήκω εἱςήκειν· ἐῶ εἴων. ἐςιῶ εἱςίων· ἔθω εἴωθα· ἕω εἶμαι· ἐργάζομαι εἰργαζόμην (τὰ ὁποῖα γράφονται διὰ τῆς ει)

Ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ο. τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ωμέγα. ὀνομάζω ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομάκειν, ὠνόμασα·

Ὅσα δὲ ἄρχονται ἀπὸ η· ι· υ· ω· μένουσιν ἄτρεπτα. ἠχῶ ἤχουν·. ἰξεύω ἴξευον· ὑβρίζω ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν·

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διφθόγγων.

36 Ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τῆς αι· τὸ μὲν α· τρέπουσιν εἰς η· καὶ τὸ ι· ὑπογράφεται· αἴρω, ᾖρον, ᾖρκα, ᾖρκειν, ᾖρα·

Ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τῆς αυ· τρέπουσι τὸ α· εἰς η. καὶ τὸ υ μένει· αὐλῶ, ηὔλουν, ηὔληκα, ηὔλησα.

Ὅσα

Ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τῆς οι· τρέπουσι τὸ ὀμικρὸν εἰς ὠμέγα, καὶ τὸ ἰῶτα ὑπογράφεται. οἰκτείρω, ᾤκτειρον, ᾤκτειρα, πλὴν οἰδαίνω, οἰνῶ οἰκουρῶ· καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ οἶστρος, οἰωνὸς, καὶ οἴαξ·

Ὅσα δὲ ἄρχονται ἀπὸ ευ· ει· ου. μένουσιν ἄτρεπτα. εἰκάζω, εἴκαζον, οὐρῶ, οὔρουν, εὐτυχῶ, εὐτύχουν, καὶ ηὐτύχουν Ἀττικῶς·

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Συμφώνων

37 Ὅσα ῥήματα τοῦ ά· καὶ β'. Τύπου ἄρχονται ἀπὸ ἑνὸς μόνου ἀφώνου, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ ἀπὸ ἀφώνου σὺν ἀμεταβόλῳ, τούτων πάντες οἱ ἄλλοι χρόνοι (πλὴν Μέλλοντος) λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐψιλὸν, ὀνομαζόμενον, Αὔξησιν Συλλαβικὴν. Ὁ δὲ παρακείμενος αὐτῶν πρὸ τοῦ ἐψιλοῦ λαμβάνει καὶ τὸ σύμφωνον τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος, ὀνομαζόμενον Ἀναδιπλασιασμὸν, τύπτω ἔτυπτον. τέτυφα ἐτετύφειν· ἔτυψα. λέγω ἔλεγον, λέλεχα ἐλελέχειν, ἔλεξα. γράφω, ἔγραφον. γέγραφα ἐγεγράφειν, ἔγραψα.

Ὅσα δὲ ῥήματα ἄρχονται ἀπὸ ζ. ξ. ψ. ρ. ἢ ἀπὸ δύο ἀφώνων, ἢ ἀπὸ γνω καὶ γρη, τούτων οἱ Παρακείμενοι οὐκ ἀναδιπλασιάζονται, ἀλλὰ ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν μὲ τὸν παρατατικὸν καὶ τοὺς ἄλλους παρῳχημένους· πλὴν πέπταμαι, πέπτωκα, κέκτημαι, μέμνημαι μεμνήσευμαι

Οἱ δὲ Παρακείμενοι τῶν ἀρχομένων ἀπὸ δασέων· θ· φ· χ· ἀναδιπλασιάζονται διὰ τῶν ἀντιστοίχων ψιλῶν, καὶ τρέπεται τὸ μὲν θ. εἰς τ· θεωρῶ τεθεώρηκα· τὸ δὲ φ εἰς π· φονεύω πεφόνευκα. τὸ δὲ χ εἰς κ· χωνεύω κεχώνευκα·

Πᾶσα αὔξησις χρονικὴ ἢ Συλλαβικὴ φυλάττεται εἰς τοὺς παρῳχημένους χρόνους μόνης τῆς ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς παρῳχημένους τῶν ἄλλων Ἐγκλίσεων (πλὴν ἐν τῷ εἶπον)

Πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς τοῦ Παρακειμένου φυλάττεται ἐν πάσῃ ἐγκλίσει· καὶ ἐν τῇ Μετοχῇ.

Περὶ Συνθέτων Ῥημάτων·

38 Τὰ ἀπὸ Προθέσεων σύνθετα σχηματίζονται πρῶτον καθὼς τὰ ἁπλᾶ· ἔπειτα προστίθεται καὶ ἡ πρόθεσις χωρὶς τοῦ τελευταίου φωνήεντος

τος

τος αὐτῆς (πλὴν τῆς Περὶ καὶ Πρὸ) καὶ μένει ἡ αὔξησις ἔσωθεν τῆς προθέσεως· καταγράφω κατέγραφον· παρακούω παρήκουον·

Τὸ δὲ καθαίρω, καθεύδω, ἐννέπω, κάθημαι, καὶ ἔτι ὅσα ἔχουσι τὸ ἁπλοῦν ἄχρηστον ὡς τὸ ἀμφισβητῶ· κλ· (πλὴν τοῦ ἐγκωμιάζω ἐνεργῶ, ἐπιθυμῶ) ἔξωθεν τῆς προθέσεως ποιοῦσι τὴν αὔξησιν, ἐκάθαιρον, ἐκάθευδον, ἤννεπον, ἠντιβόλουν, ἠμφισβήτουν· Ἔνια δὲ διπλῆν τὴν αὔξησιν ἔχουσι, ἠνώχλουν, ἠνώρθουν, ἐπαρῴνουν, ἐδιῄτουν, ἠνειχόμην, ἀνέῳξα, καὶ ἔτι τὰ ἁπλᾶ ταῦτα, ἠβουλόμην, ἠδυνάμην, ἤθελον, διηκόνουν, καὶ ἐδιακόνουν· ἠχύρασμαι, καὶ ἐγκεχύρασμαι· Ὅσα δὲ σύνθετα ἀπὸ τοῦ Δυς καὶ Ευ· ἔχουσι τὸ ἁπλοῦν ἀρχόμενον ἀπὸ φωνήεντος τρεπτοῦ αὐξάνουσιν ἔσωθεν, δυσηρέστουν, εὐηργέτουν, εὐώρκουν. Ὅσα δὲ ἄρχονται ἀπὸ φωνήεντος ἀτρέπτου, ἢ ἀπὸ συμφώνου. τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Δυς σύνθετα αὐξάνουσιν ἔξωθεν, ἐδυσημέρουν, ἐδυστύχουν. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ευ, μένουσιν ἀναύξητα εὐημέρουν·

Κανόνες ἴδιοι τοῦ Πρώτου Τύπου·

39 Εἷς καὶ μόνος ἐστιν ὁ πρῶτος καὶ ἀρκτικὸς χρόνος τῶν ῥημάτων ὁ Ἐνεστὼς, (ὃς καὶ θέμα λέγεται) ὁ γεννῶν τοὺς λοιποὺς χρόνους· καὶ τὸν μὲν Παρατατικὸν καὶ Μέλλοντα γεννᾷ ἀμέσως, τὸν δὲ Ἀόριστον καὶ Παρακείμενον γεννᾷ ἐμμέσως διὰ τοῦ Μέλλοντος, καὶ τὸν Ὑπερσυντελικὸν ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου.

Ὁ Παρατατικὸς τοῦ πρώτου Τύπου ἐκτὸς τῆς συλλαβικῆς ἢ χρονικῆς αὐξήσεως (ἂν ἔχῃ) φυλάττει πάντα τὰ τοῦ Ἐνεστῶτος. λήγει δὲ ὁ μὲν τῶν βαρυτόνων Παρατατικὸς εἰς ον· τῶν δὲ Περισπωμένων, εἰς ουν ἢ ων· ἔγραφον, ἤκουον, ἴξευον, ἐποίουν, ἐβόων. Τῶν δὲ εἰς μι· λήγει εἰς ην, ων, καὶ υν· ἐτίθην, ἵστην, ἐδίδων, ἐζεύγνυν·

Περὶ Μέλλοντος κατὰ τὴν Παραλήγουσαν·

40 Πᾶς Μέλλων τῶν βαρυτόνων φυλάττει παραλήγουσαν, καὶ προπαραλήγουσαν τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ τύπτω, τύψω·

Ἐξαιροῦνται·

Ὅσοι ἔχουσι τὸν Ἐνεστῶτα εἰς δύο ἀμετάβολα, φυλάττουσι γὰρ

τὸ

τὸ πρῶτον τέμνω, τεμῶ·

Ὅσοι ἔχουσι τὸν Ἐνεςῶτα εἰς ἀμετάβολον μετὰ διφθέγγου ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἀποβάλλουσι γὰρ τὸ ἰῶτα τῆς διφθόγγου· φαίνω, φανῶ, σπείρω, σπερῶ·

Καὶ οἱ περιττοσυλλαβοῦντες, θέλω, θελήσω, μέλλω, μελήσω, αὔξω, αὐξήσω, ἕψω, ἑψήσω, ἀλέξω, ἀλεξήσω·

Πᾶς Παρακείμενος φυλάττει παραλήγουσαν καὶ προπαραλήγουσαν·

Ἐξαιροῦνται·

41 Οἱ Παρακείμενοι τῶν ληγόντων εἰς λ· ν· ρ· καὶ ἔχοντες Μέλλοντα παραλήγοντα εἰς ε· τρέπουσι γὰρ αὐτὸ εἰς α· ςελῶ, ἔςαλκα, τενῶ, τέτεκα, σπορῶ, ἔσπαρκα.

Οἱ Παρακείμενοι τῶν ληγόντων εἰς μ· καὶ ἔνιοι τῶν εἰς ν· λαμβάνουσι γὰρ ὡς ἐπί τὸ πλεῖςον η· νέμω, νενέμηκα. μένω, μεμένηκα.

Οἱ Παρακείμενοι τῶν ληγόντων εἰς μν· λαμβάνουσι γάρ τινα συγκοπὴν τέμνω, τέτμηκα. κάμνω, κέκμηκα.

Οἱ Παρακείμενοι ἔτι τῶν ληγόντων εἰς ν, εἰμὲν δισύλλαβος ὁ Ἐνεςὼς αὐτῶν, ἀποβάλλουσι τὸ ν· κρίνω, κέκρικα. εἰδὲ μὴ, φυλάττουσιν αὐτὸ, τρέποντες εἰς γ· διὰ τὸ ἀκόλουθον κ· μολύνω, μεμόλυγκα. (α) Οἱ δὲ Παρακείμενοι τῶν ληγόντων εἰς ρ· ἢ δύο λλ. φυλάττουσι τὸ ρ· ἢ τὸ ἓν λ· ἦρκα, ἔψαλκα·

Περὶ Ἀορίςων·

Πᾶς Ἀόριςος λήγων εἰς α, φυλάττει τὸ τελευταῖον Σύμφωνον, καὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου Μέλλοντος. ἔγραψα, ἐποίησα, ἔςησα·

Ἐξαιροῦνται. Οἱ Ἀόριςοι ἔδωκα, ἔθηκα, ἤνεγκα, εἶπα·

Καὶ οἱ Ἀόριςοι, τῶν ὁποίων οἱ μέλλοντες λήγουσιν εἰς ἀμετάβολον, καὶ παραλήγουσιν εἰς ε· λαμβάνουσι γὰρ ει· ςελῶ, ἔςειλα, νεμῶ, ἔνειμα. Καὶ οἱ Ἀόριςοι ὧν οἱ Μέλλοντες ἔχουσιν α· τρέπουσι γὰρ τὸ α· εἰς η· φανῶ, ἔφηνα, ἢ καὶ ἔφανα, τῷ α μακρῷ.

Περὶ Ὑπερσυντελικοῦ.

43 Πᾶς Ὑπερσυντελικὸς λήγει εἰς ειν φυλάττων πάντα τὰ τοῦ Παρα-

ρα-

(α) Πέφαγκα ἀχρήςου τοῦ ἐκ δισυλλάβου φαίνω.

ρακειμένου· Καὶ εἰμὲν ὁ Παρακείμενος ἔχει ἀναδιπλασιασμὸν, λαμβάνει ὁ Ὑπερσυντελικὸς καὶ ἓν ἐψιλὸν πρὸ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ ἐτετύφειν, ἐγεγράφειν, (πλὴν ἐώλπειν ἐώργειν) ἐώκειν εἰς τὰ ὁποῖα γράφεται τὸ ο· διὰ τοῦ ω (ὡς νὰ αὐξάνωσιν ἔσωθεν) ὅτι οὐχ εὑρίσκεται λέξις ἀρχομένη ἀπὸ η· ἑπομένου ὀμικροῦ. Ὅθεν καὶ τὸ ἑορτάζω ἑώρταζον γίνεται·

Εἰδὲ οὐκ ἔχει ἀναδιπλασιασμὸν, τότε ἔχει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὁ Ὑπερσυντελικὸς μὲ τὸν Παρακείμενον· ἠλέηκα, ἠλεήκειν·

****

Δεύτερος Τύπος Ῥημάτων τῶν ληγόντων εἰς Ομαι·

Ὁριστικὴ Ἔγκλισις.

Κατὰ τὸν παρόντα τύπον καὶ κλίνονται καὶ γράφονται πάντα τὰ εἰς ομαι. ἔν τε τῇ ληγούσῃ καὶ παραληγούσῃ. κατὰ δὲ τὸν Μέλλοντα, τυφθήσομαι, καὶ ἐν τῇ προπαραληγούσῃ. (α)

Ε'	Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.	Κρίνομαι, κρίνῃ, κρίνεται.
νε	Τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύ-πτονται.	Κρινόμεθα, κρίνεσθε, κρί-νονται.
στώς	(δ) Τυπτόμεθον, τύπτεσθον.	(Κρινόμεθον, κρίνεσθον)
Πα	Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.	Ἐκρινόμην, ἐκρίνου, ἐκρίνετο
ρα	Ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύ-	Ἐκρινόμεθα, ἐκρίνεσθε, ἐκρί-
τα	πτοντο.	νοντο.
τι	(δ) Ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον,	(δ) Ἐκρινόμεθον, ἐκρίνεσθον
κός	ἐτυπτέσθην.	ἐκρινέσθην.
μέσ	Τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.	Κρινοῦμαι, κρινῇ, κρινεῖται.
μέλ	Τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.	Κρινούμεθα, κρινεῖσθε, κρινοῦνται
λων	(δ) Τυψόμεθον, τύψεσθον.	(δ) Κρινούμεθον, κρινεῖσθον.

Μέσ·

(α) Χρόνός τις εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Συγγραφεῦσιν εἰς ἔνια τῶν ῥημάτων καλούμενος μετ' ὀλίγον Μέλλων ὁ ὁποῖος ὅμοιος ἐστὶ τῷ μέσῳ Μέλλοντι, πλὴν ἔχει καὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ Παρακειμένου ἐν τῇ ἀρχῇ Τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται οὕτω καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἐγκλίσεσιν. Εὐκτ Τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο, Ἀπαρέμφ. Τετύψεσθαι, Μετοχ. τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

Μέσ. Ἀόρι-ςος.	Ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.	Ἐκρινάμην, ἐκρίνω, ἐκρίνατο
	Ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.	Ἐκρινάμεθα, ἐκρίνασθε, ἐκρίναντο.
	(δ) Ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.	(δ) Ἐκρινάμεθον, ἐκρίνασθον ἐκρινάσθην.
Παρακεί-μενος.	Τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.	Κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται.
	Τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί, καὶ Ἰωνικ. τετύφαται.	Κεκρίμεθα, κέκρισθε, κέκρινται.
	(δ) Τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.	(δ) Κεκρίμεθον, κέκρισθον, κέκρισθον.
Ἀόρι-ςος.	Ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.	Ἐκρίθην, ἐκρίθης, ἐκρίθη.
	Ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.	Ἐκρίθημεν, ἐκρίθητε, ἐκρίθησαν. (α)
	(δ) Ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.	(δ) Ἐκρίθητον, ἐκριθήτην.
Μέλ-	Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.	Κριθήσομαι, κριθήσῃ. κριθήσεται.
	Τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.	Κριθησόμεθα, κριθήσετε, κριθήσονται.

6 λων

(α) Σημείωσαι, ὅτι ἔνια τῶν Ῥημάτων ἔχουσιν εὐχρήςους καὶ δευτέρους Ἀορίςους, καὶ δευτέρους Μέλλοντας σχηματιζομένους ὡς καὶ οἱ πρῶτοι. φυλάττοντας ὅμως ἐν τῇ ληγούσῃ καὶ παραληγούσῃ τὰ γράμματα τοῦ δευτέρου Παρακειμένου, καὶ δευτέρου Ἀορίςου τοῦ πρώτου τύπου. Ἔχουσι καὶ μέσους Ἀορίςους δευτέρους σχηματιζομένους, ὡς ὁ Παρατατικὸς ὁ λήγων εἰς μην. ἔχουσι καὶ μέσους Μέλλοντας δευτέρους σχηματιζομένους, ὡς τὸ, κρινοῦμαι, κρινῇ, κρινεῖται. ὅρα εἰς τὰ Ἀνώμαλα ῥήματα, ποῖα ἔχουσι τοιούτους χρόνους εὐχρήςους.

„ Μόνος ὁ Ἀόριςος τοῦ δευτέρου Τύπου, οὐκ ἔχει πρῶτον πρόσωπον δυϊκόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔχουσι μὲν πρῶτον. τὸ δὲ δεύτερον ἐςιν ὅμοιον τῷ τρίτῳ. καὶ λαμβάνεται ἀντ' αὐτοῦ·

λων.	(δ) Τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον.	(δ) Κριθησόμεθον, κριθήσεσθον.

Προςακτική.

Ἐ.	Τύπτου, τυπτέσθω.	Κρίνου, κρινέσθω.
νε.	Τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.	Κρίνεσθε, κρινέσθωσαν.
ςώς.	(δ) Τύπτεσθον, τυπτέσθων.	(δ) Κρίνεσθον, κρινέσθων.
Μέσ.	Τύψαι, τυψάσθω.	Κρίναι, κρινάσθω.
Ἀό.	Τύψασθε, τυψάσθωσαν.	Κρίνασθε, κρινάσθωσαν.
ρις.	(δ) Τύψασθον, τυψάσθων.	(δ) Κρίνασθον, κρινάσθων.
Πα	Τέτυψο, τετύφθω.	Κέκρισο, κεκρίσθω.
ρα.	Τέτυφθε, τετύφθωσαν.	Κέκρισθε, κεκρίσθωσαν.
κείμ.	(δ) Τέτυφθον, τετύφθων.	(δ) Κέκρισθον, κεκρίσθων.
Ἀό.	Τύφθητι, τυφθήτω.	Κρίθητι, κριθήτω.
ρι.	Τύφθητε, τυφθήτωσαν.	Κρίθητε, κριθήτωσαν.
ςος.	(δ) Τύφθητον, τυφθήτων.	(δ) Κρίθητον, κριθήτων.

Εὐκτική.

Ἐ.	Τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.	Κρινοίμην, κρίνοιο, κρίνοιτο.
νε.	Τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, πτοιντο.	Κρινοίμεθα, κρίνοισθε, νοιντο.
ςώς.	(δ) Τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, πτοίσθην.	(δ) Κρινοίμεθον, κρίνοισθον, νοίσθην.
Μέσ.	Τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.	Κρινοίμην, κρινοῖο, κρινοῖτο,
Μέ.	Τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.	Κρινοίμεθα, κρινοῖσθε, νοῖντο.
λ.	(δ) Τυψοίμεθον, τύψοισθον,	(δ) Κρινοίμεθον, κρινοῖσθον,
λων.	ψοίσθην.	νοίσθην.
Μέσ.	Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.	Κριναίμην, κρίναιο, κρίναιτο.

Ἀό-

Ἀό.	Τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.	Κριναίμεθα, κρίναισθε, κρί-
		ναιντο.
ρι.	(δ) Τυψαίμεθον, τύψαισθον.	(δ) Κριναίμεθον, κρίναισθον,
ςος.	ψαίσθην.	ναίσθην.
Πα.	Τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη.	Κεκριμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
ρα.	Τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε,	Κεκριμένοι, εἴημεν, εἴητε,
κεί.	εἴησαν.	εἴησαν.
κείμ.	(δ) Τετυμμένω, εἰήτον, εἰήτην.	(δ) Κεκριμένω, εἰήτον, εἰήτην
Ἀό.	Τυφθείην, τυφθείης, φθείη.	Κριθείην, κριθείης, κριθείη,
ρι.	Τυφθείημεν, τυφθείητε, φθείη-	Κριθείημεν, κριθείητε, κρι-
	σαν, καὶ φθεῖεν.	θείησαν, καὶ κριθεῖεν.
ςώς.	(δ) Τυφθείητον, τυφθειήτην.	(δ) Κριθείητον, κριθειήτην.
Μέ.	Τυφθησοίμην. φθήσοιο, φθή-	Κριθησοίμην, θήσοιο, θή-
	σοιτο.	σοιτο.
λ.	Τυφθησοίμεθα, φθήσοισθε, φθή-	Κριθησοίμεθα, θήσοισθε, θή-
	σοιντο.	σοιντο.
λων.	(δ) Τυφθησοίμεθον, φθήσοι-	(δ) Κριθησοίμεθον, θήσοισθον
	σθον, τυφθησοίσθην.	κριθησοίσθην.

Ὑποτακτική.

Ε'.	Ἐὰν Τύπτωμαι, πτῃ, πτηται.	Ἐὰν Κρίνωμαι, κρίνῃ, κρί-
		νηται.
νε.	Τυπτώμεθα, πτησθε, τύπτωνται.	Κρινώμεθα, κρίνησθε, νωνται.
ςώς.	(δ) Τυπτώμεθον, τύπτησθον.	(δ) Κρινώμεθον, κρίνησθον.
Μ. ἀόρ.	Ἐὰν Τύψωμαι. ὁμοίως.	Ἐὰν Κρινωμαι. ὁμοίως.
Πα.	Τετυμμένος, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.	Κεκριμένος, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
ρα.	Τετυμμένοι, ἐὰν ὦμεν, ἦτε ὦσι.	Κεκριμένοι, ἐὰν ὦμεν, ἦτε ὦσι.

κείμ

	Τύπτομαι	Κρίνομαι
κείμ.	(δ) Τετυμμένω, ἐὰν ἦτον.	(δ) Κεκριμένω, ἐὰν ἦτον.
Α'ό.	Ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.	Ἐὰν κριθῶ, κριθῇς, κριθῇ,
ρι.	Τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.	Κριθῶμεν, κριθῆτε, κριθῶσι
ςος.	(δ) Τυφθῆτον.	(δ) Κριθῆτον.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσ.	Τύπτεσθαι.	Κρίνεσθαι.
Μ. μέλ.	Τύψεσθαι.	Κρινεῖσθαι.
Μ. ἀόρ.	Τύψασθαι.	Κρίνασθαι.
Παρακ.	Τετύφθαι.	Κεκρῖσθαι.
Α'όρ.	Τυφθῆναι.	Κριθῆναι.
Μέλ.	Τυφθήσεσθαι.	Κριθήσεσθαι.

Μετοχή.

Ἐν.	Ὁ Τυπτόμενος, πτομένη, πτόμενον.	Ὁ Κρινόμενος, μένη, νόμενον.
μ. μ.	Ὁ Τυψόμενος, ψομένη, ψόμενον.	Ὁ Κρινούμενος, νουμένη, νούμενον.
μ. α.	Ὁ Τυψάμενος, ψαμένη, ψάμενον.	Ὁ Κρινάμενος, μένη, νάμενον.
Παρ	Ὁ Τετυμμένος, μμένη, μμένον.	Ὁ Κέκριμένος, μένη, μένον.
Α'όρ.	Ὁ Τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν.	Ὁ Κριθείς, ἡ κριθεῖσα, τὸ κριθέν.
Μέλ.	Ὁ Τυφθησόμενος, ἡ τυφθησο- (α) μένη, τὸ τυφθησόμενον.	Ὁ Κριθησόμενος, ἡ κριθησομένη, τὸ κριθησόμενον.

Περὶ

(α) Δεῖ εἰδέναι, ὅτι αἱ μετοχαὶ τοῦ δευτέρου Τύπου ἐν Ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, κλίνονται κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν τῶν ἰσοσυλ. (πλὴν τοῦ Ἀορίςου α'. καὶ δευτέρου, οἱ ὁποῖοι κλίνονται περιττοσυλλάβως) αἱ δὲ Θηλυκαί, κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν.

Περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν Κανόνες ἴδιοι τοῦ β. Τύπου.

45 Ὁ Ἐνεστὼς καὶ μέσος Μέλλων τοῦ δευτέρου τύπου γίνεται ἀπὸ τοῦ Ἐνεστῶτος καὶ Μέλλοντος τοῦ πρώτου τύπου. τροπῇ τοῦ ὠμέγα εἰς ὀμικρὸν, καὶ προσθέσει μαι. τύπτω, τύπτομαι. τύψω, τύψομαι.

Ὁ δὲ μέσος Μέλλων τῶν ληγόντων εἰς Ἀμετάβολον σχηματίζεται εἰς ουμαι. ψαλοῦμαι, τεμοῦμαι, σπεροῦμαι. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ ιζω ὑπερδισύλλαβα Ἀττικῶς. κομίζω, κομίσω, κομιῶ. (τοῦ ά. τύπου) κομιοῦμαι, ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. (τοῦ β΄. τύπου)

Τὸ δεύτερον ἑνικὸν πρόσωπον αὐτῶν. λήγει εἰς η. πλὴν τοῦ βούλει, οἴει, ὄψει.

Ὁ Παρατατικὸς τοῦ δευτέρου τύπου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει μη. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην.

Ὁ μέσος Ἀόριστος ἀπὸ τοῦ Ἀορίστου τοῦ πρώτου τύπου προσθέσει ὁλοκλήρουμην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

46 Οἱ Παρακείμενοι τοῦ δευτέρου τύπου λήγουσιν ἀεὶ εἰς μαι.

Ὅταν οἱ Παρακείμενοι τοῦ ά· τύπου ἔχωσι τελικὸν φ. τότε οἱ Παρακείμενοι τοῦ δευτέρου τύπου λαμβάνουσι πρὸ τοῦ μαι, καὶ ἕτερον μ. τέτυφα, τέτυμμαι.

Ὅταν ἔχωσιν οἱ τοῦ ά. τύπου χ. λαμβάνουσιν οἱ τοῦ δευτέρου γ. πέπλεχα, πέπλεγμαι.

Ὅταν ἔχῃ ὁ τοῦ ά. τύπου κ. εἰμέν ἐστι τὸ ῥῆμα ἐκ τῶν ληγόντων εἰς δω. θω. τω. ζω. τότε ὁ τοῦ δευτέρου τύπου λαμβάνει σ. ἥδω, ἥδομαι, ἧσμαι. πλήθω, πλήθομαι, πέπλησμαι. ἀνύτω, ἀνύτομαι, ἤνυσμαι. κομίζω, κομίζομαι, κεκόμισμαι.

Εἰδέ ἐστιν ἐκ τῶν ληγόντων εἰς ω καθαρὸν, ἢ ἐκ τῶν Περισπωμένων, τότε οἱ τοῦ δευτέρου τύπου παρακείμενοι, τινὲς μὲν λαμβάνουσι σ. τινὲς δὲ οὔ.

Ὅταν δὲ ὁ τοῦ πρώτου τύπου ἔχῃ λ, ἢ ρ. πρὸ τοῦ κα, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ τοῦ δευτέρου τύπου. ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ἔφθαρκα, ἔφθαρμαι.

Ὅταν δὲ ἔχῃ γ. ἀπὸ τοῦ ν. μεταβεβλημένον (ὡς εἴρηται 41) τότε τρέπεται ἐν τῷ δευτέρῳ τύπῳ εἰς μ. κοινῶς, καὶ εἰς σ. Ἀττικῶς, με-

μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι, καὶ μεμόλυσμαι. μεμίαγκα, μεμίαμμαι, καὶ μεμίασμαι.

Παραλήγουσαν δὲ φυλάττει τὴν αὐτὴν τῷ Παρακειμένῳ τοῦ α΄. τύπου, πλὴν τῶν ληγόντων εἰς τρε. οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς α. τέτρεφα, τέτραμμαι, καὶ πλὴν τοῦ δέδωκα, δέδομαι. καὶ πέπωκα, πέπομαι.

Τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον τῶν Παρακειμένων καὶ Ὑπερσυντελικῶν τοῦ δευτέρου τύπου σχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἑνικοῦ τρίτου προσώπου, προσλαμβάνον ν πρὸ τοῦ ται καὶ πρὸ τοῦ το, κέκριται, κέκρινται. πεποίηται, πεποίηνται. ἐκέκριτο, ἐκέκριντο. ἐπεποίητο, ἐπεποίηντο.

Ὅταν ὅμως τὸ ἑνικὸν ἔχῃ πρὸ τοῦ τ. καὶ ἄλλο σύμφωνον, τότε οὐ γίνεται οὕτω τὸ πληθυντικὸν διὰ ἀσυνταξίαν. ὅθεν μεταχειριζόμεθα τὴν μετοχὴν καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. τετυμμένοι εἰσὶ, τετυμμένοι ἦσαν. Οἱ Ἴωνες ὅμως, ἐὰν εὑρεθῇ πρὸ τοῦ τ, π, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς φ. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ κ, τρέπουσιν εἰς χ. μεσολαβοῦντος ὅμως καὶ ἑνὸς α. τέτυπται τὸ ἑνικὸν, τετύφαται τὸ πληθυντικὸν, ἐτέτυπτο, ἐτετύφατο, λέλεκται, λελέχαται, ἐλέλεκτο, ἐλελέχατο. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ σ, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς τὸ τελικὸν σύμφωνον τοῦ δευτέρου Παρακειμένου. πέφρασται, πεφράδαται, πέπλησται, πεπλήθαται, ἐὰν δὲ εὑρεθῇ λ. φυλάττει αὐτὸ, ἔψαλται, ἐψάλαται.

****

Περὶ τοῦ Ἀορίστου τοῦ β΄. Τύπου.

Εἰμὲν ὁ Παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς, συνάρχεται καὶ ὁ Ἀόριστος. ἤκουσμαι, ἠκούσθην, ἠλέημαι, ἠλεήθην, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην, ᾖρμαι, ᾔρθην.

Εἰ δὲ ἄρχεται ὁ Παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ Ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. πεποίημαι, ἐποιήθην, τέτυμμαι, ἐτύφθην.

Παραλήγουσαν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ Παρακειμένῳ (πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην, ἔσχημαι, ἐσχέθην, εἴρρημαι, ἐρρέθην, (καὶ ἐρρήθην) ᾔνημαι, ᾐνέθην, ᾔρημαι, ᾑρέθην, τέθειμαι, ἐτέθην, εἶμαι. ἔθην,

καὶ

καὶ ὅσα ἔχουσι τὸ ρ. μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ςρέφω, ἔςραμμαι, ἐςρέφθην, τρέπω, τέτραμμαι, ἐτρέφθην, καὶ μέμνημαι, ἐμνήσθην, ἔῤῥωμαι, ἐῤῥώσθην. προσλαμβάνοντος τὸ σ. καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντος αὐτό.

Ἡ δὲ λήγουσα αὐτοῦ λήγει ἀεὶ εις θην, φυλάττουσα καὶ τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μαι. τοῦ Παρακειμένου. κέκαρμαι, ἐκάρθην, ἔψαλμαι, ἐψάλθην, ἔξεσμαι, ἐξέσθην, (πλὴν ὅταν ὑπάρχῃ μ, ἢ γ) ὅταν γὰρ εὑρεθῇ μ ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ πάλιν εἰς φ. τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. Ὅταν δὲ εὑρεθῇ γ, ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ πάλιν εἰς χ. λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Ὅταν δὲ εὑρεθῇ μ, ἢ σ, ἀπὸ τοῦ ν, μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ πάλιν εἰς ν. μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι, ἐμολύνθην, μεμίαγκα, μεμίαμμαι, ἐμιάνθην.

Περὶ τῶν Περισπωμένων Ῥημάτων.

Περισπῶνται ταῦτα, ὅτι ἀπὸ τὸ βαρύτονον ποιέω, ποιέεις, ποιέει, γίνεται περισπώμενον ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ καὶ ἐκ τοῦ βοάω, βοάεις, βοάει, γίνεται βοῶ, βοᾷς, βοᾷ. καὶ ἐκ τοῦ χρυσόω, χρυσόεις, χρυσόει, γίνεται χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ. Ἔχουσι δὲ ἀεὶ Μέλλοντα περιττοσύλλαβον, ποιῶ, ποιήσω, βοῶ, βοήσω, χρυσῶ, χρυσώσω.

Πρῶτος Τύπος αὐτῶν εἰς ω. μετὰ Περισπωμένης. σχηματιζόμενος κατὰ τρεῖς Τρόπους.

Ἔγκλισις Ὁριστική.

Ὁ παρὼν τύπος ἔχει τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ Μέλλοντος, καὶ πάντων τῶν παρῳχημένων. ἐξαιροῦνται τὸ τελέσω, ὀλέσω, ἀρκέσω, καλέσω, αἰνέσω, φορέσω, καὶ φορήσω, πονέσω, καὶ πονήσω.

Ὁ παρὼν τύπος ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ Μέλλοντος καὶ τῶν λοιπῶν τὸ η, ἢ καὶ τὸ α. δρῶ, δράσω, χαλῶ, χαλάσω. κλ.

Ὁ παρὼν τύπος ἔχει τὸ ω ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ Μέλλοντος, καὶ τῶν λοιπῶν, ἐξαιροῦνται ἀρῶ, ἀρόσω. ὀμῶ, ὀμόσω, βόω, βόσω, ὠνῶ, ὠνόσω.

Ἐ	Ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ.	Νικῶ, νικᾷς, νικᾷ.	Κυρῶ, κυροῖς, κυροῖ.
νε.	Ποιοῦμεν, ποιεῖτε, ποιοῦσι.	Νικῶμεν, νικᾶτε, νικῶσι.	Κυροῦμεν, κυροῦτε, κυροῦσι.
ςώς.	(δ) Ποιεῖτον.	(δ) Νικᾶτον.	(δ) Κυροῦτον.

Πα.	Ἐποίουν, ἐποίεις, ἐποίει.	Ἐνίκων, ἐνίκας, ἐνίκα.	Ἐκύρουν, ἐκύρους, ἐκύρου.
ρα.			
τα.	Ἐποιοῦμεν, ἐποιεῖτε, ἐποίουν.	Ἐνικῶμεν, ἐνικᾶτε ἐνίκων.	Ἐκυροῦμεν, ἐκυροῦτε, ἐκύρουν.
τικ.	(δ) Ἐποιεῖτον, ἐποιείτην.	(δ) Ἐνικᾶτον, ἐνικάτην.	(δ) Ἐκυροῦτον, ἐκυρούτην.

Μέλ.	Ποιήσω. κλ.	Νικήσω.	Κυρώσω.
Ἀόρ.	Ἐποίησα.	Ἐνίκησα.	Ἐκύρωσα.
Παρακ.	Πεποίηκα.	Νενίκηκα.	Κεκύρωκα.
Ὑπερσ.	Ἐπεποιήκειν.	Ἐνενικήκειν.	Ἐκεκυρώκειν.

Προςακτική.

Ἐ	Ποίει, ποιείτω.	Νίκα, νικάτω.	Κύρου, κυρούτω.
νε.	Ποιεῖτε, ποιείτωσαν.	Νικᾶτε, νικάτωσαν.	Κυροῦτε, κυρούτωσαν
ςώς.	(δ) Ποίειτον, ποιείτων.	(δ) Νικᾶτον, νικάτων.	(δ) Κυροῦτον, κυρούτων.

Ἀόρ.	Ποίησον.	Νίκησον.	Κύρωσον.
Παρακ.	Πεποίηκε.	Νενίκηκε.	Κεκύρωκε.

Εὐκτι-

Ἀσυναίρετα Ὁριςικά,

Ἐνές. Ποιέω ποιέεις ποιέει ποιέομεν ποιέετε ποιέουσι (δ) ποιέετον. οὕτω καὶ νικάω διὰ τοῦ α φυλαττομένου καὶ χρυσόω διὰ τοῦ σ.

Παρατ. Ἐποίεον ἐποίεες ἐποίεε ἐποιέομεν ἐποιέετε ἐποίεον. (δ) ἐποιέετον ἐποιεέτην οὕτω καὶ ἐνίκαων. καὶ ἐχρύσοον.

Εὐκτική.

Ε᾿.	Ποιοῖμι, ποιοῖς, ποιοῖ. (α)	Νικῷμι, νικῷς, νικῷ.	Κυροῖμι, κυροῖς, κυροῖ.
νε.	Ποιοῖμεν, ποοῖτε, ποιοῖεν.	Νικῷμεν, νικῷτε, νικῷεν.	Κυροῖμεν, κυροῖτε, κυροῖεν.
ϛώς.	(δ) Ποιοῖτον, ποιήτην.	(δ) Νικῷτον, νικώτην.	(δ) Κυροῖτον, κυροίτην.

Μέλ.	Ποιήσοιμι.	νικήσοιμι.	Κυρώσοιμι.
Α᾿όρ.	Ποιήσαιμι.	Νικήσαιμι.	Κυρώσαιμι.
Παρακ.	Πεποιήκοιμι.	Νενικήκοιμι.	Κεκυρώκοιμι.

Ὑποτακτική.

Ε᾿.	Ἐὰν ποιῶ, ποιῇς, ποιῇ. (β)	Νικῶ, νικᾷς, νικᾷ.	Κυρῶ, κυροῖς, κυροῖ.
νε.	Ποιῶμεν, ποιῆτε, ποιῶσι.	Νικῶμεν, νικᾶτε, νικῶσι.	Κυρῶμεν, κυρῶτε, κυρῶσι,
ϛώς.	(δ) Ποιῆτον.	(δ) Νικᾶτον,	(δ) Κυρῶτον,

Α᾿όρ.	Ἐὰν ποιήσω.	Νικήσω.	Κυρώσω.
Παρακ.	Πεποιήκω. οὐχ εὕρηται.	Νενικήκω.	Κεκυρώκω.

Ἀσυναίρετα

(α) Προϛακτ. Ποίεε ποιεέτω. ποιέετε ποιεέτωσαν ποιέετον ποιεέτων οὕτω καὶ νίκαε, καὶ κύροε.

Εὐκτ Ποιέοιμι ποιέοις ποιέοι. ποιέοιμεν ποιέοιτε ποιέοιεν οὕτω καὶ νικάοιμι, καὶ κυρόοιμι (δ) ποιέετον ποιεοίτην.

Καὶ Αἰολικ. Ποιήειν είης είη. νικώαν κώης κώη. κυροίην ροίης ροίη.

Ἀσυναίρετα.

(β) Ὑποτακτ. Ἐὰν Ποιέω ποιέῃς ποιέῃ. ποιέωμεν, ποιέητε, ποιέωσι, ποιέητον. οὕτω νικάω, καὶ κυρόω.

Ἀπαρ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐν.	Ποιεῖν.	Νικᾷν.	Κυροῦν.
Μέλ.	Ποιήσειν.	Νικήσειν.	Κυρώσειν.
Ἀόρ.	Ποιῆσαι.	Νικῆσαι.	Κυρῶσαι.
Παρ.	Πεποιηκέναι.	Νενικηκέναι.	Κεκυρωκέναι.

Μετοχή.

Ἐνεστώς.	Ὁ Ποιῶν, ἡ ποιοῦσα, τὸ ποιοῦν.	Ὁ Νικῶν, ἡ νικῶσα, τὸ νικῶν.	Ὁ Κυρῶν, ἡ κυροῦσα, τὸ κυροῦν.
Μέλλων.	Ὁ Ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.	Ὁ Νικήσων, ἡ νικήσουσα, τὸ νικῆσον.	Ὁ Κυρώσων, ἡ κυρώσουσα, τὸ κυρῶσον
Ἀόριστ.	Ὁ Ποιήσας ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.	Ὁ Νικήσας, ἡ νικήσασα, τὸ νικῆσαν.	Ὁ Κυρώσας, ἡ κυρώσασα, τὸ κυρῶσαν.
Παρακείμ.	Ὁ Πεποιηκώς, ἡ πεποιηκυῖα, τὸ πεποιηκός.	Ὁ Νενικηκώς, ἡ νενικηκυῖα, τὸ νενικηκός.	Ὁ Κεκυρωκώς, ἡ κεκυρωκυῖα, τὸ κεκυρωκός.

Δεύτερος Τύπος Περισπωμένων

Ὁριστικά.

Ἐ.	Ποιοῦμαι, ποιῇ, ποιεῖται.	Νικῶμαι, νικᾷ, νικᾶται.	Κυροῦμαι, κυροῖ, κυροῦται.

νε.

Ἀπαρ. Ποιέειν, νικάειν, κυρόειν.

Μετ. Ὁ Ποιέων, ἡ ποιέουσα, τὸ ποιέον ὁ νικάων, ἡ νικάουσα, τὸ νικάων ὁ κυρόων, ἡ κυρόουσα, τὸ κυρόον

Ἀσυναίρετα Ὁριστικά

Ἐνεσ. Ποιέομαι, ποιέῃ, ποιέεται. ποιεόμεθα, ποιέεσθε, ποιέονται. ποιεόμεθον

νε.	Ποιούμεθα, ποιεῖσθε,	Νικώμεθα, κᾶσθε,	κυρούμεθα, ροῦσθε
	οῦνται.	κῶνται.	ροῦνται.
ςώ.	(δ) Ποιούμεθον, ποιεῖ	(δ) Νικώμεθόν, κᾶ	(δ) Κυρούμεθον,
	σθον, ποιεῖσθον.	σθον, κᾶσθον.	ροῦσθον, ροῦσθον

Πα.	Ἐποιούμην, ἐποιοῦ,	Ἐνικώμην, ἐνικῶ,	Ἐκυρούμην. ἐκυροῦ
ρα.	ἐποιεῖτο.	ἐνικᾶτο.	ἐκυροῦτο.
τα.	Ἐποιούμεθα, ἐποιεῖ	Ἐνικώμεθα, ἐνικᾶ	Ἐκυρούμεθα, ἐκυ-
	σθε, ἐποιοῦντο.	σθε, ἐνικῶντο.	ροῦσθε, ροῦντο
τι.	(δ) Ἐποιούμεθον, ἐποιεῖ	(δ) Ἐνικώμεθον, ἐ	(δ) Ἐκυρούμεθον, ἐ-
κός.	σθον, ἐποιείσθην.	νικᾶσθον, κάσθην.	κυροῦσθον, ρούσθην

Μέλ.	Ποιήσομαι.	Νικήσομαι.	Κυρώσομαι.
Μ. ἀόρ.	Ἐποιησάμην.	Ἐνικησάμην,	Ἐκυρωσάμην.
Παρ.	Πεποίημαι,	Νενίκημαι,	Κεκύρωμαι.
Ὑπερ.	Ἐπεποιήμην,	Ἐνενικήμην,	Ἐκεκυρώμην.
Ἀόρ.	Ἐποιήθην,	Ἐνικήθην,	Ἐκυρώθην.
Μέλ.	Ποιηθήσομαι,	Νικηθήσομαι,	Κυρωθήσομαι.

Προςακτική.

Ἑ.	Ποιοῦ, ποιείσθω.	Νικῶ, νικάσθω.	Κυροῦ, κυρούσθω.
νε.	Ποιεῖσθε, ποιείσθω	Νικᾶσθε, νικάσθω	Κυροῦσθε, κυρούσθω-
	σαν.	σαν.	σαν.
ςώς.	(δ) Ποιεῖσθον, ποιεί	(δ) Νικᾶσθον, νι	(δ) Κυροῦσθων, κυ-
	σθων.	κάσθων.	ρούσθων.

Μέσ-

θον, ποιέεσθον. οὕτω καὶ νικάωμαι, καὶ κυρόομαι.
Παρατ. Ἐποιεόμην, ἐποιέου ἐποιέετο. ἐποιεόμεθα ἐποιέεσθε, ἐποιέοντο, ἐποιεόμεθον ἐποιέεσθον, ἐποιεέσθην. οὕτω καὶ ἐνικαώμην καὶ ἐκυροούμην.

Ἀσυναίρετα

Προςακτ. Ποιέου, ποιεέσθω, ποιέεσθε, ποιεέσθωσαν. οὕτω καὶ νικάου, καὶ κυ-

Μέσ.	Ποίησαι, ποιησάσθω.	Νίκησαι, σάσθω.	Κύρωσαι, σάσθω,
Ἀό	Ποιήσασθε, ποιησάσθωσαν.	Νικήσασθε, νικησάσθωσαν.	Κυρώσασθε, κυρωσάσθωσαν.
ρισ.	(δ) Ποιήσασθον, σάσθων.	(δ) Νικήσασθον, σάσθων.	(δ) Κυρώσασθον, σάσθων.
Πα. ρακείμ.	Πεποίησο, πεποιήσθω.	Νενίκησο, νενικήσθω.	Κεκύρωσο, κεκυρώσθω.
Ἀόρ.	Ποιήθητι, θήτω.	Νικήθητι, θήτω.	Κυρώθητι, θήτω.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

Εὐκτική.

Ἐ.	Ποιοίμην, οῖο, οῖτο.	Νικῴμην, κῷο, κῷτο.	Κυροίμην, οῖο, οῖτο.
νε.	Ποιοίμεθα, οῖσθε, ποιοῖντο.	Νικῴμεθα, κῷσθε, κῷντο.	Κυροίμεθα, οῖσθε, ροῖντο.
στώς.	(δ) Ποιοίμεθον, οῖσθον, οίσθην.	(δ) Νικῴμεθον, κῷσθον, νικῴσθην.	(δ) Κυροίμεθον, ροῖσθον, ροίσθην.
μ. Μέλ.	Ποιησοίμην.	Νικησοίμην.	Κυρωσοίμην.
μ. Ἀόρ.	Ποιησαίμην.	Νικησαίμην.	Κυρωσαίμην.
Παρ.	Πεποιήμην, ῇο, πεποιῇτο.	Νενικήμην, κῇο, νενικῇτο.	Κεκυρώμην, ρῷο, κεκυρῷτο.
Ἀόρ.	Ποιηθείην, είης, είη.	Νικηθείην.	Κυρωθείην.
Μέλ.	Ποιηθησοίμην.	Νικηθησοίμην.	Κυρωθησοίμην.

Ὑπο-

κυρόω. —

Ποιέεσθε, ποιεέσθωσαν. (δ) Ποιέεσθον, ποιεέσθων.

Εὐκτ. Ποιεοίμην, ποιέοιο, ποιέοιτο. καὶ νικαοίμην, καὶ κυροοίμην.

Ποιεοίμεθα, ποιέοισθε, ποιέοιντο

(δ) Ποιεοίμεθον, ποιέοισθον, ποιεοίσθην.

Ὑποτακτική.

Ἑ.	Ἐὰν Ποιῶμαι, ποιῇ, ῇται.	Νικῶμαι, κᾷ, κᾶται.	Κυρῶμαι, κυροῖ. ρῶται.
νε.	Ποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.	Νικώμεθα, κᾶσθε, κῶνται.	Κυρώμεθα, ρῶσθε, ρῶνται.
ςώς.	(δ) Ποιώμεθον, ποιῆσθον.	Νικώμεθον, κᾶσθον.	Κυρώμεθον, κυρῶσθον.

μ. Ἀόρ.	Ποιήσωμαι.	Νικήσωμαι	Κυρώσωμαι.
Παρ. (α)	Πεποιῶμαι, ῇ. ῇται.	Νενικῶμαι, κῇ. κῆται.	Κεκυρῶμαι, ρῷ. ρῶται.
	Πεποιώμεθα, ῆσθε. ῶνται.	Νενικώμεθα, ῆσθε ῶνται.	Κεκυρώμεθα, ρῶσθε ρῶνται.
	(δ) Πεποιώμεθον, ῆσθον.	(δ) Νενικώμεθον. κῆσθον.	(δ) Κεκυρώμεθον, ρῶσθον.
Ἀόρ.	Ποιηθῶ, θῇς, θῇ.	Νικηθῶ, θῇς, θῇ.	Κυρωθῶ, θῇς, θῇ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσ.	Ποιεῖσθαι,	Νικᾶσθαι,	Κυροῦσθαι.

μ. Ἀόρ-

Ἀσυναίρετα.

Ὑποτακτ. Ἐὰν Ποιέωμαι, οὕτω καὶ νικάωμαι. καὶ κυρόωμαι.
ποιέῃ, ποιέηται.
Ποιεώμεθα, έησθε, έωνται.
Ποιεώμεθον, έησθον.

Ἀπαρ. Ποιέεσθαι. καὶ νικάεσθαι. καὶ κυρόεσθαι.

Μετ. Ὁ Ποιεόμενος, εομένη, εόμενον. Ὁ Νικαώμενος, ωμένη, ώμενον. Ὁ Κυροόμενος, ομένη, όμενον.

(α) Ὁ Παρακείμενος τῆς εὐκτικῆς. καὶ ὑποτ. γίνεται διὰ μετοχ. καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήμ. ὅταν ὁ παρακ. τῆς ὁριστικῆς ἔχει σ πρὸ τοῦ μαι. τετέλεσμαι, τετελεσμένος εἴην καὶ ἐὰν ὦ δέδρασμαι δεδρασμένος εἴην καὶ ἐὰν ὦ. ὅταν δὲ οὐκ ἔχῃ γίνεται ὁμοίως μὲ τοὺς παρόντας τύπους.

μ. Μέλ.	Ποιήσεσθαι.	Νικήσεσθαι.	Κυρώσεσθαι,
μ. Α'όρ.	Ποιήσασθαι,	Νικήσασθαι,	Κυρώσασθαι.
Παρ.	Πεποιῆσθαι.	νενικῆσθαι.	Κεκυρῶσθαι.
Α'όρ.	Ποιηθῆναι.	Νικηθῆναι.	Κυρωθῆναι.
μέλ.	Ποιηθήσεσθαι.	Νικηθήσεσθαι.	Κυρωθήσεσθαι.

Μετοχή.

Ε'ν.	Ὁ Ποιούμενος, μένη, ούμενον.	Ὁ Νικώμενος,	Ὁ Κυρούμενος
μ. μ.	Ὁ Ποιησόμενος, μένη, σόμενον.	Ὁ Νικησόμενος.	Ὁ Κυρωσόμενος.
μ. Ἀ.	Ὁ Ποιησάμενος, μένη, σάμενον.	Ὁ Νικησάμενος.	Ὁ Κυρωσάμενος.
Παρ.	Ὁ Πεποιημένος, μένη, μένον.	Ὁ Νενικημένος.	Ὁ Κεκυρωμένος.
Α'όρ.	Ὁ Ποιηθεὶς, θεῖσα, ηθὲν.	Ὁ Νικηθείς.	Ὁ Κυρωθείς.
Μέλ.	Ὁ Ποιηθησόμενος, σομένη, ποιηθησόμενον.	Ὁ Νικαθησόμενος.	Ὁ Κυρωθησόμενος.

Περὶ Ὀρθογραφίας τῆς Παραληγούσης τῶν Ῥημάτων. Τὰ Εἰς.

Αινω καὶ Αιρω. τῇ αι. ὑφαίνω, χαίρω, ἐξαιροῦνται ὅσα ἔχουσι παράγωγον ῥηματικὸν παραλῆγον εἰς ο. ὡς τὸ μένω, μόνος. φέρω, φάρος. δέρω, δορά.

Εω. Παροξύτονα. τὰ μὲν δεχόμενα συναίρεσιν τῷ ε. ποιέω, ῥέω, ῥέεις, ῥεῖς, ῥέει, ῥεῖ. τὰ δὲ μὴ δεχόμενα, τῇ αι. παλαίω. πλὴν τοῦ ζέω, καὶ σβέω. ὅσα δὲ συνηρημένα εἰσὶ, παράγωγα ἐξ ὀνόματος κατὰ τὸ πρωτότυπον γράφονται. ἔλεος ἐλεῶ. βέβαιος, βεβαιῶ.

Αιζω. μόνον τὸ παίζω.

Τῷ Ητα. Τὰ Εἰς.

Ηγω. τῷ η. θήγω τὸ ἀκονῶ. πλὴν ἐπείγω τῇ ει. μίγω, θίγω, πνίγω.

γω. σφριγῶ, ῥιγῶ, μαςιγῶ, τῷ ἰῶτα.. ἀνοίγω, τῇ οι. καὶ φρύγω, τρύγω, ςυγῶ. τῷ ὑψιλῷ.

Ηθω. τῷ η. πλὴν πείθω τῇ ει. πύθω μινύθω, τῷ υ. βρίθω τῷ ι.

Ηδω. τῷ η. πλὴν ἐρείδω, δείδω, φείδω τῇ ει. καὶ οἴδω τῇ οι.

Ησκω, καὶ Ηκω. τῷ η. πλὴν εὑρίσκω, ἁλίσκω, κυίσκω. ἵκω τῷ ι. μεθύσκω, ἀλύσκω, ἐρύκω τῷ υ. καὶ εἴκω, δείκω, τὸ δεικνύω τῇ ει.

Τῇ Ει. Τὰ Εἰς.

Ειω. ἐφετικὰ καλούμενα (διότι σημαίνουσιν ἔφεσιν) παροξύτονα μὲν ὄντα τῇ ει. Παραλήγουσι. γελασείω, πολεμησείω, περισπώμενα δὲ τῷ ι. μαθητιῶ. πλὴν τοῦ βασιλειῶ.

Τὰ δὲ μὴ ἐφετικὰ, παροξύτονα μὲν τῷ υ. ἱδρύω, πλὴν ἐσθίω, τίω κυλίω, ἀΐω. τῷ ι. καὶ κλείω, σείω. τῇ ει. Περισπώμενα δὲ τῷ ι. γαληνιῶ, πλὴν τοῦ μυῶ, ἐγκυῶ, τῷ υ. καὶ πλὴν τῶν παραγώγων. τελειῶ, ἀλλοιῶ.

Ειπω. τῇ ει. λείπω. πλὴν σήπω, τῷ η. καὶ λυπῶ τῷ υ.

Ειδω. τῇ ει. πλὴν ἥδω, μήδω, πηδῶ, οἰδῶ, τῇ οι. καὶ μυδῶ, κολυδῶ, τῷ υ.

Τὰ Εἰς

Εινω. ὑπερδισύλλαβα, εἰ μὲν ἔχουσι τὸ παραλῆγον ει καθαρὸν τῇ ει. παραλήγουσιν, ἐρεείνω, φαείνω. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν υς καθαρῶν, πραῢς, πραΰνω. εἰ δὲ οὐκ ἔχουσι τὸ παραλῆγον καθαρὸν τῷ υ. ἀμβλύνω, ὀτρύνω, πλὴν ὀρίνω, ὠδίνω, τίνω τῷ ι. τῶν δὲ δισυλλάβων, ἄλλα μὲν τῇ ει. κτείνω, τείνω, ἄλλα δὲ τῷ ι. πίνω. ἄλλα δὲ τῷ υ δύνω, πλύνω.

Ιφω. τὸ μὲν ἀλείφω, τῇ ει. τὸ δὲ γλύφω, τῷ υ. καὶ νήφω, τῷ η.

Ιλω. τὸ μὲν ὀφείλω, τῇ ει. τὸ δὲ τίλλω, ποικίλλω, τῷ ι.

Ειρω. Παροξύτονα, τῇ ει. φθείρω, πλὴν τοῦ σύρω, ἀθύρω, μορμύρω, πορφύρω, φύρω.

Περισπώμενα δὲ τῷ η. θηρῶ, τηρῶ, πλὴν φυρῶ, καὶ τῶν παραγώγων

Τῷ Ι. Τὰ Εἰς.

Ιβω, τῷ ι. πλὴν λήβω τὸ λαμβάνω, τῷ η. καὶ ἀμείβω, ςείβω, λείβω,

βω, τῇ ει. ἐξ' ὧν ἀμοιβὴ, στοιβὴ, λοιβὴ, τῇ οι.
Ιζω. τῷ ι. κομίζω, πλὴν δανείζω τῇ ει. χρήζω, λήζω τῷ η. καὶ ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, γογγύζω, ἐλύζω, ἑρπύζω, σφύζω, κνύζω γρύζω, σκύζω, καὶ ἀρθεῖζω τῇ οι.

Τῷ Υ. Τὰ Εἰς.

Υπτω. τῷ υ. πλὴν νίπτω, ῥίπτω, πίπτω. τῷ ι. καὶ σκήπτω τῷ η.
Υσσω. καὶ Υττω. τῷ υ. πλὴν δειδίσσω, μειλίσσω, τυλίσσω, εἱλίσσω, αἰνίττω τῷ ι. καὶ θωρήσσω, ῥήσσω, πλήττω, βήττω, τῷ η.
Υχω, τῷ υ. πλὴν ψήχω, λήχω, νήχω, σμήχω, τὸ καθαίρω. τῷ η. καὶ στείχω, λείχω, τῇ ει. οἴχω τῇ οι. καὶ γλίχω, ἀναρρῖχω, τῷ ι.
Περισπώμενα δὲ τῷ ι. κιχῶ, στιχῶ, πλὴν βληχῶ, ἠχῶ, τῷ η. καὶ τῶν παραγώγων κατὰ τὸ πρωτότυπον. δυστυχῶ. κλ.

Τῷ ω. Τὰ Εἰς.

Ωζω, τῷ ω. πλὴν δεσπόζω, ὄζω, ἁρμόζω.
Ωγω, Ωσκω, Ωθω, Ωκω, καὶ Ωσσω, τῷ ω. πλὴν βόσκω, ὄσω, ὦθω, ὄθομαι, καὶ τῶν ἐκ παραγωγῆς, μόγος, μογῶ, πόθος, ποθῶ.
Ολω, μόνον τὸ πωλῶ, τὸ πιπράσκω.
Τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ὀμικρῷ, ὡς καὶ τὸ ἀπεμπολῶ.

Η' Συλλαβικὴ αὔξησις αὐτῶν εἰς τοὺς παρῳχημένους, ψιλοῦται ἀεί. βλέπω, ἔβλεπον. ἡ δὲ χρονικὴ φυλάττει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐνεστῶτος, ἀκούω, ἤκουον, ἁγιάζω, ἡγίαζον.

Ποῖα Ῥήματα, καὶ Μετοχαὶ Περισπῶνται.

Πᾶν ῥῆμα ἢ βαρύτονον, ἢ περισπώμενον ἐὰν ἔχῃ μακρὰν τὴν λήγουσαν, καὶ τὸν τόνον ἐν αὐτῇ περισπᾶται, ποιῶ, τυπῶ, τυπεῖν. δεῖ. πλὴν χρὴ, καὶ φής.
Ἐκ τῶν Μετοχῶν αἱ Συνῃρημέναι πᾶσαι, καὶ ὁ β'. Μέλλων τῆς Μετοχῆς τῶν Βαρυτόνων, τυπῶν, τυποῦν.

Περὶ

Περὶ τῶν εἰς Μι ληγόντων Ῥημάτων.

Πρῶτος Τύπος τῶν εἰς Μι σχηματιζομένων.

Τριχῶς εἰς ημι. ωμι. καὶ υμι.

Ὁ Παρὼν τύπος τοῦ τίθημι ἀπὸ τοῦ περισπωμένου γίνεται τιθέω τιθῶ, τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ πρώτου τύπου, τὸ ε. δὲ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ δευτέρου.

Ὁ Παρὼν τύπος τοῦ ἵςημι γίνεται ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ἱςάω ἱςῶ ἵςημι. ἔχει δὲ τὸ η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ πρώτου τὸ α. δὲ ἐν τῇ τοῦ δευτέρου.

Ὁ Παρὼν τύπος τοῦ δίδωμι γίνεται ἀπὸ τοῦ διδόω διδῶ δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ πρώτου τύπου. τὸ ο. δὲ ἐν τῇ τοῦ δευτέρου.

Ἔγκλισις Ὁριςική.

Ἐνεςώς.	Τίθημι τίθης τίθησι.	Ἵςημι ἵςης ἵςησι.	Δίδωμι δίδως δίδωσι.
	Τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσιν. Ἀττ. καὶ Ἰωνικ. τιθέασι.	Ἵςαμεν, ἵςατε, ἱςᾶσιν Ἀττ. καὶ Ἰωνικ. ἱςέασιν.	Δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσιν Ἀττ. καὶ Ἰωνικ. διδόασι.
	(δ) Τίθετον.	(δ) Ἵςατον.	(δ) Δίδοτον.
Παρατατικός.	Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.	Ἵςην, ἵςης, ἵςη.	Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
	Ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.	Ἵςαμεν, ἵςατε, ἵςασαν.	Ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
	(δ) Ἐτίθετον, ἐτιθέτην.	(δ) Ἵςατον, ἱςάτην.	(δ) Ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
Μέλλων.	Θήσω, θήσεις, θήσει.	Στήσω, ςήσεις, ςήσει.	Δώσω, δώσεις, δώσει.

Ἀόρ.	Ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε.	Ἔςησα, ἔςησας, ἔςησε.	Ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε.
Ἀόρ. β΄.	Ἔθην, ἔθης, ἔθη. Ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. (δ) Ἔθετον, ἐθέτην.	Ἔςην, ἔςης, ἔςη. Ἔςημεν, ἔςητε, ἔςησαν. (δ) Ἔςητον, ἐςήτην.	Ἔδων, ἔδως, ἔδω. Ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν. (δ) Ἔδοτον, ἐδότην.
Παρακ.	Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. (α)	Ἕςακα, ἕςακας, ἕςακε, καὶ ἕςηκα, κας, κε. (β)	Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε.
Ὑπερσυν.	Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει.	Ἑςάκειν, ἑςάκεις, ἑςάκει, τὸ δὲ εἱςήκειν, ἀπὸ ἑςήκω.	Ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει.

Προςακτική.

Ἐ΄.	Τίθετι, τιθέτω.	Ἵςαθι, ἱςάτω.	Δίδοθι, διδότω.
Πλ.	Τίθετε, τιθέτωσαν.	Ἵςατε, ἱςάτωσαν.	Δίδοτε, διδότωσαν
Δυϊκ.	(δ) Τίθετον, τιθέτων.	(δ) Ἵςατον, ἱςάτων.	(δ) Δίδοτον, διδότων.
Ἀόρ β.	Θέτι, ἢ θὲς, θέτω.	Στῆθι, ςήτω.	Δόθι, ἢ δὸς, δότω.
Ἀόρ. α.		Στῆσον, ςησάτω.	
Παρ.	Τέθεικέ, τεθεικέτω.	Ἕςακε, ἑςακέτω	Δέδωκε, δεδωκέτω.

Εὐκτική,

Ἐ΄.	Τιθείην, τιθείης, τιθείη.	Ἱςαίην, ἱςαίης, ἱςαίη.	Διδοίην, διδοίης, διδοίη.

νε

(α) Γράφονται δὲ διὰ τῆς ει. Διφθόγγου ἔθει βοιωτικῷ.

(β) Καὶ ἕςαα, Ἰων. ἀπαρ ἑςαέναι καὶ ἑςᾶναι, ἀφεςᾶναι, ἑςαώς, ἑςώς, ἀφεςώς.

νε. σώς.	Τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν ἀττ.	Ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, καὶ ἱσταῖεν.	Διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν.
	(δ) Τιθείητον, τιθειήτην.	(δ) Ἱσταίητον, ἱσταιήτην.	(δ) Διδοίητον, διδοιήτην.
Μέλ.	Θήσοιμι, θήσοις, θήσοι.	Στήσοιμι, στήσοις, στήσοι.	Δώσοιμι, δώσοις, δώσοι.
Ἀόρ. α.	Θήσαιμι, θήσαις, θήσαι.	Στήσαιμι, στήσαις, στήσαι.	Δώσαιμι, δώσαις, δώσαι.
Ἀόρ. β.	Θείην, θείης, θείη.	Σταίην, σταίης, σταίη.	Δοίην, δοίης, δοίη, καὶ ἀττ. δῴην.
Αἰολ.		Στήσεια, στήσειας, στήσειε.	
Παρ.	Τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι.	Ἑστάκοιμι, ἑστάκοις, ἑστάκοι.	Δεδώκοιμι, δεδώκοις, δεδώκοι.

Ὑποτακτικὴ, ἐὰν, ἢ ἵνα.

Ἑν.	Τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.	Ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.	Διδῶ, διδῷς, διδῷ.
	Τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.	Ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.	Διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.
	(δ) Τιθῆτον, τιθῆτον	(δ) Ἱστᾶτον, ἱστᾶτον	(δ) Διδῶτον, διδῶτον
Ἀόρ. α.		Στήσω, στήσῃς, στήσῃ.	
Ἀόρ. β.	Θῶ, θῇς, θῇ.	Στῶ, στῇς, στῇ.	Δῶ, δῷς, δῷ.
Παρ.	Τεθείκω, τεθείκῃς, τεθείκῃ.	Ἑστάκω, ἑστάκῃς, ἑστάκῃ.	Δεδώκω, δεδώκεις, δεδώκει.

Ἀπαρέμφατος.

Ἑν.	Τιθέναι.	Ἱστᾶναι.	Διδόναι.
Μέλ.	Θήσειν.	Στήσειν.	Δώσειν.

Ἀόρ. β.

Ἀόρ. β.	Θεῖναι.	Στῆναι.	δοῦναι. πλὴν γνῶναι, βιῶναι, καὶ ἀλῶναι.
Ἀόρ. α.		Στῆσαι.	
Παρ.	Τεθεικέναι.	Ἑστακέναι.	Δεδωκέναι.

Μετοχή.

Ἐν.	Ὁ Τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν.	Ὁ Ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν.	Ὁ Διδούς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδοῦν.
Μέλ.	Ὁ Θήσων, ἡ θήσουσα, τὸ θῆσον.	Ὁ Στήσων, ἡ στήσουσα, τὸ στῆσον.	Ὁ Δώσων, ἡ δώσουσα, τὸ δῶσον.
Ἀόρ. β.	Ὁ Θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν.	Ὁ Στάς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν.	Ὁ Δούς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν.
Παρ.	Ὁ Τεθεικώς, ἡ τεθεικυῖα, τὸ τεθεικός.	Ὁ Ἑστακώς, ἡ ἑστακυῖα, τὸ ἑστακός.	Ὁ Δεδωκώς, ἡ δεδωκυῖα, τὸ δεδωκός.

Δεύτερος Τύπος, ὁ λήγων εἰς Εμαι, Αμαι, καὶ Ομαι.

Ὁριστικὴ Ἔγκλισις.

Ἐν.	Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.	Ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.	Δίδομαι, δίδοσαι, καὶ δίδου, δίδοται.
	Τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.	Ἱστάμεθα, ἵστασθε ἵστανται.	Διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
	(δ) Τίθεσθον, τίθεσθον.	(δ) Ἱστάμεθον, ἵστασθον.	(δ) Διδόμεθον, δίδοσθον.
Παρ.	Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.	Ἱστάμην, ἵστασο, καὶ ἵστω, ἵστατο.	Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο.
	Ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.	Ἱστάμεθα, ἵστασθε ἵσταντο.	Ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
	(δ) Ἐτιθέμ, θεσθον, έσθην.	(δ) Ἱστάμ. ασθον. άσθην.	(δ) Ἐδιδόμεθον, δοσθον, δόσθην.

Μέσ. μ.

Μέσ. μέλ.	Θήσομαι, θήσῃ, θήσεται·	Στήσομαι, στήσῃ, στήσεται·	Δώσομαι, δώσῃ, δώσεται·
Μέσ. ἀόρ. (α).	Ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο.	Ἐστησάμην, ἐστήσω ἐστήσατο.	Ἐδόμην, ἔδοσο, καὶ ἔδου, ἔδοτο.
Παρ.	Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.	Ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται.	Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται.
μετ' ὀλ. μέλ.	Τεθείσομαι. θείσῃ, σεται.	Ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ἑστάσεται.	Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.
Ὑπερσ.	Ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.	Ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.	Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο.
Ἀόρ.	Ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη.	Ἑστάθην, ἑστάθης, ἑστάθη.	Ἐδόθην, ἐδόθης, ἐδόθη.
Μέλ.	Τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται.	Σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται.	Δοθήσομαι, δοθήσῃ, δοθήσεται·

Προστακτική.

Ἑν.	Τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω·	Ἵστασο, καὶ ἵστω, ἱστάσθω.	Δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω·
	Τίθεσθε, τιθέσθωσαν.	Ἵστασθε, ἱστάσθωσαν·	Δίδοσθε, διδόσθωσαν·
(δ)	Τίθεσθον, τιθέσθων.	(δ) Ἵστασθον, ἱστάσθων.	Δίδοσθον, διδόσθων·

Μέσ. ἀόρ.	Θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω.	Στῆσαι, στησάσθω.	Δόσο, καὶ δοῦ, δόσθω·
Παρ.	Τέθεισο, τεθείσθω.	Ἕστασο, ἑστάσθω.	Δέδοσο, δεδόσθω·
Ἀόρ.	Τέθητι, τεθήτω.	Στάθητι, σταθήτω.	Δόθητι, δοθήτω.

Εὐκτι-

(α) Τέθειμαι βοιωτικὸν, τὸ γὰρ κοινὸν, θέω, θῶ, θέσω, τέθεμαι ἄχρηστον.

Εὐκτική.

Ἐν.	Τιθείμην, τίθειο, τίθειτο.	Ἱςαίμην, ἵςαιο, ἵςαιτο.	Διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτο.
	Τιθείμεθα, τίθεισθε. τίθειντο.	Ἱςαίμεθα, ἵςαισθε, ἵςαιντο.	Διδοίμεθα, δίδοισθε δίδοιντο.
	(δ) Τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην.	(δ) Ἱςαίμεθον, ἵςαισθον, ἱςαίσθην	(δ) Διδοίμεθον, δίδοισθον, διδοίσθην.
Μέσ. μέλ.	Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.	Στησοίμην, ςήσοιο ςήσοιτο.	Δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο.
Μέσ. Ἀόρ. β.	Θείμην, θεῖο θεῖτο.		Δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
Παρ.	Τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.	Ἑςαίμην, ἑςαῖο, ἑςαῖτο.	Δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Τεθεισοίμην, τεθείσοιο, σοιτο.	Ἑςασοίμην, ἑςάσοιο, ἑςάσοιτο.	Δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο.
Ἀόρ.	Τεθείην, τεθείης, τεθείη.	Σταθείην, ςαθείης, ςαθείη.	Δοθείην, δοθείης, δοθείη.
Μέλ.	Τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο.	Σταθησοίμην, ςαθήσοιο, ςαθήσοιτο.	Δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο.

Ὑποτακτική. Ἐὰν, ἢ ἵνα.

Ἐν.	Τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.	Ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται.	Διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
	Τιθώμεθα, τιθῆσθε τιθῶνται.	Ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.	Διδώμεθα, διδῶσθε διδῶνται.
	(δ) Τιθώμεθον, τιθῆσθον.	(δ) Ἱςώμεθον, ἱςᾶσθον.	(δ) Διδώμεθον, διδῶσθον.

Μέσ. ἀόρ.

Μέσ. ἀόρ.	Θῶμαι, θῇ, θῶται.	Στήσωμαι, στήσῃ, στήσηται.	Δῶμαι, δῷ, δῶται.
Παρ.	Τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.	Ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.	Δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
Ἀόρ.	Τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ.	Σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ.	Δοθῶ, δοθῇς, δοθῇ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐν.	Τίθεσθαι.	Ἵστασθαι.	Δίδοσθαι.
Μέσ. μέλ.	Θήσεσθαι.	Στήσεσθαι.	Δώσεσθαι.
Μέσ. ἀόρ. β.	Θέσθαι.		Δόσθαι.
Παρ.	Τεθεῖσθαι.	Ἑστᾶσθαι.	Δεδόσθαι.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Τεθείσεσθαι.	Ἑστάσεσθαι.	Δεδόσεσθαι.
Ἀόρ.	Τεθῆναι.	Σταθῆναι.	Δοθῆναι.
Μέλ.	Τεθήσεσθαι.	Σταθήσεσθαι.	Δοθήσεσθαι.

Μετοχή.

Ἐν.	Ὁ Τιθέμενος, ἡ τιθεμένη, τὸ τιθέμενον.	Ὁ Ἱστάμενος, ἡ ἱσταμένη, τὸ ἱστάμενον.	Ὁ Διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον.
Μέσ. μέλ.	Ὁ Θησόμενος, ἡ θησομένη, τὸ θησόμενον.	Ὁ Στησόμενος, ἡ στησομένη, τὸ στησόμενον.	Ὁ Δωσόμενος, ἡ δωσομένη, τὸ δωσόμενον.
Μέσ. ἀόρ. β.	Ὁ Θέμενος, ἡ θεμένη, τὸ θέμενον,	Ὁ στησάμενος, ἡ στησαμένη, τὸ στησάμενον.	Ὁ Δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Ὁ Τεθεισόμενος ἡ τεθεισομένη, τὸ σόμενον.	Ὁ Ἑστασόμενος, ἡ ἑστασομένη, τὸ ἑστασόμενον.	Ὁ Δεδωσόμενος, ἡ δεδωσομένη, τὸ δεδωσόμενον.

Ἀόρ

Ἀόρ.	Ὁ Τεθεὶς, ἡ τεθεῖσα, τὸ τεθέν.	Ὁ Σταθεὶς, σταθεῖσα, τὸ σαθέν.	Ὁ Δοθεὶς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν.
Μέλ.	Ὁ θησόμενος, ἡ θησομένη, τὸ θησόμενον.	Ὁ Σταθησόμενος, ἡ σαθησομένη, τὸ σαθησόμενον.	Ὁ Δοθησόμενος, ἡ δοθησομένη, τὸ δοθησόμενον.

Ὁ Παρὼν Τύπος γίνεται ἀπὸ βαρυτόνου εἰς Υω.

Ζευγνύω, Ζεύγνυμι. Φύω, Φῦμι.

Ἑν. Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσιν, Ἀττ. καὶ Ἰωνικ. ζευγνύασι. (δ) Ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

Παρατ. Ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν (δ) Ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην, οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον. (α)

Προσακτ. Ζεύγνυθι ζευγνύτω. Ἀπαρ. Ζευγνῦναι.
Μετοχ. Ὁ Ζευγνὺς ἡ ζευγνῦσα τὸ ζευγνύν.

Τοῦ Δευτέρου Τύπου. Ὁριστικά.

Ἑν. Ζεύγνυμαι ζεύγνυσαι ζεύγνυται, ζευγνύμεθα ζεύγνυσθε ζεύγνυνται (δ) Ζευγνύμεθον ζεύγνυσθον ζεύγνυσθον.

Παρατ. Ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ἐζεύγνυτο, ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο. (δ) Ἐζευγνύμεθον ἐζευγνύσθην.

Προσακτ. Ζεύγνυσο ζευγνύσθω, ζεύγνυσθε ζευγνύσθωσαν. (δ) Ζεύγνυσθον ζευγνύσθων.

Ἀπαρ. Ζεύγνυσθαι. Μετοχ. Ὁ Ζευγνύμενος, ἡ ζευγνυμένη, τὸ ζευγνύμενον.

Ὑπαρ-

(α) Ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, μέχρι Παρατατικοῦ μόνον κλίνονται, δισύλλαβα δὲ ὄντα, ἔχουσι καὶ δεύτερον Ἀόριστον, ὁμόφωνον τῷ Παρατ. φύω, φῦμι. Παρατ. καὶ Ἀόρ. β᾽. ἔφυν, δύω, δῦμι, ἔδυν.

Ὑπαρκτικὸν Ῥῆμα καλεῖται τὸ παρόν.

Ἐν. Εἰμὶ εἶ, ἐςὶ, ἐσμὲν, ἐςὲ, εἰσί. (δ) Ἐςὸν, ἐςόν.

Παρατ. καὶ παρ. Ἦν, ἦς, ἦ. ἦσθα, καὶ ἦν. ἦμεν, ἦτὲ, ἦσαν. (δ) Ἦτον. ἦτον.

Ὑπερσυντ. Ἤμην, ἦσο, ἦτο. Μέλ. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔςαι, ἐσόμεθον.

Προςακτ. ἐν. Ἔσο, ἔςω, καὶ ἴσθι, ἤτω. ἔςε, ἔςωσαν, καὶ ἔςων. (δ) Ἔςον, ἔςον.

Εὐκτικ. ἐν. Εἴην, εἴης, εἴη. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. (δ) Εἴητον, εἰήτην.

Μέλ. Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθη.

Ὑποτακτ. Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. ὦμεν, ἦτε, ὦσι. ἦτον, ἦτον.
Ἀπαρ. Εἶναι. Μέλ. ἔσεσθαι. Μετοχ. ὁ ὤν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν.
Μέλ. Ὁ Ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Εἶμι τὸ πορεύομαι. Ὁριςικά.

Ἐν. Εἶμι, εἶς, καὶ εἶ, εἶσι, ἴμεν, ἴτε, ἴσι, καὶ ἴασι. ἴτον, ἴτον.
Παρατ. Εἶν, εἶς, εἶ, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, καὶ ἴεσαν. ἴτον, ἴτην.
Παρακ. Εἶκα, εἶκας, εἶκεν, εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι. εἴκατον, εἴκατον.
μέσ. Παρ. Εἶα, εἶας, εἶε, εἴαμεν, εἴατε, εἴασι, εἴατον, εἴατον.
καὶ τροπ. Ἦα, ᾖας, ᾖε, ᾔαμέν, ᾔατε, ᾔασι. ᾔατον, ᾔατον.
καὶ διαλ. Ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, Ὑπερσ. εἴκειν, εἴκεις, εἴκει. καὶ Μέσ. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
Ἀόρ. Ἴον, ἴες, ἴε, ἴεμεν, ἴετε, ἴεσαν. ἴετον, ἰέτην.

Προςακτικά.

Ἐν. Ἴθι, καὶ εἶ, εἴτω, ἴτε, ἴτωσαν. ἴτον, ἴτων.

Α'όρ. β Ἴε, ἰέτω, ἴετε, ἰέτωσαν. ἴετον, ἰέτων.

Εὐκτικά.

Ἐν. Εἴην, εἴης, εἴη, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν. εἴητον, εἰήτην.

Α'όρ. β. Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, ἴοιμεν, ἴητε, ἴησαν. ἴητον, ἰοίτην.

Ὑποτακτικά.

Ἐν. Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Ἀόρ. ἐὰν ἴω, ἴῃς, ἴῃ. Ἀπαρ. ἐν. εἶναι.

Μετοχή.

Ἐν. Ὁ Ἰὼν, ἡ ἰοῦσα, τὸ ἰόν· (καὶ θετικὸν ἐπίῤῥημα ἰτέον.

Ἵημι Δασυνόμενον, τὸ πέμπω.

Ὁριστικά.

Ἐν. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι κοινῶς, καὶ ἱᾶσιν Ἀττ. καὶ ἱέασι Ποιητικῶς. ἵετον, ἵετον.

Παρατ. Ἵην, ἵης, ἵη. ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν. ἵετον, ἱέτην.

Παρ. Εἶκα, εἶκας, εἶκεν. εἴκαμεν, εἴκατε, εἶκασι. εἶκατον, εἶκατον.

Ὑπερσ. Εἵκειν, εἵκεις, εἵκει. Ἀόρ. ἧκα, ἧκας, ἧκε. καὶ Ποιητ. ἕηκα, ἕηκας, ἕηκε.

Ἀόρ. Ἧν, ἧς, ἧ, ἕμεν, ἕτε, ἕσαν. Μέλ. ἥσω, ἥσεις, ἥσει.

Προστακτικά.

Ἐν. Ἵεθι, ἱέτω. ἵετε, ἱέτωσαν, ἵετον, ἱέτων.

Παρ. Εἶκε, εἰκέτω, εἴκετε, εἰκέτωσαν. εἴκετον, εἰκέτων,

Ἀόρ. β. Ἕς, ἕτω, ἕτε, ἕτωσαν, ἕτον, ἕτων.

Εὐκτικά.

Ἐν. Ἱείην, ἱείης, ἱείη, ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν. ἱείητον, ἱειήτην.

Παρ. Εἵκοιμι, εἵκοις, εἵκοι. Ἀόρ. β. εἵην, εἵης, εἵη, εἵημεν, εἵητε, εἵησαν, καὶ εἷεν, εἵητον, εἱήτην, Μέλ. ἥσοιμι, ἥσοις, ἥσοι.

Ὑποτακ-

Ὑποτακτικά.

Ἐν. Ἐὰν ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ, ἐὰν ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσιν, ἱῆτον, ἱῆτον.
Παρ. Ἐὰν Εἴκω, εἴκῃς, εἴκῃ, Ἀόρ. β. ἐὰν ὧ, ᾗς, ᾗ, ἐὰν ὧμεν, ἧτε, ὧσι, ἧτον, ἧτον,

Ἀπαρέμφατα.

Ἐν. Ἱέναι.
Παρ. Εἰκέναι.
Ἀόρ. β. Εἶναι.
Μέλ. ά. Ἥσειν.

Ἐν. Ὁ Ἱεὶς, ἡ ἱεῖσα, τὸ ἱέν. Παρακ. ὁ εἰκὼς, ἡ εἰκεῖα, τὸ εἰκὸς.
Ἀόρ. β. Ὁ Εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἕν.

Ὁριςικά. Παθητικά.

Ἐν. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται, ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται, ἱέμεθον, ἵεσθον.
Παρατ. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο, ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο, ἵεσθον, ἱέσθην.
Παρ. Εἶμαι, εἶσαι, Εἶται. εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται. εἵμεθον, εἶσθον, εἶσθον.
Μετ' ὀλ. μέλ. Εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται. Ὑπερσ. εἵμην, εἶσο, εἶτο. εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται. εἵμεθον, εἶσθον. εἴσθην.
Ἀόρ. Ἕθην, ἕθης, ἕθη, ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν. ἕθητον, ἑθήτην καὶ εἵθην, εἵθης, εἵθη. ὅθεν ἀφέθην, καὶ ἀφείθην, ης. η.
Μέλ. Ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
Μέσ. ἀόρ. ά. Ἡκάμην, ἥκασο, καὶ ἥκω, ἥκατο. ἡκάμεθα, ἥκασθε, ἥκαντο. ἡκάμεθον, ἥκασθον, ἡκάσθην.
Μέσ. ἀόρ. β. Ἕμην, ἕσο, ἕτο, ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο, ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην.
Μέσ. μέλ. Ἥσομαι, ἥσῃ, ἥσεται.

Προςακτικά.

Ἐν. Ἵεσο, καὶ ἵου, ἱέσθω. ἵεσθε, ἱέσθωσαν. ἵεσθον, ἱέσθων.

Παρ.

Παρ. Εἶσο, εἴσθω, εἶσθε, εἴσθωσαν, καὶ εἴσθων. εἶσθον, εἴσθων.
Ἀόρ. ά. Ἕθητι ἑθήτω, ἕθητε ἑθήτωσαν. ἕθητον ἑθήτων.
Μέσ. ἀόρ. ά. Ἧκε ἡκάσθω, ἥκασθε ἡκάσθωσαν. ἥκασθον ἡκάσθων.
Μέσ. ἀόρ. β. Ἕσο, καὶ οὗ ἕσθω, ἕσθε, ἕσθωσαν. ἕσθον, ἕσθων.

Εὐκτικά.

Ἐν. Ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο. ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο. ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθων.

Πάρακ. Εἵμην, εἷο, εἷτο. εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο. εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.

Μετ' ὀλ. μέλ. Εἱσοίμην, εἵσοιο, εἵσοιτο. Ἀόρ. ἑθείην, ἑθείης, ἑθείη.

Μέλ. ά. Ἑθησοίμην, ἑθήσοιο, ἑθήσοιτο.

Μέσ. μέλ. Ἡσοίμην, ἥσοιο, ἥσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐν. Ἐὰν ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται. ἐὰν ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται. ἐὰν ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.

Παρακ. Ἐὰν εἱῶμαι, εἱῇ, εἱῆται. Ἀόρ. ἐὰν ἑθῶ, ἑθῇς, ἑθῇ.

Μέσ. ἀόρ. ά. Ἐὰν ἥκωμαι, ἥκῃ, ἥκηται. Μέσ. ἀόρ. β. ἐὰν ὧμαι, ᾗ, ἧται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐν. Ἵεσθαι.
Παρακ. Εἷσθαι.
Μετ' ὀλ. μέλ. Εἵσεσθαι.
Ἀόρ. ά. Ἑθῆναι.
Μέλ. α. Ἑθήσεσθαι.
Μέσ. ἀόρ. ά. Ἥκασθαι.
Μέσ. ἀόρ. β. Ἕσθαι.
Μέσ. μέλ. ά. Ἥσεσθαι.

Μετοχή.

Ἐν. Ὁ ἱέμενος, ἡ ἱεμένη, τὸ ἱέμενον. Παρ. ὁ εἱμένος, μένη, μένον

Μετ'

Μετ᾽ ὀλ. μέλ. Ὁ Εἰσόμενος, ἡ εἰσομένη, τὸ εἰσόμενον. Ἀόρ. ὁ ἑθεὶς, ἡ ἑθεῖσα, τὸ ἑθέν.

Μέσ. ἀόρ. ά. Ὁ Ἡκάμενος, ἡ ἡκαμένη, τὸ ἡκάμενον.

Μέσ. ἀόρ. β. Ὁ Ἕμενος, ἡ ἑμένη, τὸ ἕμενον.

Μέσ. μέλ. ά. Ὁ Ἡσόμενος, ἡ ἡσομένη, τὸ ἡσόμενον.

Εὕρηται καὶ ἵημι ψιλούμενον, τὸ πορεύομαι, κλίνεται δ᾽ ὁμοίως τῷ δασυνομένῳ.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμίαι ὀνομάζονται λέξεις τινὲς, αἱ ὁποῖαι λαμβάνονται ἀντὶ ὀνόματος, Εἰσὶ δὲ ὀκτώ.

Πρωτότυποι, Σύνθετοι, Κτητικαὶ, Ἐπιμεριζόμεναι, Ἐρωτηματικαὶ, Ἀόριστοι, Ἀναφορικαὶ, καὶ Ἀνταποδοτικαί. Ἔχουσι Γένος, Ἀριθμὸν, Πτῶσιν, καὶ Πρόσωπον, πλὴν τῆς Πρωτοτύπου, ἡ ὁποῖα Γένος οὐκ ἔχει.

Πρω-	Τοῦ ά. Προσ.	Ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμέ.
		Ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς. (δ νὼ, νῶν)
τό-	Τοῦ β΄. Προσ.	Σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. ὑμεῖς, ὑμῶν.
		Ὑμῖν, ὑμᾶς. (δ. σφὼ, σφῶν.)
τυ-	Τοῦ γ. Προσ.	Ὃς, οὗ, οἷ, ἕ. σφεῖς, σφῶν.
ποι.		σφίσι, σφᾶς, (δυ σφὲ, σφίν.)

Σύν-	Τοῦ ά. Προσ.	Γεν.	Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν.	
θετοι.		Θηλ.	Ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν.	
τρεῖς.		Οὐδετ.	Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.	
ὀνομα-	Τοῦ β΄. Προσ.	Γεν.	Σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτόν.	
στικᾶς.			Σαυτῆς, σαυτῇ, σαυτήν.	
οὐκ ἔ-			Σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτό.	χωρὶς πλη-
χουσαι	Τοῦ γ΄. Προσ.	Γεν.	Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ, ἑαυτόν.	θυντικῶν.
αὐτο-			Ἑαυτῆς, ἑαυτῇ, ἑαυτήν.	
παθεῖς			Ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἑαυτό.	

καλοῦ-

(α) Σύνθετοι ἐκ τῶν Πρωτοτύπων καὶ ἀναφορικῶν.

καλοῦ Γεν· Πληθυντ· ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς καὶ σφί
μεναι. (α) αιν αὐτοῖς, ἑαυτοὺς καὶ σφᾶς αὐτούς.

Ἀλλη	Ἀρσ·	Θηλ·	Οὐδέτ·	Δυϊκῶς·		
				γεν· δοτ·		
λοπα	Ἀλλήλων·	ἀλλήλων·	ἀλλήλων·			
θεῖς·	ἀλλήλοις.	ἀλλήλαις.	ἀλλήλοις.	ἀλλήλοιν.	ἀλλήλαιν.	ἀλλήλοιν
	ἀλλήλους.	ἀλλήλας.	ἄλληλα·	ἀλλήλω·	ἀλλήλα·	ἀλλήλω.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ.
Ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος·
Καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ καὶ οὐδέτεραι κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν κλίνονται,
Αἱ δὲ Θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν·

Α′· Προσ· Ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν·
Β′· Προσ· Σὸς, σὴ, σόν· Γ′· Προσ· ἑὸς, καὶ ὃς, ἑὴ, ἑόν.

Πληθυντικαί·	τοῦ α′· Προσ·	Ἡμέτερος.	ἡμετέρα.	ἡμέτερον.
	τοῦ β· Προσ·	Ὑμέτερος.	ὑμετέρα.	ὑμέτερον.
	τοῦ γ· Προσ·	Σφέτερος.	σφετέρα.	σφέτερον.

Δεικτικαὶ δὲ τρεῖς. οὗτος· ἐκεῖνος· ὅδε· Τρίτου προσώπου πᾶσαι (α) οὗτος· τούτου· τούτῳ· τοῦτον· ὦ οὗτος· 2 (τούτω· τούτοιν·) οὗτοι· τούτων· τούτοις· τούτους· ὦ οὗτοι· Αὕτη· ταύτης· ταύτῃ· ταύτην. ὦ αὕτη· 2 (ταύτα· ταύταιν·) αὗται· τούτων· ταύταις· ταύτας· ὦ αὗται· τοῦτο· τούτου· τούτῳ· τοῦτο· 2 (τούτω· τούτοιν·) ταῦτα· τούτων· τούτοις· ταῦτα·
Οὕτω κλίνονται καὶ, ἐκεῖνος. ἐκείνη. ἐκεῖνο·
Ὅδε· τοῦδε· τῷδε· τήνδε· οἵδε· τῶνδε· τοῖσδε· τούσδε· (δ· τώδε. τοῖνδε·.

(α) Ἡ οὗτος λαμβάνει καὶ τὸ ἰῶτα κατ' ἐπέκτασιν. οὑτοσὶ, τουτουῒ, τουτωῒ, τουτονΐ. Αὑτη καὶ αὑτηΐ, ταυτησὶ, ταυτηΐ, ταυτηνί, τουτοΐ, καὶ τουτὶ, τουτουΐ, τουτοΐ, καὶ ταυτί Καὶ ἐκεινοσὶ ὁμοίως. πλὴν σπανιώτερον.

τοῖν δε·) Ἥδε· τῆσδε· τῇ δε· τήνδε· αἵδε· τῶν δε· ταῖς δε· τάς δε (δ· τά δε. ταῖν δε·) τόδε· τοῦ δε· τῷδε· τόδέ· τάδε· τῶνδε· τοῖς δε. τά δε· (δ· τάδε· τοῖνδε·) διὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ τοῦ δὲ. συνδέσμου

Ἐρωτηματικαὶ δὲ εἰσίν· Τίς; Ποῖος; Πότερος; Πόσος; ποδαπός; ποσαῖος; πηλίκος; (β)

Κοιν· Τίς; τίνος; τίνι; τίνα; τίνες; τίνων; τίσι; τίνας; (δ. τίνε; τίνοιν)

Οὐδ· Τί; τίνος; τίνι; τί; τίνα; τίνων, τίσι; τίνα; (δ. τίνε; τίνοιν;)

Αἱ δὲ λοιπαί, αἱ μὲν Ἀρσενικαὶ καὶ Οὐδέτεραι, κατὰ τὴν τρίτην Κλίσιν, κλίνονται. αἱ δὲ Θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν.

Ἀόριστοι δὲ εἰσὶν αἱ ἑξῆς. Τίς· ὅς τις· ὁποῖος· οὐδείς· καὶ Δεῖνα· καὶ ὁπότερος.

Τίς· τινός· τινί· τινά· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῇ ἀνωτέρᾳ, ὅμως ἄνευ ἐρωτήσεως, καὶ ἐν καταβιβασμῷ τοῦ τόνου.

Ὅς τις· οὗ τινος· ᾧ τινι· ὅν τινα· (δ ὥ τινε· οἷν τινοιν·) οἵτινες· ὧν τινων· οἷς τισιν· οὕς τινας·

Ἥ τις· ἧς τινος· ᾗ τινι· ἥν τινα· (δ ἅτινα· αἷν τινοιν·) αἵτινες· ὧν τινων· αἷς τισιν· ἅς τινας·

Ὅ,τι· οὗ τινος· ᾧ τίνι· ὅ,τι· (δ ὥ τινε· οἷν τινοιν·) ἅτινα. ὧν τινων οἷς τισιν. ἅτινα.

Τὸ ὅς τις λαμβάνει καὶ τὸ οὖν, καὶ λέγεται· ὅς τισοῦν. οὗ τινοσοῦν. ᾧτινιοῦν. ὅν τιναοῦν. οἵ τινεσοῦν· ὧν τινωνοῦν· οἷς τισινοῦν· οὕς τινασοῦν· οὕτω καὶ τὸ ἥτις· καὶ ὅ,τι·

Ὁποῖος καὶ ὁ πότερος· καὶ ὁπόσος· (ἀορίστως λαμβανόμενα) εἰς τὴν γ. καὶ β· κλίσιν κλίνονται·

Ὁ Δεῖνα· τοῦ δεῖνος· τῷ δεῖνι· τὸν δεῖνα· κατά τινας δὲ καὶ ἄκλιτον· ὁ δεῖνα· τοῦ δεῖνα·

Οὐδείς· οὐδενός· οὐδενί· οὐδένα· οὐδένες· οὐδένων· οὐδέσι· οὐδένας·

(α) Ὡς Κτητικαὶ αὐτῶν. λαμβάνονται καὶ τὸ ἡμεδαπός, ὑμεδαπός ἀλλοδαπός. ἐκ τοῦ ἔδαφος.

θένας. ἐκ τοῦ οὐ καὶ θείς. θενός.

Ἐπιμεριζόμεναι δέ εἰσιν αὗται. ἕτερος. (εἷς ἐκ τῶν δύο.) ἄλλος. (εἷς ἐκ τῶν πολλῶν.) ἑκάτερος. (δύο καθ' ἕνα.) ἕκαςος. (πολλοὶ καθ' ἕνα.) κλίνονται τριγενῶς κατὰ τὴν τρίτην καὶ δευτέραν Κλίσιν.

Ἀναφορικαὶ δὲ δύο. αὐτός. αὐτή. αὐτό. ὅς. ἥ, ὅ.

Αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. (δ αὐτώ. αὐτοῖν.) αὐτοί. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς.

Αὐτὴ, αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. (δ αὐτά. αὐταῖν.) αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτάς.

Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. (δ αὐτώ. αὐτοῖν.) αὐτά. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτά.

Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. (δ ὥ. οἷν.) οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. θηλ. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. (δ ἅ. αἷν.) αἵ. ὧν. αἷς. ἅς. Οὐδέτ. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. (δ ὥ. οἷν.) ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

Συνάπτεται ἡ ὅς καὶ μετὰ τοῦ περ καὶ γε συνδέσμου, κατὰ πάσας τὰς πτώσεις. ὅς περ. οὗ περ. ὅς γε. ἥπερ. ἧσπερ. ὅπερ. ἅπερ. κλ.

Ἔτι ἀναφορικαί εἰσι. καὶ οἷος. οἷα. οἷον. ὅσος. ὅση. ὅσον. ἡλίκος. ἡλίκη. ἡλίκον. τριγενῶς εἰς τὴν τρίτην καὶ δευτέραν κλινόμεναι, καὶ πρὸς τὰς Ἀνταποδοτικὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, ἀναφερόμεναι. οἷος ὁ Πέτρος, τοιοῦτος καὶ ὁ Παῦλος. τοσοῦτος, ὅσος. κλ.

Ἀνταποδοτικαὶ δὲ εἰσὶν αὗται. Τόσος. τόση. τόσον. τοσοῦτος. τοσαύτη. τοσοῦτον. τοῖος. τοία. τοῖον. τοιοῦτος. τοιαύτη. τοιοῦτον. τηλίκος. τηλίκη. τηλίκον. τηλικοῦτος. τηλικαύτη. τηλικοῦτον. Κλίνονται τριγενῶς, κατὰ τὴν τρίτην, καὶ δευτέραν, ἀνταποδίδονται δὲ πρὸς

Τὸ Ἕτερος καὶ ἄλλος οἱ μὲν Ἀντωνυμίας καλοῦσιν, οἱ δὲ ὀνόματα διαφορικὰ, καὶ ἑκάτεροι οὐκ ἀλόγως. Ἀττικοὶ δὲ ἅτερος λέγουσιν, ἀντὶ ὁ ἕτερος (καὶ οἱ Δωριεῖς θάτερος;) τοῦ ἑτέρου καὶ θατέρου. τῷ ἑτέρῳ καὶ θατέρῳ. (οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ἕτερον καὶ τοὺς ἑτέρους

πρὸς τὰς εἰρημένας Ἀναφορικὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τὸ τοῖος λαμβάνει καὶ τὸν δὲ σύνδεσμον· τοιός δε· τοιάδε· τοιόνδε·

Πρόθεσις·

Πρόθεσις ὀνομάζεται λέξις τὶς ἄκλιτος. ἡ ὁποία προτίθεται πρὸ τῶν ὀνομάτων μὲν κεχωρισμένως τε, καὶ συνθέτως·

Πρὸ δὲ τῶν ῥημάτων συνθέτως ἀεὶ, παρὰ τοῖς Πεζογράφοις.

Καὶ μονοσύλλαβοι μὲν εἰσὶν ἕξ· ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. Δισύλλαβοι δὲ δώδεκα. ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. Καὶ ἡμὲν ἐν, εἰς, ἐκ, οὐ δέχονται τόνον. αἱ δὲ λοιπαὶ δέχονται. ψιλοῦνται δὲ, πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ.

Ἐπίῤῥημα.

Ἐπίῤῥημα ἐστὶ λέξις, ἄκλιτος, ἀναφερομένη ἐπὶ ἕν τι ῥῆμα. καλῶς γράφω. λίαν σπουδάζω. νῦν ζῶ· αὔριον ἀποθνήσκω.

Τὰ ἐπιῤῥήματα σημαίνουσιν.

Ποτέ. Ἡ χρόνου, νῦν. τότε. ὅτε. ἤδη. αὖθις. πάλιν· τόφρα. τέως. ἕως· ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. πέρυσι. πρώην. πάλαι. εὐθύς. ἀκαρῆ.

Ποῦ. Ἡ τόπου. ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, ἔνδον, ἐγγύς. πόῤῥω, ἐναντίον, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακρὰν, ἀντικρὺ ἐνταῦθα, ἐκεῖ, ἄπο, ἄποθεν, πρόσθεν, πέριξ.

Ἡ Ποσότητα. ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. χιλιάκις. πολλάκις. ὀλιγάκις. ποσάκις.

Ἡ Ποιότητα. εὖ. καλῶς. ἡδέως, σοφῶς. (ἃ καὶ Μεσότητος καλοῦνται.) κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδὸν, ἀμηγέπως, ὁπωσδήποτε, ἠρέμα, ἐμποδὼν, σποράδην, ἄρδην, βάδην.

Ἰστέον ὅτι αἱ Προθέσεις, ὅσαι λήγουσιν εἰς φωνῆεν, ὅτε συντίθενται μὲ λέξεις, ἀρχόμενας ἀπὸ φωνήεντος, ἀποβάλλουσι τὸ τελευταῖον αὐτῶν φωνῆεν ἀνέρχομαι, διέρχομαι. κτ. πλὴν τῆς πρὸ καὶ περὶ, (καὶ τῆς ἀμφὶ ἐνίοτε) περιέρχομαι, προηγοῦμαι, ἀμφιέπω

Πῶς. Ἡ Ἀθροισιν. ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. πανδημεί. πανοικί.

Ἡ Προτροπὴν. ἄγε, φέρε, εἶα, δεῦρο, δεῦτε. Καὶ ἄπαγε. (τὸ ἐναντίον.)

Ἡ Ἐξαίρεσιν καὶ διαίρεσιν. πλὴν, ἄνευ, χωρὶς, δίχα.

Πῶς Ἡ Τάξιν. ἑξῆς. ἐφεξῆς.

Πῶς Ἡ Ὁμοίωσιν. ὡς. ὥσπερ. καθάπερ. οὕτω, καὶ ὥςε. (ὁ καὶ Ἀποςάσεως λέγεται, ἢ ὑποςάσεως.)

Πῶς Ἡ Σύγκρισιν. μᾶλλον, ἧττον, μεῖον, ἔλαττον.

Πῶς Ἡ Ἐπίτασιν καὶ ὑπέρθεσιν, ἄγαν, πάνυ, λίαν, μάλιςα. σφόδρα.

Πῶς Ἡ Ἐξήγησιν. δηλονότι, δηλαδὴ, ἤγουν, οἷον.

Πῶς

Ὀρθογραφία Ἐπιῤῥημάτων.

Τὰ εἰς ε. καὶ ες. καὶ εν, Ἐπιῤῥήμ. τῷ ἐψιλῷ γράφονται, τότε, χθὲς ὅθεν, πλὴν, πάλαι, χαμαὶ, ναὶ, καὶ βαβαὶ, παπαὶ, οὐαὶ, ἀττάταί.

Τὰ εἰς ιν τῷ ητα. πλὴν τοῦ πρὶν, πάλιν, κατόπιν, τῷ ι. καὶ νῦν τῷ υ

Τὰ εἰς ις τῷ ιωτα. πλὴν τοῦ ἑξῆς, αἴφνης, ἐξαπίνης, ἔμπης, ἐπίσης τῷ ητα. καὶ ἐγγὺς, εὐθὺς, ἄντικρυς, τῷ υ.

Τὰ εἰς ει ὀξύτονα τῇ ει. αὐτοφεί. κτ. πλὴν τῶν ἐθνικῶν, Ἑβραϊςὶ, κτ. καὶ ἔτι πρωῒ, ἀμισθὶ, ἀνωνυμὶ, ὀνομαςὶ, νεωςὶ, πανοικὶ, ἀναιμωτὶ, ἠνὶ, καὶ δηλαδὴ, νὴ, τῷ η. καὶ μεταξὺ τῷ υ.

Τὰ εἰς η περισπώμενα δοτικοφανῆ τῇ ῃ διφθόγγῳ. πλὴν τοῦ παγγενῆ εἰκῆ. ἀκαρῆ. μηδαμῆ. ἁμαρτῆ τῷ ητα. καὶ ἐκεῖ τῇ ει. καὶ γρῦ τῷ υ

Τὰ δὲ βαρύτονα τῷ ι. πλὴν τοῦ πάνυ. πέρισυ. τῷ υ. οἴκοι τῇ οι. καὶ ὅπη. ἤδη. πάντη. τῷ ητα.

Τὰ εἰς ον τῷ ὀμικρῷ. ποταμηδὸν, πλὴν ἐμποδὼν, χρεὼν, τελευτῶν, τῷ ω.

Τὰ

Περισπῶνται δὲ ἐκ τῶν Ἐπιῤῥημάτων τὰ εἰς ως. ἐὰν ἔχωσι τὸν τόνον ἐν τῇ ληγούσῃ. σοφῶς, πλὴν τοῦ ὡς. Ἐκ τῶν εἰς ει ληγόντων, τὸ ἐκεῖ, εἰκῇ καὶ ἢ βεβαιωτικόν,

Πῶς Ἡ Διςαγμὸν καὶ Εἰκασμὸν, σχεδόν. μόλις. μόγις. ἴσως. τάχα, τυχόν.

Πῶς Ἡ Βεβαίωσιν. δήποθεν, δηλαδὴ, πάντως, ὄντως, ἦ, μενοῦν γε.

Πῶς Ἡ Θαυμασμὸν, καὶ Ἔκπληξιν. ὢ, βαβαὶ, καὶ Ἡράκλεις: Ἄπολλον.

Πῶς Ἡ Σχετλιασμόν. ὤ. Ἰού. οἴμοι, φεῦ, παπαὶ, οὐαὶ, ἀβάλαι, ἀτταταί.

Πῶς Ἡ Ἐθνικὴν προφορὰν, Ἑλληνιςὶ, Ἑβραϊςὶ, Ἀρμενιςὶ. Τουρκιςί.

Πῶς Ἡ Τὸ ὄργανον. ὀδὰξ, λὰξ, πὺξ, ἀπρὶξ, καὶ τρόπον.

Ἡ Κατάφασιν, καὶ κατόμωσιν, ναί. νή.

Ἡ Ἀπόφασιν, καὶ ἀπόμωσιν. οὐ, οὐδαμῶς, ἥκιςα, μά.

Ἡ Ἀπαγόρευσιν. μὴ, μηδαμῶς.

Ἡ Ἐρώτησιν πόθεν. ποῦ, πηνίκα, πῶς.

Ἡ Δεῖξιν. Ἰδοὺ, ἠνί.

Ἡ Εὐχήν. εἴθε, αἴθε, ὄφελον.

Ἡ Θέσιν. ἀναγνωςέον. γραπτέον. ἰςέον. (ἃ καὶ θετικὰ ὀνομάζονται.)

Ἐπιῤῥηματικῶς ἐκλαμβάνεται, καὶ τὸ εἶεν. καὶ Ἀποθετικὸν ὀνομάζεται. ἐν τέλει περιόδου τιθέμενον, καὶ ἀρχὴν ἄλλης ἐνοίας ποιοῦν.

Ἔςι

Τὰ εἰς ω τῷ ωμέγα. ἄνω, κάτω, πλὴν ἄπο, καὶ δεῦρο.

Τὰ εἰς ως τῷ ωμέγα. πλὴν πάρος, τῆμος, ἔναγχος, ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῷ ο

Τὰ εἰς ιξ μονοσύλλαβα μὲν τῷ υ. πὺξ. πολυσύλ. τῷ ι. ἐπιμὶξ, πέριξ,

Τὰ εἰς ικα καὶ ιον τῷ ι παραλήγουσιν, αὐτίκα, πλησίον, ἐνώπιον.

Τὰ Θετικὰ τῷ ἐψιλῷ παραλήγουσιν. Ἀναγνωςέον.

Τὰ εἰς ηδὸν τῷ ητα παραλήγουσι. πλὴν βοτρυδόν.

Τὰ Παράγωγα πάντα φυλάττουσι τὴν γραφὴν τῶν πρωτοτύπων πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν καὶ ἀμφοτέρωθεν.

Σύν-

τικὸν, καὶ τὰ θετικοφανῆ πάντα. Ἐκ τῶν εἰς ὑψιλὸν μονοσυλλάβων, τὸ νῦν καὶ γρῦ.

Ἔστι δὲ τὸ Ἐπίῤῥημα, ἢ πρωτότυπον, κάτω, ἐγγύς.

Ἢ Παράγωγον ἐκ πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀπὸ Ῥήματος, μίγδην, κρύβδην, πλευστέον. ἀπὸ Ἄρθρου τῇδε, ἀπὸ Μετοχῆς. εἰδότως ἀπὸ Ἀντωνυμίας. οὕτως· ἀπὸ Προθέσεως. ἄποθεν, πρόσθεν ἀπὸ Ἐπιῤῥήματος. κάτωθεν ἐγγύθεν· ἀπὸ Ὀνόματος τὰ πλείω· σποράδην· ὀλιγάκις, πανδημεί, ἧττον, ἄριστα. καὶ καλῶς, σοφῶς. ἀπὸ τῆς Γενικῆς Πληθυντικῆς τοῦ ὀνόματος παραγόμενα, ἡ ὁποία ἐπειδὴ κοινὴ καὶ μέση ἐστιν ἐν παντὶ γένει, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὰ Μεσότητος ὀνομάζονται, καὶ ἀπὸ Συνδέσμων, δήπου, μενοῦνγε.

Καὶ ἢ Ἁπλοῦν ἐστι τὸ Ἐπίῤῥημα, πάλαι, ἢ Σύνθετον πρόπαλαι.

Σύνδεσμος.

Σύνδεσμός ἐστι λέξις ἄκλιτος, ἡ ὁποία συνδέει καὶ λέξεις, καὶ λόγους καὶ σημαίνει.

	καλοῦνται.
Ἢ Συμπλοκὴν, μέν, δέ, τέ, καί, ἀλλά, ἀτάρ.	Συμπλεκτικοί.
Ἢ Διάζευξιν. καὶ χωρισμόν. ἤ. ἤτοι.	Διαζευκτικοί.
Ἢ Ὑπόθεσιν, εἰ, εἴπερ, ἤν, κἄν, ἐάν.	Συναπτικοί.
Ἢ Αἰτίαν ποιητικήν. ἐπεί, ἐπειδή, γάρ, ὅτι. διότι.	Αἰτιολογικοί, ἢ παρασυναπτικοί.
Ἢ Αἰτίαν τελικὴν, ἵνα, ὅπως, ὄφρα, ἕνεκα.	Αἰτιολογικοί.
Ἢ Ἀπορίαν· ἆρα, μῶν, μή·	Ἀπορηματικοί.
Ἢ Συλλογισμὸν καὶ συμπέρασμα· ἄρα, ἀλλά, ἀλλαμήν, οὖν, τοίνυν, τοιγαροῦν, ὅθεν, διό.	Συλλογιστικοί.
Ἢ Ἐναντίωσιν· ὅμως, καίτοι, καίπερ, ἔμπης, εἰκαί·	Ἐναντιωματικοί.
Ἢ Μείωσιν. ὀλιγόστευσιν· γοῦν, γε.	Ἐλαττωτικοί.
Ἢ Πιθανότητα δύναμιν· ἄν.	Δυνητικοί.
Ἢ Πλεονασμὸν. πέρ, πῶ, μήν, αὖ, οὖν, γε.	Παραπληρωματικοί

Ἔστι δὲ ὁ Σύνδεσμος, ἢ Ἁπλοῦς, ἐπεί. μέν. ἢ Σύνθετος, ἐπειδή, μέν γε.

Ἰστέον

Ἐκ τῶν Συνδέσμων περισπῶνται ὁ οὖν, μῶν, πῶ, αὖ, γοῦν, ὁ δὲ ἀπορηματικὸς ἆρα, προπερισπᾶται.

Ἰςέον ὅτι οἱ νεώτεροι πολλὰ μὲν τῶν ὀνομασθέντων Ἐπιῤῥημάτων παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀνάγουσιν οὐκ ἀλόγως εἰς τὰς Προθέσεις. ὡς τὸ, ἄνευ, ἔνδον, χωρὶς, ἐκτὸς, δίχα, ἄτερ, πλὴν, νὴ, μὰ, καὶ ἕνεκα. δίκην. ἐνώπιον. ἔναντι. πόῤῥω. μᾶλλον. μάλιςα. δίς. τρίς. ἐφεξῆς. φεῦ. εὖ. ἅλις. λάθρα. καὶ ὅσα ἄλλα συντάσσονται πλαγίᾳ πτώσει. τὰ δὲ θετικὰ Ἐπιῤῥήματα εἰς τὰ ὀνόματα. μερικοὺς πάλιν Συνδέσμους εἰς τὰ Ἐπιῤῥήματα. ὡς τὸν ἵνα, ὅπως, ὡς, εἰ, ἐπειδή. (καὶ μερικὰ Ἐπιῤῥήματα εἰς τοὺς Συνδεσμους, ὡς τὰ θαυμαςικὰ, καὶ σχετλιαςικά.) ἡμεῖς ὅμως ὡς μὴ περὶ ὀνομασιῶν φιλονεικοῦντες, τὰ περὶ Κλίσεως, γραφῆς, καὶ συντάξεως αὐτῶν μόνον σκοπεύομεν.

Ὅσα οὐκ ἐτέθησαν εἰς τοὺς παρόντας Ὀρθογραφικοὺς Κανόνας εἰμὲν ἐκφωνοῦσιν Ε. ἐν τῇ Παραληγούσῃ, γράφονται τῷ ἐψιλῷ.
Εἰδὲ ἐκφωνοῦσιν Η. ἐν τῇ Παραληγούσῃ, γράφονται τῷ ἰῶτα.
Εἰδὲ ἐκφωνοῦσιν Ο. ἐν τῇ Παραληγούσῃ, γράφονται τῷ ὀμικρῷ.

Περὶ Παραγωγῆς

Τὰ ὀνόματα ἔτι ἐξετάζονται ὁποῖα εἰσὶν, ἢ κατὰ φωνὴν, ἢ κατὰ σημασίαν.
Κατὰ τὴν σημασίαν μὲν θεωρούμενα, διαιροῦνται εἰς οὐσιαςικὰ καὶ ἐπίθετα.
Τὰ οὐσιαςικὰ διαιροῦνται εἰς Κύρια, καὶ προσηγορικά.
Κύρια ὀνόματα εἰσίτε καὶ λέγονται, ὅσα σημαίνουσιν ἀτομικῶς ἓν πρόσωπον, ἢ ἓν πρᾶγμα. Πέτρος, Μαρία, Ῥαιδεςὸς, Ἀθῆναι. τοῦτο τὸ μῆλον. καὶ εἰσὶν ἀεὶ μονογενῆ.
Προσηγορικὰ λέγονται, ὅσα σημαίνουσι καθολικήν τινα ἔννοιαν, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται εἰς πολλά. ἄνθρωπος, λέων, ἀετὸς, ἕλλην, βασιλεὺς, πατὴρ, χαλκεὺς, ἐλαιὼν, γυνὴ, ἀρετὴ, σωφροσύνη. κακία. πορνεία. ῥοιὰ, ἐλαία. ζωὴ, ὑγεία. οὐσία. λίθος. ζῶον. φυτὸν, μῆλον.

λον. καὶ εἰσὶ μονογενῆ, ἢ διγενῆ. ἢ κοινὰ, ἢ ἐπίκοινα. (α) Ἐπίθετα εἰσὶν, ὅσα σημαίνουσι ποιότητα. ἢ ποσότητα, καὶ ἐφαρμόζονται εἰς τὰ κύρια, καὶ προσηγορικά. σοφὸς, ταχὺς, ἄγριος, γενναῖος. δίκαιος. φίλτατος. ἵλεως. ἔμπειρος. εὐρύχωρος. ὡραία. μεγάλη, ἐπαινετή. εὐσχήμων. μισητὴ, βδελυκτὴ, ἔνδοξος. ὑψηλὴ, ἄψυχος. ποθεινὴ, βαρὺς, λογικὸν, εὔκαρπον. ἐρυθρὸν, καὶ εἰσὶ τριγενῆ. ἢ κοινὰ, ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, ἔχοντα καὶ οὐδέτερον. ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, καὶ τὸ ἄψυχον. καὶ ὁ δίκαιος ἡ δικαία, καὶ τὸ δίκαιον.

Μερικώτεραι ὀνομασίαι τῶν Προσηγορικῶν, ὥσπερ εἴδη αὐτῶν, εἰσὶ ταῦτα.

Γενικὰ, οὐσία. λίθος. ζῶον. φυτόν. Εἰδικά. ἄνθρωπος. ἵππος. ἐλαία. Πρός τι, ἢ σχετικά. πατὴρ, υἱὸς, δοῦλος. ὡς πρός τι. ἢ ἐναντία, ζωὴ, θάνατος. νὺξ, ἡμέρα. Ἄσχετα. Θεός. ἄγγελος. λόγος. Περιληπτικά. δῆμος. χορός. συνέδριον. γερουσία. Περιεκτικά. δαφνών. ἐλαιών. ταμεῖον. ὡς Περιεκτικά. ἀγών. κυκεών. σημεῖον. Ἐθνικά. Πέρσης, Ἰουδαῖος. Πατρωνυμικά. Πριαμίδης, Ἀλεξιάς. Ὑποκοριστικά. ἀνθρωπίσκος, παιδίσκη. Πεποιημένα. φλοῖσβος, ῥοῖζος. Ἐπώνυμα. Φοῖβος, (ὁ Ἀπόλλων) Ἐνοσίχθων, ὁ Ποσειδῶν. Τεχνικά. ἢ ἐπαγγελματικά. τέκτων, ῥήτωρ, ἱερεύς. Ἐνεργητικά. κριτής. γραφεύς. θεατής.

Μερικώτεραι ὀνομασίαι τῶν ἐπιθέτων, ἢ ὡς εἴδη αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα.

Τακτικά. πρῶτος. δεύτερος. τρίτος. κλ. Πρός τι. μέγας, μικρός, διπλάσιος, τριπλάσιος. Τοπικά. πεδινὸς, ὀρεινός. Χρονικά. χθεσινὸς, σημερινὸς, ἐνιαύσιος. Ἐνεργητικά. Κριτικὸς, ποιητικὸς, λυκοκτόνος, λαοτρόφος, χαλκοτύπος. πρωτοτόκος, ἡ πρῶτον τεκοῦσα. Παθητικά. ποιητὸς, ἀκουστὸς, λυκόκτονος, λαότροφος, ἀκουστέος, χαλκότυπος, πρωτότοκος, ὁ πρῶτον τεχθείς. Μετουσιαστικά. λίθινος. ξύλινος. ἀργύρεος.

(α) Ἐπίκοινα εἰσὶν ὅσα μὲ ἓν ἄρθρον δηλοῦσι καὶ τὰ δύο γένει. ὁ Ἀετός, ἡ Χελιδὼν. ἐπὶ Ἀρσενικοῦ τε καὶ Θηλυκοῦ.

γόρεος. Ἀριθμητικά. εἷς, δύο, τρεῖς. Συγκριτικὰ καὶ Ὑπερθετικά. ἐνδοξότερος. μείζων. δικαιότατος. μέγιστος. καὶ Κτητικά. Πλατωνικός. Ἑκτόρεος. Ἵππιος.

Τὰ μὲν οὖν Κύρια εἰσὶν ἀεὶ Μονογενῆ, ὡς προείπομεν.

Ἐκ δὲ τῶν Προσηγορικῶν, τὰ μὲν εἰς ης καὶ εἰς ην λήγοντα ἀρσενικά, ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν εἰς ις. Προφήτης, προφῆτις, φήτιδος. Ἕλλην, ἑλληνίς, ίδος. ἢ εἰς οινα δεσπότης δέσποινα. ἢ εἰς αινα Ἰχθυοπώλης ἰχθυοπώλαινα. ἢ εἰς τρια ποιητὴς ποιήτρια.

Τὰ δὲ εἰς ος καὶ ως. ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν ἢ εἰς α. θεὸς θεά. ἢ εἰς η ἀδελφὸς ἀδελφή. ἢ εἰς ας. ἀμνὸς ἀμνάς. Τρῶς Τρῳάς. ἢ εἰς αινα λύκος λύκαινα. ἢ εἰς ις. αἰχμάλωτος αἰχμαλωτίς. καὶ Ἥρως ἡρωΐς.

Τὰ δὲ εἰς ηρ. καὶ ωρ. ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν εἰς ειρα. δοτὴρ δότειρα. πίειρ πίειρα. δαμάτωρ δαμάτειρα. πλὴν συλλήπτρια, καὶ συμπαίστρια. Τὰ δὲ εἰς ων εἰς αινα. λέων λέαινα. τέκτων τέκταινα.

Τὰ δὲ εἰς ξ. ψ. σ. ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν εἰς σσα. ἄναξ. ἄνασσα. φοίνιξ. φοίνισσα. φάψ. φάσσα. κρὴς. κρῆσσα. λίβυς. λίβυσσα.

Τὸ δὲ βασιλεύς. βασίλισσα. καὶ βασιλὶς. καὶ βασίλεια. καὶ ἱερεύς. ἱέρεια. καὶ ἱέρισσα. καὶ ἔτι βαλανεύτρια, καὶ κουρεύτρια. ἀπὸ βαλανεὺς καὶ κουρεὺς, καὶ πρέσβυς πρέσβεια.

Τῶν δὲ Ἐπιθέτων ἄλλα μὲν εἰσὶ τριγενῆ, ἄλλα δὲ κοινά.

Καὶ τριγενῆ μὲν εἰσὶ τὰ ἁπλᾶ, ἅγιος, ἁγία, ἅγιον. σοφὸς, σοφὴ, σοφόν.

Κοινὰ δέ εἰσι τὰ ἀνώμαλα Συγκριτικὰ, ὁ καὶ ἡ μείζων, κρείττων, βελτίων, καὶ εἰς ος σύνθετα τῆς τρίτης. ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ ἔνια ἀττικὰ, ὁ καὶ ἡ Ἵλεως, καὶ ἄλλα τινὰ τεταρτόκλιτα σύνθετα, καὶ μὴ, ὁ καὶ ἡ ἄπους, ὁ καὶ ἡ ἀληθής. Ἀττικῶς ὅμως καὶ τὰ μὴ σύνθετα, ὅσα ἐξ ὀνόματος παράγονται, κοινὰ γίνονται. ὁ καὶ ἡ οὐράνιος. ὁ καὶ ἡ θαλάσσιος.

Κα-

Κανονίζονται δὲ αἱ Λήγουσαι τῶν Τριγενῶν Ἐπιθέτων
Οὕτως ἐν Γενικῷ Τύπῳ.

Ἄρσεν.	Θηλ.	Οὐδέτ.	
Ας.	ασα.	αν.	Πᾶς πᾶσα, πᾶν. καὶ τύψας, τύψασα, τύψαν.
Ας.	αινα.	αν.	Μέλας, μέλαινα, μέλαν.
Εις.	εσσα.	εν.	Χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν. πλὴν τῶν Μετοχῶν, τυφθεῖσα, τυφθέν.
Ος.	α.	ον.	Τὰ καθαροκατάληκτα Ἰσοσύλλαβα, καὶ τὰ εἰς ρ. ἅγιος, ἁγία, ἅγιον. καθαρὸς, καθαρὰ, καθαρὸν, πλὴν ὄγδοος, ὀγδόη.
Ος.	η.	ον.	Τὰ μὴ καθαρὰ πάντα, σοφὸς, σοφὴ, σοφόν.
Υς.	εια.	υ.	Ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδύ. ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ. πλὴν τοῦ ζευγνὺς, ζευγνῦσα, ζευγνύν.
Ους.	η.	ουν.	Χρυσοῦς, χρυσῆ, χρυσοῦν. πλὴν ἀργυροῦς, ἀργυρᾶ.
Μετοχ.			
Ως.	εια.	ος.	Τετυφὼς, τετυφεῖα, τετυφός.
Ως.	ωσα.	ως.	Ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστώς.
Ων.	ουσα.	ον. ἢ ουν.	Τύπτων, ποιῶν, χρυσῶν, οὖσα, ον, ἢ ουν.
Ων.	ωσα.	ων.	Βοῶν, βοῶσα, βοῶν.

Τὰ δὲ Κοινὰ Ἐπίθετα, τὸ μὲν θηλυκὸν ἔχουσιν ὅμοιον, τὸ δὲ Οὐδέτερον ἀνόμοιον. Οὕτω.

Ὁ καὶ ἡ Ἔνδοξος. καὶ τὸ ἔνδοξον.

Ὁ καὶ ἡ Συνήθης, καὶ τὸ σύνηθες.

Ὁ

Ὁ καὶ ἡ Ἵλεως·	καὶ τὸ ἵλεων·	Ὁ καὶ ἡ Πολύδακρυς·	καὶ τὸ πολύδακρυ·
Ὁ καὶ ἡ Εὐσχήμων·	καὶ τὸ εὔσχημον·	Ὁ καὶ ἡ Ἄπους·	καὶ τὸ ἄπουν·
Ὁ καὶ ἡ Πολύτλας·	καὶ τὸ πολύτλαν.	Ὁ καὶ ἡ Τέρην·	καὶ τὸ τέρεν.
Ὁ καὶ ἡ Ἄχαρις·	καὶ τὸ ἄχαρι.	Ὁ καὶ ἡ Ἔμφλοξ.	καὶ τὸ ἔμφλοξ
Ὁ καὶ ἡ Ἀληθής.	καὶ τὸ ἀληθές.	Ὁ καὶ ἡ Ἅρπαξ.	ταὶ τὸ ἅρπαξ.

Περὶ Ἐτυμολογίας.

Αὐτὰ δὲ ταῦτα, τά τε Κύρια. τά τε Προσηγορικά. καὶ Ἐπίθετα κατὰ φωνὴν ἐξετάζοντες, τὸ ἂν ἦναι Πρωτότυπα, ἢ Παράγωγα ἐξετάζομεν. Πρωτότυπα λέγονται, ὅσα οὐ γεννῶνται παρ᾽ ἄλλων.. ἡ χείρ γράφει. Παράγωγα δὲ ὅσα γεννῶνται ἐξ ἄλλων. ὁ γραφεὺς μοχθεῖ. ὅτι ἐκ τοῦ γράφω, καὶ μόχθος.

Τῶν δὲ Παραγώγων εἴδη δύο. Ὀνοματικὸν, καὶ Ῥηματικόν.

Καὶ τοῦ μὲν ὀνοματικοῦ εἴδη ἕξ. Πατρωνυμικὸν, Κτητικὸν, Ὑποκοριστικὸν, Συγκριτικὸν, Ὑπερθετικὸν, καὶ Παρώνυμον.

Πατρωνυμικὰ λέγονται ὅσα παράγονται ἐκ τῆς ὀνομασίας τοῦ Πατρὸς (σπανίως δὲ καὶ τῆς μητρὸς) καὶ δηλοῦσι τὸν υἱὸν, ἢ τὴν θυγατέρα.

Προσηγ· πάντα·

Ἄρσεν,

Αδης· Αἰνειάδης, Ἰφιτάδης ἀπὸ Πρωτοκλίτων, καὶ Ἀλεξιάδης, Ἀντωνιάδης, ἀπὸ Τριτοκλίτων καθαροκαταλήκτων.

Ιδης. Πριαμίδης ἀπὸ τριτοκλίτων μὴ καθαροκαταλήκτων, καὶ ἀπὸ τεταρτοκλίτων καὶ Συνῃρημένων. Αἰαντίδης, Δημοσθενίδης. Πηλείδης, Λητοίδης, καὶ κατὰ Συναίρεσιν Πηλείδης, Λητοίδης·

Θηλυκ·

Ας καὶ Ις. Ἀλεξιὰς, Αἰνειὰς, Πριαμὶς, χρυσηὶς, νεστορὶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν Πατρωνυμικῶν. Αἰνείας Αἰνειάδης, Αἰνειάς.

νειάς. Πρίαμος, Πριαμίδης, Πριαμίς. Ἀλέξιος, Ἀλεξιάδης, Ἀλεξιάς. ἡ θυγάτηρ τούτων.

Εἰσὶ καὶ εἰς ωνη. θηλυκὰ Πατρωνυμικὰ, ἀπὸ τῶν εἰς ος καθαρῶν γινόμενα. Νικόλαος, Νικολαώνη, ἡ θυγάτηρ Νικολάου. ἀλλ' Αἰολικὰ ταῦτα.

Κτητικὰ ἀπὸ Κυρίων καὶ Προσηγορικῶν παραγόμενα. ὅσα δηλοῦσι κτῆσιν, καὶ Κυριότητα. Τύποι δὲ τούτων οἱ ἑξῆς.

Ἐπίθετα.

Ακος. Κυπριακὸς, ἡλιακός. ἀπὸ Κύπριος, καὶ Ἥλιος, καθαροκαταλήκτων.

Ικος, Υκος, Ειкος. Μουσικός. Πλατωνικός. λιβυκός. θηλυκός. δαρεικὸς, ἀπὸ δαρειακός.

Ειος. Ιος. Ἵππειος, Ἀχίλλειος, θαλάσσιος, λόγιος.

Εος. Ἑκτόρεος. ἀπὸ μὴ καθαροκαταλήκτων.

Ωος. Πατρῷος, Μητρῷος, Ἡρῷος.

Ὑποκοριστικὰ ὅσα δηλοῦσι μικρυσμὸν, ἢ εἰρωνίαν, ἢ περιποίησιν, ἀπὸ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν.

Ἄρσεν.

Ισκος. Ἀνθρωπίσκος. μειρακίσκος.

Ιλος. Ναυτίλος, ἀπὸ ναύτης. Προσηγορικά.

Ιων. Μωρίων, ἀπὸ μωρός.

Αξ. ας. καὶ υς. Λίθαξ, μηνᾶς, ἀπὸ μηνόδωρος, Διονῦς, ἀπὸ Διονύσιος.

Θηλυκ.

Ις. Κρηνὶς, θεραπαινὶς, ἀπὸ κρήνη, καὶ θεράπαινα.

Ισκη. Παιδίσκη. ἀπὸ παῖς παιδός.

Οὐδέτ.

Ιον. Μειράκιον, ἀνθρώπιον, κρεάδιον βρεφύλλιον.

Ὀνά-

Ὀνάριον, Κοράσιον. λογίδριον, Ἑρμίδιον.
Πολυδεύκιον, ζωΰφιον, Γύναιον. Προσηγ.

Συγκριτικὰ, δι' ὧν συγκρίνομεν καὶ παραβάλλομεν ἓν μὲ ἄλλο·

Τριγενῆ.

Τερος.	Σοφώτερος, ταχύτερος, ἀληθέςερος.	Παράγονται ἀπὸ σοφὸς κακὸς, τὰ ὁποῖα λέγονται θετικά.
Ειων. ιων.	Πλείων, κακίων, κοινά.	
	Ἐπίθετα.	

Ὑπερθετικὰ, ὅσα δηλοῦσιν ὑπέρθεσιν, καὶ ὑπερβολήν.

Τριγενῆ.

Τατος.	Σοφώτατος, ταχύτατος, ἀληθέςατος.
Ειςος. Ιςος.	Πλεῖςος, κάκιςος.

Περὶ τῶν εἰς ων Συγκριτικῶν, καὶ ςος Ὑπερθετικῶν, δεῖ εἰδέναι. ὅτι ἀνώμαλα εἰσὶ, καὶ τὰ μὲν ὑπάρχουσι πλήρη. ἔχουσι δηλ. εὔχρηςα Θετικόν. Συγκριτικὸν, καὶ Ὑπερθετικόν. σύςοιχα καὶ ὅμοια. ὡς τὸ κακὸς, κακίων, κάκιςος κτλ. τὰ δὲ οὐχ ὅμοια, ὡς τὸ μέγας, μείζων, μέγιςος. πολὺς πλείων, πλεῖςος, ῥάδιος, ῥάων, ῥᾶςος, κλ. Τὰ δὲ εἰσὶν ἐλλειπῆ ἑνὸς. βελτίων, βέλτιςος. κρείττων, κράτιςος. μέσος, μεσαίτατος. ὕπατος, ὕψιςος. οἴκτιςος. μήκιςος. ἀρείων, ἄριςος. λώων, λῷςος. φέρτερος, φέρτατος, καὶ φέριςος. ἀμείνων. καὶ ἔχουσιν ὡς θετικὸν τὸ ἀγαθός. χείρων, χείριςος. κακίων, κάκιςος. καὶ ἔχουσιν ὡς θετικὸν τὸ κακός· ἐλάσσων, ἐλάχιςος. μείων, μεῖςος. καὶ ἔχουσιν ὡς θετικὸν, τὸ μικρός. καὶ ἔτι, θάσσων. ἥττων·

Παράγονται προσέτι καὶ ἀπὸ Προθέσεων, καὶ Ἐπιῤῥημάτων. ὀλίγα τινὰ Συγκριτικὰ καὶ Ὑπερθετικά. πρότερος, ὑπέρτατος, ἀνώτερος, κατώτατος, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος. καὶ ἀπὸ Ἀντωνυμίας, αὐτότατος.

καὶ

καὶ ἀπὸ Ῥήματος φέρτατος. καὶ ἀπὸ Προσηγορικῶν βασιλεύτατος, κύδιϛος. κερδίων, κερδίϛατος, κλεπτίϛατος.

Παρώνυμα.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πλεῖϛα ἐξ᾽ ὀνόματος παράγωγα, καλούμενα ἰδιαιτέρως παρώνυμα. διαφόρους ἔχοντα καταλήξεις, ὧν οἱ ἑξῆς Τύποι.

Ἄρσεν.		
Ιας.	Τραυματίας, ἐγκληματίας, ἀπὸ τραῦμα καὶ ἔγκλημα.	Προσηγορικα.
Ευς.	Ἀνθρακεὺς, χαλκεύς.	
Εις. Αιος Λεος	Χαρίεις, γηραιὸς, ῥωμαῖος, καὶ ῥωμαλέος.	Ἐπίθετα.
Ωνης. καὶ Ων.	Τελώνης, ἀπὸ τέλος. Θέων, ἀπὸ Θεός.	Προσηγορικά.
Ιτης. Ετης. Ωτης.	Οἰκέτης, πολίτης, ϛρατιώτης, ἱππότης.	
Ος	Διαφόρους ἔχοντα Παραληγούσας, ἀπατηλὸς, δολερὸς, λυπηρὸς, οὐράνιος, πλώϊμος. καὶ τὰ καιροῦ ἢ τόπου σημαντικὰ. πεδινὸς, ὀρεινὸς, πρωϊνὸς, νυκτερινὸς, ἐαρινός.	Ἐπίθετα.
Θηλυκ.		
Οτης. Ιτις.	Ἁγιότης. ἱερότης. πολίτις. πρεσβύτις.	
Αινα. Οσυνη. Ισσα.	Λέαινα, δικαιοσύνη, ἱερωσύνη, βασίλισσα.	
Εια. Ια. Οια. Ειρα.	Εὐγένεια, πονηρία, εὔνοια, μαθήτρια, σώτειρα.	
Ιας.	Ἰλιὰς, Αἰνειὰς. ἓν Σύγγραμμα Περὶ Ἰλίου.	Τούτων ἄλλα προσηγορικὰ, καὶ ἄλλα Ἐπίθετα.
Οὐδέτ.		
Ιον.	Ἐμπόριον. ἀπὸ ἔμπορος.	

Ῥη-

Περὶ τῶυ εἰς ια. θηλυκῶν, παρατηρεῖται, ὅτι ὅταν ἔχωσι σύϛοιχα ὄνομα καὶ ῥῆμα, εἰμὲν τὰ εἰς ια σημαίνουσιν ἕξιν, ἢ φυσικὴν κατάϛασιν τότε ἀπὸ τοῦ ὀνόματος παράγονται, ὡς τὸ πονηρία. φιλανθρωπία ἡγεμονία παρθενία κτλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥήματος, πονηρεύω, παρθενεύω. κτ εἰδὲ σημαίνουσιν ἐνέργειαν μεταβατικὴν ἢ ἀμετάβατον. τότε ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος παράγονται πορεία, μεθοδεία, μαϛρωπεία, ἐφορεία, ἀπὸ τοῦ πορεύω, μεθοδεύω μαϛρωπεύω, ἐφορεύω. κτ ε ὅθεν καὶ ἐφορία, ἀπὸ ἔφορος.

Ῥηματικά.

Τὰ δὲ Ῥηματικὰ παράγονται, ἢ ἀπὸ τῶν Ῥημάτων τοῦ πρώτου τύπου λήγοντος εἰς ω· ἢ ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου τοῦ δευτέρου τύπου· λήγοντος εἰς μαι·

Ἀπὸ τοῦ Ἐνεστῶτος τοῦ πρώτου τύπου, παράγονται ὀνόματα ἄρσεν. καὶ Θηλ. εἰς ος· ἐκ τοῦ φείδω, φειδωλὸς, ἐκ τοῦ πείθω, πιθανός· κτ· Ἐπίθετα·

Εἰς η· Ἐκ τοῦ φῶ φωνή, ζῶ ζωὴ, κλίνω κλίνη. τίω τιμή· Προσ·

Εἰς εια. καὶ ια Ἐκ τοῦ λατρεύω λατρεία· εὐλογέω εὐλογία. Προσ·

Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου (τοῦ καὶ μέσου) Παρακειμένου. καὶ τοῦ β΄. Ἀορίστου. ἄρσεν. Θηλ. οὐδέτ. εἰς ος. καὶ ευς. τύπος, λόγος, πόνος τρόπος, σπόρος, φθορεὺς, σπορεὺς, γραφεὺς, ἐκ τῶν β΄. Παρακειμ.

Εἰς Η. καὶ Α. Βολὴ, τροπὴ, σπορὰ, ἐκ τῶν αὐτῶν Παρακειμ. λαβὴ τύχη, ἐκ τοῦ ἔλαβον, ἔτυχον.

Εἰς Ος. Οὐδ. Πάθος, ἐκ τοῦ ἔπαθον. Προσηγ.

Ἀπὸ δὲ Μελλόντων ληγόντων εἰς σω παράγονται ὀνόματα ἀρσενικὰ μὲν τροπῇ τοῦ σω. εἰς νος. δείσω, δεινὸς, κλείσω, κλεινός. καὶ ἐκ τοῦ ἀρκέσω, ἀρκέσιος. Ἐπίθετα.

Θηλυκὰ δὲ τροπῇ τοῦ σω. εἰς λη. δαμάσω, δαμάλη, ἀνθήσω, ἀνθήλη. πάσω, πάλη. καὶ πασπάλη, Ἀττικῶς. Ἀπὸ δὲ Μελλόντων ληγόντων εἰς ξω. τροπῇ τοῦ ξω. εἰς γλη· τρώξω, τρώγλη. ζεύξω ζεύγλη· Προσηγορικὰ πάντα.

Ἀπὸ δὲ τοῦ α΄. Προσώπου τοῦ Παρακειμένου τοῦ δευτέρου Τύπου παράγονται ὀνόματα Ἀρσενικὰ, Θηλυκὰ· Οὐδέτερα.

Εἰς Μος. Λογισμὸς, δανεισμὸς, χλευασμός. Προσηγ.

Εἰς Ων.

Ἰστέον ὅτι τὰ τοιαῦτα Ῥηματικὰ ὀφείλουσι φυλάττειν τὴν Παραλήγουσαν τοῦ Παρακειμένου, ἐξ' οὗ παράγονται. ἐξαιροῦνται ὅμως, εὕρημαι εὕρεμα, εὕρεσις εὑρετὸς, ᾕρημαι αἵρεσις. αἱρετός. ἔσραμμαι,

Εἰς Ων. Μνήμων, νοήμων, φιλήμων. Ἐπίθετα Κοινά.
Εἰς η. Μέμνημαι, μνήμη, ἔστιγμαι, στιγμή. καὶ πλησμονὴ ἐκ τοῦ πέπλησμαι.
Εἰς Μα. Ποίημα, γράμμα, καὶ ἄλλα μύρια. Προσηγ. πάντα.

Ἀπὸ δὲ τοῦ β΄. Προσώπου. Θηλυκά. καὶ Οὐδέτερα.
Εἰς Ις. καὶ Ια. Λέξις, λύσις, ποίησις. κρᾶσις, βελτίωσις, καὶ ἐργασία ἀκινησία. καὶ Σύνθ. παραλυσία, ἰδιοκρασία, ἀκινησία
Εἰς Ιον. Γυμνάσιον, λογοθέσιον.

Ἀπὸ δὲ τοῦ γ΄, Προσώπου, Ἀρσενικά. Θηλυκά, Οὐδέτερα.
Εἰς Της. Κριτής, ποιητής, θεατής. Προσηγ. καὶ ἐξ αὐτῶν παράγ.
Εἰς Ικος. Κριτικός, ποιητικός, δηλοῦντα ἄμφω ἐνεργειαν. ἐπίθετα
Εἰς Τος. Κριτός, ποιητός, γραπτός, ἐπίθ. δηλοῦντα πάθος, καὶ ἐξ αὐτῶν.
Εἰς Τεος. Κριτέος, ποιητέος. γραπτέος. θετικὰ καλούμενα καὶ δηλοῦντα καὶ αὐτὰ παθος, ὧν τὰ οὐδέτερα, ὀνομάζονται θετικὰ ἐπιρρήματα. καὶ σημαίνουσιν ἐνέργειαν. κριτέον, τὸν παίστην. ποιητέον, τὴν πρᾶξιν. γραπτέον, τὰ σχόλια
Εἰς Ηρ. Κρατήρ, σωτήρ, ζωστήρ, Προσ.
Αρσ. εἰς Ωρ. Ῥήτωρ. κοσμήτωρ, πράκτωρ. Προσηγ. διγενῆ.
Θηλ. εἰς Ρα. καὶ Ρις. Παλαίστρα, ὀρχήστρα, καὶ ὀρχηστρίς. Προση.
Οὐδ. εἰς Ρον. Πλῆκτρον, ῥῆτρον, θήρατρον, σκῆπτρον.
Εἰς Ηριον. Ποτήριον, κριτήριον.

Πότε

μαι στρέμμα. στρέψις στρεπτός. τέτραμμαι. τρέψις τρεπτός. ἔσπαρμαι σπέρμα, σπαρτός. καὶ ἔτι βῆμα βάσις, βατός. σχῆμα σχέσις σχετός. καὶ μνηστός. ῥωστός. καὶ γνώμη ἀπὸ ἔγνωσμαι. καὶ σώστης σωστός. προσθ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ σ.
Τὸ δὲ θέμα ἀπὸ τέθεμαι ἀχρήστου, οὐκ ἀπὸ τοῦ τέθειμαι βοιωτ. καὶ σχέσις ἀπὸ σχέσω ἔσχεμαι. ἀχρήστου. καὶ ἄφεσις ἀπὸ ἄφεσαι ἀχρής
Περὶ δὲ τῶν εἰς της ἰστέον. ὅτι εἰ μὲν βραχεία παραλήγουσι παροξύνονται

Πότε τὸ ὄνομα παράγεται ἐκ τοῦ Ῥήματος·

Ὅταν τὸ ὄνομα ἔχῃ ἴσας Συλλαβὰς, ἢ καὶ περισσοτέρας τοῦ Ἐνεστῶτος τοῦ Ῥήματος. ἔχῃ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχήν· τότε τὸ ὄνομα παράγεται ἐκ τοῦ Ἐνεστῶτος χρόνου τοῦ Ῥήματος· ἐκ τοῦ λατρεύω λατρεία. καὶ μαρτυρέω μαρτυρία· καὶ ἐκ τοῦ ζῶ ζωή· καὶ μαίνω μανία· καὶ φείδω φειδωλός· πλὴν εἰς ἔνια τῶν εἰς λλω. ποικίλλω, ἀγγέλλω· καὶ τῶν εἰς αιρω, καθαίρω, ἐχθαίρω. καὶ εἰς σσω· πυρετὸς, πυρέσσω· φάρμακον, φαρμάσσω· ἄγγελος, ἀγγέλλω· ἐχθρὸς, ἐχθαίρω.

Πότε δὲ τὸ Ῥῆμα παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος·

Ὅταν τὸ ὄνομα ἔχῃ ὀλιγωτέρας Συλλαβὰς τοῦ Ἐνεστῶτος τοῦ Ῥήματος, ἔχῃ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, τότε τὸ ῥῆμα παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος, οἷον ἐκ τοῦ ἐλπὶς ἐλπίζω· καὶ ταχὺς ταχύνω· καὶ ἰσχὺς ἰσχύω. καὶ ἵππος ἱππεύω· καὶ μάρτυς μαρτυρέω· καὶ ἀγάπη ἀγαπάω καὶ βίος βιόω. καὶ λάτρις λατρεύω· ὅθεν τύποι τῶν Παρωνύμων ῥημάτων εἴησαν ἂν οἱ ἑξῆς·

Εἰς Ζω·	Θαυμάζω, λογίζω, δικάζω. ἀπὸ θαῦμα, λόγος, δίκη.
Εἰς Ευω·	Προφητεύω, ὁδεύω, ἀπὸ προφήτης, καὶ ὁδός.

νονται. δότης, εὐχέτης, πλὴν κριτὴς, καὶ εὑρετής· εἰδὲ μακρᾶ φύσει, ἢ θέσει παραλήγουσι, δισύλλαβα μὲν ὄντα παροξύνονται, παίκτης, πλάστης, καὶ ὑπερδισύλλαβα δὲ ὀξύνονται, μαθητὴς, ἐραστὴς, πλὴν τοῦ δυνάστης, ἀγρώστης, δεσμώτης, ἀήτης, κυβερνήτης, ἀλείπτης.

Σημειοῦνται καὶ ὅσα ἔχουσι πρὸ τοῦ της· ἀμετάβολον. ἅπερ εἰμὲν ἄρχονται ἀπὸ φωνήεντος παροξύνονται· ὑφάντης, ἀγύρτης, εἰδὲ ἀπὸ Συμφώνου, ὀξύνονται. ποικιλτὴς, φαιδρυντὴς, πλὴν ψάλτης.

Τινὲς μεταφυσικώτερον θέλουσι τὰ ῥήματα νὰ παράγονται πάντοτε ἐκ τῶν ὀνομάτων. μὴ ὄντος γὰρ τοῦ πράγματος, ἡ μανία δηλαδὴ, πῶς ἂν γένοιτο τὸ μαίνομαι;

Εἰς Αινω. καὶ Υνω. Κυμαίνω, ταχύνω. ἀπὸ κῦμα, καὶ ταχύς.
Εἰς Ω Καθαρ. Ἰσχύω, ἀγαπάω, βιόω.

Παράγονται καὶ Ῥήματα ἐξ ἄλλων Ῥημάτων.
Τύποι δὲ ῥηματικῶν ῥημάτων, οἱ ἑξῆς.

Εἰς Υω. Πολεμησείω. γελασείω.
Εἰς Κω. Ὀλέω, ὀλέκω.
Εἰς Μι. Τίθημι, ἵστημι, δίδωμι.
Εἰς Νυω. καὶ Νυμι. Ζευγνύω ζεύγνυμι. δεικνύω δείκνυμι. ὀμνύω ὄμνυμι
Εἰς Ννυω. καὶ Ννυμι. Διὰ δύο νν. ἀμφιέω ἀμφιεννύω. ἀμφιέννυμι. κεράω κεραννύω. κεράννυμι. χρώω χρωννύω, χρώννυμι. τίω, ἢ τίνω, τιννύω, τίννυμι.
Εἰς σκω. Ἀρέω. Ἀρέσκω, εὕρω, εὑρίσκω, ἡβάω, ἡβάσκω, βόω, βόσκω. ἀλόω, ἀλίσκω. μεθύω, μεθύσκω.
Εἰς Υμι. Δύω, δῦμι, φύω, φῦμι.
Εἰς Ανω. Τὰ μὲν ἀπὸ Περισπωμένων. αὐξέω αὐξῶ, αὐξάνω φθάω φθῶ, φθάνω. Τὰ δὲ ἀπὸ τῶν βαρυτόνων, λήθω λανθάνω. λήβω λαμβάνω. κτ. παράγονται δὲ καὶ ἐξ' ἐπιῤῥημάτων ὀλίγά τινα, ἐκ τοῦ θαμὰ θαμίζω. καὶ δηθὰ δηθύνω.

Περὶ τῶν Συνθέτων ὀνομάτων καὶ Ῥημάτων.
Ὅσα δὲ σύγκεινται ἐκ δύο λέξεων, καὶ ἑνοῦνται εἰς μίαν. ὀνομάζονται Σύνθετα.

Συν. Ἢ ἐκ δύο ὀνομάτων, ἐργοδιώκτης.
Ἢ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος. ἰχθυοπώλης, ἰχθυοπωλῶ.
τί. Ἢ ἐκ ῥήματος καὶ ὀνόματος. μισόκαλος, φιλόπονος, φιλόκαλος.
Ἢ ἐκ προθέσεως καὶ ὀνόματος. ἢ ῥήματος, ἢ ἐπιῤῥήματος.
θε. Συγγραφεὺς καταγράφει, ἔκ παλαι.
Ἢ ἐξ ἐπιῤῥήματος καὶ ὀνόματος. παλίμβουλος, ἀείζωος, τρι-
ται. σάριθμος, ὁμόσκηνος.

Ἢ ἐκ μορίου τινος ςερητικοῦ, ἢ ἐπιτατικοῦ, καὶ ἐξ ὀνόματος, ἢ ῥήματος·

Εἰσὶ δὲ μόρια ςερητικὰ μέν· α· νη. νε· νω· ἀμαθὴς, ἀνάξιος, ἀδοξῶ· νηλεὴς, νηπενθὴς, νῆςις· νέπους, νεκηρὸς, (καὶ συγκοπῇ νεκρός·) νωθρὸς, νωδός·
Ἐπιτατικὰ δὲ, α· βου· δα· ζα· λα· αρι· ερι· ἀχανὴς, ἄβιος (ὁ λίαν χάσκων καὶ πολύβιος) βούλιμος, ὁ μέγας λιμός· δαφοινὸς, ὁ λίαν φονικός· ζάπλουτος, ὁ λίαν πλούσιος· ζάθεος, ὁ λίαν θεῖος. λάγονος, λάσιος· ἀρίδοξος, ἐρίτιμος, ὁ λίαν ἔνδοξος· καὶ πολύτιμος.
Τὸ δὲ α· καί ἄθροισιν σημαίνει, ὡς ἐν τῷ ἅπας, καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐν τῷ ἄκοιτις, ἀδελφός· καὶ τὸ κακὸν ἐνίοτε, ἄφωνος, ὁ κακόφωνος· Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ α· ἐν τῇ συνθέσει, ὅταν ἡ λέξις ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος προσλαμβάνει ν· διὰ εὐφωνίαν, ἀνόμοιος, ἀνείκαςος·
Ἔςι δὲ τι μόριον καὶ τὸ δῦς, τὸ ὁποῖον Συντιθέμενον ὀνόμασί τε καὶ ῥήμασι σημαίνει ἢ κακότητα· δυςυχία, δυσωδία· ἢ δυσκολίαν· δυσνόητον, δυσκατόρθωτον·
Τὸ δὲ εὖ σημαίνει· ἢ τὸ καλὸν, εὐωδία. ἢ τὸ εὔκολον εὐκατόρθωτον

Γενικῶς δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐν ὁποίᾳ δήποτε συνθέσει τῶν ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων, καὶ τῶν Προςακτικῶν Ῥημάτων, βραχυκαταλήκτων, εἴτε μονοσυλλάβων, εἴτε δισυλλάβων. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἀναβιβάζεται ὁ τόνος· μισόκαλος, τριςάριθμος· σύνδουλος· πολύφιλος· κατάγραφε· κατάγραψον· παράλαβε· ἐπίσκεψαι· ὄφες· ἀπόθες· ἀπόδος· ἀπόβηθι· καὶ ἔτι κάθου. ἀπόθου (ὃ μετὰ μονοσυλ· προθέσεως: προοῦ λέγεται·) οἱ δὲ προπερισπώμενοι χρόνοι τῆς Ὁριςικῆς ἐγκλίσεως οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· εἶχε· κατεῖχε· εἶπε. προσεῖπε· πλὴν τοῦ σύνοιδα· σύνοισθα· σύνειμι· πρόσκειμαι· κάθημαι· ὁμοίως καὶ τὰ Ἀπαρέμφατα οὐκ ἀναβιβάζουσιν ἀντιλέγειν· ἀντειπεῖν· ἀντιγράψαι· ἀντικεῖσθαι· Ἐπὶ δὲ τῶν Ἀορίςων δευτέρων τῆς Ὑποτακτικῆς, παρατηρεῖται, ὅτε

εἰμὲν

εἰμὶν ἔχει τὴν Μετοχὴν ὀξύτονον, λήγουσαν εἰς σ, φυλάττει τὸν αὐτὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει. βὰς, ἐὰν βῶ· καὶ ἀναβῶ· δοὺς, ἐὰν δῶ· καὶ παραδῶ· εἰδὲ μὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· σχὼν, ἐὰν σχῶ· καὶ κατάσχω· σπάω· σπῶ· ἔσπασα. καὶ Ἀόρ. δεύτ. ἔσπον. (ἄχρηϛ·) καὶ σπὼν, ἐὰν σπῶ· καὶ ἐπίσπω·

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς της ἰσοσυλλάβων ὀξυτόνων παρατηρεῖται ὅτι ὅσα μὲν ὑπερδισύλλαβα, οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον παιδαρεϛής· συμμαθητής Ὅσα δὲ δυσίλλαβα, ἀναβιβάζουσι. κριτὴς, δικαιοκρίτης· πλὴν ὁ ἀρχιληϛής.

Περὶ Προσῳδίας·

Προσῳδία ὀνομάζεται ἡ θεωρία τῶν Τόνων, τῶν Χρόνων, τῶν Πνευμάτων, τῶν Παθῶν, καὶ τῆς Στίξεως τῶν εἰς τὰς λέξεις, καὶ εἰς τοὺς λόγους ἀκολουθούντων.

Τόνος λέγεται ὁ κτύπος τῆς προφορᾶς πάσης λέξεως·

Σημεῖα δὲ τῶν Τόνων εἰς τὰ γραφόμενα εἰσὶ τρία· Ὀξεῖα ´· Βαρεῖα `· Περισπωμένη ῀·

Καὶ ἡ μὲν ὀξεῖα τίθεται εἰς τὴν λήγουσαν, παραλήγουσαν, προπαραλήγουσαν, καὶ ὁ κτύπος ἐϛὶ σφοδρός·

Ἡ δὲ βαρεῖα τίθεται εἰς τὴν λήγουσαν μόνον ἐν τῇ συνεπείᾳ τοῦ λόγου· (α) καὶ ὁ κτύπος ἐϛιν ελαφρός·

Ἡ δὲ περισπωμένη τίθεται εἰς τὴν λήγουσαν, ἢ παραλήγουσαν, καὶ ὁ κτύπος ἐϛι μεσαῖος·

Πότε Περισπᾶται ἡ Λήγουσα, εἴρηται, φύλ. 21. Ὀξύνεται δὲ ὅταν ὑπάρχῃ βραχεῖα. ἐπάνω γὰρ βραχείας Περισπωμένη οὐ τίθεται·

Πότε δὲ Περισπᾶται ἡ Παραλήγουσα λέγομεν ἤδη.

Φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον περισπᾶται· πρῶτος· μοῦσα. πρῶτοι.

(α) Συνέπεια λέγεται ὅταν ἡ λέξις ἡ ἔχουσα τὸν τόνον ἐν τῇ ληγούσῃ ὑπάρχῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς περιόδου, καὶ οὐχὶ ἐν τῳ τέλει. ὁ Ἰωσὴφ ἀγαθὸς νέος, (ἐπὶ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἀγαθός

τοι. μοῦσαι. ὅτι ἡ αι. καὶ ἡ οι. ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ἀντὶ βραχέων λαμβάνονται, ἐξαιροῦνται τὰ Εὐκτικὰ Ῥήματα. τύπτοι. ποιήσαι. καὶ τὰ Ἐπιῤῥήματα. οἴμοι. οἴκοι. καὶ τὰ συνῃρημένα ταῦτα. λητοῖ. ποιέοι. ποιοῖ. ὅτι μακρὰν ἔχουσι τὴν δίφθογγον. Βραχὺ δὲ πρὸ βραχέος. καὶ πρὸ μακροῦ. καὶ μακρὸν πρὸ μακροῦ ὀξύνονται. Καὶ τὰ μὲν φύσει μακρὰ φωνήεντα, εἰσὶν ἀεὶ μακρά. καὶ τὰ φύσει βραχέα, ἀεὶ βραχέα ἢ Κοινὰ (α) τὰ δὲ δίχρονα ὡς λαμβανόμενα ποτὲ μὲν ὡς μακρὰ, ποτὲ δὲ ὡς βραχέα κανονίζονται οὕτως. ἵνα ἐκ τούτων καὶ τὸν Τόνον μάθωμεν.

Χρόνος μὲν οὖν τῶν φωνηέντων λέγεται ἡ μακρότης καὶ βραχύτης τῆς φωνῆς αὐτῶν. εἰσὶ δὲ Χρόνοι δύο. Μακρός. (τοῦ ὁποίου σημεῖόν ἐστι μία εὐθεῖα γραμμὴ ——) καὶ Βραχύς. (τοῦ ὁποίου σημεῖόν ἐστι μία κυρτὴ γραμμὴ υ) τὰ ὁποῖα πάλαι μὲν ἐτίθεντο ἐπάνω τῶν μακρῶν καὶ βραχέων, νῦν δὲ οὐκ ἐν χρήσει εἰσίν, ἐπειδὴ καὶ ἡ προφορὰ αὐτῶν ἐξέλιπεν. ἡ δὲ ὀνομασθεῖσα ὑπογεγραμμένη ἐν χρήσει ἐστι. καὶ πᾶν τὸ ὑπογραφόμενον μακρὸν γίνεται, καὶ Δίφθογγος καταχρηστικὴ καλεῖται.

Ὑπογράφονται δὲ ταῦτα.

,, Τῶν ὀνομάτων δοτικαὶ	εἰς ἄλφα καὶ ὠμέγα.
καὶ αἱ εἰς ἦτα λήγουσαι	ὑπογράφονται μάλα.
,, Ῥημάτων Βαρυτόνων δὲ	καὶ τῶν Περισπωμένων.
τὸ ᾳ καὶ ῃ ὠμέγα τε	ἐκ τῶν εἰς Μι ληγόντων.
,, Πλὴν Ἀορίστου τοῦ εἰς ην	τοῦ τύπου τοῦ δευτέρου.
καὶ τοῦ εἰς ω. ἐκ τῶν εἰς Μι	ὑποτακτικῆς πρώτου. (β)

Καὶ

θὸς ἐτέθη βαρεῖα, διότι ἐν συνεχείᾳ τοῦ λόγου ἐστι) ὁ Ἰωσὴφ νέος ἀγαθός ἢ ἀγαθὸς νέος ὁ Ἰωσὴφ τίθεται ὀξεῖα διότι ἐν τέλει περιόδου ἐστι, καὶ οὐκ ἐν συνεπείᾳ, καὶ ἀκολούθῳ συνεχείᾳ.

(α) Κοινὰ γίνονται τὰ βραχέα ὅταν ἀκολουθῇ ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου ἔκρινα θέσει δὲ μακρὰ, ὅταν ἀκολουθῶσι δύο σύμφωνα, ἢ ἓν ἀπὸ τὰ διπλά. ἔφθειρον, ἔκρινον, ἔξεων, ἔζων

(β) Δηλ. τοῦ Πρώτου Προσώπου τῆς Ὑποτακτικῆς τῶν εἰς Μι. ὅπερ οὐχ' ὑπογρα-

„ Καὶ ἐν τῇ μὴ ληγούσῃ δὲ
ᾄδης. ἀεί. δᾴς. ᾄδει.
„ Δηῶ. θρησκεύω. ἀηδών.
σῷος. καὶ καλλιπάρῃος.
„ Κῴδιον. καὶ καλῴδιον.
ᾠα. ᾠδή. πρῷρα. Τρῳάς.
„ Ἔτι τὸ ᾔδειν. εὕρηται.
τὰ κτητικὰ ἐπίθετα.
„ Καὶ τῶν Ἐπιρρημάτων δὲ,
ἤδη τε δὴ καὶ δηλαδή.
ὑπογράφονται ταῦτα.
θρᾷξ. πρᾷος. ῥᾴδιοι. ῥᾷστα.
γήδιον. χρῄζω. λῄζω.
ζῷον. ἀθῷος. κλῄζω.
Ἡρῴδης(κῷνος. λῷον.
τραγῳδῶ. ὑπερῷον.
καὶ πάντα τὰ εἰς ωος.
πατρῷος. καὶ ἡρῷος.
τὰ εἰς η πλὴν ὀλίγων.
ἢ. μή. νή καὶ οὐκ ἄλλων.

Περὶ Χρόνου τῆς Ληγούσης τῶν Ἰσοσυλλάβων. Τὰ Εἰς.

Ας Ἀρσενικὰ Πρωτόκλιτα μακρὸν ἔχουσι τὸ α. Αἰνείας. κοχλίας. Α. Καθαρὸν δευτερόκλ. ὀξύτονα ἢ παροξύτονα. εἰμὲν εἰσὶ μονογενῆ μακρὸν ἔχουσι τὸ α. στοὰ, λαλιά. Τροία. ῥέα. ὑγεία. πρεσβεία. σοφία. πλὴν τοῦ μυῖα. καὶ ᾦα. εἰδέ εἰσι τριγενῆ, φυλάττουσι τὸν χρόνον τοῦ τέλους τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ. θεῖος, θείου, θεία. ταχὺς, ταχέος, ταχεῖα. τετυφότος, τετυφεῖα. πλὴν τοῦ πότνιος, πότνια. καὶ δῖα, χῖα. ὡς ἐκ συναιρέσεως.

Ὅσα Παραλήγουσιν εἰς αι, τὰ μὲν δισύλλαβα ἔχουσι βραχεῖαν τὴν λήγουσαν, μαῖα. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα, μακρὰν, σεληναία.
Ὅσα λήγουσιν εἰς Δα. Θα. Λα. Μα. μακρὰν ἔχουσι τὴν λήγουσαν λήδα, κισαίθα, φιλομήλα, Διοτίμα. πλὴν τοῦ ἄκανθα, καὶ τῶν δισυλλάβων. σκύλλα, παῦλα.
Ὅσα εἰς Ρα ἔχουσι δίφθογγον εἰς τὴν παραλήγουσαν, βραχὺ ἔχουσι τὸ α. μοῖρα, πεῖρα, ἐξαιρεῖται σαύρα, αὖρα, λαύρα, ἑτέρα. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ρ. μετὰ συμφώνου, φαίδρα, μήτρα.
Ὅσα δὲ ἔχουσιν ἄλλο τι φωνῆεν εἰς τὴν παραλήγουσαν, μακρὸν ἔχουσι τὸ α.

γράφεται, ἀλλὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μόνον (ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ. ἰσῶ, ἰσᾷς, ἰσᾷ. διδῶ, διδῷς, διδῷ.

τὸ α. Θήρα, ἡμέρα, λύρα, ὥρα· πλὴν πρῶρα, καὶ σφῦρα. καὶ τῶν προπαροξυτόνων ἄγκυρα. Τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ·

Περὶ Χρόνου τῆς Παραληγούσης τῶν Ἰσοσυλλάβων.

Ἐκ τῶν εἰς Ινος μακρὸν ἔχουσι τὸ παραλῆγον δίχρονον, ὅσα κύρια ἢ προσηγορικὰ, ἢ ἐπώνυμα, ἢ ἐθνικά. Κωνϛαντῖνος, Λατῖνος, Ἰκτῖνος, Θῦνος· πλὴν ἐχίνος, καρκίνος, πίνος, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γυνή.

Τὰ εἰς Ιλος βραχὺ ἔχουσι τὸ δίχρονον, πλὴν πῖλος, σμῖλος, καὶ σπῖλος τῷ μακρῷ ἰῶτα.

Τὰ εἰς Υρος μακρὸν ἔχουσι τὸ δίχρονον, πλὴν ἁλμυρὸς, καὶ ξυρός.

Τὰ εἰς Ιμος δισύλλαβα ὁμοίως. μῖμος, πλὴν τοῦ Θύμος.

Τὰ εἰς Ινα, ὡς τὸ Μαρῖνα. καὶ τὰ εἰς Ινη δισύλλαβα καὶ ὑπερτρισύλλαβα (ἀλλὰ καὶ ἔνια τρισύλλαβα παρὰ Ποιηταῖς) μακρὰν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν. ἐξαιροῦνται εἰλαπίνη. κλίνη. καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων.

Τὰ εἰς Υνη δισύλλαβα, μακρόν. μύνη, πλὴν γυνή· Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα βραχὺ ἔχουσιν τὸ υ·

Ἐκ τῶν εἰς Υρα, τὰ μὲν προπαροξύτονα ἔχουσι μακρὸν τὸ υ· τὰ δὲ παροξύτονα καὶ τὰ δισύλλαβα, βραχὺ, Θύρα, πλὴν πλημμύρα, καὶ σφῦρα.

Ἐκ τῶν εἰς Ον οὐδετέρων, τὰ μὲν μονογενῆ βραχυπαραληκτοῦσι· πλὴν ἆθλον, φῦλον, σῦκον, σμῖλον, σκῦλον, τὰ δὲ τριγενῆ, ὡς τὰ ἀρσενικά.

Χρόνος Ληγούσης τῶν Περιττοσυλλάβων, καὶ τῆς Παραληγούσης· ἐν ταῖς λοιπαῖς Πτώσεσι. Τὰ Εἰς.

Ας· Αψ· Υψ· ἀρσενικὰ βαρύτονα, καὶ αἱ ὀξύτονοι Μετοχαὶ, καὶ τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, ἐν μὲν τῇ ὀνομαςικῇ μακρὸν ἔχουσι τὸ δίχρονον. ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Πτώσεσι, βραχύ· Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα, βραχὺ ἀεί· πλὴν ἱμὰς, ἀνδριάς·

Αν· Αρ· Ιν· μακρὸν ἔχουσι τὸ δίχρονον ἐν πάσῃ Πτώσει. παιᾶνος, δελφῖνος, κᾶρες, πλὴν Καῖσαρ·

Αυς· καὶ Ις. ὁμοίως. γαῦς, γρᾶες, λὶς, λῖες, ἴς, ἶνες· πλὴν τίς. τίνες·

Υς· καὶ Ις· δισύλλαβα ἢ τρισύλλαβα· διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχὺ ἔχουσι τὸ δίχρονον ἐν πάσῃ Πτώσει, ἐξαιροῦνται βαλβῖδος, κνημῖδος, ἀψῖδος, καὶ τὰ ἔχοντα δύο βραχέα προηγούμενα κεραμῖδος, πλοκαμῖδος·

Αξ· Υξ· καὶ Ιξ· μονοσύλλαβα μέν, βραχὺ ἔχουσι τὸ δίχρονον ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, μακρὸν δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς, βλὰξ, βλᾶκα, βλᾶκες· θρὶξ τρῖχα, τρῖχες. στὺξ, στῦγα. φρὺξ, φρῦγα. μὴ μονοσύλλαβα δὲ, εἰμὲν ἀρσενικὰ, τὴν μὲν Παραλήγουσαν βραχεῖαν (ὅτε δίχρονον ἐστι.) τὴν δὲ Λήγουσαν μακράν. λάβραξ, θώραξ, κήρυξ, φοίνιξ. εἰδὲ θηλυκὰ, βραχεῖαν μὲν τὴν λήγουσαν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ χοῖνιξ, αὖλαξ· μακρὰν δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς· τὸ δὲ ῥὰξ, καὶ θρὰξ ἀεὶ μακρὸν φυλάττει. τὰ δὲ μονοσύλλαβα θηλυκὰ βραχύνονται, πλὰξ, πλακὸς, πλάκα· καὶ ἄλλα τινά· ἡ δὲ παραλήγουσα τῆς ὀνομαστικῆς δίχρονον οὖσα, εἰμέν ἐστι πρωτότυπος, βραχυπαραληκτεῖ, εἰδέ ἐστι παράγωγος, κατὰ τὸ παράγον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἢ καὶ βραχύτερον.

Τὰ εἰς Υς ὀξύτονα καὶ περισπώμενα μονοσύλλαβα καὶ μὴ, διὰ τοῦ ος καθαροῦ κλινόμενα, μακρὸν μὲν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, ἰχθῦς, νηδὺς μῦς, κτλ. βραχὺ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς. ἰχθύος, νηδύος, μυὸς, δρυός·

Αων· καὶ Ιων. μὴ κύρια, δισύλλαβα, μακρὰν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν, μαχάων, πρίων, χιὼν, κτ·

Ιτις· καὶ Υτις θηλυκά. βραχεῖαν τὴν λήγουσαν, μακρὰν δὲ τὴν παραλήγουσαν. πολῖτις. πρεσβῦτις· καὶ ἔτι νεᾶνις.

Ισις· καὶ Υσις. εἰμὲν ῥηματικὰ, ὡς τὸ ῥῆμα. τὸ δὲ φᾶσις. (ἀπὸ τοῦ φημὶ καὶ τοῦ φαίνω) καὶ τὸ βάσις, βραχυκατάληκτα.

Πάντα τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα βραχεῖαν ἔχουσι τὴν λήγουσαν πλὴν τῶν στοιχείων· μῦ. νῦ. ξῦ. πῖ. φῖ. χῖ. ψῖ. τὴν δὲ παραλήγουσαν. τὰ μὲν καθαρὰ ἔχουσι μακράν. κῦμα. κρᾶμα. νᾶμα. τὰ δὲ

μὴ

μὴ καθαρὰ, βραχεῖαν. πύσμα, τάγμα, πλὴν πρᾶγμα. καὶ δρᾶγμα.
Ε'κ δὲ τῶν εἰς Ος, τὸ φᾶρος, τρᾶγος, πῖος, γρῖφος, σῖφος, μῖσος, μῦσος, κῦδος, φῦκος, κῦρος, ψῦχος, κῦτος, σκῦτος.

Περὶ Χρόνου Παραληγούσης τῶν Ῥημάτων. Ἐνεςώς.

Τὰ εἰς Αω. ὅσα ἔχουσι πρὸ τοῦ α φωνῆεν ἢ ρ, μακροπαραληκτοῦσιν. ἐάω, περάω. πλὴν ἀνιάω, ἀμφιάω, ἀποχράω.

Ε'κ τῶν εἰς Ανω. τὸ ἱκάνω, κιχράνω.

Τὰ εἰς Ινω. Υνω. Υρω. Υχω. μακροπαραληκτοῦσι.

Τὰ εἰς Υῶ. ὅσα ἔχουσι πρὸ τοῦ υ δύο σύμφωνα, ἢ ἄλλο μακρὸν, ἐκεῖνα μακροπαραληκτοῦσι. πτύω, ἱδρύω, ἡμύω. τὰ δ' ἄλλα διφοροῦνται.

Τὰ δὲ εἰς Ιω, ὅσα περισπώμενα, βραχυπαραληκτοῦσιν, ἐρυθριῶ, ἐςιῶ. ὅσα δὲ βαρύτονα, διφοροῦνται. μηνίω, κονίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω, καὶ τῶν δισυλλάβων. πρίω, τίω, χρίω.

Διφοροῦνται ἔτι τὸ βρίθω, πύθω, σύφω, τύφω, ψύχω, τρύχω, σμύχω, βρύχω, κύπτω, πνίγω. Τὸ δὲ πράττω, πιπράσκω, καὶ φρίττω μακροπαραληκτοῦσι. ὁμοίως καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ ὀνομάτων μακροπαραλήκτων.

Τῶν δὲ εἰς μι, ἡ μὲν λήγουσα ἀεὶ βραχεῖα, ἡ δὲ παραλήγουσα μακρά. ζεύγνυμι, θῦμι. ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικὰ τρίτα πρόσωπα εἰς Ασι. καὶ Υσι. ἱςᾶσι, φασὶ, ζευγνῦσι.

Μέλλων.

Ε'κ τῶν εἰς Ιω καὶ Υω. ὅσα διφοροῦνται ἐν τῷ ἐνεςῶτι, μακροπαράληκτον ἔχουσι τὸν μέλλοντα. μηνίσω, θύσω, κονίσω, δακρύσω.

Τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα, βραχυπαράληκτον ἔχουσι τὸν μέλλοντα. νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ, ψαλῶ.

Παρακείμενος.

Ὁ Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικός. ἰσοχρονοῦσι τῷ ἰδίῳ Μέλλοντι.

Ἀόριστος.

Ὁ Ἀόριστος ά. τῶν μὲν εἰς ἀμετάβολον μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ἔκρινα, ἐσήμανα. τῶν δὲ λοιπῶν ὁ Ἀόριστος ἰσοχρονεῖ τῷ ἰδίῳ Μέλλοντι.

Τὰ εἰς Θι Προστακτικὰ δισύλλαβα, καὶ οἱ εἰς ναι Ἀόριστοι τῶν Βαρυτόνων Ἀπαρεμφάτων, μακρὰν ἔχουσι τὴν Παραλήγουσαν. κλῦθι, φᾶθι, κρῖναι, φᾶναι. ἐκ τοῦ φαίνω. πλὴν τοῦ ἴθι, καὶ ἴσθι. τὸ δὲ φάναι ἐκ τοῦ φημὶ, Ἐνεστῶτος χρόνου ἐστι. καὶ οἱ ἐνεστῶτες εἰς αναι καὶ υναι τῶν εἰς Μὶ, βραχυπαραληκτοῦσιν, ἱστάναι, ζευγνύναι. πλὴν τοῦ εἶναι.

Ἐκ τῶν εἰς Σαι Ἀπαρεμφάτων, καὶ ἐκ τῶν εἰς Ον Ἀορίστων πρώτων τῆς Προστακτικῆς, μακρὸν ἔχουσι τὸ παραλῆγον δίχρονον. τὸ θῦσαι. καὶ θῦσον· τὸ λῦσαι, καὶ λῦσον· μῦσαι, καὶ μῦσον. κῦσαι, καὶ ὗσαι· Καὶ ἔτι τὰ ἔχοντα τὸ α ἐκ τῶν εἰς αω γινόμενα. ἐᾶσαι, περᾶσαι. καὶ ἔτι τὸ πρᾶξαι.

Ἐκ τῶν Παρακειμένων τοῦ παθητικοῦ ἀπαρεμφάτου οἱ ἀπὸ δισυλλάβου ῥήματος εἰς ω καθαροῦ γινόμενοι, καὶ μὴ προσλαμβάνοντες σ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. θύω, τέθυμαι, τεθῦσθαι. δύω, δέδυμαι, δεδῦσθαι. χέω, κέχυμαι, κεχῦσθαι, λύω, λέλυμαι, λελῦσθαι· φύω, πέφυμαι, πεφῦσθαι. Τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ πέπαμαι, πεπᾶσθαι. κέκραμαι, κεκρᾶσθαι. πέπραμαι, πεπρᾶσθαι. ἕσταμαι, ἑστᾶσθαι. πέπραγμαι, πεπρᾶχθαι. ἶγμαι, ἶχθαι·

Πᾶσα Μετοχὴ ἐνεργητικὴ θηλυκοῦ γένους παροξύτονος, Λήγουσαν μὲν ἔχει βραχεῖαν. Παραλήγουσαν δὲ μακράν. τετυφεῖα, τιθεῖσα, ἱστᾶσα, ζευγνῦσα, φῦσα·

Περὶ τῆς Ληγούσης τῶν Πλαγίων Πτώσεων·

Ἡ Γενικὴ καὶ Δοτικὴ τῶν μὲν Ἰσοσυλλάβων μακρὰν ἔχει τὴν λήγουσαν. τῶν δὲ Περιττοσυλλάβων, βραχεῖαν.

Ἡ Αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ὁμοία κατὰ τὸν Χρόνον μὲ τὴν

Ὀνομαστικὴν, τῶν δὲ Περιττοσυλλάβων, μὲ τὴν Γενικήν·
Πᾶσα Κλητικὴ τὸν Ἴσον Χρόνον μὲ τὴν Ὀνομαστικήν. Αἰνείας, ὦ Αἰνεία. ἢ καὶ ἐλάττονα· Προφήτης, ὦ Προφῆτα· μείζονα δὲ οὐδέ ποτε·
Ἡ Δυϊκὴ Ὀνομαστικὴ καὶ Κλητικὴ, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. τῶν δὲ Περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ.
Ἡ Δυϊκὴ καὶ Πληθυντικὴ Γενικὴ ἀεὶ μακροκαταληκτεῖ, εἰς οιν καὶ ων
Ἡ Πληθυντικὴ Ὀνομαστικὴ καὶ Κλητικὴ ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ·
Ἡ Δοτικὴ Πληθυντικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ, τῶν δὲ Περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ.
Ἡ Αἰτιατικὴ Πληθυντικὴ τῶν μὲν Ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ, τῶν δὲ Περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ·

Περὶ Πνευμάτων·

Πνεύματα εἰσὶ δύο, ὡς εἴρηται. Δασεῖα ʽ καὶ Ψιλὴ ʼ·
Καὶ πᾶσα μὲν λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ὁποῖα δὲ δασύνονται προεγράφη. φύλ· 4.

Περὶ Παθῶν.

Πάθη κατὰ γραμματικοὺς εἰσὶν ἐκτροπαί τινες τοῦ φυσικοῦ χαρακτῆρος τῶν λέξεων. Τοιαῦτα δέ εἰσιν, ὁ Διπλασιασμὸς, καὶ ἡ μεταβολὴ τῶν Συμφώνων. ἡ Συναλοιφὴ τῶν Φωνηέντων. ἡ Διάλυσις. ἡ Μετάθεσις τοῦ Τόνου· καὶ ὁ Ἐφελκυσμὸς ἴσως.

Διπλασιάζονται ἐκ τῶν Συμφώνων τὰ Μέσα, τὰ Ψιλά, τὰ Ἀμετάβολα, καὶ τὸ Σ. Γίνεται δὲ ὁ Διπλασιασμός.

Α΄. Ἀπὸ Παραγωγῆς· καθὼς τὰ εἰς σα, ὅσα γίνονται ἀπὸ Ἀρσενικῶν ληγόντων εἰς ξ. ψ· καὶ σ· ἄναξ, ἄνασσα. φάψ, φάσσα. χαρίεις, χαρίεσσα. λίβυς, λίβυσσα. καὶ ἐκ τοῦ τίνω, τιννύω· κτείνω, κτεινύω. κτ·

Β΄. Ἀπὸ Συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ ρ. ῥίπτω, ἐῤῥίπτον.

Γ΄. Ἐκ συνθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται Διπλασιασμὸς Συμφώνου, ἢ ἀπὸ Συμπτώσεως χωρὶς Μεταβολῆς. ὡς τὰ, Ἐκκλησία, σύννους. καὶ τὰ ἀπὸ ρ ἀρχόμενα ὅταν συντεθῶσι μὲ ὁποιονδήποτε μόριον, Ἐπίῤῥημα, ἄῤῥωστος (πλὴν τῆς Πρὸς καὶ Ευ. Πρόσρημα, εὔρωστος.)

Η΄ ἀπὸ μεταβολῆς, αἱ γὰρ προθέσεις αἱ λήγουσαι εἰς ν. ὅταν συντεθῶσι μὲ λέξεις ἀρχομένας ἀπὸ γ. λ. μ. ρ. σ. μεταβάλλουσι τὸ ν εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια Σύμφωνα, ἐξ ὧν ἄρχονται αἱ ἑπόμεναι λέξεις. (καὶ τότε γίνεται Διπλασιασμὸς συμφώνων ἐκ Μεταβολῆς) ὡς τὰ, ἐγγηράσκω, συγγενὴς, ἐλλιμενίζω, συλλαλῶ, ἔμμετρος, σύμμετρος, συῤῥάπτω, συσσείω (πλὴν τῆς ἐν πρὸ τοῦ ρ, καὶ σ καὶ λ. ἐνράπτω, ἐνσείω, ἐνζητῶ. καὶ πλὴν τῆς Σὺν πρὸ τοῦ ζ. ἢ πρὸ δύο συμφώνων ἀποβαλλούσης τὸ ν. συζητῶ. συστέλλω, σύσκηνος. (α)

Δ΄. Διὰ τὸ μέτρον παρὰ τοῖς Ποιηταῖς μόνον, ὅττι, ἔδδεισε. ὥσπερ διπλασιάζουσι τὸ β. δ. π. ἀπὸ μεταβολῆς προηγουμένου τ. κάββαλεν, ἀπὸ κατέβαλε. κάππεσεν, ἀπὸ κατέπεσε. καδδὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ δέ. Ποιητικὰ δὲ ταῦτα.

Ε΄. Ἀπὸ Κανόνων καὶ παραδόσεως. ὅτι τὰ εἰς ιλλα ὀνόματα, καὶ τὰ εἰς λω ῥήματα, ὅσα οὐκ ἔχουσι φύσει μακρὰν παραλήγουσαν διὰ δύο λλ γράφονται. ἅμιλλα, σκύλλα, θάλλω, μέλλω. ποικίλλω, ἀγγέλλω, βδύλλω, ὄλλω. (πλὴν θέλω, πέλω, ἔλω, καὶ μέλει.) ὅτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸς Σύνθετα διπλασιάζουσι τὸ λ. καλλίτερος, κάλλιστος.

Ἔτι ἐκ Παραδόσεως καὶ ἄλλα πολλὰ, κάδδος, ἵππος, κόκκος. Ἀττική. πίννα, γλῶσσα, Σάββατον, πόῤῥω, καὶ ἄλλα πολλά. περὶ ὧν ἐν τοῖς λεξικοῖς παρατηρητέον.

Μεταβολὴ δὲ γίνεται τοῦ Ν. πρὸ μὲν τοῦ κ. χ. ξ. εἰς γ. ἐγκέφαλος συγχέω, σύγξενος. πρὸ δὲ τοῦ β. π. φ. ψ. εἰς μ. σύμβουλος, συμπότης, σύμψηφος, σύμφωνος.

Συνα-

(α) Οὕτω καὶ τὸ ἄγαν πρὸ παντὸς συμφώνου, ἀγάζηλος, ἀγασθενὴς, πλὴν πρὸ τοῦ ν. ἀγάννιφος.

Συναλοιφή.

Η δὲ Συναλοιφὴ γίνεται κατὰ τρόπους τρεῖς· κατὰ Θλίψιν, κατὰ Κρᾶσιν, κατὰ Συναίρεσιν. παρὰ Γραμματικοῖς.
Θλίψις ὀνομάζεται ἡ ἀποβολὴ ἑνὸς βραχέος φωνήεντος ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως, ὅταν ἄρχηται ἡ ἑπομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος. ἀποβάλλονται δὲ ἀεί. τὸ ε· τὸ ο· καὶ τὸ α. ι· αι· οι· βραχέα ὄντα· φέρ' εἰπέ, τοῦτ' ἐμὸν, ἄρ' οὗτος, οὐδ' ἔφη, κατ' ἐμὲ, ἐπ' αὐτὸν, βούλομ' ἐγὼ, οἴμ' ὡς ἄχθομαι.
Ἀκολουθεῖ ἐνίοτε σὺν τῇ θλίψει καὶ μεταβολὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ· ὅταν τὸ ἑπόμενον φωνῆεν δασύνεται· ἐφ' ἡμᾶς, ἀφορᾷ.

Κρᾶσις.

Κρᾶσίς ἐστι δύο Φωνηέντων ἕνωσις, ἢ εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν, ἀληθέων, ἀληθῶν, ποιέω, ποιῶ. ἢ εἰς ἕτερόν τι, ἀληθέα, ἀληθῆ.
Καὶ ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως γίνεται, καθὼς εἰς τὰ περισπώμενα ῥήματα καὶ ὀνόματα, ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως Ἀττικῶς εἰς ἐνίας λέξεις μόνον. τὸ ἐμὸν, τοὐμόν· τἀμά· πρὸ ἔργου, προὔργου.
Σημεῖον δὲ τῆς ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως Κράσεως, ἢ τῆς θλίψεως, τίθεται μία ψιλὴ, καλουμένη Ἀπόστροφος. κατ' ἐμὲ, τοὐμὸν, προὔδωκεν ὁ προὔχων, ὡς ἐγᾦμαι.

Συναίρεσις.

Συναίρεσίς ἐστιν, ἕνωσις δύο Φωνηέντων φυλαττομένων, ἢ καὶ τῶν δύο, πλὴν ἑνουμένων εἰς μίαν Δίφθογγον. ὄφεϊ, ὄφει, πόλεϊ, πόλει· νηρηΐδες, νηρῇδες· ἢ φυλαττομένου τοῦ ἑνὸς μόνον. ἀληθέες, ἀληθεῖς· ποίεε, ποίει· αἰδόος, αἰδοῦς· χρύσοε, χρύσου·
Θλίψις ὁμοῦ καὶ Κρᾶσίς ἐστιν εἰς τὸ κἀγὼ, κἀκεῖνος, καὶ εἰς τὸ ἅτερος, ἁτέρα· ἀντὶ ὁ ἕτερος, καὶ ἡ ἑτέρα. ἅμα δὲ καὶ Μεταβολὴ ἐν τῇ Γενικῇ καὶ Δοτικῇ, τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου, τοῦ ἑτέρου, θατέ-

θατέρου· τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ. οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πτώσεις, ὅπου τελειώνει τὸ ἄρθρον εἰς ν, ἢ σ· ὅρα φύλ· 72

Διάλυσις·

Διάλυσίς ἐστιν ὁ διαχωρισμὸς δύο Φωνηέντων, ἵνα μὴ νομίζωνται τὰ δύο ὡς μία Δίφθογγος· Σημεῖα δὲ αὐτῆς εἰσι δύο στιγμαί· τιθέμεναι ἄνω τοῦ χωριζομένου Φωνήεντος· παῖς, πάϊς. ἀληθεῖ, ἀληθέϊ· γήρᾳ γήραϊ· αὖλος, ἄϋπνος·

Διάλυσις ἔτι ἐστὶ καὶ ὁ διαχωρισμὸς δύο Συλλαβῶν, ἵνα μὴ νομίζωνται ὡς μία λέξις. Σημεῖον δὲ ταύτης, ἡ διαστολὴ, τιθεμένη ἐν μέσῳ δύο συλλαβῶν. ὅ, τε Πέτρος, τό, τε παιδίον, ὅ, τι ἂν εἴπωσι· πρὸς διαφορὰν τοῦ ὅτε, τότε, καὶ ὅτι·

Μετάθεσίς Τόνου. ἢ Ἐγκλινόμενα·

Συμβαίνει πολλάκις καὶ Μετάθεσις τοῦ Τόνου ἀπὸ μιᾶς λέξεως εἰς ἄλλην. ἕλκει γὰρ ἡ ἡγουμένη τὸν Τόνον τῆς ἑπομένης· καὶ τοῦτο ὀνομάζεται Ἔγκλισις Τόνου, γινομένη ἐπὶ μονοσυλλάβων ἢ δισυλλάβων λέξεων. καὶ αἱ λέξεις λέγονται Ἐγκλινόμεναι.

Ἐγκλίνονται οὖν ἐκ τῶν ἄρθρων ταῦτα. τοῦ. τῷ. ὅταν λαμβάνωνται ἀντὶ Ἀορίστων, καὶ επακολουθῶσιν ἢ εἰς ὄνομα, διδασκάλου του. ἢ εἰς τὸ ἄρθρον, Ὁ. ὅτου.

Ἐκ τῶν Πρωτοτύπων Ἀντωνυμιῶν αἱ πλάγιαι Πτώσεις τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ὅταν ἕπωνται. ἤκουσάς μου, ἔτυψά σε, ἔδωκα οἱ. ἐφίλησα ἑ· καὶ τοῦ Δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. σφὲ, σφίν. οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Πληθυντικοῦ: σφῶν, σφίσι, σφάς. Ἔτι ἐγκλίνεται καὶ ἡ Ἀόριστος, Τις κατὰ πᾶσαν πτῶσιν.

Ἐκ τῶν Ῥημάτων τὸ εἰμὶ, καὶ φημὶ κατὰ πάντα ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον, πλὴν τοῦ εἶ, καὶ φής·

Ἐκ τῶν Ἐπιῤῥημάτων τὸ πως. ποτε. ποθεν. ἀόριστα ὄντα.

Ἐκ τῶν Συνδέσμων ὁ τε. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ, πλὴν τοῦ Μήν.

Καὶ

Καὶ εἰμὲν τὸ ἡγούμενον ὑπάρχει ὀξύτονον, ἢ περισπώμενον, τότε τὸ ἑπόμενον, κἄν τε μονοσύλλαβον τύχῃ, κἄν τε δισύλλαβον, ἀποβάλλει διόλου τὸν ἴδιον τόνον. ὁρῶ σε. ὁρῶ τινα. πατήρ σου, πατήρ τινος. καλός τις, ποῦ ἐστι, πατήρ ἐστι, ἤ φησιν, ὁ πατήρ φησι. καὶ ἡ μὲν περισπωμένη σώζεται. ἡ δὲ διὰ τὴν συνέπειαν Βαρεῖα μεταβάλλεται εἰς Ὀξεῖαν.

Εἰδὲ τὸ ἡγούμενον ὑπάρχει προπαροξύτονον ἢ περισπώμενον, τότε προστίθεται ὁ Τόνος τοῦ ἑπομένου εἰς τὴν λήγουσαν τοῦ ἡγουμένου. ἄνθρωπός τις. ἤκουσέ μου. ἤκουσέ σου. δέδωκέ οἱ. ἐφίλησά ἑ. ἄνθρωπός ἐστι, ἄνθρωπόν τινα. τὸ σῶμά σου. σῶμά ἐστι. τὸ οἴκημά σου. τῆς φύσεώς σου. πνεῦμά τινος. φυλάτε. τοῦτό γε. κτ. Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἑπόμενα εἰς λέξιν ἔχουσαν τὴν λήγουσαν θέσει ἢ φύσει μακράν. ἅπερ εἰμὲν μονοσύλλαβά εἰσιν, ἐγκλίνονται ἀποβάλλοντα διόλου τὸν τόνον. αὖλαξ τις, εἰδὲ δισύλλαβα, φυλάττουσιν αὐτόν. αὖλαξ ἐστί.

Ἐὰν δὲ τὸ ἡγούμενον, παροξύτονον ᾖ, τότε τὸ ἑπόμενον, εἰμὲν μονοσύλλαβόν ἐστι, ἀποβάλλει τὸν οἰκεῖον τόνον. ἀνθρώποις μου, δόξα σοι. εἰδὲ δισύλλαβον, φυλάττει τὸν τόνον. ἀνθρώπου τινὸς, λέξις ἐστί.

Σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ μόρια ταῦτα, ὅσα εἴπομεν ὅτι ἐγκλίνονται, αὐτὰ ταῦτα πάλιν οὐκ ἐγκλίνονται κατὰ τοὺς ἑξῆς τρόπους.

1 Ὅταν ὦσιν ἀρκτικὰ λόγου. εἰσὶν ἄνθρωποι. φησὶν ὁ σοφός. σοῦ ἀκούω. οἷ δέδωκα.

2 Ὅταν ἀφαιρῆται τὸ τελευταῖον φωνῆεν τοῦ δεχομένου τὸν τόνον. ἔτ᾽ ἐστί.

3 Ὅταν παρεμπέσῃ μεταξὺ μονοσύλλαβόν τι. ἄνθρωπος δ᾽ ἐστί.

4 Ὅταν ὁρικῶς ὀνομάζηται τὸ ἐγκλινόμενον μόριον, οὕτω. τὸ μοί, Ἀντωνυμία ἐστὶ, τὸ φημὶ ῥῆμά ἐστι.

5 Ὅταν αἱ Ἀντωνυμίαι διαστέλλουσι πρόσωπα. ἀκούει Τρύφων σοῦ. (μόνου δηλ.) καὶ οὐ θέανος. καὶ ἐν αὐτοπαθείᾳ. ταῦτα γὰρ οἷ συνέγνωκα κακά.

6 Ὅταν παρεμπίπτωσιν ὑποδιαστολαί. τὸ γὰρ πῦρ, φησί, περισπᾶται.

7 Ὅ-

3 Ὅταν αἱ πλάγιαι τῆς πρωτοτύπου ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου πίπτωσι· διὰ σὲ, δί ἐμὲ, ἐπ' ἐμοὶ, κατὰ σοῦ, πλὴν τῆς πρός με·

Τὸ δὲ ἐςὶν ἀναβιβάζει τὸν τόνον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Παραλήγουσαν, ἢ ὅταν τίθηται ἐν ἀρχῇ λόγου. ἔςιν ἡμῖν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔςιν ἡμῖν χρήματα· ἢ ὅταν ἀκολουθῇ εἰς τὰ ἑξῆς μόρια. καὶ ἔςιν οὐκ ἔςιν. ἀλλ' ἔςιν. ναὶ ἔςιν. ὡς ἔςιν. εἰ ἔςιν. καὶ τοῦτ' ἔςιν· ἆρ' ἔςιν.

Συνεγκλιτικὰ λέγονται τὰ εἰρημένα, ὅταν ἕπωνται ἀλλήλοις. Καὶ εἰ μὲν δισύλλαβά εἰσι, τότε δέχονται τὰ ἡγούμενα τὸν τόνον τῶν ἑπομένων· οὐδέποτέ φασι· τινές του φείσονται. εἰδὲ μονοσύλλαβα, τὸ πρῶτον δέχεται τὸν τόνον τοῦ δευτέρου, καὶ τὸ τρίτον τὸν τόνον τοῦ τετάρτου. εἴμοι τίς γε λέξει·

Ἔτι εἰσί τινα τῶν μονοσυλλάβων, τὰ ὁποῖα καθ' ἑαυτὰ μὲν οὐκ ἔχουσι τόνον, λαμβανουσι δὲ ὀξεῖαν, ὅταν ἀκολουθῇ τι τῶν ἐγκλινομένων· ὡς τὰ, ὅ γε, ἥ γε, οἵ δε, εἴ τε, οὔ πω, ὥ ςε, ὥς περ, ὥς που, οὕ τω καὶ τὸ, εἴ τις, ἔν τινι, εἴς τινα, ἔκ τινος, οὔ τις, ὥς τις·

Τὸ δὲ οὐ, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ὂν, δέχεται ὀξεῖαν. ἐγὼ δὲ οὔ·

Περὶ Στίξεως.

Στίξις ἐςὶν ἡ προφορικὴ ςάσις τοῦ λόγου, ὅταν προφέρῃς αὐτὸν, ἢ ὅταν ἀναγινώσκῃς τὰ γεγραμμένα.

Σημεῖα δὲ τῆς ςίξεως ἐν τοῖς γεγραμμένοις, εἰσὶ ταῦτα.

Η Τελεία ςιγμή (.) τιθεμένη ἔμπροσθεν τῆς λέξεως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κενοῦ διαςήματος, ὅταν λαμβάνῃ τέλος τὸ νόημα τῆς περιόδου. ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε.

Ἡ Μέση (,) ἡ ὁποία καὶ ὑποςιγμὴ καὶ ὑποδιαςολὴ λέγεται, τίθεται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὅταν τὸ νόημα ὑπάρχῃ ἀτελές. οὕτω, μάλιςα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾷς·

Ἡ Κρεμαμένη (·) τίθεται ὀλίγον ἀνωτέρω, ὅταν καί τοι τὸ νόημα

ἐντε-

ἐντελὲς, ὅμως ἐπακολουθεῖ ἔτι καὶ ἄλλη περίοδος ἀποδιδομένη εἰς τὴν προηγουμένην. οὕτω. „ Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη.

Παρένθεσις δὲ ἡ διὰ μέσου ἐςὶν ἡ παρεμπίπτουσα περίοδος μεταξὺ τῆς διηγήσεως. ἡ ὁποία καὶ ἂν ἐλλείπῃ, οὐ παραβλάπτεται ἡ προτέρα ἔννοια. καὶ σημεῖα μὲν ταύτης εἰσὶ, δύο καμπύλαι γραμμαί ( ) ἢ καὶ δύο ὑποςιγμαὶ, , πρὶν καὶ μετὰ, προφέρεται δὲ μὲ φωνὴν ταπεινοτέραν ἀπὸ τὴν πρώτην. ὁρᾷ τὸν λίθον (ἦν γὰρ μέγας σφόδρα) ὅτι ἀποκεκύλιςαι τοῦ τάφου.

Παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις συνηθίζεται καὶ τὸ Θαυμαςικὸν σημεῖον! ἐμφαντικὸν θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως. ὦ, πόσων ἀγαθῶν ἐςέρημαι! φεῦ τῶν κακῶν!

Περὶ Ἐφελκυσμοῦ.

Ἐφελκυςικὰ λέγονται τὸ ν. καὶ τὸ σ. ἐφέλκουσι δὲ τὸ μὲν ν. αἱ Δοτικαὶ Πληθυντικαὶ αἱ λήγουσαι εἰς σι. καὶ τὰ Ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς ε. καὶ εἰς σι. ὅταν ἕπεται φωνῆεν. ἀποβάλλουσι δὲ αὐτὸ, ὅταν ἕπεται σύμφωνον. οἷον, πᾶσιν ἔδωκεν ἀργύρια. πᾶσι δέδωκε χρήματα. τοῖς διδάσκουσιν οὐ πιςεύουσιν οἱ Χριςιανοί. τοῖς διδάσκουσι πιςεύουσι πάντες. (ἔτι καὶ τὸ πέρυσιν) Τὸ δὲ σ. ἕλκουσιν αἱ λέξεις, ἄχρι, μέχρι, οὕτω. μέχρις οὗ, ἄχρις ἑσπέρας, οὕτως εἶπε, καὶ μέχρι τούτου, ἄχρι τῆς ἡμέρας, οὕτω λέγει.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου, οὐ, ἐφέλκεται κ. ὅταν ἀκολουθῇ φωνῆεν ψιλούμενον, οὐκ ὀνομάζω. οὐκ εἶπε. Τρέπεται δὲ πάλιν αὐτὸ εἰς χ. ὅταν ἀκολουθῇ φωνῆεν δασυνόμενον. οὐχ ὁρῶ.

Περὶ Δευτέρου Παρακειμένου, καὶ Δευτέρου Ἀορίςου.

Ὁ μὲν δεύτερος Παρακείμενος σχηματίζεται κατὰ τὸν πρῶτον, ὁ δὲ β. Ἀόριςος, κατὰ τὸν Παρατατικὸν τοῦ πρώτου τύπου τῶν βαρυτό-

νων

γων ῥημάτων. φυλάττουσι δὲ ἔν τε τῇ Ληγούσῃ καὶ Παραληγούσῃ τοὺς ἑξῆς Κανόνας.

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς ἔχῃ ἓν ἁπλοῦν σύμφωνον εἰς τὴν λήγουσαν, φυλάττει αὐτὸ καὶ ὁ δεύτερος Παρακείμενος, καὶ ὁ δεύτερος Ἀόριστος· λείπω, λείψω, λέλειφα. λέλειπα, ἔλιπον· βρίθω, βρίσω, βέβρικα, βέβριθα. πλὴν τοῦ σμύχω, σμύξω, ἔσμυγον· καὶ ψύχω, ψύξω, ἔψυχα, ἔψυγα, ἔψυγον, ἐψύγην.

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς λήγῃ εἰς ζ· ἢ εἰς δύο ττ· ὁ δὲ Μέλλων ἔχῃ ξ· τότε ὁ β· Παρακείμενος, καὶ β΄· Ἀόρ· ἔχουσι τὸ γ. κράζω, κράξω, κέκραχα, κέκραγα, ἔκραγον· σφάττω, σφάξω, ἔσφαχα, ἔσφαγα· (ἐξ οὗ σφαγὴ) ἔσφαγον, ἐσφάγην. πλήσσω, πλήξω, πέπληχα, πέπληγα· (ἐξ οὗ πληγὴ) ἔπληγον, ἐπλήγην, καὶ ἐπλάγην. πλὴν τοῦ πέφρικα·

Ὅταν ὁ Μέλλων τοῦ εἰς ζω Ἐνεστῶτος λήγῃ εἰς σω, τότε ἔχουσι δ· φράζω, φράσω, πέφρακα (ἄχρ.) πέφραδα, ἔφραδον.

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς προφέρεται καθαρῶς· τότε καὶ αὐτοὶ ὁμοίως· ἀκούω, ἀκούσω, ἤκουκα, ἤκοα κοινῶς (καὶ ἀκήκοα Ἀττικῶς·) ἤκοον·

Ὅταν δὲ ἔχῃ ὁ Ἐνεστὼς δύο σύμφωνα εἰς τὴν λήγουσαν, τότε αὐτοὶ ἢ φυλάττουσι σπανίως καὶ τὰ δύο· ὡς τὸ ῥέγκω (τὸ ῥέγχω) ῥέγξω, ἔῤῥογκα. ἢ φυλάττουσι τὸ πρῶτον σύμφωνον· τύπτω, τέτυφα, τέτυπα (ἐξ οὗ τύπος) ἔτυπον. τέμνω, τεμῶ, τέτμηκα, τέτομα. (ἐξ οὗ τόμος, καὶ τομεύς·) ἔταμον· ἢ τρέπουσι τὸ ἡγούμενον ψιλὸν π· εἰς τὰ μέσον β. καλύπτω, καλύψω, κεκάλυφα, κεκάλυβα. (ἐξ οὗ καλύβη) κρύπτω, κρύψω, κέκρυφα, κέκρυβα· (ἐξ οὗ καὶ κρυβὴ) ἢ τρέπουσιν αὐτὸ τὸ ψιλὸν π· εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ φ· (καὶ τότε εἰσὶν οἱ αὐτοὶ Παρακείμενοι, καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι,) σκάπτω, σκάψω, ἔσκαφα (ἐξ οὗ σκαφὴ) ἐσκάφην. ῥίπτω, ῥίψω, ἔῤῥιφα, ἐῤῥίφην· βάπτω, βάψω, βέβαφα, (ἐξ οὗ βαφὴ) ἐβάφην·

Περὶ τῆς Παραληγούσης, τοῦ Β΄. Παρακειμένου.

Ἐὰν τὸ Ῥῆμα ὑπάρχῃ βαρύτονον, φυλάττει ὁ δεύτερος Παρακεί-

κείμενος τὴν Παραλήγουσαν τοῦ πρώτου, τέτυφα, τέτυπα.

Ἐξαιρεῖται·

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς λήγῃ εἰς λω· τότε τρέπεται ἡ παραλήγουσα εἰς η· Ἀττ· θάλλω. τέθηλα, μέλλω, μέμηλα.

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς παραλήγῃ τῇ αι. τότε ὁ δεύτερος Παρακείμενος τρέπει τὸ α. εἰς η. καὶ τὸ ι. ὑπογράφεται, χαίνω, κέχηνα, φαίνω, πέφηνα· Ἐὰν δὲ τὸ Ῥῆμα ὑπάρχῃ περισπώμενον, μὴ καθαρὸν ἐν τῇ ληγούσῃ (τὰ γὰρ περισπώμενα καθαρὰ οὐκ ἔχουσι δευτέρους Παρακειμένους) τότε καὶ τὴν Παραλήγουσαν τοῦ Ἐνεστῶτος φυλάττει, καὶ τὸ ληκτικὸν σύμφωνον αὐτοῦ· δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα (ἐξ οὗ δοῦπος) ἔδουπον. βολῶ (τὸ βάλλω) βολήσω, βεβόληκα, βέβολα (ἐξ οὗ βολὴ, καὶ διάβολος, καὶ καταβολεὺς) πλὴν τοῦ ὀλῶ, ὀλέσω, ὤλεκα, ὦλα. μὴ φυλάττοντος τὴν Παραλήγουσαν διὰ τὴν χρονικὴν αὔξησιν· (α)

Περὶ τῆς Παραληγούσης τοῦ δευτέρου Ἀορίστου.

Ὅταν ὁ Ἐνεστὼς παραλήγῃ τῇ αυ. ἀποβάλλει ὁ Ἀόριστος δεύτερος τὸ υ. παύω, ἔπαον.

Ὅταν παραλήγῃ τῇ ει· ἀποβάλλει ὁ Ἀόριστος δεύτερος τὸ ε. λείπω, ἔλιπον. ἐξαιροῦνται οἱ τρισύλλαβοι Ἀόριστοι δεύτεροι τῶν Ῥημάτων τῶν ληγόντων εἰς ἀμετάβολον ἀποβάλλοντες τὸ ι. καὶ φυλάττοντες· ὀφείλω· ὤφελον.

Ὅταν παραλήγῃ τῇ ευ. ἀποβάλλει τὸ ε· φεύγω, ἔφυγον.

Ὅταν παραλήγῃ τῇ ου. ἀποβάλλει τὸ υ. ἀκούω, ἤκοον·

Ὅταν παραλήγῃ τῷ η· τρέπει αὐτὸ εἰς α. λήβω, ἔλαβον. πήθω, ἔπαθον·

Ὅταν δὲ εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ Ἐνεστῶτι ε· ἢ ει. προηγουμένου, ἢ ἑπομένου ἀμεταβόλου, τότε τὸ ε. τρέπεται εἰς α· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· τέμνω, ἔταμον. κείρω, ἔκαρον. τρέπω, ἔτραπον. (πλὴν τοῦ γείνω, ἔγενον, ἐξ οὗ ἐγενόμην.)

 Ἔχου-

(α) Τῶν Περισπωμένων πάνυ ὀλίγον εὑρίσκονται β΄. Παρακείμενοι καὶ Ἀόριστοι, κτυπῶ, ἔκτυπα, ἔκτυπον. δουπῶ, δέδουπα, ἔδουπον ἀνωγῶ, ἤνωγα, ἤνωγον χραισμῶ, ἔχραι-

Ἔχουσι ἐνιὰ τῶν βαρυτόνων Ῥημάτων τοῦ δευτέρου τύπου, καὶ Μέσους Ἀορίςους δευτέρους, καὶ Μέσους Μέλλοντας δευτέρους, οἵτινες φυλάττουσιν ἐν τῇ Παραληγούσῃ, τὸ σύμφωνον τῆς ληγούσης τοῦ Ἀορίςου δευτέρου· ἐξ οὗ καὶ παράγονται.

Περὶ Ἀττικῶν Παρακειμένων.

Οἱ Ἀττικοὶ εἰς τοὺς πρώτους καὶ δευτέρους Παρακειμένους ἐνίων ῥημάτων, ἀρχομένων ἀπὸ α. ε. ο· προςιθέασι τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ Ἐνεςῶτος, καὶ εἰμὲν ἐςὶ τρισύλλαβος ὁ Παρακείμενος, ποιοῦσι τὴν Παραλήγουσαν βραχεῖαν. ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουα· καὶ Ἀττικῶς ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα. ἐλεύθω, ἤλευθα· ἐλήλυθα· ὀρύττω, ὤρυχα, ὀρώρυχα· Εἰδὲ ἐςὶ δισύλλαβος, οὐ ποιοῦσι βραχεῖαν. ὀλῶ, ὦλα, ὄλωλα·

Εἰς ἐνίους παρωχημένους προςιθέασιν ἓν ἐψιλὸν, ὁρῶ, ἑώρων, ἑώρακα· ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνηκα, ἐώνηκα· ἑάλωκα. οὗρουν, ἐούρουν.

Ἀπὸ Παρακειμένων τῶν ἀπὸ λ. ἢ μ· ἀρχομένων Ῥημάτων, ἐκβάλλουσι τὸ πρῶτον σύμφωνον, καὶ προςιθέασι ι· ποιοῦντες εἰς δίφθογγον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. λήβω, λήψω, λέληφα, εἴληφα. μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι. Ἀπὸ ὑπερσυντελικῶν πάντων τῶν παρωχημένων ἀφαιροῦσι τὴν χρονικὴν καὶ συλλαβικὴν αὔξησιν·

Ἰωνικῶς ἀποβάλλεται τὸ κ. ἀπὸ τῶν εἰς κα· Παρακειμένων, γινομένης καὶ τῆς Παραληγούσης βραχείας, ἂν ὑπάρχῃ μακρά. ἕςηκα, ἕςαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια.

Ὅταν Μέλλων δισύλλαβος ἔχει εἰς τὴν λήγουσαν ψ. ἢ ξ. καὶ εἰς τὴν Παραλήγουσαν ε. τότε οἱ Ἀττικοὶ τρέπουσι τὸ ε. εἰς ο. πέμψω. πέπεμφα. πέπομφα. βρέξω, βέβρεχα, βέβροχα· λέξω, λέλεχα, λέλεγα, καὶ Μέσ. λέλογα.

Ὅταν δὲ ἔχῃ εἰς τὴν λήγουσαν σ. ἢ ξ. καὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν ει. τότε ἐν τῷ δευτέρῳ Παρακειμένῳ τρέπουσι τὸ ε. εἰς ο. καὶ τὸ ι. προσγράφουσιν. εἴδω, εἴσω. εἶκα, οἶδα. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποι-

ἔχρειστμον. ὀλισθῶ, ὤλισθον, ἁμαρτῶ, ἥμαρτον βλαςῶ, ἔβλαςον. εὑρῶ, εὗρον, καὶ σπῶ, ἔσπον.

πέποιθα. εἴκω, εἴξω. εἶχα, οἶκα. καὶ ἔοικα. δείδω, δείσω, δέδεικα, δέδοιδα· καὶ τροπῇ τοῦ δ. εἰς κ. (διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν τριῶν δ) δέδοικα·

Τοῦ Πρώτου Τύπου. οἱ Καλούμενοι δεύτεροι Παρακείμενοι· καὶ δεύτεροι. Ἀόριστοι·

Ἔγκλισις Ὁριστική·

Παρακ β′. Τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. (δ) τετύπατον, τετύπατον τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ἀόριστ. β′. Ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. (δ) ἐτύπετον, ἐτυπέτην·

Μέλλων β′. Τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· (δ) τυπεῖτον.

Προστακτική.

Ἀόριστ. β′. Τύπε, τυπέτω. (δ. τύπετον, τυπέτων) Τύπετε, τυπέτωσαν· (α)

Παρακ. β′. Τέτυπε, τετυπέτω· (δ· τετυπέτον.) Τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Εὐκτική·

Παρακ· β′. Τετύποιμι, τετύποις, τετύποι· (δ. τετύποιτον, τετυποίτην) τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ἀόριστ. β′. τύποιμι, τύποις, τύποι. (δ. τύποιτον, τυποίτην·) τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Μέλλων β′. Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. (δ. τυποῖτον, τυποίτην.) τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Ὑποτακτική.

Ἀόριστ. β′. Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. (δ· ἐὰν τύπητον, τύπητον.) ἐὰν τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Ἀπα-

(α) Πλὴν τῶν ὀξυτονουμένων. ἐλθὲ, εὑρὲ, λαβὲ, εἰπὲ, ἰδέ. ὃ καὶ ἴδε λέγεται.

Ἀπαρέμφατος.

Παρακ. β'. Τετυπέναι.
Ἀόρις. β'. Τυπεῖν.
Μέλλων β'. Τυπεῖν.

Μετοχή.

Παρακ. β'. Ὁ Τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. ἡ τετυπεῖα, τῆς τετυπείας. τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.
Ἀόρις. β'. Ὁ Τύπων, τοῦ τύποντος, ἡ τύπουσα, τὸ τύπον.
Μέλλ β'. Ὁ Τυπῶν, τοῦ τυποῦντος, ἡ τυπουσα, τὸ τυποῦν.

Τοῦ Δευτέρου Τύπου οἱ Δεύτεροι καὶ Μέσοι Χρόνοι.

Ἔγκλισις Ὁριστική.

Ἀόρις. β'. Ἐτύπην, (ὡς τὸ ἐτύφθην) Μέλ. β'. Τυπήσομαι, (ὡς τυφθήσομαι.
Μ. Ἀόρ. β'. Ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην) ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.
Μ. Μέλ. β'. Τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. (τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον,)
Τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Προςακτική.

Ἀόρις. β'. Τύπηθι, τυπήτω (τύπητον, τυπήτων)
Τύπητε, τυπήτωσαν.
Μ. Ἀόρ. β'. Τυποῦ, τυπέσθω, (τύπεσθον, τυπέσθων)
Τύπεσθε, τυπέσθωσαν. (α)

Εὐ-

(α) Πλὴν τοῦ τράπου, ἐπιλάθου, καὶ ἀφίκου, ἀφικέσθω:

Εὐκτική.

Ἀόρισ. β΄. Τυπείην, τυπείης, τυπείη. (ὡς τὸ τυφθείην.)
Μέλ. β΄. Τυπησοίμην. . . (ὡς τὸ τυφθησοίμην.)
Μ. Ἀόρ. β. Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. (ὡς τὸ τυπτοίμην.)
Μ. Μέλ. β΄. Τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.) τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ὑποτακτική.

Ἀόρισ. β΄. Ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. (ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.) ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.
Μ. Ἀόρ. β΄. Ἐὰν τύπωμαι. (ὡς τὸ τύψωμαι.)

Ἀπαρέμφατος.

Ἀόρις. β΄. Τυπῆναι, Μέλ. β΄. Τυπήσεσθαι.
Μ. Ἀόρ. β΄. Τυπέσθαι. Μ. Μέλ. β. Τυπεῖσθαι.

Ἀόρις. β΄. Ὁ Τυπείς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν.
Μέλ. β΄. Ὁ Τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.
Μ. Ἀόρ. β΄. Ὁ Τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.
Μ. Μέλ. β΄. Ὁ Τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

Ἀνώμαλα Ῥήματα.

Ἑρμηνεία τῶν διὰ συντομίαν χαραττομένων γραμμάτων.

Πρῶτον τίθεται ὁ Ἐνεςὼς τοῦ ῥήματος. ὁ δὲ Παρατατικὸς οὐ γράφεται. ὅτι εὐκολοχρηματισμός ἐςιν ἀπὸ τοῦ Ἐνεςῶτος. τὸ δὲ Μ. δηλοῖ Μέλλων τοῦ πρώτου Τύπου. τὸ Α. Ἀόριςος. τοῦ α΄. Τύπου. τὸ Β. Α. δεύτερος Ἀόριςος. τὸ Π. Παρακείμενος αὐτοῦ. τὸ Β. Π. δεύτερος Παρακείμενος αὐτοῦ.

Τοῦ

Τοῦ Δευτέρου Τύπου·

Τὸ μ· Μ. μέσος Μέλλων· τὸ μ· Α· μέσος Ἀόριστος αὐτοῦ· τὸ Π. Παρακείμενος· τὸ μ· Μ· β· μέσος Μέλλων δεύτερος. τὸ μ· Α· β· μέσος Ἀόριστος δεύτερος· τὸ Α· Ἀόριστος αὐτοῦ· τὸ β. Α· δεύτερος Ἀόριστος αὐτοῦ· τὸ Μ· Μέλλων αὐτοῦ· τὸ β· Μ. δεύτερος Μέλλων αὐτοῦ· τὸ μετ' ὀλ· μετ' ὀλίγον Μέλλων· τὸ Συγκ· Συγκοπῇ· τὸ Κρ· Κράσει· τὸ Ἀττ· Ἀττικῶς·

Κανὼν Γενικὸς, ὅτι τὰ εἰς Ανω, καὶ Σκω· μέχρι Παρατατικοῦ Κλίνονται·

Ἀρχὴ τοῦ Α·

Ἀγάλλομαι. καὶ ἀγαλλιάομαι· ῶμαι· μ. Μ· ἀγαλλιάσομαι· μ. Α· ἠγαλλιασάμην.

Ἄγαμαι. μ· Μ· ἀγάσομαι· μ. Α. ἠγασάμην· Π. ἤγασμαι. Α. ἠγάσθην. (ἀπὸ ἀγάζομαι·)

Ἀγείρω· Μ. ἀγερῶ· Α. ἤγειρα· Π· ἤγερκα. καὶ ἐγήγερκα Ἀττ·

Ἀγείρομαι· μ. Μ. ἀγεροῦμαι· μ. Α. ἠγειράμην. Π· ἤγερμαι. καὶ ἀγήγερμαι Ἀττ.

Ἀγνύω, ἄγνυμι· Μ. ἄξω. (ἀπὸ ἄγω τὸ κλῶ.) Α. ἦξα. ἔαξα. καὶ κατέαξα Ἀττ, β· Π. ἔαγα, καὶ κατέαγα.

Ἀγγέλομαι. μ· Μ. ἀγγελοῦμαι· μ. Α. ἠγγειλάμην. Π· ἤγγελμαι· Α. ἠγγέλθην· καὶ β. ἠγγέλην. Μ. ἀγγελθήσομαι. καὶ ἀγγελήσομαι

Ἄδω. Μ. ᾄσω. Α· ᾖσα.

Ἄγω. Μ. ἄξω. β. Α. ἤγαγον, Π. ἦχα. καὶ ἄγηχα Ἀττ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἀγήοχα·

Ἄγομαι. μ· Μ. ἄξομαι. μ. Α. β. ἠγαγόμην. Π. ἦγμαι. Α. ἤχθην. καὶ ἀχθήσομαι.

Αἰδέομαι· οῦμαι. μ· Μ. αἰδέσομαι. Π· ἤδεσμαι. Α. ἠδέσθην. Μ. αἰδεσθήσομαι.

Αἱρέω·

Αἱρέω. αἱρῶ. Μ. αἱρήσω. Π. ᾕρηκα. β. Α. εἷλον. ἀπὸ ἕλω ἀχρήστου.

Αἱρέομαι. οῦμαι. μ. Μ. αἱρήσομαι. Π. ᾕρημαι. Α. ᾑρέθην. Μ. αἱρεθήσομαι. μ. Α. β. εἱλόμην.

Αἰσθάνομαι. μ. Μ. αἰσθήσομαι. ἀπὸ αἰσθέομαι. Π. ᾔσθημαι. μ. Α. β. ᾐσθόμην. ἀπὸ αἴσθομαι.

Αἰσχύνομαι. μ. Μ. αἰσχυνοῦμαι. Π. ᾔσχημαι. Α. ᾐσχύνθην. Μ. αἰσχυνθήσομαι.

Αἰωρέω. ῶ. Μ. αἰωρήσω. Α. αἰώρησα. Π. ᾐώρηκα. καὶ ἀπαιωρῶ.

Αἴρω. Μ. ἀρῶ. Α. ἦρα. Π. ἦρκα.

Αἴρομαι. μ. Μ. ἀροῦμαι. μ. Α. ἠράμην. Π. ἦρμαι. Α. ἤρθην. Μ. ἀρθήσομαι.

Ἀλέξω. Μ. ἀλεξήσω, καὶ ἀλεξῶ, ἐξ οὗ ἀπαρ. ἀλεξεῖν.

Ἀλέξομαι. μ. Μ. ἀλεξήσομαι. μ. Α. ἠλεξάμην, ἀντὶ ἠλεξησάμην Ἀττ.

Ἀλέω, καὶ ἀλήθω. Μ. ἀλέσω, καὶ ἀλήσω. Α. ἤλεσα. Π. ἤλεκα. καὶ ἀλήλεκα Ἀττ.

Ἀλήθομαι. μ. Μ. ἀλήσομαι, καὶ ἀλέσομαι. μ. Α. ἠλεσάμην. Π. ἤλεσμαι, καὶ ἀλήλεσμαι.

Ἁλίσκω. Μ. ἁλώσω, (ἀπὸ ἁλόω, ἁλῶ.) Π. ἥλωκα, καὶ ἑάλωκα Ἀττ. β. Α. ἧλον, καὶ ἑάλων. (ἀπὸ ἅλωμαι.) Προς. ἅλωθι. Εὐκτ. ἁλῴην. Ἀπαρ. ἁλῶναι. Μετ. ἁλούς.

Ἁλίσκομαι. μ. Μ. ἁλώσομαι. Π. ἥλωμαι, καὶ ἑάλωμαι. Α. ἡλώθην.

Ἁμαρτάνω. Μ. ἁμαρτήσω. Π. ἡμάρτηκα. β. Α. ἥμαρτον. (ἀπὸ ἁμαρτῶ.)

Ἀμβλίσκω. Μ. ἀμβλώσω. Π. ἤμβλωκα. (ἀπὸ ἀμβλόω, βλῶ.)

Ἀμπέχω. Μ. ἀμφέξω. Παρατ. ἤμπισχον, καὶ ἠμπισχόμην. (ἀπὸ ἴσχω.)

Ἀμύνω, καὶ ἀμύνομαι. μ. Μ. ἀμυνοῦμαι. μ. Α. ἠμυνάμην.

Ἀμφιεννύω, καὶ ἀμφιέννυμι. Μ. ἀμφιέσω. Α. ἠμφίεσα. (ἀπὸ ἀμφιέω.)

Ἀμφιέννυμαι. μ. Μ. ἀμφιέσομαι. μ. Α. ἠμφιεσάμην. Π. ἠμφίεσμαι

Ἀναδέομαι. δοῦμαι. μ. Μ. ἀναδήσομαι. μ. Α. ἀνεδησάμην. Π. ἀναδέδημαι. Α. ἀνεδέθην.

Ἀναμι-

Ἀναμιμνήσκω. Μ· ἀναμνήσω. Α· ἀνέμνησα. (ἀπὸ μνάω)

Ἀναμιμνήσκομαι· μ. Μ· ἀναμνήσομαι. Π· ἀναμέμνημαι. Α. ἐμνήσθην·

Ἀναπεταννύω, καὶ-ννυμι· Μ· ἀναπετάσω· Α· ἀνεπέτασα· (ἀπὸ ἀναπετάω.)

Ἀνέχομαι, ἠνειχόμην. μ. Μ. ἀνέξομαι. μ. Α. β. ἠνεσχόμην. (ἀπὸ σχέω, σχῶ.) Π· ἀνέσχημαι, καὶ ἔσχεμαι. (ἀπὸ σχέσω.) Α. ἀνεσχέθην·

Ἀνοίγω. Μ. ἀνοίξω. Α. ἤνοιξα, καὶ ἠνέωξα. β. Π. ἠνέωγα. β. Α. ἠνέωγον.

Ἀνοίγομαι· μ. Μ· ἀνοίξομαι· μ· Α. ἠνοιξάμην, καὶ ἠνεωξάμην· Π· ἤνοιγμαι, καὶ ἠνέωγμαι· Α. ἠνοίχθην, ἠνεώχθην, καὶ β· ἠνοίγην. Μ· ἀνοιχθήσομαι, καὶ ἀνοιγήσομαι·

Ἀπεχθάνομαι· ὅρα ἐχθάνομαι.

Ἅπτομαι. μ· Μ. ἅψομαι. Π. ἧμμαι. Α. ἥφθην, συνήφθην. Μ. ἁφθήσομαι·

Ἀράσσομαι. μ. Μ· ἀράξομαι. μ. Α· ἠραξάμην. Π. ἤραγμαι,

Ἄρδω· Μ· ἀρδεύσω. Α. ἤρδευσα. (ἀπὸ ἀρδεύω)

Ἀρέσκω. Μ· ἀρέσω· (ἀπὸ ἀρέω) Α· ἤρεσα. Π. ἤρεσμαι. α. ἠρέσθην. Μ. σθήσομαι. Ἀρήγω. Μ· ἀρήξω, καὶ πλέον οὔ.

Ἄρω, τὸ ἁρμόζω. Μ. ἀρῶ· β· Π· ἦρα, καὶ ἄρηρα, ὅθεν ἀραρέναι, ἀραρώς.

Ἀνώγω, καὶ ἀνωγέω, γῶ· Μ. ἀνώξω, καὶ ἀνωγήσω· β· Π· ἤνωγα, καὶ ἄνωγα.

Ἀπέσκληκα. Παρακ. ἐξ οὗ ἀπεσκληκώς Μετ.

Ἀσχάλλω, ἤσχαλλον, καὶ πλέον οὔ.

Αὐξάνω. Μ. αὐξήσω. Π· ηὔξηκα. (ἀπὸ αὐξέω·)

Αὐξάνομαι, και αὔξομαι. μ· Μ. αὐξήσομαι· Α. ηὐξήνθην. Μ. αὐξηνθήσομαι·

Αὔω, αὐαίνω. (ἀπὸ ἄω, πνέω, καὶ σημαίν· τὸ ξηραίνω) Μ. αὔσω, καὶ αὐανῶ. Α. αὐάνθην. αὐανθήσομαι.

Ἄχθομαι. μ. Μ. ἀχθήσομαι· α. ἠχθέσθην. Μ. ἀχθεσθήσομαι.

Ἀρχή

Ἀρχὴ Τοῦ Β.

Βαίνω. μ. Μ. βήσομαι, (ἀπὸ βάω) Π. βέβηκα. β. Α. ἔβην, (ἀπὸ βῆμι) Προςακ. ἀνάβηθι, καὶ ἀνάβα.

Βάλλω. Μ. βαλῶ. β. Α. ἔβαλον. Π. βέβληκα (ἀπὸ βλέω, βλῶ.)

Βάλλομαι. μ. Μ. βαλοῦμαι. μ. Α. β. ἐβαλόμην. Π. βέβλημαι. Α. ἐβλήθην.

Βαρύνω. Μ. βαρυνῶ. Π. βεβάρηκα, (ἀπὸ βαρέω)

Βαρῶ, βαρήσω, καὶ βαροῦμαι. καὶ βεβάρημαι. καὶ Π. βεβάρυμμαι

Βιόω. ῶ. Μ. Βιώσω. Α. ἐβίωσα, καὶ β. Α. ἐβίων. Εὐκτικ. βιῴην. Ἀπαρ. βιῶναι. Μετοχ. βιούς, (ἀπὸ βίωμι)

Βλαςάνω. Μ. βλαςήσω. Α. ἐβλάςησα, (ἀπὸ βλαςέω) καὶ ἔβλαςον. Παρατ. ἀπὸ βλάςω.

Βούλομαι, βούλει, βούλεται, ἐβουλόμην, καὶ ἠβουλόμην. μ. Μ. βουλήσομαι, (ἐκ τοῦ βουλέω) καὶ β. Π. βέβουλα. Π. βεβούλημαι. Α. ἐβουλήθην, καὶ ἠβουλήθην.

Βρώσκω, καὶ βιβρώσκω. Μ. βρώσω. Π. βέβρωκα.

Βρίθω. β. Π. βέβριθα.

Βρενθύομαι, ἐβρενθυόμην, καὶ πλέον οὔ.

Ἀρχὴ Τοῦ Γ.

Γαμέω, μῶ. Μ. γαμήσω. Π. γεγάμηκα. Α. ἔγημα, ἀπὸ γήμω. ἢ κατὰ Συγκ. ἀπὸ τοῦ ἐγάμησα.

Γεραίρω, ἐγέραιρον. καὶ πλέον οὔ.

Γήθομαι. Μ. γηθήσομαι. β. Π. γέγηθα.

Γελασείω, ἐφετικὸν, καὶ πλέον οὔ. Μετοχ. ὁ γελασείων, τοῦ γελασείοντος.

Γηράσκω. Μ. γηράσω. Α. ἐγήρασα. Π. γεγήρακα. (ἀπὸ γηράω, γηρῶ)

Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μ. Μ. γεννήσομαι. μ. Α. β. ἐγενόμην. (ἀπὸ γείνομαι) β. Π. γέγονα. Π. γεγέννημαι.

Γινώσκω· μ· Μ· γνώσομαι. Π. ἔγνωκα. β. Α. ἔγνων· Ἀπαρ. γνῶναι· ἀπὸ γνόω, καὶ γνῶμι.

Γινώσκομαι. Π. ἔγνωσμαι. Α· ἐγνώσθην·

Γρηγορῶ· Μ· γρηγορήσω. Π· ἐγρηγόρηκα, καὶ β· ἐγρήγορα·

Γωνῶ, ἄχρ· ὅθεν β. Π· γέγωνα, ἐξ οὗ γεγωνυῖα φωνὴ, καὶ γεγωνότερον·

Γλίχομαι, ἐγλιχόμην, καὶ πλέον οὔ·

Ἀρχὴ Τοῦ Δ.

Δάκνω· Μ· δήξω. β, Α· ἔδακον, ἀπὸ δήκω·

Δάκνομαι· μ· Μ· δήξομαι· Π· δέδηγμαι· Α· ἐδήχθην· μ· Α· β· ἐδακόμην·

Δαρθάνω· β· Α· ἔδαρθον· Π· δεδάρθηκα· (ἀπὸ δάρθω· καὶ δαρθέω)

Δεδίττομαι· Μ· δείσω· Α· ἔδεισα· Π· δέδοικα· Ἀττ· β. Π· δέδοιδα, καὶ δέδια· Πληθ· δεδίαμεν, καὶ δέδιμεν· Ὑπερ. ἐδεδοίκειν· ἐδεδίειν, ἐδεδίαμεν, καὶ ἐδέδιμεν· Προςακτ· δέδιθι· Ἀπαρ· δεδιέναι, δεδιώς·

Δεικνύω, καὶ δείκνυμι· Μ· δείξω· ἀπὸ δείκω·

Δέω (τὸ δεσμῶ) Μ· δήσω, καὶ δέσω· μετ' ὀλ· Μ· δεδήσομαι·

Δέομαι· μ. Μ· δήσομαι, καὶ δέσομαι· Π· δέδεμαι, καὶ δέδεσμαι· Α· ἐδέθην· Μ· δεθήσομαι·

Δέομαι, δέῃ, δέεται, καὶ δεῖται, ἐδεόμην. ἐδέετο, καὶ ἐδεῖτο· μ· Μ. δεήσομαι. Π. δεδέημαι. Α. ἐδεήθην. Μ. δεηθήσομαι·

Δέρω. Μ· δερῶ.. καὶ δαρῶ· Α· ἔδειρα· Π· δέδαρκα. β. δέδορα· ἐξ οὗ δορά.

Δέρομαι. Π· δέδαρμαι. Α. ἐδάρθην. καὶ ἐδάρην, δαρθήσομαι· καὶ δαρήσομαι.

Διαιτάω. τῶ· Μ. διαιτήσω, Α· διήτησα· Π· δεδιήτηκα, καὶ δεδιήτημαι·

Διδάσκω. Μ· διδάξω· (ἀπὸ διδάχω·)

Διδάσκομαι· μ· Μ· διδάξομαι, δεδίδαγμαι· κτ·

Διδρά-

Διδράσκω· Μ. δράσω· β· Α· ἔδρην. καὶ ἔδραν, ἔδρας, ἔδρα· ἀπέδρα ἀπὸ δράω. καὶ δρῆμι·

Δοκέω· Μ· δοκήσω· καὶ δόξω· Α· ἐδόκησα· καὶ ἔδοξα. ἀπὸ δόκω· Π· δέδογμαι·

Δρέμω· (ἄχρ·) μ. Μ· δραμοῦμαι. β· Α· ἔδραμον. Π· δεδράμηκα

Δέρκω· δέρκομαι. β· Π· δέδορκα· β· Α· ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον·

Δύναμαι, δύνασαι, καὶ δύνῃ, δύναται, ἐδυνάμην· καὶ ἠδυνάμην· ἐδύνασο, καὶ ἐδύνω· μ. Μ δυνήσομαι· Π. δεδύνημαι· Α. ἐδυνήθην· Μ· δυνηθήσομαι· Προς· ἄχρ· Εὐκτ· δυναίμην· Ὑποτ. ἐὰν δύνωμαι· δύνῃ· Ἀπαρ· δύνασθαι· Μ· ὁ δυνάμενος.

Δύω, δύνω, καὶ δῦμι· Μ· δύσω· Α· ἔδυσα· β· ἔδυν·

Δύομαι· μ.· Μ· δύσομαι, σάμην, δέδυμαι, ἐδύθην, θήσομαι, ἐνεδύθην, ἐνδυθήσομαι·

Ἀρχὴ Τοῦ Ε.

Ἐγείρω· Μ· ἐγερῶ· Π· ἤγερκα, ἐγήγερκα, ἐγήγερμαι·

Ἔδω, (τὸ ἐσθίω) μ· Μ· ἔδομαι, καὶ ἐδοῦμαι· Π· ἦκα, ἔδηκα Ἀττ· καὶ πλέον οὗ· ἐδήδοκα· β· Α· ἔφαγον· Π· ἤδεσμαι· ἐξ οὗ ἔδεσμα·

Ἕζω, καὶ ἕζομαι, καθέζομαι· μ· Μ· ἕσομαι, καὶ καθέσομαι, καὶ καθεδοῦμαι, ἧσμαι, ἥσμην, ἧσο, ἧστο, καθῆστο· Α· ἕσθην· Μ· ἑσθήσομαι, καὶ καθέσθην, καθεσθήσομαι·

Ἐθίζω, εἴθιζον· Μ· ἐθίσω· β· Π· εἴωθα, εἰώθην·

Εἴδω (ἄχρ·) ἀντὶ βλέπω· β· Α· εἶδον· Προς· ἰδὲ, καὶ ἴδε· Εὐκτ· ἴδοιμι. Ὑπ· ἐὰν ἴδω. Ἀπαρ· ἰδεῖν· Μετοχ. ὁ ἰδὼν, ἐπὶ σημασίας τοῦ βλέπω·

Εἰσφρήσω. Α· εἰσέφρησα. β· εἰσέφρην, ἀπὸ φρέω, καὶ φρῆμι·

Εἴκω· Μ. εἴξω· Α· εἶξα, ὑπεῖξα.

Εἵμαρται· Π. (ἀπὸ μείρομαι, μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι, ὅθεν εἱμαρμένη, Ὑπ· εἵμαρτο·

Εἶπα. καὶ β. Α· εἶπον· (ἀπὸ ἔπω.) Προς· εἰπέ. Εὐκτ. εἴποιμι·

ποιμι. Ὑπ. ἐὰν εἴπω, εἰπεῖν, ὁ εἰπών.

Εἴρηκα. καὶ εἴρημαι. Π. (ἀπὸ εἴρω. καὶ ἐρέω,) Μ. β. ἐρῶ.

Ἐλαύνω. Μ. ἐλάσω. Π. ἤλακα, καὶ ἐλήλακα. (ἀπὸ ἐλάω, ἐλῶ.)

Ἕλκω, ἑλκύω. Μ. ἑλκύσω, εἵλκυσα, εἵλκυσμαι, εἱλκύσθην.

Ἐμέω. μῶ. Μ. ἐμέσω, καὶ μήσω. Π. ἤμηκα, καὶ ἐμήμηκα.

Ἔοικα. (ἀπὸ εἴκω, εἴξω.) ἐῴκειν.

Ἑορτάζω, ἑόρταζον. Α. ἑόρτασα, ἀναύξ.

Ἐπίσαμαι, ἠπιςάμην. (ἀπὸ ισάω, ἰσῶ, ἵσημι, καὶ ἵςημι, ἵςαμαι, καὶ ἐπίςαμαι.) μ. Μ. ἐπιςήσομαι.

Ἕπομαι, εἱπόμην. μ. Μ. ἕψομαι.

Ἔρομαι, (τὸ ἐρωτῶ.) μ. Μ. ἐρήσομαι. μ. Α. β. ἠρόμην, καὶ εἰρόμην. Προςακτ. ἔρου. Ἀπαρ. ἔρεσθαι, καὶ ἐροῦ, καὶ ἐρέσθαι.

Ἐράω, ἐρῶ, καὶ ἐρῶμαι. μ. Μ. ἐράσομαι. Π. ἤρασμαι, α. ἠράσθην.

Ἔῤῥω, (φθείρω,) Προς. ἔῤῥε. ἐῤῥέτω.

Ἐῤῥύην. β. Α. (ἀπὸ ῥέω,) Ἀπαρ. ῥυῆναι, ῥυείς.

Ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι. μ. Μ. ἐρεύξομαι. α. ἠρεύχθην. Μ. ἐρευχθήσομαι.

Ἐρυθαίνω. Μ. ἐρυθήσω. (ἀπὸ ἐρυθέω.)

Ἔρχομαι. μ. Μ. ἐλεύσομαι. β. Π. ἤλυθα, ἐλήλυθα. β. Α. ἤλυθον. καὶ ἦλθον. (ἀπὸ ἐλεύθω)

Ἔσθω, ἐσθίω. Π. ἤσθιον, καὶ πλέον οὔ.

Ἑςήκω. (τὸ βεβαίως ἵςαμαι) ἑςήξω, καὶ ἀφεςήκω. ἐξ οὗ τὰ λοιπὰ ὅσα εἰς τὸ ἵςημι.

Εὕδω. Μ. εὑδήσω. ὅρα καθευδω.

Εὑρίσκω. Μ. εὑρήσω. Π. εὕρηκα. (ἀπὸ εὑρέω.) β. Α. εὗρον. (ἀπὸ εὕρω.)

Εὑρίσκομαι. μ. Μ. εὑρήσομαι, καὶ ῥέσομαι ἄχρ. Π. εὕρημαι. Α. εὑρέθην, θήσομαι.

Εὔχομαι. μ. Μ. εὔξομαι, ηὐξάμην.

Ἔχω, εἶχον. Μ. ἕξω. δασύνεται πρὸς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιῤῥήματος. Π. ἔσχηκα. Α. β. ἔσχον, ἀπὸ σχέω, σχῶ, ἔσχεον, κατὰ Συγκ. Προς. σχές. Εὐκτ. σχοίην. ἐὰν σχῶ, σχεῖν, ὁ σχών.

Ἔχο-

Ἔχομαι· μ. Μ. ἕξομαι, καὶ σχήσομαι· Π. ἔσχημαι· Α. ἐσχέθην, σχεθήσομαι. μ· Α. β· ἐσχόμην.

Ἐχθάνομαι· μ. Μ. ἀπεχθήσομαι, καὶ θήσομαι. Π· ἤχθημαι, καὶ ἤχθεσμαι. Α· ἠχθέσθην. Μ· ἀχθεσθήσομαι·

Ἕψω. Μ· ἑψήσω. Α· ἥψηκα· Π· ἥψημαι, ἀπὸ ἑψέω·

Ἀρχὴ Τοῦ Ζ·

Ζάω, ζῶ· ζῇς, ζῇ (πρὸς διαφ· τοῦ ζεῖς· ἐκ τοῦ ζέω) ἔζων, ἔζης, Μ· ζήσω, καὶ ζήσομαι· Π. ἔζηκα· Προς· ζῆθι. Εὐκτ· ζῴην·

Ζέω, ζέεις, ζεῖς· Μ· ζέσω. Π· ἔζεκα·

Ζεύγω, ζευγνύω, ζεύγνυμι· Μ· ζεύξω. κτ·

Ζωννύω, ζώννυμι· Μ. ζώσω· Α· ἔζωσα· Π· ἔζωσμαι· Α· ἐζώσθην, σθήσομαι, ἀπὸ ζέω·

Ἀρχὴ τοῦ Η·

Ἡβάσκω. Μ· ἡβήσω· Α· ἥβησα· Π· ἥβηκα· ἀπὸ ἡβάω, βῶ.

Ἥδομαι. μ· Μ· ἥσομαι· Π· ἧσμαι· Α· ἥσθην, ἡσθήσομαι·

Ἡδύνομαι· μ· Μ· ἡδυνοῦμαι· Α· ἡδύνθην·

Ἥκω· Μ. ἥξω·

Ἀρχὴ Τοῦ Θ·

Θάλλω· β· Π· τέθηλα·

Θέλω, καὶ ἐθέλω· Μ· θελήσω· Π· τεθέληκα·

Θέω, θέεις, θεῖς· θέει, θεῖ· ἔθεον ὁμοίως·

Θνήσκω· Μ· θνήξω· καὶ θανοῦμαι· Π· τέθνηκα· καὶ τέθναα· Α· β· ἔθανον· (ἀπὸ θήνω·) μετ᾽ ὀλ· Μ· τεθνήξομαι· Ἀπαρ· τεθνάναι· Μετοχ· τεθνεώς·

Θρώσκω· μ· Μ· θοροῦμαι· β· Α· ἔθορον· ἀπὸ θόρω·

Θάπτω· Μ· θάψω· θάπτομαι· β· Α· ἐτάφην·

Θά-

Θάφω (ἄχρης·) β· Π· τέθηπα· Μετοχ· τεθηπώς·

Ἀρχὴ Τοῦ Ι.

Ἱδρύω, ἵδρυμι· Μ· ἱδρύσω· κτ.

Ἵζω, καὶ καθίζω· Μ. καθίσω· Α· ἐκάθισα·

Ἰζάνω. Μ. ἰζήσω, ἀπὸ ἰζέω.

Ἱκνοῦμαι· μ· Μ· ἵξομαι. Π· ἷγμαι. μ. Μ. ἱκόμην· (ἀπὸ ἵκομαι·)

Ἱλάσκομαι· μ· Μ· ἱλάσομαι. Α· ἱλασάμην. Π· ἵλασμαι· Α· ἱλάσθην σθήσομαι· ἀπὸ ἱλάομαι· Προς· ἱλάσθητι, καὶ ἵλαθι·

Ἵπταμαι· μ· Μ. πτήσομαι, ἀπὸ πετάσομαι, καὶ Συγκ· πτήσομαι· Π. πέπταμαι· β. Α· ἔπτην, ἀπὸ πτῆμι·

Ἴσθι· ἐστιν ἴσημι ἄχρ· Πληθ· ἴσαμεν, καὶ ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι· Προς· ἴσθι, ἴστω·

Ἴσαμαι, καὶ ἵσταμαι, καὶ ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται, ἐπιστάμεθα. κτ· Παρατ· ἠπιστάμην.

Ἴσχω (τὸ ἔχω) ἴσχον, καὶ πλέον οὔ·

Ἀρχὴ Τοῦ Κ.

Καθέζομαι· μ· Μ· καθεδοῦμαι· Α· ἐκαθέσθην· Μ· καθεσθήσομαι·

Κάθημαι (ἀπὸ ἕω, ἕημι, ἕεμαι, καὶ κράσει, ἧμαι, καὶ κάθημαι, κάθησαι, κάθη, Ἀττ· κάθηται,) ἐκαθήμην. μ· Μ· καθήσομαι· Προς· κάθησο, καὶ κάθου, καθήσθω· Ἀπαρ. καθῆσθαι, Μετοχ· καθήμενος

Καθαίρω· Α· ἐκάθηρα· μ. Α· ἐκαθηράμην, κεκάθαρμαι, ἐκαθάρθην, καθαρθήσομαι.

Καίω· Μ. καύσω, καίομαι, καύσομαι, κέκαυμαι. (ἀπὸ καύω.) β. Α. ἐκάην· καήσομαι.

Καλέω, λῶ. Μ. καλέσω. Π. κέκληκα, ἀπὸ κλέω.

Καλοῦμαι. μ. Μ· καλέσομαι. Π. κέκλημαι. Α· ἐκλήθην. κληθήσομαι, καὶ κεκάλεσμαι, ἐκαλέσθην, καλεσθήσομαι.

Κάμνω.

Κάμνω· Μ· καμῶ· Π· κέκμηκα· Α. β. ἔκαμον·

Κατέαγα. β. Π· Α. κατέαξα. β· κατεάγην·

Κατηγορῶ, ρήσω. Π· κατηγόρηκα. Α· κατηγόρησα·

Κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται μ· Μ· κείσομαι (ἐκ τοῦ κέεμαι· κρ· κεῖμαι·) Προς· κεῖσο, κείσθω· Εὐκτ· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο· Ὑπ· ἐὰν κέωμαι, κέῃ, κέεται· Ἀπαρ· κεῖσθαι, κείμενος·

Κείρω· Μ κερῶ Α· ἔκειρα· καὶ κείρομαι, κεροῦμαί, κέκαρμαι· β· Α· ἐκάρην, καρήσομαι·

Κεραννύω, κεράννυμι· Μ· κεράσω· Α· ἐκεράσθην, σθήσομαι· (ἀπὸ κεράω, ῶ·)

Κράομαι, κρῶμαι· μ· Μ· κράσομαι· Π· κέκραμαι· Α· ἐκράσθην, θήσομαι·

Κερδαίνω· Μ· κερδανῶ, κερδήσω· Α· ἐκέρδανα· καὶ ἐκέρδησα. Π· κεκέρδηκα·

Κλαίω, καὶ κλάω· Μ· κλαύσω, καὶ κλαύσομαι, καὶ κλαυσοῦμαι· Α. ἔκλαυσα, (ἀπὸ κλαύω·)

Κορεννύω, καὶ κορέννυμι· Μ. κορέσω. (ἀπὸ κορέω·)

Κορέννυμαι· μ· Μ· κορέσομαι· Π· κεκόρεσμαι· Α· ἐκορέσθην·

Κράζω· Μ· κράξω· Α· ἔκραξα, καὶ ἐκέκραξα· β· Π· κέκραγα· μετ ὀλ· κεκράξομαι·

Κρεμάω, μῶ· Μ· κρεμάσω, καὶ κρεμάννυμι· . .

Κρέμαμαι, ἐκρεμάμην·

Κτείνω, καὶ κτεννύω· Μ· κτενῶ· Α· ἔκτεινα· β· Π· ἔκτονα· β· Α· ἔκτανον· Ἀπαρ· ἀποκτειννῦναι· μετ' ὀλ· ἀποκτειννὺς· (ἀπὸ κτείν νυμι ἀχρ·)

Κυλίομαι, κυλίνδομαι, κυλινδοῦμαι, καλυνδοῦμαι. Μ. κυλινδήσω· Π· κεκύλισμαι.

Κύω, ἔκυον. Μ. κυήσω, ἐκύησα, κεκύηκα.

Κιχράω, ρῶ, ἐκίχρεον. καὶ πλέον οὔ·

Καταδαρθάνω. β. Α· κατέδαρθον· Μ. καταδαρθήσομαι·

Ἀρ-

Ἀρχὴ Τοῦ Λ.

Λαγχάνω. Μ. λήξω. Π. λέληχα, εἴληχα Ἀττ. β. Α. ἔλαχον. ἀπὸ λήχω.

Λαμβάνω. μ. Μ. λήψομαι. Π. λέληφα. εἴληφα Ἀττ. β. Α. ἔλαβον ἀπὸ λήβω.

Λανθάνω. Μ. λήσω. β. Π. λέληθα. β. Α. ἔλαθον, ἀπὸ λήθω.

Λαμβάνομαι. μ. Μ. λήψομαι. Π. λέλημμαι, εἴλημμαι. Α. ἐλήφθην, θήσομαι. μ. Α. β. ἐλαβόμην.

Λανθάνομαι. μ. Μ. λήσομαι, λέλησμαι, ἐλήσθην. μ. Α. β. ἐλαθόμην.

Λέγω. Μ. λέξω. β. Π. λέλογα.

Λέγομαι. μ. Μ. λέξομαι. Π. λέλεγμαι, εἴλεγμαι, ἐλέχθην. β. ἐλέγην, καὶ λεγήσομαι (μετὰ προθ)

Λείπω, καὶ λιμπάνω. Μ. λείψω. β. Π. λέλοιπα. Α. β. ἔλιπον.

Λείπομαι. μ. Μ. λείψομαι. Π. λέλειμμαι, εἴλημμαι. Α. ἐλείφθην. μ. Α. β. ἐλιπόμην.

Λούομαι, καὶ λοῦμαι, λούῃ, λούεται. μ. Μ. λούσομαι. Π. λέλουσμαι, ἐλούσθην, σθήσομαι.

Λυμαίνομαι. μ. Μ. λυμανοῦμαι. μ. Α. ἐλυμηνάμην.

Ἀρχὴ Τοῦ Μ.

Μαίνομαι. μ. Μ. μανοῦμαι. β. Π. μέμηνα. β. Α. ἐμάνην.

Μανθάνω. μ. Μ. μαθήσομαι. Π. μεμάθηκα (ἀπὸ μαθέω) β. Α. ἔμαθον (ἀπὸ μήθω)

Μάχομαι. μ. Μ. μαχήσομαι, καὶ μαχοῦμαι (ἀπὸ μαχέομαι) μ. Α. ἐμαχησάμην, καὶ ἐμαχεσάμην. Π. μεμάχημαι, καὶ μεμάχεσμαι.

Μεθύσκω, καὶ μεθύω. Μ. μεθύσω.

Μεθύσκομαι. μ. Μ. μεθύσομαι Α. ἐμεθύσθην. Μ. μεθυσθήσομαι.

Μέλλω, ἔμελλον, καὶ ἤμελλον. Μ. μελλήσω (ἀπὸ τοῦ μελλέω) καὶ μέλω, μελήσω.

Μένω.

Μένω· μενῶ· Α· ἔμεινα· Π· μεμένηκα·

Μιγνύω, μίγνυμι, καὶ μίγω, καὶ μίσγω· Μ· μίξω· Α· ἔμιξα· β· Π· μέμιγα·

Μίγνυμαι· μ· Μ· μίξομαι· Π· μέμιγμαι· Α· ἐμίχθην· καὶ β· ἐμίγην·

Μιμνήσκω· Μ· μνήσω· Π· μέμνηκα, (ἀπὸ μνάω)

Μιμνήσκομαι· μ· Μ· μνήσομαι· μετ᾽ ὀλ· Μ· μεμνήσομαι· Π· μέμνημαι (ἀντὶ Ἐνεστῶτος) ἐμνήσθην·

Μοργνύω, καὶ μόργνυμι· Μ· μόρξω· Α· ἔμορξα· β· Π· μέμοργα· (ἀπὸ μόργω)

Μαιμάω· Μ· μαιμάσω·

Ἀρχὴ Τοῦ Ν·

Νέμω· Μ· νεμῶ, ἔνειμα, νενέμηκα.

Νέω (τὸ κολυμβῶ) νέεις, νεῖς, νεῖ· Μ· νήσω, καὶ νήξω· Π· νένηκα. β· νένηθα, ἀπὸ νήθω, τὸ κλώθω·

Ἀρχὴ Τοῦ Ξ·

Ξαίνω. Μ. ξανῶ, ξαίνομαι, ἐξάνθην.

Ξέω, καὶ ξύω· Μ. ξέσω, ξύσω, ἔξεσα, ἔξυσα·

Ἀρχὴ Τοῦ Ο·

Ὄζω. Μ. ὀζήσω, καὶ ὀζέσω. Α· ὤζεσα, (ἀπὸ ὀζέω) β. Π· ὧδα, καὶ ὄδωδα Ἀττ. (ἀπὸ ὄδω)

Οἶδα (β· Π. ἐκ τοῦ εἴδω) οἶδας, οἶδασθα, καὶ Συγκ· οἶσθα. Ὑπερ. εἴδειν, καὶ ᾔδειν Ἀττ. ἀντὶ Παρατ. μ. Μ. εἴσομαι, καὶ εἰδήσω (ἀπὸ εἰδέω)

Οἰδαίνω· Παρατ. οἴδαινον, καὶ ᾤδαινον. Μ· οἰδήσω· Π· εἴδηκα, καὶ ᾤδηκα, (ἀπὸ οἰδέω)

Οἰκτείρω, ᾤκτειρον· Μ· οἰκτειρήσω. Α οἰκτείρησα, καὶ ᾤκτειρα·

 (Συγκ-

(Συγκ· ἀπὸ οἰκτειρέω·)

Οἴομαι, καὶ οἶμαι, οἴει, οἴεται. Παρατ· ᾠόμην, καὶ ᾤμην· μ· Μ· οἰήσομαι· Α· ᾠήθην· Μ· θήσομαι·

Οἴχομαι, ᾠχόμην· μ· Μ· οἰχήσομαι· Π· ᾤχηκα, καὶ ᾤχημαι· (ἀπὸ οἰχέομαι)

Ὀλέω, ὀλῶ· Μ· ὀλέσω, καὶ ὀλῶ, ἐκ τοῦ ὄλω· Α. ὤλεσα· Π· ὤλεκα, ὀλώλεκα· β· Π· ὦλα, ὄλωλα·

Ὀλλύω, ὄλλυμι, καὶ ὄλλυμαι· μ· Μ· ὀλοῦμαι· Α· ὠλέσθην· Μ· ὀλεσθήσομαι·

Ὀμνύω, καὶ ὄμνυμι· Μ· ὀμόσω, καὶ ὀμοῦμαι· Π· ὤμοκα, ὀμώμοκα, ὤμοσμαι, ὀμώμοσμαι·

Ὀμοργνύω, καὶ ὀμόργνυμι· Μ· ὀμόρξω, (ἀπὸ ὀμόργω)

Ὄνημι, καὶ ὀνίνημι· Μ· ὀνήσω· Α· ὤνησα, καὶ ὠνάμην· Συγκ· τοῦ ὠνησάμην· Εὐκτ· ὀναίμην, ὄναιο, ὄναιτο· Ἀπαρ· ὄνασθαι, ἀπόνασθαι·

Ὀλισθαίνω. Μ· ὀλισθήσω· Π· ὠλίσθηκα, (ἀπὸ ὀλισθέω) β· Α· ὤλισθον, ἀπὸ ὀλισθῶ.

Ὄπτομαι, καὶ ὀπτάνομαι· μ· Μ· ὄψομαι, ὄψει, ὄψεται. β. Π ὤπωπα· Π· ὦμμαι, ὦψαι, ὦπται· Α· ὤφθην· Μ· ὀφθήσομαι·

Ὁρῶμαι· Π· ὥραμαι, καὶ ἑώραμαι. Α· ὡράθην· Μ ὁραθήσομαι·

Ὁρμάω, μῶ·, (τὸ ἐν λειμένι εἰμὶ) ὁρμίζω δὲ τὸν ἄλλον·

Ὀσφραίνομαι. μ· Μ. ὀσφρανοῦμαι, καὶ ὀσφρήσομαι. Α· ὠσφράνθην· Μ· θήσομαι.

Ὀφείλω, ὄφλω, καὶ ὀφλισκάνω· Μ· ὀφλήσω, καὶ ὀφειλήσω· Α· ὤφληκα (ἀπὸ ὀφλέω)

Οἰμώζω, ᾤμωζον· Μ. οἰμώξω· Α· ᾤμωξα.

Ἀρχὴ Τοῦ Π·

Πάσχω· μ· Μ· πείσομαι, (ἀπὸ πήθω, καὶ βοιωτ· πείθω·) β· Α· ἔπαθον. β. Π· πέπονθα·

Πείρω, καὶ πείρομαι. Π· πέπαρμαι· β· Α· ἐπάρην, παρήσομαι·

μ·

μ. Α. ἐπειράμην.

Πέρδω, καὶ πέρδομαι. β. Π. πέπορδα. β. Α. ἔπαρδον. Μ. παρδήσομαι.

Πέλω, ἔπελες, ἔπλες, ἔπελε, ἔπλε, (Συγκ.)

Πέμπω. Μ. πέμψω, ἔπεμψα. β. Π. πέπομφα.

Πένομαι, ἐπενόμην, καὶ πλέον οὔ.

Πεταννύω, καὶ πετάννυμι. Μ. πετάσω (ἀπὸ πετάω)

Πεταννύομαι, καὶ πετάννυμαι. μ. Μ. πετάσομαι, ἐπετασάμην, πεπέτασμαι. (ἀπὸ πετάζομαι) καὶ πέπταμαι (ἀπὸ πτάω, πτῶ) ἐπετάσθην, σθήσομαι.

Πήγω, πηγνύω, πήγνυμι. Μ. πήξω. β. Π. πέπηγα.

Πηγνύομαι, καὶ πήγνυμαι. μ. Μ. πήξομαι, ἐπηξάμην, ἐπήχθην, καὶ ἐπάγην.

Πιμπλάω, καὶ πίμπλημι, ἐμπιπλῶ, καὶ ἐμπίπλημι. Μ. πλήσω (ἀπὸ πλήθω)

Πίμπλαμαι, ἐμπίπλαμαι, ἐνεπιμπλάμην. μ. Μ. πλήσομαι, πέπλησμαι, ἐπλήσθην.

Πιμπράω, πίμπρημι, ἐμπιπρῶ, ἐμπίπρημι. Μ. πρήσω, (ἀπὸ πρήθω)

Πίμπραμαι, ἐμπίπραμαι, ἐνεπιμπράμην. μ Μ. πρήσομαι. μ. Α. ἐνεπρησάμην. Π. Πέπρησμαι, ἐμπέπρησμαι. Α. ἐνεπρήσθην, ἐμπρησθήσομαι.

Πίνω. Μ. πίνομαι. β. Α. ἔπιον. Π. πέπωκα, (ἀπὸ τοῦ πόω, πῶ) πέπομαι. Α. ἐπόθην. Μ. ποθήσομαι.

Πιπράσκω. Μ. πράσω. Π. πέπρακα.

Πιπράσκομαι. μ. Μ. πράσομαι. Π. πέπραμαι. Α. ἐπράθην. Μ. πραθήσομαι.

Πίπτω. Μ. πέσω, ἀπὸ πέτω. β. Α. ἔπεσον. β. Μ. πεσοῦμαι. Π. πέπτωκα, ἀπὸ πτόω, πτῶ.

Πλάττω. Μ. πλάσω. Α. ἔπλασα.

Πλέω, πλέεις, εῖς, πλέει, εῖ. οὕτω καὶ πνέω, ῥέω, χέω, καὶ τὰ ὅμοια. Μ. πλεύσω. Α. ἔπλευσα. Π. πέπλευκα. Εὐκτ. πλέοιμι, πλέοις πλέοι, καὶ ἐὰν πλέω, πλέῃς, πλέῃ, Ἀπαρ. πλέειν, εῖν. Μετ, πλέων.

Πλήτ-

Πλήττω, καὶ σσω· Μ. πλήξω· β· Π. πέπληγα. β. Α. ἔπληγον, ἔπλαγον

Πλήττομαι· μ. Μ. πλήξομαι. β· Α. ἐπλήγην, καὶ ἐπλάγην.

Πράττω· Μ. πράξω. Π. πέπραχα. β· Π. πέπραγα.

Πριάομαι, ῶμαι, καὶ πρίαμαι. Π. ἐπριάμην, (ἀντὶ ἀορ·) Ὑποτ ἐὰν πρίωμαι. ἀπαρ. πρίασθαι, ὁ πριάμενος·

Προσκυνῶ, προσεκύνουν· Μ. προσκυνήσω, προσεκύνησα·

Πτέρνυμι, καὶ πτάρνυμι· Μ· πτερῶ. β. Α. ἔπταρον·

Πυνθάνομαι, πεύσομαι ἀπὸ πεύθω· μ. Α. β. ἐπυθόμην. Π. πέπεισμαι·

Ἀρχὴ. Τοῦ Ρ.

Ῥαίνω. Μ. ῥανῶ· Α. ἔῤῥανα.

Ῥαίω. Μ· ῥεύσω. Α· ἔῤῥευσα. Π. ἐῤῥύηκα. ἀπὸ ῥυέω, ῥυῶ. Α· β. ἐῤῥύην· Μ· ῥυήσομαι. Ἀπαρ· ῥυῆναι. Μετοχ· ὁ ῥυείς.

Ῥήσσω, ῥηγνύω, καὶ ῥήγνυμι· Μ· ῥήξω· β. Π. ἔῤῥηγα, καὶ Ἰωνικ· ἔῤῥωγα· Μετοχ· ὁ ἐῤῥωγὼς, καὶ διεῤῥωγώς.

Ῥήγνυμαι. μ. Μ· ῥήξομαι· Π· ἔῤῥηγμαι· β. Α. ἐῤῥάγην· β. Μ· ῥαγήσομαι. Ἀπαρ· ῥαγῆναι. Μετοχ. ῥαγείς.

Ῥοιζέω, ῶ· Μ. ῥοιζήσω, τὸ συρίζω· (ἐξ οὗ καὶ ῥοῖζος.

Ῥοχθέω, ῶ· (ἐξ οὗ καὶ ῥόχθος ὁ ἦχος τῆς θαλάσσης) Μ. ῥοχθήσω· Π· ἐρέχθηκα. Α. ἐῤῥόχθησα.

Ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. Μ. ῥώσσω· Π. ἔῤῥωμαι, ἔῤῥωσαι, ἔῤῥωται· ἐξ οὗ Προς. ἔῤῥωσο· Α. ἐῤῥώσθην· Μ. ῥωσθήσομαι· ἀπ. ἐῤῥῶσθαι· Μετ· ἐῤῥωμένος, ἀπὸ τοῦ ῥώζω·

Ῥέμβω. Μ. ῥέμψω, (τὸ περιτριγυρίζω) καὶ ῥέμβομαι, (τὸ περιπλανῶμαι.) μ. Μ· ῥέμψομαι.

Ῥέπω. Μ. ῥέψω, (τὸ κλίνω) Α· ἔρεψα·

Ῥύομαι. μ. Μ· ῥύσομαι, ἐῤῥυσάμην, ἐῤῥύσθην, Μ. ῥυσθήσομαι.

Ἀρχὴ Τοῦ Σ.

Σβέω, σβεννύω, σβέννυμι· Μ· σβέσω. Α. ἔσβεσα, β· Α· ἔσβην, ἀπὸ

πὸ σβῦμι· μ. Μ. σβέσομαι. Α. ἐσβέσθην. Μ. σβεσθήσομαι·

Σαίνω, ἔσαινον, καὶ πλέον οὔ.

Στένω, καὶ στενάζω. Μ. στενάξω. Α. ἐστένυξα.

Σκεδαννύω, καὶ σκεδάννυμι. Μ. σκεδάσω. Α. ἐσκέδασα, (ἀπὸ σκεδάζω.)

Σπένδω, καὶ σπένδομαι. Μ. σπείσω. Α. ἔσπεισα. β. Π. ἔσπονδα: ἐξ οὗ σπονδή·

Σπένδομαι. Μ. σπείσομαι. μ. Α. ἐσπεισάμην. Π. ἔσπεισμαι, (ὅθεν καὶ τὰ ἐσπεισμένα.) Α. ἐσπείσθην·

Στορεννύω, στορέννυμι. Μ. στορέσω. Α. ἐστόρεσα. Π. ἐστόρεσμαι, ἐστορέσθην, (ἀπὸ τοῦ στορέω, στορῶ·)

Στρωννύω, καὶ στρώννυμι. Μ. στρώσω. Α. ἔστρωσα. (ἀπὸ στρόω. ῶ) Π. ἔστρωμαι, ἐστρώθην.

Σήπω, καὶ σήπομαι. μ. Μ. σήψομαι. β. Π. σέσηπα. β. Α. ἐσάπην.

Σχέω, σχῶ, καὶ σχέθω. Παρατ. ἔσχεον, ἔσχον. Μ. σχήσω, καὶ σχέσω. Π. ἔσχηκα, ἔσχημαι, καὶ ἔσχεμαι, ἔσχεσαι, ἔσχεται.

Σφάζω. καὶ σφάζομαι. β. Α. ἐσφάγην, καὶ σφαγήσομαι.

Σαίρω. Μ. σαρῶ. (τὸ σκουπίζω.)

Σελαγέω, ῶ. Μ. σελαγήσω, (τὸ ἀπαυγάζω) Α. ἐσελάγησαν.

Σεύω, Μ. σεύσω, (τὸ σαλεύω) Π. σεσάλευκα. Α. εσάλευσα.

Σεύομαι. Μ. σεύσομαι. Π. σέσευμαι, καὶ σέσυμαι. Α. ἐσεύθην, καὶ ἐσύθην, ἢ ἐσσύθην. Μετοχ. ἐσσυμένος. (Ὅμηρος.).

Σήθω. Μ. σήσω, (τὸ κοσκινίζω,) Α. ἔσησα.

Ἀρχὴ Τοῦ Τ.

Τέθηπα. β. Π. ἐτεθείπειν, ἐκ τοῦ θήπω.

Τέμνω, τεμνῶ. β. ἔτεμον, καὶ ἔταμον, (κατὰ τροπήν,) Π. τέτμηκα, ἀπὸ τμέω, ῶ.

Τεύχω, τὸ κατασκευάζω. παθ. Π. τέτυγμαι.

Τήκω. Μ. τήξω. Α. ἔτηξα.

Τήκομαι· μ. Μ· τήξομαι. β. Α. ἐτάκην, καὶ τακήσομαι.

Τίκτω. Μ. τέξω. β. Α. ἔτεκον. β. Π. τέτοκα, ἐκ τοῦ τέκω)

Τίκτομαι. μ· Μ. τέξομαι. β. Α. ἐτέχθην. Μ. τεχθήσομαι.

Τιτραίνω, καὶ τιτρέω, τιτρῶ· Μ· τρήσω· Α. ἔτρησα· Π. τέτρηκα.

Τιτραίνομαι, καὶ τιτράωμαι, ὅθεν τιτρᾶται· μ. Μ· τρήσομαι· Π. τέτρημαι, ἐτρήθην.

Τιτρώσκω· Μ· τρώσω· Α. ἔτρωσα· Π· τέτρωκα· ἐκ τοῦ τρώω, τρῶ.

Τίνω, τιννύω, καὶ τίννυμι· Μ. τίσω. Α· ἔτισα·

Τλάω, τλῶ· Μ. ἀντλήσω· β. Α. ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλῆμι·

Τρέφω· Μ. θρέψω· Α· ἔθρεψα. Π. τέθρεφα·

Τρέφομαι. Μ. θρέψομαι, ἐθρεψάμην. Π· τέθραμμαι. β. Α. ἐτράφην. Μ. τραφήσομαι·

Τρέχω, τρέξω, ἔτρεξα· ἀντ' αὐτοῦ τὸ δραμοῦμαι, ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω. α. Π· δεδράμηκα, καὶ δέδρομα· β· Π· (ἐξ οὗ δρόμος)

Τρώγω· Μ. φαγοῦμαι· β· Α. ἔφαγον·

Τυγχάνω· μ. Μ· τεύξομαι ἀπὸ τοῦ τεύχω· Π. τέτευχα, καὶ τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω, τυχῶ. β. Α. ἔτυχον.

Ἀρχὴ Τοῦ Υ·

Ὑπισχνοῦμαι. μ. Μ· ὑποσχήσομαι. μ. Α· β· ὑπεσχόμην· Π. ὑπέσχημαι. Α. ὑπεσχέθην·

Ὑπνώττω, ὑπνώσω, (ἀπὸ ὑπνόω, ὑπνῶ· Α. ὕπνωσα·)

Ὕει· ὕσει· Α. ὗσεν.

Ἀρχὴ Τοῦ Φ·

Φάσκω. Μ. φήσω, ἀπὸ τοῦ φάω, ῶ· Α. ἔφησα.

Φέρω· Μ. οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἴω. Π· ἦνοχα, ἐνήνοχα, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· Α. ἤνεγκα. καὶ β· ἤνεγκον·

Φέρομαι· Μ. οἴσομαι· μ· Α. β. ἠνεγκάμην· Π· ἤνεγμαι, ἐνήνεγμαι. Α· ἠνέχθην· Μ. ἐνεχθήσομαι· καὶ οἰσθήσομαι. Ἀπαρ·

παρ. ἐνεχθῆναι, καὶ οἰσθῆναι.

Φεύγω. μ. Μ. φεύξομαι. β. Π. πέφευγα. β. Α. ἔφυγον.

Φημὶ, φὴς, φησι, φαμὲν, φατὲ, φασὶ, καὶ φατὸν, φατὸν. Μ. φήσω. Α. ἔφην. Προς. εν. φάθι, φάτω. β. Α. φῆθι, φήτω. Εὐκτ. φαίην, ης, η. Ὑποτ. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. Ἀπαρ. φάναι. Μ. φήσειν. Α. φῆσαι. Μετ. φάς. Μ. φήσων. Α. φήσας.

Φθάνω. Μ. φθάσω. ἀπὸ τοῦ φθάω, φθῶ. Α. ἔφθασα. β. Α. ἔφθην Μετ. φθάς.

Φθείρω, φθερῶ. Α. ἔφθειρα. Π. ἔφθαρκα. καὶ β. Π. ἔφθορα, ἐξ οὗ φθορά.

Φθίνω. Μ. φθίσω. Α. ἔφθισα.

Φρίττω. Μ. φρίξω. Α. ἔφριξα. β. Π. πέφρικα. (ἐξηρημένον)

Φύω. Μ. φύσω. Α. ἔφυσα. καὶ β. ἔφυν, ἀπὸ φῦμι. Π. πέφυκα.

Φύομαι. μ. Μ. φύσομαι. β. Α. ἐφύην. Μ. φυήσομαι. Α. φῦναι. ἀντὶ φυῆναι.

Ἀρχὴ Τοῦ Χ.

Χαίνω, καὶ χάσκω. Μ. χανῶ. β. Α. ἔχανα. β. Π. κέχηνα.

Χαίρω. Μ. χαιρήσω, καὶ χαρήσομαι, ἀπὸ χαρέω. Π. κεχάρηκα. καὶ κεχάρημαι. Α. ἐχάρην.

Χαλεπαίνω, χαλεπανῶ. Α. ἐχαλέπηνα.

Χέω, ὡς τὸ ῥέω. Μ. χεύσω, καὶ χύσω. Π. κέχυκα. Α. ἔχεα. Προς. χέον. καὶ ἔκχεον. Ἀπαρ. χέαι, καὶ συγχέαι.

Χέομαι, χεύσομαι (ἄχρ.) μ. Μ. χύσομαι. Π. κέχυμαι. Α. ἐχύθην. Μ. χυθήσομαι.

Χράομαι, χρῶμαι, χράῃ, χρῇ, χράεται, χρῆται. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τὸ α. εἰς η. μ. Μ. χρήσομαι, ἐχρησάμην. Π. κέχρημαι, ἐκεχρήμην.

Χρὴ (ἀπρόσ.)

Χρωννύω, καὶ χρώννυμαι, καὶ χρώννυμι. Μ. χρώσω. Α. ἔχρωσα. Π. κέχρωκα, κέχρωσμαι. Α. ἐχρώσθην.

Χων-

Χωννύω, καὶ χῶννυμι· Μ· χώσω, κὰ χώσομαί· Π· κέχωσμαι· Α· ἐχώσθην.

Χάσκω· καὶ πλέον οὔ.

Ἀρχὴ Τοῦ Ψ.

Ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα.

Ἀρχὴ Τοῦ Ω.

Ὤθω, καὶ ὠθέω, ὠθῶ· Μ· ὤσω, καὶ ὠθήσω· Α· ὦσα, καὶ ἔωσα· Ἀττ· καὶ ὤθησα.

Ὤθομαι, καὶ θοῦμαι· μ· Μ· ὤσομαι, καὶ ὠθήσομαι· Π· ὦσμαι· καὶ ἔωσμαι· Α· ὤσθην, καὶ ἐώσθην· Μ· ὠσθήσομαι· μ· Α· ὠσάμην, καὶ ἐωσάμην·

Ὠνέομαι, ὠνούμην· Μ· ὠνήσομαι· Π· ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι·

Σελ. 72. ἐν σχολ· καὶ τοὺς ἑτέρους· ἀνάγνωθι οὕτω. καὶ τοὺς ἑτέρους, θάτερον, καὶ θατέρους· Θηλ· ἡ ἑτέρα, ἁτέρα (καὶ Δωρικ θατέρα) οὐδέτ. θάτερον·

ΤΈΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν Περιεχομένων ἐν τῇ Νέᾳ Ὁδηγῷ·

Μέρος Πρῶτον·

Περὶ